

मिरा भाईदर महानगरपालिका

महापालिका सभागृह कार्यालय,
तिसरा मजला,
दि. ०६/११/२००४

आज दि. ०६/११/२००४ रोजी सकाळी ११.०० वाजता मिरा भाईदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सुचना क्र. ०४, दि. २९/१०/२००४ रोजीच्या विषयपत्रिकेवर विचार विनीमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्रीम. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट	महापौर
२)	श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम	उपमहापौर
३)	श्री. पाटील मोहन मधुकर	सभापती, स्थायी समिती
४)	श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	सभागृह नेता
५)	श्री. पाटील परशुराम दामोदर	विरोधी पक्षनेता
६)	श्रीम. आल्मेडा जेन्वी युस्टस	सभापती, महिला बालकल्याण
७)	श्रीम. सपार उमा विश्वनाथ	उप-सभापती, महिला बालकल्याण
८)	श्री. बोर्जीस हॅरल जॉर्ज	सदस्य
९)	श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर	सदस्य
१०)	श्री. पाटील अशोक बळवंत	सदस्य
११)	श्री. पाटील अनंत रामचंद्र	सदस्य
१२)	श्रीम. म्हात्रे संगीता विजय	सदस्या
१३)	श्रीम. डिसोझा ज्युडी थॉमस	सदस्या
१४)	श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
१५)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
१६)	श्री. तिवारी सुरेंद्रप्रसाद मुरलीधर	सदस्य
१७)	श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
१८)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
१९)	श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी	सदस्य
२०)	श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
२१)	श्रीम. गोहिल शानु	सदस्या
२२)	श्री. सिंग मदन उदितनारायण	सदस्य
२३)	श्री. पाटील रोहिदास शंकर	गटनेता
२४)	श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
२५)	श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
२६)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
२७)	श्री. नलावडे दिनेश द.	सदस्य
२८)	श्री. पांडे हंसु कमलकुमार	सदस्य
२९)	श्रीम. पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
३०)	श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
३१)	श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
३२)	श्री. पाटील जयंत महादेव	सदस्य
३३)	श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
३४)	श्रीम. हसनाळे ज्योत्स्ना जालिंदर उर्फ शिंदे पुजा प्रताप	सदस्या
३५)	श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या

३६)	श्री. गावंड आत्माराम बाळाराम	सदस्य
३७)	श्रीम. पाटील अनिता जयवंत	सदस्या
३८)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
३९)	श्रीम. भोईर जयाबाई यशवंत	सदस्या
४०)	श्री. भोईर सुर्यकांत अनंतराव	सदस्य
४१)	श्रीम. गायकवाड सुरेखा यशवंत	सदस्या
४२)	श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
४३)	श्री. खान शफीक अहमद	सदस्य
४४)	श्रीम. फँरो ग्रिटा स्टीफन	सदस्या
४५)	श्री. पाटील रोहीदास आत्माराम	सदस्य
४६)	श्री. कुरेशी याकुब ईस्माईल	सदस्य
४७)	श्री. पाटील अशोक पांडुरंग	सदस्य
४८)	श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन	सदस्य
४९)	श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
५०)	श्री. शहा शशिकांत रतिलाल	सदस्य
५१)	श्रीम. शहा रिटा सुभाष	सदस्या
५२)	श्री. चौहाण महेंद्रसिंग	सदस्य
५३)	श्री. पाटील ध्रुवकिशोर	सदस्य
५४)	श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चेनसिंह	सदस्या
५५)	श्री. पाटील रतन कृष्णा	गटनेता
५६)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
५७)	श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
५८)	श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ	गटनेता
५९)	श्री. पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
६०)	श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
६१)	श्री. म्हात्रे तुळशिदास दत्तू	सदस्य
६२)	श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या
६३)	श्रीम. शाह रक्षा एस.	सदस्या
६४)	श्री. पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
६५)	श्री. जैन रमेश धरमचंद्र	सदस्य
६६)	श्री. दुबोले प्रकाश शंकर	नामनिर्देशित सदस्य
६७)	श्री. संजय नारायण पांगे	नामनिर्देशित सदस्य
६८)	श्री. सुवर्णा रोहित मोहनचंद्र	नामनिर्देशित सदस्य
६९)	श्री. टेरी पॉल परेरा	नामनिर्देशित सदस्य

गैरहजर सदस्य

१)	श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
२)	श्रीम. सावळे निर्मला बाबूराव	सदस्या
३)	श्री. माळी रविंद्र भीमदेव	गटनेता
४)	श्री. म्हात्रे परशुराम पदमाकर	सदस्य
५)	श्रीम. रांजणकर मुक्ता प्रविण	सदस्य
६)	श्री. मेहता नरेंद्र	सदस्य

रजेचा अर्ज दिलेले सदस्य

१)	श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
२)	श्री. पटेल आसिफ गुलाब	सदस्य
३)	श्री. मेंडोसा स्टिवन जॉन	सदस्य
४)	श्रीम. भासरे उर्मिला कोमल	सदस्या

५)	श्री. कोलासो जेस्स इजिदोर	सदस्य
६)	श्रीम. पाटील भानु भगवान	सदस्या
७)	श्री. रॉड्रिक्स मॉरस जोजफ	सदस्य
८)	श्री. ठाकूर प्रकाश पांडुरंग	नामनिर्देशित सदस्य

वरीलप्रमाणे महासभेकरिता आवश्यक असणारा कोरम पूर्ण झाल्याने मा.महापौरांनी सभेच्या कामकाजास सुरुवात करण्यास सांगितले. त्यानुसार वंदे मातरम् राष्ट्रगीतानंतर सभेच्या कामकाजास सुरुवात झाली.

मा. महापौर :-

नमस्कार मा. आयुक्त, मा. उपमहापौर साहेब, सभापती, विरोधी पक्ष नेते, सर्व उपस्थित सदस्य, मनपा अधिकारी, पत्रकार बंधु, आपल्या सर्वांचे स्वागत करते. विधानसभा निवडणुकीमध्ये राष्ट्रवादी कॉंग्रेस आणि कॉंग्रेस पार्टीला बहुमत मिळाले असुन महाराष्ट्राच्या मुख्यमंत्री पदी मा. श्री. विलासराव देशमुख साहेब आणि उपमुख्यमंत्री पदी मा. श्री. आर. आर. पाटील साहेब यांची निवड झाल्याबद्दल तसेच रथानिक आमदार पदी मा. श्री. गणेश नाईकसाहेब यांचे मी आपण सर्वांतर्फे त्यांचे हार्दिक अभिनंदन करते. तसेच आपला मनपा कर्मचारी वर्ग व मिरा भाईदर शहरवासियांना दिवाळी व रमज्जान ईदच्या हार्दिक शुभेच्छा. आपण सर्वांनी विषयपटलावरील विषयावर खेळीमेळीच्या वातावरणात चर्चा करावी व सभा व्यवस्थित पार पाडावी. सचिवांनी सभेचे कामकाज सुरु करावे. धन्यवाद.

शशिकांत भोईर :-

सभा सुरु होण्यापुर्वी मी एक अभिनंदनाचा ठराव मांडु इच्छितो.

(प्र. सचिवांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

प्र. सचिव :-

प्रथम प्रश्नोत्तराचा तास आहे.

शशिकांत भोईर :-

आपला ठाणे जिल्हा, ठाणे तालुक्याचे आणि आपल्या जवळच असलेल्या तालुका वसईचे मा. आमदार श्री. हितेन्द्र ठाकुर हे विधानसभेवर चौथ्यांदा निवडून आले. त्याबद्दल मी त्यांचा अभिनंदनाचा ठराव मांडत आहे.

नितीन ठाकुर :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की जसे मुख्यमंत्र्यांच्या अभिनंदनाचादेखील ठराव मांडणे आवश्यक आहे. असा ठराव मांडा. सभागृह त्याला अनुमती देईल. त्यावर चर्चा होणे गरजेचे आहे. ते काही चुकीचे नाही.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौरसाहेबांच्या परवानगीने बोलतो, सभेच्या कामकाजाबद्दल बोलायचे तर राज्यात परिवर्तनाची लाट आली. आणि आघाडी सरकार पुन्हा सत्तेवर आले. ज्या सरकारचा घडा भरलेला आहे. अशी परिस्थिती सर्व प्रचार माध्यमांनी म्हणजे तो परिवर्तनाचाच भाग की केन्द्रापासुन जी सुरुवात झाली. खरे तर सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर आणि सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी आपल्या ठरावांची जी घाई केली. मी मुद्दाम सभागृहाच्या निर्दर्शनास आणुन देऊ इच्छितो की, अभिनंदनाचे ठराव कशा पद्धतीने मांडायचे, कोणी मांडायचे याच्याबद्दलची खरी चर्चा होणे आवश्यक होते आणि त्यासाठी सर्व गटनेत्यांची सभा मा. महापौरांच्या अध्यक्षतेखाली बोलावलेली होती. दुर्देवाने ती सभा झाली नाही. त्यामुळे हा रोस्टर ठरवता आला नाही. तरीपण अभिनंदनाची सुरुवातच करायची झाली तर या ठाणे बेलापुर मतदारसंघामध्ये आणि या शहराला खन्या अर्थाने लोकाभिमुख नेतृत्व देण्यासाठी खरा आमदार, खरा लोकप्रतिनिधी निवडायचे काम मिरा भाईदरच्या जनतेने केलेले आहे आणि २८, २९ हजारांची प्रचंड लिड मा. गणेश नाईकसाहेबांनी या शहराने दिलेली आहे. ही गोष्ट मँडम आपल्या सर्वांना गौरवास्पद गोष्ट आहे. याच मा. गणेश नाईकसाहेबांच्या राष्ट्रवादी पक्षाच्या या निवडणुकीमध्ये सर्वाधिक जागा मिळाल्या. तसेच कॉंग्रेस पक्षाने सर्वाधिक जागा मिळविल्या आणि त्या दृष्टिकोनातुन पुन्हा एकदा आघाडी सरकार स्थापन झाले. त्याबद्दल हे सभागृह अति आनंद व्यक्त करीत आहे. मा. महापौरसाहेबा आपण आमच्या या सभागृहाला परवानगी द्यावी की या निमित्ताने मुख्यमंत्री नेमले. उपमुख्यमंत्री निवडले गेले. राज्याचे सभापती देखील निवडले जातील आणि उद्या परवा या शहरासाठी एखादा मंत्रीसुद्धा

मिळेल. म्हणुन हा आनंद आणि जल्लोष व्यक्त करण्यासाठी या सभागृहात आपण आम्हाला पेढे वाटण्याची परवानगी द्यावी. ही नम्र विनंती.

महेन्द्रसिंग चौहान :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकामें यहाँ की मँडम मायरा मेन्डोसाने अपने कार्यकाल मे कितना शानदार काम किया। इस पुरें परिसर को चार या पाँच आमदारोको चुनके दिया। उसमे पुरे भारत में गणेश नाईकको १ लाख १८ हजार मतोसे जिताके ऐसा रेकॉर्ड मेन्टेन किया। महापौर का नही, आयुक्तमहोदयो के अधिकारीयों का नही बल्कि आप सबका भी इसमे बहुत बडा सहभाग है। मैं कहता है भारतीय जनता पार्टी का भी सहभाग है। उन्होने कितने शानदार मतोसे इस शहर का नाम रोशन किया। बेलापुर मतदारसंघ भारत वर्षमे ऐसा मतदारसंघ है। जहाँ गणेश नाईकजी १ लाख १८ हजार मतो से चुना। पिछली बार हमने दुसरा आमदार चुना। वो एक बार हरे भी। वो भी दुःख सहन किया। मगर उसके बाद महापौर के नेतृत्व में डावखरेने जो आमदार बनके जीत हासिल की। महाराष्ट्र राज्यसभा का उन्हे उपसभापती बनाया गया। इसी प्रकारसे मा. गणेशजी नाईक इसके जो परिसर लगा हुआ है। अभी चौथी बार जहाँ ठराव पास किया। मा. हितेंद्र ठाकुरजी का उसका असर भी यहाँ की नगरपालिका का है। यहाँ के अच्छे कामों का है। यहाँ का जो पिछले पंधरा सालोसे व्यवस्थित काम चल रहा है। इन सबकी पोचपावती है। मैं अपने इन शब्दोसे मा. महापौर मायरा मेन्डोसाजी की धन्यवाद देता हुँ की आपके कार्यकाल मे इतना शानदार काम हुआ जो हिस्ट्री मे वाकायदा लिखा जायेगा। गिनीज बुक ऑफ रेकॉर्ड मे नाम ना आये। लेकिन उसके करिब संकल्प पहुँच गया। की इतने मतोसे इस परिसरको बेलापुर मतदार संघ सबसे बडा महाराष्ट्र में चुननेवाला मतदारसंघ है। धन्यवाद।

शानु गोहिल :-

महापौर मँडम, इसमे कॉंग्रेस का भी बहुत बडा मुख्य हाथ था। इसलिए कॉंग्रेस को भी धन्यवाद देना चाहिए। आप सिर्फ राष्ट्रवादी का बोल रहे हैं। राष्ट्रवादी और कॉंग्रेस में युती थी। हमारे उपमहापौर का भी धन्यवाद देना चाहिए।

मोहन पाटील :-

महापौर शहर के लिए होते हैं। महापौर शहर के राष्ट्रवादी अथवा कॉंग्रेस के भी हैं। इसलिए कॉंग्रेस का भी धन्यवाद साथ में है।

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की आज गणेश नाईक यांना निवडण्यामागे आमचा शहर विकास आघाडीचाही पाठिंबा होता. आणि आमचे सर्व सदस्य त्या कामासाठी जातीने लागलेले होते. हे श्रेय शहर विकास आघाडीलाही मिळाले पाहिजे आणि हितेंद्र ठाकुर यांचे जे मधाशी विकासासाठी नाव घेतले की वेळोवेळी मिरा भाईदरमध्ये हितेंद्र ठाकुर आपल्या कोणत्याही विकास कामामध्ये तत्परतेने पुढाकार घेऊन त्यांनी आपल्या मिरा भाईदरच्या विकासासाठी वेळोवेळी मदत केलेली आहे. त्यामुळे मी त्यांचा ठराव मांडलेला आहे आणि खरोखरच त्यांची एक कामाची पद्धत या मिरा भाईदरमध्ये लागुन माझे सहकारी नगरसेवक नितीन ठाकुर आणि आमच्या शहर विकास आघाडीचे नगरसेवक काम त्यांच्याच पावलावर पाऊल टाकुन काम करीत आहेत. अशाच पद्धतीने कामे केली तर यांनी केले की त्यांनी केले ही गरज भासणार नाही. आपण सर्वांनी विकासाच्या कामासाठी जोमाने लागुया ही तुम्हाला एक सदिच्छा देतो. धन्यवाद.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर मँडम, मागच्या सभेमध्ये मी सांगितले होते की, खरोखर या देशामध्ये सध्या सोनियाचे दिवस आणि शरदाचं चांदण आहे. त्याचा प्रत्यय आपल्याला केंद्र सरकारपासुन राज्य सरकारपर्यंत आलेला आहे. इथे बरेच ठराव मांडले गेले. सगळ्या ठरावांना कोणाचाही विरोध असणार नाही. मी एक वेगळा ठराव मांडते. मा. मुख्यमंत्रीसाहेब आपल्या या महाराष्ट्राचे दुसऱ्यांदा मुख्यमंत्री झाले. म्हणुन त्यांचे वेगळे अभिनंदन करण्याचा मी एक ठराव मांडत आहे. त्याचप्रमाणे सर्वसामान्य कार्यकर्त्यातुन गेलेले राष्ट्रवादी कॉंग्रेसचे नेते मा. ना. आर. आर. पाटील हे कोणत्याही पार्टीच्या मनात दुमत नसलेले नेते आहेत. त्यांचेसुद्धा विशेषकरुन ठराव करुन अभिनंदन केले पाहिजे. असा मी या ठिकाणी ठराव मांडत आहे.

याकुब कुरेशी :-

सन्मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील यांनी जो ठराव मांडलेला आहे. त्याला मी अनुमोदन देतो.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची परंपरा साधारण अशीच आहे आणि ती कायम रहावी अशी अपेक्षा आहे. या महाराष्ट्रातील सर्वसामान्य जनतेच्या संपुर्ण विकासासाठी जे निवडुन आले ते आपले मग ते मुख्यमंत्री आहेत. ते कोणत्या पक्षाचे नाहीत. उपमुख्यमंत्री आहेत ते कोणत्या पक्षाचे नाही आहेत. त्या प्रथेनुसार किंवा जे आपल्या मतदार संघाचे आमदार, आपल्या शेजारील मतदारसंघाचे आमदार, आपल्या जिल्ह्यातील आमदार हे निवडुन आले. त्या सर्वांचे अभिनंदन करण्यासाठी आपण या ठिकाणी उभे आहोत आणि याबद्दल सभागृहात कोणाचे दुमत असण्याचे कारण नाही. पण ह्या दोन गोष्टी जसे मुख्यमंत्र्यांचे आपल्या शहराशी निश्चित लगतचे संबंध आहेत. उपमुख्यमंत्र्यांचे त्याहुनही संबंध आहेत आणि त्या गोष्टीचा आपल्या महापालिकेच्या हृदीतील सर्व नागरिकांना फायदा होईल. असा आपण विश्वास ठेवूया. पण ज्या पद्धतीने हा ठराव मांडला. एक तशी कामकाजाची पद्धत आहे. आणि सन्मा. सदस्य लिओ कोलासोसाहेब त्यांनी घाई केली अस का बोलतात? कोणास ठाऊक माझ्या लक्षात येत नाही. आम्ही घाई वगैरे काहीही केलेली नाही. आम्ही तुमच्या निर्दर्शनास आणले की, हा महत्त्वाचा ठराव रितसर येऊन रितसर लिहिला जावा. कारण हे प्रोसीडिंग आहे. पण या ठरावाला अभिनंदन करते वेळी दोन गोष्टी म्हणजे प्रचंड मतांनी आले. सगळे ठिक आहे. पण स्पष्ट बहुमताने येऊनसुद्धा चौदा दिवस मुख्यमंत्री होऊ शकला नाही. याची आम्हाला चिंता वाटते. आता मुख्यमंत्री झाले, उपमुख्यमंत्री झाले. अजुन मंत्रिमंडळ प्रस्थापित होत नाही. याची आम्हाला चिंता आहे. हे सभागृह त्याची चिंता व्यक्त करते आणि त्याचबरोबर महापौर मॅंडमच्या लक्षात आणुन देते की, एवढे मोठे प्रशासन बसलेले आहे, पुर्ण दरबार बसलेला आहे. मी कोणत्याही पक्षावर बोलत नाही. पण एक महापालिकेच्या दरवाज्यात जो अभिनंदनाचा बोर्ड आहे. तो कोणत्याही नगरसेवकाने, कोणत्याही पदाधिकाऱ्यांनी वाचला नसेल असे नाही. आम्ही सांगतो, आम्ही जेव्हा विरोध करतो ते सांगतात की, अभिनंदन करायचे आहे. त्या बोर्डवर फक्त उपमुख्यमंत्री आर. आर. पाटील यांचेच अभिनंदन लिहिलेले आहे. हे महापालिकेच्या प्रिमायसेसमध्ये अपेक्षित नाही. त्याच्याही पेक्षा आणखी महत्त्वाची बाब आहे की, तो जो बोर्ड आयुक्तसाहेबांनी वाचला असता कदाचित वाचला असेल. पण त्याच्यावर लिहिलेले आहे. महाराष्ट्र राष्ट्रवादी पक्षाचे काय व्यवस्थित लिहिलेले नाही. चार माणसे आपल्याकडे येतात. वाचुन बघा. त्याच्यावर कोणाला तरी पाठवा आणि तो बोर्ड तुम्ही लिहा पण दुरुस्त करून लिहा. राष्ट्रवादी देखील व्यवस्थित लिहिलेले नाही. ते नीट लिहुन घ्या. जसे सांगितले की, गणेश नाईक यांना भाजपाने मते दिली. त्याच्यावर मी बोलणार नाही. पण मला तेही आठवण करून द्याविशी वाटते की, जेव्हा परांजपेसाहेब निवडुन आले तेव्हा अनेक राष्ट्रवादीच्या लोकांनी मते दिली असे आम्ही ग्रहित धरतो.

अभिनंदन ठराव क्र. ३९:-

मा. श्री. गणेश नाईक हे ५४ बेलापूर विधानसभा मतदार संघातून १,९८,००० एवढ्या प्रचंड मतांनी आमदार पदी निवडून आले. तसेच मा. श्री. हिर्तेंद्र ठाकुर हे ६१ वसई विधानसभा मतदार संघातून संलग्न चौथ्यांदा विधानसभेवर आमदार म्हणून निवडून आल्याबाबत ही सभा अभिनंदन करीत आहे.

सुचक :- श्री. शशिकांत भोईर अनुमोदन :- श्री. नितीन ठाकुर
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिक

अभिनंदन ठराव क्र. ४०:-

मा. श्री. विलासराव देशमुख यांची महाराष्ट्र राज्याच्या मुख्यमंत्री पदी दुस-यांदा निवड झालेबाबत हि सभा त्यांचे अभिनंदन करीत आहे.

सुचक :- श्रीम. प्रभात पाटील अनुमोदन :- श्री. याकूब कुरेशी
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिक

अभिनंदन ठराव क्र. ४१:-

मा. श्री. आर. आर. पाटील यांची महाराष्ट्र राज्याच्या उपमुख्यमंत्रीपदी निवड झालेकबाबत ही सभा अभिनंदन करीत आहे.

सुचक :- श्रीम. प्रभात पाटील अनुमोदन :- श्री. याकुब कुरेशी
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

प्र. सचिव :-

आजच्या सभेपुढे आलेले रजेचे अर्ज आहेत. सन्मा. सदस्य मॉरस रॉड्रिक्स, श्री. जेस्स कोलासो, श्रीम. भानु भगवान पाटील, श्री. स्टिवन मेन्डोंसा, श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी, श्रीम. उर्मिला भामरे, श्री. प्रकाश ठाकुर, श्री. आसिफ पटेल. आता प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात होत आहे. ११.५० वाजलेले आहेत. पहिला प्रश्न सन्मा. सदस्य प्रकाश दुबोले यांचा आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

महापौर मँडम, जो प्रश्नोत्तराचा तास चालु आहे. माझा प्रश्न दुसरा आहे. तो प्रश्न अपुरा घेतलेला आहे. मी जे दिलेले आहे. त्यातील फक्त दोनच घेतलेले आहे. जो प्रश्न आहे. तो अपुरा घेतलेला आहे. त्याची सचिवांनी नोंद घ्यावी.

याकुब कुरेशी :-

हा दुसरा प्रश्न आहे. पण अगोदर पहिला प्रश्न सुरु करा. तुमचा प्रश्न येईल. तेव्हा तुमचे म्हणणे मांडा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

प्रश्नोत्तराचा तास चालु आहे. प्रश्नोत्तराच्या तासामध्ये आम्ही जे प्रश्न दिलेले आहेत. ते अपुरे प्रश्न आहेत. याची सचिवांना जाणीव करून देतो. मँडम, ही गोष्ट प्रथम तुमच्या निदर्शनास आणुन दिली पाहिजे. हा प्रश्न पुढच्या सभेत घेतला तरी माझी काहीही हरकत नाही. चुकीने राहिले असेल. तुम्ही आधी बोलले का नाही? हा पण प्रश्न झाला असता. सचिवांनी मला सांगावे की, पुढच्यावेळी हा प्रश्न प्रथम घेतला जाईल. तुमची राहिलेली चुक दुरुस्त करा.

प्र. सचिव :-

सन्मा. सदस्य प्रकाश दुबोले यांचा प्रश्न आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मग माझ्या प्रश्नाचे काय? नंतर घेणार का?

प्र. सचिव :-

नंतर घेण्यात येईल.

प्रकाश दुबोले :-

महापौर मँडम, पहिला प्रश्न, सेवायोजन कार्यालय ठाणे, प्रकल्प अधिकारी शहापुर माहे फेब्रुवारी २००३ मध्ये मागासवर्गीय अनुशेष भरण्याच्या दृष्टीने याद्या मागविल्या होत्या. त्या अगोदर १३/७/९८ आणि १५/७/९८ रोजी मागासवर्गीय अनुशेष भरण्यासाठी या मिरा भाईदर नगरपालिकेमध्ये काही मुलांच्या मुलाखती घेण्यात आल्या होत्या अणि त्याप्रमाणे त्यांचे सिलेक्शन करून सिलेक्शन यादीदेखील तयार झाली होती. परंतु, तयार यादी असताना ती जाहिर न करता त्यानंतर दुसऱ्या प्रश्नामध्ये त्या विषयाची चौकशी मंत्रालयापासुन लागली होती आणि ज्यावेळेला चौकशी झाली. त्यावेळेला त्यांना सांगण्यात आले की पदे रिक्त नाहीत असा रिपोर्ट देण्यात आला. म्हणुन त्या विषयाला स्थगिती मिळाली आणि त्यानंतर पुन्हा पदे रिक्त दाखवुन नवीन याद्या मागविल्या गेल्या. सेवायोजन कार्यालय पुन्हा प्रकल्प अधिकारी शहापुर यांच्याकडुन याद्या मागविल्या आणि मुलाखती घेण्यात आल्या. मग ज्या विद्यार्थ्यांनी १३/७/९८ ते १५/७/९८ या वेळेत मुलाखती दिल्या. त्यांच्या सिलेक्शन याद्या तयार झाल्या. परंतु, त्या घोषित न करता नवीन याद्या मागवुन त्यांचे सिलेक्शन केले. मग त्या मुलांवर जो अन्याय झाला. त्याची सिलेक्शन यादी तयार असतानादेखील आपण घोषित केली नाही. तर याची जबाबदारी कोणाची? आणि आपण यामध्ये असे म्हटले की, तांत्रिकदृष्ट्या चुकीची यादी होती. यादी तयार झाली. सिलेक्शन झाल्यानंतर त्यात तांत्रिकदृष्ट्या काय चुक होती. याचा जरा खुलासा होणे आवश्यक आहे.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मु.)) :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आता या ठिकाणी सन्मा. सदस्य प्रकाश दुबोले यांनी जो प्रश्न विचारला. त्याची सविस्तर माहिती मी सभागृहाच्यासमोर देतो. मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या पुर्वी मिरा भाईदर नगरपालिका अस्तित्वात होती. त्या कालखंडामध्ये नगरपालिकेच्या आस्थापनेवर काही रोजंदारी कर्मचारी होते. ते रोजंदारी कर्मचारी कायम करण्यासाठी त्या रोजंदारी कर्मचाऱ्यांनी तत्कालीन मुख्याधिकारी यांच्याकडे विनंती केली की, आम्हाला कायम करण्यांत यावे आणि त्यांची मागणी जी केलेली होती. ती संबंधित मागणी फेटाळल्यानंतर २९ पदांसाठी विहित पद्धतीप्रमाणे सेवायोजन कार्यालय आणि ज्या ज्या संबंधित कार्यालयाकडुन माहिती आवश्यक होती. त्याप्रमाणे ती यादी बोलावली. ही यादी बोलावल्यानंतर दि. १३ जुलै, १४ जुलै आणि १५ जुलै या तीन दिवशी नगरपालिकेमध्ये ज्यावेळेस त्यांच्या मुलाखती झाल्या. त्या मुलाखतीसाठी एक समिती नेमली होती. त्या समितीमध्ये चार सदस्य होते. त्या चार सदस्यांपैकी तीन सदस्य दोन दिवस हजर होते अणिं चार सदस्य एक दिवस हजर होते. ह्या निवड समितीमध्ये जो आपण तांत्रिक चुकीचा उल्लेख केला तर त्या ठिकाणी चार सदस्य तीनही दिवस हजर असणे अपेक्षित होते. तर त्याऐवजी चार सदस्य दोन दिवस उपस्थित होते. त्याच्याबद्दल सविस्तर माहितीसाठी शासनाने याबाबतचा जो पत्र व्यवहार केलेला आहे. तोदेखील वाचुन दाखवेन. या सदरच्या भरतीवर १३, १४, १५ या तीन दिवस मुलाखती झाल्यानंतर तत्कालीन नगरपालिकेच्या कामगार संघटनेने औद्योगिक न्यायालयाकडे जाऊन १६ जुलैला बरोबर ज्या दिवशी इंटरव्ह्यु संपली. त्याच्या दुसऱ्या दिवशी न्यायालयाकडुन स्थगिती आणुन दिली. आणि ती स्थगिती त्यावेळेस नगरपालिकेकडे सादर केली. त्यानंतर त्या स्थगितीमुळे त्या यादीवर त्या निवड झालेल्या किंवा ज्या संपुर्ण प्रक्रियेवर पुढची कुठलीही कारवाई होऊ शकली नाही. त्यानंतर त्यांनी सदर प्रकरण नगरविकास खात्याकडे पाठविले. नगरविकास खात्याने २३/११/१९९९ साली त्याला पुन्हा एकदा स्थगिती दिली. त्यामुळे संपुर्ण प्रकरणाला स्थगिती असल्यामुळे त्या यादीवर पुढची कुठल्याही प्रकारची कारवाई होऊ शकली नाही. त्यानंतर १ जुन २००० मध्ये महाराष्ट्र शासनाने रोजंदारी कर्मचाऱ्याबद्दलचा जो शासन निर्णय निर्गमित केला. त्या शासन निर्णयानुसार मिरा भाईदर नगरपालिकेमध्ये तत्कालीन रोजंदारी कर्मचाऱ्यांना कायम करण्यात आले आणि या संपुर्ण प्रक्रियेमध्ये त्यावेळेच्या कर्मचाऱ्यांना कायम करण्यांत आल्यामुळे ही जी यादी उपलब्ध होती त्या उपलब्ध यादीवर फक्त सहा महिन्याच्या कालखंडासाठी विधीग्राह्य असल्यामुळे त्या यादीवर कुठल्याही प्रकारची कार्यवाही करण्यांत आली नाही. त्यानंतर नगरपालिकेच्या आस्थापनेवर आरक्षण अंतर्गत २१ शिपाई पदांसाठी सेवायोजन कार्यालयाकडुन पुन्हा यादी मागविण्यांत आली. विहित नमुन्यानुसार त्याच्यावर मुलाखती घेण्यात आल्या आणि त्याची कारवाई पूर्ण करून २१ आरक्षित पदे भरण्यांत आली. त्यानंतर त्यांनी पुढच्या प्रश्नामध्ये जी माहिती विचारलेली आहे की, सदर प्रकरणाची चौकशी झाली आहे काय? आणि चौकशीबद्दल काय-काय संदर्भ या ठिकाणी त्यांनी विचारलेले आहेत. सदर प्रकरणाबद्दल जी भरती झालीच नाही. त्या भरतीबद्दल जिल्हाधिकारी कार्यालयाकडून आदेश प्राप्त होऊन उपविभागीय अधिकारी ठाणे यांची नियुक्ती करण्यांत आली. यांनी या सर्व प्रकरणाची इत्यंभुत चौकशी केली आणि महाराष्ट्र शासनाकडे तो रिपोर्ट पाठविलेला आहे. तो रिपोर्टदेखील याठिकाणी उपलब्ध आहे. त्या रिपोर्टचे वाचन मी या ठिकाणी आपल्याला करून दाखवितो. जिल्हाधिकारी ठाणे यांचे कार्यालय, सामान्य प्रशासन कार्या ३/टेबल ४/नपा/कावि/२०९, दि. ३/११/२००९ त्यांनी रिपोर्टमध्ये पत्र लिहिलेले आहे. मा. उपसचिव, महाराष्ट्र शासन, नगरविकास विभाग, मंत्रालय, मुंबई - ३२, विषय :- मिरा भाईदर नगरपालिका शिपाई भरतीस स्थगिती देण्याबाबत. संदर्भ :- आपलेकडील पत्र क्र. एम यु बी/७०९४/४६९८/ नवि - १९/दि. १६ डिसेंबर १९९८ उपरोक्त विषयाच्या संदर्भिय पत्रान्वये प्रस्तुत प्रकरणी उपविभागीय अधिकारी ठाणे, विभाग ठाणे यांचेकडुन सविस्तर चौकशी करून प्राप्त खुलाश्यानंतर तसेच मुख्याधिकारी मिरा भाईदर नगरपालिका यांचे अहवालानुसार खालीलप्रमाणे अहवाल सादर करीत आहोत. याकामी उपविभागीय अधिकारी ठाणे, उपविभाग ठाणे यांनी मिरा भाईदर नगरपालिकेच्या शिपाई पदाच्या भरती कामी घेण्यात आलेल्या मुलाखतीचे मुळ कागदपत्र तपासले असुन दि. १३/७/९८, १४/७/९८ आणि १५/७/९८ रोजी सदर कामी मुलाखती घेण्यांत आल्या होत्या. मुलाखतीच्या वेळी त्यांनी कागदपत्राची पाहणी केली असता नगरपालिकेच्या शिपाई पदाच्या मुलाखती मुख्याधिकारी मिरा भाईदर नगरपालिका, जिल्हा समाजकल्याण अधिकारी ठाणे, आदिवासी विकास प्रकल्प अधिकारी शहापुर. तसेच सेवायोजन कार्यालय ठाणे यांनी घेतले असुन प्रत्यक्ष मुलाखतीच्या वेळी सर्व अधिकारी हजर नसल्याचे म्हटले आहे. उपरोक्त शिपायाच्या मुलाखती घेताना प्रत्येक अधिकाऱ्याने २५ मार्कपैकी मार्क द्यायचे होते. एकूण चार मुलाखती घेणारे अधिकारी होते. सदर मुलाखतीचे मार्क १०० होते. काही शिपाई पदांच्या मुलाखतीच्या वेळी तीन अधिकारी हजर होते. तर काही मुलाखतीच्यावेळी चार अधिकारी हजर होते. मुलाखतीचे चार

अधिकारी हजर असणे आवश्यक असताना काही मुलाखतीस तीन अधिकारी हजर होते. त्यामुळे मुलाखतीचे एकुण ७५ पैकी गुण दिलेले आहेत. ज्यावेळेस मुलाखतीस चार अधिकारी हजर होते. त्यावेळेस १०० पैकी गुण दिलेले आहेत. त्यामुळे तदनंतर करण्यांत आलेली यादी चुकीची ठरते. सदरच्या मुलाखती घेतल्यानंतर महाराष्ट्र शासन पत्र क्र. एम यु बी ७०९८/ ४६८८ नगरविकास १९, नगरविकास विभाग, मंत्रालय, मुंबई यांचे दि. २३/११/९८ च्या पत्रान्वये शिपाई भरतीस शासनाचे पुढील आदेश होईपर्यंत स्थगिती दिलेली आहे. तसेच औद्योगिक न्यायालय ठाणे यांनी दि. १६/७/९८ च्या शिपाई भरतीस स्थगिती दिलेली आहे. शासनाकडील व औद्योगिक न्यायालयाच्या स्थगिती आदेशामुळे भरती करण्यांत आलेली नाही व उपरोक्त नमुद केल्याप्रमाणे मुलाखतीच्या वेळेस झालेल्या चुकीमुळे सदर मुलाखतीवरून शिपाई भरती करणे चुकीचे होईल. तसेच, मिरा भाईदर मुख्याधिकारी यांनी दोन्ही स्थगिती आदेशामुळे मिरा भाईदर नगरपालिकेत दोन्ही स्थगिती प्राप्त झाल्यामुळे नगरपालिकेच्या शिपाई पदाची भरती केलेली नाही. त्यामुळे भ्रष्टाचार झाला असे म्हणता येणार नाही. असे स्पष्ट मत व्यक्त केले आहे. त्यामुळे मिरा भाईदर नगरपालिकेकडील ३/१०/२००१ च्या पत्रानुसार सन १९९८ मध्ये शिपाई या रिक्त पदावर २९ भरती करणेकामी कारवाई करण्यांत आली असली तरी एप्रिल १९९९ पासुन नगरपालिकेची जकात वसुली बंद झाल्यामुळे जकात विभागाकडील कार्यरत असलेल्या ४२ शिपायांची सेवा अतिरिक्त झाल्यामुळे शासन आदेशानुसार रिक्त जागावर वर्ग करण्यांत आल्या. परिणामी सन १९९८ मध्ये उपरोक्त रिक्त पदे भरण्यासाठी मुलाखती घेण्यांत आल्या असल्या तरी ती पदे सदृस्थितीमध्ये रिक्त नाहीत. सदरची पदे भरण्याची आवश्यकता राहिली नाही. तरी शिपाई पदे भरण्याची झालेली कारवाई रद्द करण्याबाबत या अहवालात मुख्याधिकारी यांनी नमुद केले आहे. याप्रमाणे वस्तुस्थिती जिल्हाधिकारी ठाणे २७/११/२००१, याप्रकारे महाराष्ट्र शासनाला जो रिपोर्ट चौकशी अधिकाऱ्याने पाठविला तो मी आता वाचुन दाखविलेला आहे. त्यानंतर रिक्त पदांबद्दल आपण जी शंका या ठिकाणी उपस्थित केली. तर रिक्त पदांबद्दल मी तुम्हाला अशी माहिती देतो की ज्यावेळी नगरपालिका अस्तित्वात होती. त्यावेळेस १९९८ मध्ये जकात रद्द झाल्यामुळे जकात विभागाकडे जेवढी पदे अस्तित्वात होती. ती सर्व अतिरिक्त ठरल्यामुळे ती पदे इतर विभागाकडे समायोजन करण्यासाठी महाराष्ट्र शासनाने आदेश दिले होते आणि महाराष्ट्र शासनाने दिलेल्या आदेशानुसार तत्कालीन पदे ही रिक्त असलेल्या इतर विभागाच्या पदाकडे समायोजित केल्यामुळे रिक्त पदांची आकडेवारी पुर्णपणे बदलली होती. त्यामुळे सुरुवातीला रिक्त असलेल्या पदांची संख्या जी नगरपालिकेने दिली होती. ती जकात बंद झाल्यामुळे बदललेली आहे. त्यानंतर २८ फेब्रुवारी २००२ मध्ये महानगरपालिका अस्तित्वात आल्यानंतर पुन्हा जकात विभाग पुन्हा सुरु करण्यात आल्याने तत्कालीन जकात विभागाचे कर्मचारी पुन्हा जकात विभागाकडे पाठविल्यामुळे परत मुळ खात्याकडी पदे रिक्त झाली. त्यामुळे जेव्हा परत रिक्त पदांचा आढावा घेण्यांत आला. त्यावेळेस परत रिक्त पदे दिसुन आली. त्याचे कारण वेळोवेळी घेण्यांत आलेल्या आढाव्यानुसार व वेळोवेळी बदललेल्या निकषानुसार रिक्त पदांची संख्या वेळोवेळी बदललेली आहे. २८ फेब्रुवारी २००२ नंतर ज्यावेळेस मागासवर्गीय अनुशेष अंतर्गत एकुण २१ शिपायाची जी पदे भरायची होती.

परशुराम पाटील :-

साहेब, आपल्याला त्या प्रश्न उत्तराचीच माहिती द्यायची आहे. सन्मा. सदस्य प्रकाश दुबोले यांच्या प्रश्नाशी संबंधित फक्त जकात नाक्याची वगैरे माहिती द्या.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मु.)) :-

त्याचे त्या प्रश्नामध्ये जे उत्तर द्यायचे आहे. त्याचा ज्या पदांसंदर्भात प्रश्न आहे. तर त्याची पार्श्वभुमी सांगितल्याशिवाय प्रश्नाचे उत्तर समजुन येणार नाही.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, बरोबर आहे. तुम्ही जी माहिती देता ती द्या. त्यामध्ये अजुन एक थोडीशी अशी माहिती पाहिजे की, जर स्टे ऑर्डर होती. तर स्थगिती असताना ती उठली कधी? म्हणजे तुम्ही नंतर नोकर भरती केलेली आहे. इंटरव्ह्यू घेऊन शिपाई वगैरे भरले. महापालिका झाल्यानंतर जागा वाढल्या. त्यानंतर भरती केली. परंतु, जी औद्योगिक न्यायालयाची स्थगिती आहे असे सांगितले तर ती स्थगिती कधी उठली? मग ही भरती कशी घेतली?

मा. आयुक्त :-

ज्या कर्मचाऱ्यांनी स्थगिती आणली होती. त्यांचा प्रश्न मिटल्यानंतर ती स्थगिती लेखी नसली तरी आपोआपच उठलेली आहे.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, स्थगिती लेखी उठलेली पाहिजेच ना. जर लेखी स्थगिती आली तरी ती स्थगिती कोर्टाची आहे. नगरविकास खात्याने त्याच्या आदेशामध्ये तसे म्हटलेले आहे की, पुढील आदेश होईपर्यंत स्थगिती. मग त्यांनी पुढील आदेश दिला की नाही तो पण प्रश्न आहेच. तर तो ज्या मुद्द्याला आहे. तर नगरविकास खात्याच्याबाबतीत आपण समजु. परंतु, जो कोर्टाचा निर्णय आहे.

मा. आयुक्त :-

खरे म्हणजे ज्यांच्यासाठी हा स्थगिती आदेश देण्यांत आलेला होता. त्यांचा प्रश्न सुटल्यानंतर आपोआपच स्थगिती सुटते.

प्रकाश दुबोले :-

पण ती केस चालू आहे. ती केस त्यावेळेला चालू होती. ज्यावेळी तुम्ही नोकरभरती केली. जर त्यावेळेला स्थगिती आपोआप उठली. मग ज्या लोकांच्या तुम्ही इंटरव्ह्यु घेतल्या त्यांची यादी तयार होते.

मा. आयुक्त :-

बरोबर आहे. ही न्यायालयीन प्रोसिडिंग संपली. त्यांना कायम केले म्हटल्यानंतर त्यांचा प्रश्न सुटला.

प्रकाश दुबोले :-

ज्यांची १३ जुलै, १४ जुलै आणि १५ जुलैला इंटरव्ह्यु झाली. मग त्यांची सिलेक्शन यादी तयार होती. भले त्यांचे गुण कमी दिले. मग यादी का तयार करण्यांत आली?

मा. आयुक्त :-

तोपर्यंत ऑक्ट्रॉय गव्हर्नमेन्टने रद्द केल्यामुळे ती पदे लॅप्स झाली. म्हणजे जी ऑक्ट्रॉयची एक्सेस पदे आहेत. त्या पदामधून महापालिकेने आपल्या इतर रिक्त पदावर त्यांना अऱ्डजेस्ट करावे. असा शासनाचा परत निर्णय झाल्यामुळे ती भरती होऊ शकली नाही. आणि ज्यावेळेला महापालिका झाली आणि ऑक्ट्रॉय आपल्याला परत आला त्यावेळी ती पदे आपल्याला पुन्हा पुर्नस्थापित झाली. आता खाजगीकरण हे टेम्पररी आहे. कदाचित उद्या आपल्याला जेव्हा सुरु करायचा प्रसंग येईल. त्यावेळी ही पदे आपल्याला त्यासाठी वापरता येतील.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, परंतु असे माझे म्हणणे आहे की, १३, १४, १५ यावेळेला मुले लांबून लांबून आली. त्यांचा प्रवास खर्च, त्यांचे दिवस वाया गेले. आपल्या अधिकाऱ्यांचे दिवस वाया गेले आणि तुम्ही हे पूर्ण तांत्रिकदृष्ट्या बेकायदेशीर म्हणुन सर्व गुंडाळून टाकले. साहेब, हे योग्य नाही.

मा. आयुक्त :-

शासकीय अधिकाऱ्याने ते म्हटलेले आहे. त्याच्यावर जी प्रांत ऑफिसरची कमिटी नेमलेली होती. ज्याचा आपल्याला आता सविस्तर रिपोर्ट वाचुन दाखविला. त्यांनी ही प्रोसेस त्याच्या अगोदर रद्द केलेली आहे. जे आता आपल्याला वाचुन दाखविले. जी एकसदस्य समिती नेमली होती. त्याच्यामध्ये आपल्याला आता जो निर्णय वाचुन दाखविलेला आहे. तो त्याच्यामधीलच निर्णय आहे.

प्रकाश दुबोले :-

तो प्रांताचा चौकशीचा रिपोर्ट आहे. मग त्यांनी त्यामध्ये मागचे सर्व रद्द केले आहे. असे म्हटले आहे का? म्हणजेच इंटरव्ह्यु रद्द केले असे.

मा. आयुक्त :-

बरोबर आहे. कार्यवाही रद्द केली. म्हणजे ती कार्यवाही तिथेच संपली.

प्रकाश दुबोले :-

कोणती कार्यवाही? त्यांची अपॉइन्टमेन्ट वगैरे करण्याची कार्यवाही तिथेच थांबली आहे. त्यामुळे ते पुढचे जे आहे ते रद्द झाले. पण त्यांचे इंटरव्ह्यु झाले नाहीत. ते इंटरव्ह्यु का रद्द केले?

मा. आयुक्त :-

जरी झाल्या असल्या तरी प्रक्रिया तिथे रद्द झाल्यामुळे तो विषय तिथे संपला हा एक मुद्दा असिं दुसरी गोष्ट अशी की कुठल्याही कारणामुळे जर त्यांच्या भरतीवर आपण शिक्कामोर्तब करू शकलो नाही. तर फक्त सहा महिन्यासाठी ती यादी व्हॅलिड असते.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, सहा महिन्यासाठी कोणती यादी व्हॅलिड असते की, आपण यादी मागविली आणि त्याच्यावर पुढे प्रक्रिया चालू राहणार. यादी येऊन पडलेली आहे. तरीसुद्धा सहा महिन्यात तुम्ही फॉलो अप्स करू शकता. परंतु, त्याच्यावर प्रक्रिया पूर्ण झाली नाही. आपण त्यांना कॉल पाठवले, त्यांना इंटरव्ह्युला बोलावले. त्यांचे इंटरव्ह्यु आपण घेतलेले आहेत.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मु.)) :-

मी या संदर्भात तुम्हाला खुलासा करतो की, ज्यावेळी कोर्टाकडून स्टे मिळाला. तुम्हाला सुरुवातीला तारिख सांगितली की, १७ जुलै १९९८ ला स्टे मिळाला. त्यावेळी जरी तुमच्या यादीमध्ये सिलेक्शन केलेले अस्तित्वात असेल तोपर्यंत प्रत्यक्षात त्या केसचा निकाल लागलेला नव्हता. १९९९ मध्ये ज्यावेळेस जकात विभाग बंद झाला. ज्या रिक्त पदांसाठी आपण मुलाखती घेतल्या होत्या ती रिक्त पदे इतर ठिकाणी समायोजित केल्यामुळे रिक्त पदे त्या कालखंडामध्ये अस्तित्वात नव्हती. २००२ मध्ये महानगरपालिका अस्तित्वात आल्यानंतर ती रिक्त पदे क्रिएट झाली. तुमचा जो निकाल लागला तो निकाल न लागल्यामुळे १९९९ मध्ये जकात रद्द झाली आणि ज्या रिक्त पदांसाठी मुलाखती घेतल्या होत्या. ती रिक्त पदे त्यावेळेस अस्तित्वात नव्हती. त्यामुळे त्या मुलाखतीचा पुढचा काहीही विचार करण्यांत आलेला नाही. त्यानंतर परत २००२ मध्ये ती रिक्त पदे का दाखविण्यांत आली? कारण जकात चालू केल्यामुळे जकातीची पदे पुन्हा त्या जकातीकडे वर्ग झाल्यामुळे पुन्हा त्या खात्याकडे रिक्त पदाचे अस्तित्व निर्माण झाले. त्यामुळे २००२ ची जी कारवाई त्या नियमानुसार केलेली आहे. १९९८ ला जी स्थगिती मिळाली ती १९९९ पर्यंत त्याच्यावर कोर्टामधुन आणि नगरविकास खात्याकडुन आपल्याकडे कुठलाही पत्र व्यवहार नाही. त्यामुळे १९९९ मध्ये रिक्त असलेली पदे इकडे वर्ग केल्यामुळे इतर विभागाकडे ती पदे त्यावेळेस अस्तित्वात नव्हती. त्यामुळे जरी निवड केली. त्याची यादी आपल्याकडे आली असली तरी त्या यादीचा आपल्याला उपयोग झालेला नाही.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, ज्यावेळेला आपल्याकडे पदे रिक्त झाली. तर आपण ते शासनाच्या निदर्शनास आणुन द्यायला पाहिजे होते.

अशोककुमार रणखांब (मा. उपायुक्त (मु.)) :-

हे शासनाच्या निदर्शनास आणलेले आहे. आपण शासनाला रिपोर्ट पाठविलेले आहेत.

प्रकाश दुबोले :-

शासनाने आपल्याला ही यादी वापरु नये असे आदेशात सांगितले आहे का?

मा. आयुक्त :-

शासनाच्या निदर्शनाला आणण्याचा यामध्ये प्रश्न एवढयासाठी नव्हता की, ती यादी फक्त सहा महिन्यासाठीच व्हॅलीड असते. कुठल्याही कारणाने जर ती भरती सहा महिन्यात होऊ शकली नाही. त्याचे मी आपल्याला कारण सांगतो.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, तुम्ही जे सहा महिन्यासाठी म्हणता तर नवघर माणिकपुर नगरपालिकेमध्ये असेच जे मागासवर्गीय शिपाई वगैरे आहेत. त्यांची इंटरव्ह्यु झाली. यादी सिलेक्ट झाली. सर्व काही झाले. त्यानंतर स्थानिक आमदारांनी महाराष्ट्र शासनाकडे ऑब्जेक्शन घेतले. शेवटी निकाल दोन-तीन वर्षांनंतर लागल्यानंतर त्यांनी ते कर्मचारी आता भरले. तेह्वाची यादी आहे.

मा. आयुक्त :-

असा प्रश्न आहे की, आपला जो मुद्दा आहे. तो त्या यादीतील उमेदवारांना सिलेक्शन झाले असताना का घेतले नाही? त्याचे आम्ही असे उत्तर दिलेले आहे की, ही सर्व निवड प्रक्रियाच त्यावेळेला एस.डी.ओ. ने एका आदेशाने रद्द केली.

प्रकाश दुबोले :-

त्यांचा बोलण्याचा मुद्दा काय? की पदे रिक्त नसताना इंटरव्ह्यु कसे घेतले?

मा. आयुक्त :-

पदे रिक्त नाहीत. त्यांनी फक्त पुढाकार घेतलेला आहे.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, आपण हे निदर्शनास आणुन दिले. महापालिकेने त्यांना निदर्शनास आणुन दिले आणि साहेब, ती चौकशी भ्रष्टाचारसंदर्भात होती. ती यादी रद्द करण्याबाबत चौकशी नव्हती. त्यांच्याकडे कोणीतरी चुकीच्या पद्धतीने तक्रार केली की या नोकरभरतीमध्ये भ्रष्टाचार झालेला आहे. त्याची चौकशी होती.

मा. आयुक्त :-

एस.डी.ओ. चा आता जो आपल्याला आदेश वाचुन दाखविला. शिपाई पदाच्या भरतीमध्ये भ्रष्टाचार झाला. असे म्हणता येणार नाही.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, म्हणजे ती भ्रष्टाचारापुरतीच चौकशी होती. तुमची प्रक्रिया चुकीची आहे असे म्हणण्याचा प्रश्ननं येत नाही.

मा. आयुक्त :-

तांत्रिकदृष्ट्या चुक झालेली आहे. हा शब्द त्यांनीच वापरलेला आहे आणि ती तांत्रिक चुक कुठली? तर त्याचे जे चार सदस्य होते. एक आदिवासी विकास प्रकल्पाचे प्रतिनिधी, एक स्वतः मुख्याधिकारी, एक समाजकल्याणाचे अधिकारी आणि चौथे एम्प्लॉयमेन्ट ऑफिसर या चौधांची जी कमिटी आहे. या चौधांच्या कमिटीने तीनही दिवस उपस्थित राहुन पंचवीस-पंचवीस असे शंभर मार्क द्यायला पाहिजे होते. परंतु, दोन दिवस असा प्रकार घडला की, चारच्याएवजी तीनच सदस्य उपस्थित राहिले आणि यादी जी बनली. उदाहरणार्थ समजा एखाद्याला ५० मार्क पडले असते. तर ते ७५ पैकी ५० पडले की १०० पैकी ५० पडले. ह्यासाठी काही उमेदवारांनी त्याच्यामध्ये तक्रारी केल्या की त्याच्यामध्ये भ्रष्टाचार झाला असण्याची शक्यता आहे आणि एस.डी.ओ. ने ज्यावेळेला त्याची चौकशी केली. त्यावेळेला एस.डी.ओ. च्या लक्षात आले की, असे काही झालेले नाही. फक्त तांत्रिक चुक झालेली आहे की चार लोकांनी ५० मार्क देणे आणि तीन लोकांनी ५० मार्क देणे. याच्यामध्ये तीन लोकांनी ५० मार्क देणारा जो आहे. त्याला तेवढेच वेटेज दिले पाहिजे. एक पॅनलमधील सदस्य उपस्थित नव्हता. हा त्या उमेदवाराचा दोष असु शक्त नाही. हे अगदी बरोबर आहे. परंतु, या तांत्रिक चुकीसाठी खरे म्हणजे त्यांना घेतले गेलेले नाही. आणि दरम्यानच्या काळामध्ये त्यांनी फक्त उल्लेख केलेला आहे की, सद्यस्थितीमध्ये जकात वसुली बंद असल्यामुळे जकात विभागाकडे कार्यरत असलेले शिपाई यांच्या सेवा अतिरिक्त ठरल्यामुळे शासन आदेशानुसार रिक्त पदावर वर्ग करण्यांत आलेले आहे. परिणामी सन १८ मध्ये उपरोक्त रिक्त पदे भरण्याकरीता मुलाखती घेतल्या असल्या तरी पदे सद्यस्थितीमध्ये रिक्त नाहीत. सदर पदे भरण्याची आवश्यकता राहिलेली नाही. म्हणजे हा मुद्दा तिथे एस.डी.ओ. ने अशाप्रकारे निकालात काढलेला होता. हा आदेशच आम्ही आपल्याला वाचून दाखवितो.

प्रकाश दुबोले :-

आयुक्तसाहेब, आपण यानंतर भरत्या घेतल्या. आपण माणसे मागविली. आपल्याला गरज होती म्हणुन आपण माणसे मागवली. पण या यादीमधील ज्या मुलांना आपण मागवले त्यांनी इंटरव्ह्यू दिले. नंतर वयाबाहेर गेले. त्यांचे आपल्या प्रक्रियेमुळे नुकसानच झाले. तांत्रिकदृष्ट्या आपल्या चुका झाल्या. परंतु, त्या मुलांना त्रास सहन करावा लागला.

मा. आयुक्त :-

त्याच्यामध्ये आपला जो मुद्दा आहे की, आपल्याकडे भरती झाली. त्यावेळेला त्यांना न्याय का मिळाला नाही? मला वाटते हा मुद्दा आपल्याला या ठिकाणी मांडायचा आहे. तुमचा मुद्दा रास्त आहे. परंतु, आपल्याकडे जी यादी एम्प्लॉयमेन्ट एक्स्चेन्ज त्या त्या वेळेला देते. ती आपल्याला भरतीच्या अगोदर मागवावी लागते. पूर्वीची यादी मागविली आणि जर त्याला सहा महिने झाले तर ती यादी रद्द होते. आपल्याकडे तसा रुल आहे. ते का रद्द होते? त्याचीदेखील कारणे आहेत की, जर सहा महिन्यात त्याची भरती झाली नाही तर त्याला दुसरीकडे कुठेतरी सिनिअरिटी प्रमाणे रेकमेन्ड केले जाते. त्यामुळे कदाचित त्या यादीतील लोकांना या महापालिकेत सर्विस लागली नसेल दुसऱ्या कुठल्या महापालिकेत लागली असेल. दुसरीकडे जे सिनिअरिटीप्रमाणे असतील त्यांना इकडे झाली असेल अणिं समजा १९९८ च्या यादीमध्ये काही लोकांचे नाव होते आणि जर आमच्या यादीमध्ये त्यांचे नाव नसेल आले तर त्याचे नाव कुठेतरी दुसरीकडे रेकमेन्ड झालेले असले पाहिजे. आता याही यादीमध्ये त्या यादीतील काही लोक आलेले आहेत. आणि सिलेक्टदेखील झालेले आहेत. मी आपल्याला दाखवू शकतो. परंतु, नक्की ३० नावे मागच्या सहा महिन्यापुर्वीच रेकमेन्ड केलेली आता येतील असे नाही. कारण जिल्ह्यातील सर्व नगरपालिका व महानगरपालिका, जिल्हा परिषदा, शासकीय कार्यालये याच्यामध्ये ती यादी फिरत असते आणि सिनीअरिटीप्रमाणे ज्याचा नंबर जिथे लागेल तिथे गेल्यानंतर त्या सेवायोजन कार्यालयातील त्याचा जो क्लेम आहे. तो संपतो. त्यामुळे आतापर्यंतच्या भरतीच्या प्रक्रियेमध्ये हे उमेदवार कदाचित दुसरीकडे कुठे अंडजेस्ट झाले असण्याची शक्यता नाकारता येत नाही. ही एक प्रक्रिया आहे. धन्यवाद.

मिलन पाठील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, आयुक्तसाहेब तुम्हाला एक संधी चालुन आली होती. गव्हर्नमेन्टने तुम्हाला यादी मागविली होती की अनुसुचित जाती-जमातीची पदे भरण्यासाठी.

मोहन पाटील :-

महापौर मँडम, याच्यामध्ये ज्याला गरज आहे. त्याने उत्तर द्यावे. दुसऱ्या-तिसऱ्याने बोलण्याची काय गरज आहे?

मिलन पाटील :-

एम्प्लॉयमेन्टला जर तुम्ही यादी पाठविली. तर तुम्ही त्याचा स्थानिक असा उल्लेख केला असता तर बरे झाले असते. जर स्थानिक लोकांची तुम्ही यादी मागविली असती तर आमचे स्थानिक लोक येथे भरले गेले असते.

मा. आयुक्त :-

मला वाटते याही प्रश्नाचे उत्तर मी अनेक वेळा सभागृहामध्ये दिलेले आहे. कायद्यामध्ये स्थानिक आणि बाहेरचा असा भेदभाव जिल्ह्यापुरता असु शकत नाही.

मिलन पाटील :-

मी प्राधान्य बोललेलो आहे.

परशुराम पाटील :-

ज्यावेळी उमेदवारांची इंटरव्हयु झाली. त्यावेळी स्थानिक लोकांची यादी दिलेली नाही. स्थानिक लोकांचा प्राधान्याने विचार करु असे बोलले होते. परंतु, तसा स्थानिक लोकांचा विचार झालेला नाही.

मा. आयुक्त :-

असा कसा स्थानिक लोकांचा विचार झाला नाही. यादीमध्ये बरेचसे उमेदवार आहेत. सर्वांना स्थानिक म्हणुन घेणे असे कायद्यामध्ये नाही आहे. तो उमेदवार योग्य असला पाहिजे अणि दुसरी गोष्ट अशी की या जिल्ह्यामध्ये असलेल्या महानगरपालिका व नगरपालिका, जिल्हा परिषदा, शासकीय कार्यालये याच्यामध्ये ते उमेदवार रेकमेन्ड करायचे असतात. शिफारस करायची असते. साधारण मिरा भाईदरचे उमेदवारांचीसुद्धा बाहेर शिफारस होऊन सिलेक्ट झालेले असतील. बाहेरचे उमेदवार या ठिकाणी सिलेक्ट होतील. हा जिल्ह्यापुरता प्रश्न आहे. स्थानिक म्हणजे एकझॅक्टली आमच्या शहरातील लोकच आम्हाला द्या. असा आग्रह सेवायोजन कार्यालयाला धरता येत नाही.

प्र. सचिव :-

प्रश्नोत्तराचा तास संपलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सचिवसाहेब, तास संपला आहे की तासिका संपलेली आहे. जरा स्पष्टीकरण करा.

प्र. सचिव :-

तासिका संपलेली आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

तुम्ही जो मिटिंगचा अजेन्डा काढलेला आहे. त्याच्यामध्ये प्रश्नोत्तराचा तास असे लिहिलेले आहे. याच्यापुढे तासिका करा. कारण तास म्हणजे साठ मिनिटे. तासिका लिहा. तास लिहिला म्हणजे एक तास.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिवसाहेब, माझी एक लक्षवेधी सुचना होती.

मा. महापौर :-

लक्षवेधी सुचना फेटाळली.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मँडम, लक्षवेधी सुचना फेटाळली. प्रश्न नाही. आपला अधिकार आहे. पण मला प्रशासनाचे तसे उत्तर तरी मिळेल की नाही मिळणार. हा विषय पर्यावरणाचा आहे. वृक्ष प्राधीकरण हा विषय पर्यावरणाचा आहे. आपण स्वच्छ, सुंदर मिरा भाईदर अशी कल्पना करतो आणि त्या डिपार्टमेन्टमध्ये जर दिरंगाई होते. हा शहराच्या विकासाचे फार मोठे काम आहे. तर अशी लक्षवेधी सुचना तुम्ही फेटाळली तर मला काही हरकत नाही आहे. पण त्या डिपार्टमेन्टचे ठेकेदाराकडुन काम चालु आहे. ते बरोबर नाही. याची प्रशासनाने दखल घेतली पाहिजे. आणि तुम्ही मला जे काही उत्तर द्यायचे ते द्या. अशा पद्धतीने चांगली याच्यामध्ये चर्चा झाली पाहिजे असे आमचे मत आहे. पण आपण करत नाही हे योग्य नाही.

मा. महापौर :-

याची योग्य ती माहिती आयुक्त साहेब तुम्हाला देतील.

रोहिदास पाटील :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, मँडम एक चांगल्या विषयाची लक्षवेधी असा दर्जा असता किंवा नियमानुसार तुम्ही फेटाळतो सांगितले तरी मान्य करु. आम्ही महापौरांच्या खुर्चीचा नक्कीच मान राखतो. आम्हाला त्याचा वाद नाही. पण तुम्ही त्याचे कोणतेही सबल कारण दिले नाही. लक्षवेधी फेटाळली. तो विषय फेटाळण्यासारखा नाही. इतका महत्वाचा विषय आहे की महापालिकेच्यावतीने खर्च केलेला आहे. रस्त्याचे डिमार्केशन न करता झाडे लावली गेली आणि नंतर रस्ता बांधतेवेळी ती झाडे तुटली गेली. हे कुठेतरी कागदावर यायला पाहिजे.

मा. महापौर :-

तुम्हाला माहिती पाहिजे तर कमिशनर साहेब तुम्हाला देतील.

रोहिदास पाटील :-

कधी माहिती देतील?

मा. महापौर :-

कधी पण त्यांच्या दालनात जा ते तुम्हाला माहिती देतील.

रिटा शाह :-

महापौर मँडम के परवानगीसे बोलती हुँ। मी कुठल्याही लक्षवेधी किंवा कुठल्याही नगरसेवकाची बाजु घेऊ बोलत नाही. कारण उद्या माझा पण नंबर याच्यामध्ये येऊ शकतो. कुठल्याही नगरसेवकाने आपल्याकडे लक्षवेधी पेश केली. तर आपल्याला ती फेटाळण्याचा संपुर्ण अधिकार आहे. तुमच्या खुर्चीचा आम्हीदेखील मान करु. पण ती लक्षवेधी कुठली आहे आणि कशासाठी फेटाळली ते तरी आपण सभागृहामध्ये डिक्लेअर करायला पाहिजे. तो अधिकार सभागृहाचा आहे. जसा आपला अधिकार आहे तसा हा सभागृहाचा अधिकार आहे आणि आपण आमचा अधिकार द्यायला पाहिजे.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३६ चे वाचन केले.)

शशिकांत भोईर :-

सर्व सदस्यांच्या इतिवृत्तांतामध्ये एक शब्द नाही आहे हा नेहमीच येतो. नाही आहे म्हणजे काय? त्याचा अर्थ मला समजत नाही. जे आपल्या सभेचे इतिवृत्तांत रोज लिहितात. त्यांच्या ऐकण्यामध्ये किंवा लिहिण्यामध्ये थोडा फरक पडतो असे वाटते. प्रत्येकवेळी त्यांचे नाही आहे असे असते. तुम्हाला वाचनात आले असेल नाही आहे. म्हणजे काय? नाही म्हणायचे आहे की आहे बोलायचे आहे. नक्की काय बोलायचे आहे? ती चुक सुधारून घ्या.

प्र. सचिव :-

तपासुन नंतर सांगतो. पहिले इतिवृत्तांत संपले. आता दि. ०३/०८/२००४ चे इतिवृत्तांत दुरुस्ती करु.

अशोक पाटील :-

पान नं. १० माझे जे संभाषण आहे. त्याच्यामध्ये तुम्ही जरा बघा की, हा प्रश्न सॉल्ट डिपार्टमेन्टशी संबंधित आहे. आज तुम्ही जो बंधपत्र देण्याचा प्रश्न उपस्थित केला. आता आपणही म्हणता तिथे आपणच म्हणता असे पाहिजे आणि शेवटचे जे वाक्य आहे ते माझे वाक्य तुम्ही अर्धवट ठेवलेले आहे. आता मालकी हक्काचा निर्णय जरी रेव्हेन्यु अंथोरिटी घेत असली तरी संबंधित कागदपत्रे आणि वस्तुस्थिती पडताळणे हे आपले कर्तव्य आहे. हे वाक्य जरा पुर्ण करा.

ज्युडी डिसोझा :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलू इच्छिते, इतिवृत्तांताला मंजुरी देताना प्रोसीडिंगमध्ये जी सदस्यांची नावे येतात. त्याच्यामध्ये सन्मा. सदस्या जेन्वी अल्मेडा या सभापती आहेत. तर त्यांचे नाव अजुनपर्यंत सदस्यांमध्येच येते. तर त्याची दुरुस्ती करावी.

अशोक पाटील :-

सचिवसाहेब, पान नं. १० वर अजुन एक दुरुस्ती राहिलेली आहे. ते सर्व नंबर आणि संबंधित सातबारा उत्ताऱ्याच्या ज्या नोंदी आहेत. त्या या ठिकाणी तुम्ही स्पष्ट केलेल्या आहेत. आणि त्या अनुषंगाने सर्व नं. ३३७ आणि सर्व नं. ३३८ त्याच्यामध्ये एकच टाकलेले आहे. सर्व नं. ३३७ आणि सर्व नं. ३३८ च्या नोंदी ज्याचे सर्व नंबर आहेत. त्याचा सॉल्ट डिपार्टमेन्ट भारत सरकार असे स्पष्ट लिहिलेले आहे. एवढीच दुरुस्ती आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

पान क्र. ७ मध्ये जो पहिला मुद्दा आहे. याच्यामध्ये शेवटची ओळ असे बंधपत्र लिहून दिले तर शिलोत्री बांधवांचा हित बघण्याचा प्रश्नच कुठे आला? असे पाहिजे. पान क्र. ८ मध्ये माझा चौथा

पैरेग्राफ आहे. तुम्ही बंधपत्र मागता म्हणजे तुम्ही मीठ खात्याला त्यांचे मालकीहकक सिद्ध करण्यास सहकार्य करीत आहात. ते तुम्ही बंधपत्र मागता म्हणजे गुन्हे दाखल झाले असे कसे होणार? पान क्र. ९ सातवी ओळ आहे की बंधपत्र करून टायटलचा प्रश्न निघाला नाही असे पाहिजे. पान नं. १० ला आजपर्यंत आणि पान नं. ११ ला त्या नगरपालिकेने हे दोन वेळा आलेले आहे. पान नं. १५ ला शेवटची ओळ आणि म्हणुन व पान क्र. १७ ला लोक शिलोत्रीचे लोक त्यात चे लोक आणि पण हे शब्द काढायला पाहिजे. पान नं. १५ ला शेवटुन तिसरी ओळ लॅन्ड डेफिशिअन्सी च्याएवजी लॅन्ड एकवीज्ञिशन असे पाहिजे. पुन्हा शेवटच्या ओळीमध्ये लॅन्ड डेफिशिअन्सी आहे. त्या ठिकाणी लॅन्ड एकविझीशन म्हणायला पाहिजे. पान क्र. ३२ मध्ये सहाव्या ओळीवर समोरच्या पक्षकारांचा किती केसेसमध्ये रस्ते व्हेकेट केला. त्या ठिकाणी पक्षकारांचा असा शब्द पाहिजे. आठव्या ओळीमध्ये सगळी माहिती वेध म्हटले आहे. त्या ठिकाणी व्हेग म्हटले पाहिजे. व्हेग हा इंग्रजी शब्द आहे. पान क्र. ३२ वर शेवटी आहे. हे आपण चुकीचे सांगता. याउलट कल्याण डॉबिवली महापालिकेच्या विरोधात एक जनहित याचिका दाखल झाली असता न्यायालयाने अशा सर्टिफाईड कॉपी देण्यास त्या महानगरपालिकेला आदेश दिले. तसेच मी मागितलेली माहिती सभागृहाला अजुनही दिलेली नाही. पान क्र. ३३ मध्ये पाचवा पैरेग्राफ आहे. पैसे भरा याच्याएवजी पैसे मागा असे पाहिजे. शेवटचा पैरेग्राफ यु आर नॉट ऑक्युपाईंग ऑक्यु पाईंग असे वेगवेगळे आलेले आहे. पुढे ज्युडिकेटरी पावर्स असा शब्द पाहिजे. यु आर सिटिंग अॅस ॲन ॲफसर म्हणजेच ॲन ॲफिसर असे पाहिजे. यु आर नॉट ॲक्विटेंग ॲस ए ज असे म्हणायला पाहिजे. पुन्हा ज्युडिकेटरी पावर्स असेच म्हटलेले आहे. पुढे म्हणुन तुम्ही जजच्या पावर्स एक्ससाइंज करू नका. पान क्र. ३४ पहिली ओळ इन दी सेकन्ड कन्टेम्प्ट ॲप्लिकेशन इन सेम कोर्ट. या ठिकाणी ॲप्लिकेशन कम्स असे म्हटलेले आहे. कुठल्या कोर्टमध्ये असे येते हा शब्द नाही. होते असा शब्द होईल. दुसऱ्या पैरेग्राफमधील तिसरी ओळ आर.एन.पी. पार्क असे दिलेले आहे. म्हणजे रेल्वेचा पास असा अर्थ होतो. आणि चौथ्या ह्याच्यामध्ये त्यांनी सेकन्ड कोर्ट कन्टेम्प्ट केलेले आहे. तिसरा पैरेग्राफमध्ये दुसऱ्या ओळीत हाऊ स्पेसिफिकली असे म्हटले पाहिजे. आणि त्याच पैरेग्राफमध्ये शेवटची ओळ म्हणजे त्यांचे नॉलेज काय असावे? असे पाहिजे. त्या ठिकाणी कुठे असावे? असे म्हटलेले आहे. पान क्र. ३५ मध्ये ठरावाच्या विरोधात असलेल्या सदस्यांची नावे लिहिलेली आहेत. ठरावाच्या बाजुने जे आहेत त्यांची नावे लिहिलेली नाहीत. त्यानुसार हा ठराव किती मतांनी फेटाळला गेला याची काहीही नोंद नाही. ठरावाच्या बाजुने जे आहेत. त्याचीदेखील नावे लिहायला पाहिजे. आणि ठराव अमुकरित्या अमुक मतांनी फेटाळला गेला अशी नोंद कुठेही नाही. विरोधात किती? आणि बाजुने किती? तो तुम्ही उल्लेख करा.

मिलन म्हात्रे :-

या इतिवृत्तांताला मंजुरी देताना तुम्ही तसा उल्लेख डायसवरून करा. आणि तो उल्लेख झाला पाहिजे. आपण मान हलवता पण ते याच्यात येत नाही. व्हिडीओ शुटिंग कुठे होते?

प्र. सचिव :-

याची दुरुस्ती केली जाईल.

मिलन म्हात्रे :-

जी दुरुस्ती झाली. ती दुरुस्ती चुकीची झाली आणि अशा अक्षम्य चुका सारख्या सारख्या होतात आणि सगळ्याला मान हलवता आणि क्षमा मागितली जाते.

रोहित सुवर्णा :-

पान क्र. ४१ मध्ये वरून ओळ क्र. १३ मध्ये इलेक्ट्रॉनिक पाथच्याएवजी इलेक्ट्रॉनिक पार्क असे पाहिजे. पान क्र. ६७ मध्ये सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे बोलतात तिथे खालुन सातवी ओळीवर स्टिरीओफोनिक झालेले आहे. त्याएवजी स्टिरीओटाईप असे पाहिजे. पान क्र. ७४ मध्ये खालुन दुसरी ओळ मा. आयुक्तसाहेब बोलतात त्या ठिकाणी कॉन्फीडन्ट ॲथोरिटीच्याएवजी कॉम्पीटन्ट ॲथोरिटी असे पाहिजे. कॉम्पीटन्ट म्हणजे सक्षम.

अशोक पाटील :-

सचिव साहेब, ठरावाची दुरुस्ती सुचवितो. पान क्र. ८९ वर ठराव क्र. ३८ मध्ये दुसरा पैरेग्राफ आणि पाचवी ओळ सदर जागा सॉल्ट विभागाच्या अखत्यारीत असल्याचे उपलब्ध सात बाच्यावरून दिसुन येते. तर हे चुकीचे आहे. त्याएवजी सदर जागा सॉल्ट विभागाच्या अखत्यारीत असाव्यात असे गृहित धरून मिरा भाईदर महापालिका क्षेत्रातील नागरिकांना मुलभुत सुविधा देण्यासाठी विकास योजनेची अंमलबजावणी करणे महापालिकेस कायदेशीररित्या बंधनकारक आहे. अशी मी दुरुस्ती सुचवितो. त्यानंतर शेवटचा पैरेग्राफ शेवटुन दुसरी ओळ सबब मा. आयुक्त मिरा भाईदर महानगरपालिका यांनी सॉल्ट विभागास तर याच्यामध्ये एक वाक्य टाका. संबंधित जागेची कायदेशीर

मालकी सिद्ध करण्याच्या शर्तीवर आवश्यक असलेले बंधपत्र देण्यास ही महासभा मंजुरी देत आहे. एवढीच दुरस्ती सुचवितो.

प्रफुल्ल पाटील :-

पान क्र. ८८ वर सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी उल्लेख केलेला आहे की सर्वे नं. ७५८ तसेच पेलणी आगार व बुबु आगार या दोन्हीची जागा वगळून. परंतु, त्याचे सर्वे नंबर त्या ठिकाणी लिहिलेले नाहीत. सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांना जर ऑब्जेक्शन नसेल तर या ठिकाणी त्या दिवशी अशी चर्चा झालेली की आम्ही लगेच ऑब्जेक्शन घेतले. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी सुद्धा असे ऑब्जेक्शन घेतले की, ज्या जागा सॉल्ट डिपार्टमेन्टच्या मालकीच्या आहेत असे सातबाच्यावर सिद्ध होते. अशा जागाबाबतच हा ठराव आहे. ते त्यांनी मान्य केले होते. त्यामुळे या ठिकाणी सर्वे नं. ७५३ आणि सर्वे नं. ७५७ हे दोन सर्वे नंबर ॲडिशनल करावेत. आयुक्तसाहेब, त्यानंतर एक महत्त्वाची अशी बाब आहे की या ठिकाणी आपण सॉल्ट विभागाकडे मागणी केलेल्या जागेचा तपशिल जोडलेला आहे. सभेच्या कामकाजाच्यावेळी हा तपशील देण्यांत आलेला नव्हता. आम्ही त्याची मागणीदेखील केली होती. पण तेव्हा तो देण्यांत आलेला नव्हता. कदाचित मागे मागणी केली. म्हणुन तुम्ही जर आता दिला असेल तर त्याच्यावर कुठल्याच अधिकाच्याची सही नाही आणि त्याच्यामध्ये पुन्हा बंदरवाडी आगार, पेलणी आगार आणि बुबु आगार हे तिन्ही समाविष्ट केले ते काढून टाकण्यांत यावेत आणि याचे सर्टिफाईड कॉपी तयार करावी. कारण ते ठरावाप्रमाणे वगळून टाकलेले आहे. इतर ठिकाणी सॉल्ट डिपार्टमेन्ट भारत सरकार असे किलअर नाव आहे.

एन. आर. शेंडे :-

मा. महापौर महोदयांच्या परवानगीने बोलतो, हा जो तक्ता आहे. हा तक्ता त्या ठरावाचा भाग आहे. आम्ही मागच्यावेळी जी टिपणी दिलेली होती. त्याच्यामध्ये देखील हा तक्ता होता. ह्याच्यामध्ये बंदरवाडी आगार सर्वे नं. ७५३ मध्ये विविध रिझर्वेशन्स आहेत. तर ते वगळण्यात यावे असा शेरा ठरावात आलेला नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

जेव्हा सन्मा. सदस्य आसिफ शेख ठराव मांडत होते. तेव्हा मी स्वतः आणि सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील तसेच सर्व सदस्यांनी उटुन जसे ठराव क्र. ३५ वर चर्चा होण्यापुर्वी सुरुवातीला जी चर्चा सन्मा. सदस्य अनंत पाटील यांनी प्रश्नोत्तराच्या तासाला चर्चा आणली होती. त्यावेळीच याच्यावर चर्चा झालेली आहे. विषय क्र. ३५ वर अशाप्रकारे आपण कार्यवाही करणार नाही. असे आयुक्तसाहेब आणि महापौरांचे निवेदन होते. त्याला अनुषंगाने जेव्हा पुन्हा सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी ठराव मांडला. तेव्हा त्याचा पुन्हा उल्लेख केला म्हणुन स्पेसिफिकली आम्ही सर्व सदस्यांनी उटुन त्यांच्या निर्दर्शनास आणुन दिले की, जे जे आगार सॉल्ट डिपार्टमेन्टच्या मालकीचे आहेत. असे सात बाच्याला दाखविते. ते आगार सोडुन इतर आगारांच्याबाबत आपण ही कार्यवाही प्रस्तुत करु नये. असे ठरलेले होते. त्याप्रमाणे हे व्हावे.

मा. आयुक्त :-

दुरुस्ती करावी लागेल.

रोहिदास पाटील :-

दुरुस्ती करावी लागणार नाही. ह्याच्यावर सही, शिक्का काही दिलेलाच नाही. याच्यात वादाचे असे काही नाही.

रोहिदास पाटील :-

तुम्ही ते वगळूनच जे काही जोडायचे आहे. ते सही शिक्यानिशी वगळूनच जोडा. म्हणजे पुन्हा पुन्हा शंका कुशंका होणार नाही.

मिलन म्हात्रे :-

ह्याच्यामध्ये जो बंदरवाडी आगर उल्लेख केलेला आहे. आजच्या तारखेला बंदरवाडी आगरामध्ये फक्त बंदरवाडी आगर अशी सात बारा उताच्यावर नोंद आहे. एस. टी. च्या बस डेपोला ३,२४० वार ही जी जमिन महापालिकेने किंवा त्यावेळच्या तत्कालीन नगरपालिकेने ताब्यात घेतली. त्यावेळेला सॉल्ट ऑफिसर यांनी आपल्याकडे येऊन ती ताब्यात दिलेली आहे. त्याचे कागदपत्र आतादेखील आपल्या महापालिकेकडे आहेत. तेव्हाची तत्कालीन नगरपालिका आणि आताची महापालिका म्हणजे त्या सॉल्ट ऑफिसरने आपल्याला ती जागा रस्त्याकरीता दिली. ती रस्त्यावरची ताबा पावती त्यांनी आपल्याला दिली. आपण त्यांच्याकडुन घेतली आणि त्या जागेवर आजच्या तारखेला लाखो रुपयाचे नाल्याचे काम, गटाराचे काम, स्ट्रिट लाईट हे सर्व काही झालेले आहे. मी हे याच्याकरीता सांगतो की बरीचशी महत्त्वाची आगर त्या जागेवर आहेत. स्टेशनच्या जवळ आहे. अगदी लागुन आहे. बहुतेक गव्हर्नरमेन्टची

ऑफिसेस याच्यामध्ये आहेत. कुठल्याही बिल्डरचे इमारतीचे किंवा कुठलाही मोठा प्रोजेक्ट याच्यामध्ये नाही. जे असेल ते थोडेबहुत असणार. बहुतेक खेळाचे मैदान, पॉलिटेक्निक, शैक्षणिक संस्था, तलाठी कार्यालय, दवाखाने इ. सर्व आहेत. यामध्ये जे काही आता सांगितले गेले आणि कोर्टात केस सुद्धा न्यायप्रविष्ट आहे. त्यामुळे आपण निर्णय घेताना या सगळ्याचा विचार करावा. सगळ्यात महत्वाचे म्हणजे सॉल्ट डिपार्टमेन्टचे नायर म्हणुन जे ऑफिसर म्हणजेच डेप्युटी कमिशनर सॉल्ट डिपार्टमेन्ट यांनी आपल्याकडे ही जागा रितसर ताबा पावती म्हणून जागा ताब्यात दिली असेल याची नोंद याच्यामध्ये ठेवावी.

मोहन पाटील :-

महापौर जी दुरुस्ती असेल आणि इथे त्यांचे प्रस्ताव असतील ते घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

ह्यावर तुम्ही जे काही अमेडमेन्ट कराल. ह्या सगळ्याचा विचार व्हावा. अधिकारी नवीन आहेत. ह्याचा पुर्वइतिहास जुन्या अधिकाऱ्यांना माहिती आहे. ते जाणुनबुजुन देणार नाहीत. आम्हाला जे माहिती आहे. ते आपल्या सभागृहापुढे किंवा पटलापुढे ठेवतो. याच्यापुढे आपण निर्णयक अधिकारी आहात. आम्ही आपल्याला ही सुचना केलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

तसे बंधपत्र द्यायचा सध्याच्या स्थितीमध्ये आवश्यकता नाही. कारण तो डिस्ट्रिक्टमध्ये असलेला प्रश्न आहे आणि तो प्रश्न न्यायप्रविष्ट आहे.

परशुराम पाटील :-

आयुक्त साहेब, या आगरच्या ह्याच्यावरून वाद चाललेला आहे. सर्व नं. ७५३ सांगता. बंदरवाडी सांगता. पण अँकवुली बंदरवाडीला कुठे आगर आहे? हे आपण मला सांगू शकाल का? मी त्या आगराचे तुम्हाला नाव देखील सांगतो. आमचे तिकडे लहानपण गेले आहे.

मा. आयुक्त :-

पण तो विषय आता या ठिकाणी कुठे आहे? तो विषय तुम्हाला इथे दाखविता येणार नाही. पण जागेवरच नेऊन दाखवावा लागेल.

परशुराम पाटील :-

तसे नाही. पण त्याचे नाव कसे काय दिले गेले? आणि तो आगरदेखील कोणाचा आहे?

मा. महापौर :-

दुरुस्ती असेल तर ती सुचवावी.

परशुराम पाटील :-

या आगराचे नाव वाण्याचे आगर असे आहे. हे आगर हेमंत शहाचे आगर आहे. बंदरवाडी पलिकडे राहिली. हे तुम्ही सुधारून घ्या. त्या ठिकाणी सर्व नं. ७५३ हा बंदरवाडीमध्येच आहे.

मिलन म्हात्रे :-

रेहेन्युच्या डॉक्युमेन्टची नावे सुधारण्याचा या ठिकाणी कोणाला अधिकार नाही.

परशुराम पाटील :-

हा ५३ नंबरदेखील कुठे आहे? माहिती आहे का? बंदरवाडीमध्ये जैसल पार्क हा ५२ एकरचा ५३ सर्व नंबर आहे. म्हणजे इथे ७५३ आहे आणि तिथे ५३ आहे. म्हणून तुम्हाला सांगतो याच्यावर काही कुठे असेल तर सुधारित करा नाही तर पुढे गेल्यावर वाद वाढायला नको.

अशोक पाटील :-

आयुक्तसाहेब, एक दुरुस्ती सुचवितो की जो शेवटी तक्ता दिलेला आहे. त्या तक्त्यामध्ये शेवटचा कॉलम मध्ये सन्मा. सदस्य आसिफ शेख यांनी जी सुचना दिलेली होती. त्यामध्ये फक्त लालबहादुर शास्त्रीनगर झोपडपट्टी, नेहरुनगर झोपडपट्टी एवढ्यांचाच समावेश केलेला आहे आणि मी जे सुचविलेले होते ते रेवआगर आणि सदानंदनगर आणि बामन देवनगर याचा त्या ठिकाणी उल्लेख आलेला नाही. कमिशनरसाहेब, पान क्र. ८८ वर उल्लेख आहे.

मिलन म्हात्रे :-

तसेच सर्व नं. ७२२ मध्ये फक्त लालबहादुर शास्त्री आणि नेहरुनगर दिलेले आहे.

मोहन पाटील :-

दि. १४/७/२००४ आणि दि. ३/८/२००४ रोजीच्या मा. महासभेच्या इतिवृत्तांतामध्ये सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटीलजी, सन्मा. सदस्य अशोक पाटीलजी, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजी आणि सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटीलजी यांनी ज्या ठरावामध्ये दुरुस्त्या सुचविल्या. त्या सुचविलेल्या दुरुस्त्यांसह ह्या इतिवृत्तांत मंजुर करण्याचा मी ठराव मांडत आहे.

मिलन म्हात्रे :-

माझी दुरुस्तीची सुचना लिहुन घ्या. माझ्या वॉर्डतील सर्वे क्र. ७२२ मध्ये जेवढ्या झोपडपट्ट्या आहेत. जसे गणेश देवल नगर, जय बजरंग, जय अंबे नं. १, जय अंबे नं. २, ओमसाईबाबा, लालबहादुर शास्त्री नगर, नेहरुनगर आहे. तसा त्याचा जरा उल्लेख करावा.

प्रकरण क्र. ३६ :-

दि. १४/०७/२००४ व दि. ०३/०८/२००४ रोजीचे मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. ४२:-

दि. १४/०७/२००४ व दि. ०३/०८/२००४ रोजीचे मा. महासभांचे इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यात येत आहे.

सुचक:- श्री. मोहन पाटील अनुमोदन:- श्री. दिनेश नलावडे
ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-
महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३७ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंह चौहाण यांनी ठरावाचे वाचन सभागृहात केले.)

शानु गोहिल :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

रोहिदास पाटील :-

महापौर मँडम, आम्ही विषय मांडतो की, आपण जेव्हा सर्व गटनेत्यांना बोलाविले होते आणि आयुक्तसाहेबांनी आकडा ठेवला होता की आपण जी प्रोफिजन केलेली आहे. ती प्रोफिजन साठ लाखाची आहे. साठ लाखाची संपुर्ण रक्कम जर आपण डिफिजन करायची झाली तर ती कमी जास्त करण्याचे काही कारण नाही. आपण कशासाठी कमी करतो? जर लेखा परिक्षकाच्या भाषेत सांगितले की शिलकी अंदाजपत्रकासारखे रु. दोन हजार बाकी ठेऊन उरलेले सगळे वाटा.

मा. आयुक्त :-

बजेटमध्ये असलेली तरतुद १०० टक्के खर्च झालीच पाहिजे. असा काही नियम नाही. आपल्या शंभर टक्के उत्पन्न मिळेल तेव्हा ते शक्य होईल. परंतु, तसे असत नाही. हा अंदाज आहे.

रोहिदास पाटील :-

ठिक आहे. पण युनियनने आपल्याकडे मागणी केलेली आहे. युनियनने बारा हजार मागितले, सात हजार मागितले, पाच हजार मागितले. त्याच्यावरुन ते कमी झाले. कोणाचाही अंत बघण्याची आपल्या सभागृहाची कसोटी नसावी. आपण रु. साठ लाख वाटणे योग्य आहे. आणि ज्याला म्हणतात की शिलकी ठेवावे. तर रु. दोन अडीच लाख ठेवा. रु. दोन अडीच हजार बाकी ठेवा. दुसरे पैसे वाटा अशी वाटणी करा. माझी अजुन एक विनंती आहे की, जशी युनियन मागत होती. त्या दृष्टिकोनातुन जर तरतुद करता येत असेल तर रु. साठ लाखचे रु. पासष्ट लाख करा.

मा. महापौर :-

जे काही केलेले आहे. ते बरोबर केलेले आहे. बदल करता येणार नाही.

रोहिदास पाटील :-

रुपये साठ लाखमध्ये तरतुद असेल तर मग ते बरोबर केलेले नाही. आम्ही रुपये चौसष्ट लाखाची आम्ही विनंती करतो. तुम्ही मान्य करणार नाही असेही गृहित धरतो. पण रुपये साठ लाख तरी व्यवस्थित वाटायला पाहिजे. रु. साठ लाखची वाटणी आम्ही सांगू शकतो. त्या दिवशी उपमहापौर सारखे बोलत होते. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांचे गणित चुकत आहे. मी आता गणित हातातच घेऊन आलेला आहे.

परशुराम पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, मी आपणाकडे पत्रव्यवहार दिलेला आहे. आयुक्तसाहेबांना दिलेला आहे. विषय असा आहे की, कामगार, कर्मचारी व अधिकारी यांना दिवाळीपूर्वी रु. सात हजार अनुदान देण्याबाबत. (पत्राचे वाचन केले.) हे युनियनचे पत्र आहे. त्या पत्रानुसार मी हे पत्र आपल्याकडे दिलेले आहे. तर आपण रु. सात हजार द्या. अनुदान दिले तर चांगले आहे आणि द्यायचे नसेल तर त्यांना तसे उत्तर द्या.

मोहन पाटील :-

सन्मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलु इच्छितो, सन्मा. सदस्य महेन्द्रसिंग चौहान यांनी ठराव मांडलेला आहे आणि सन्मा. सदस्या शानु गोहिल यांचे अनुमोदन झालेले आहे. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी या ठिकाणी मागणी केलेली आहे. विरोधी पक्ष नेते परशुराम पाटील हे देखील या ठिकाणी बोलले आहे. परंतु, मी आपल्या माहितीसाठी सांगतो की आपल्या सभागृहाचेदेखील असे मत आहे की, जेवढे जास्तीत जास्त अनुदान आपल्याला देता येईल तेवढे अनुदान आपल्या कर्मचाऱ्यांना दिले पाहिजे. आपण प्रत्येकवेळेला त्यांच्या विरुद्ध ताशेरे ओढवतो. पण वर्षातुन एक अशी संधी येते की, आपण त्यांना जेवढे अनुदान देता येईल. तेवढे दिले पाहिजे. अशाप्रकारची भुमिका सर्व सदस्यांची असते. तेव्हा त्या ठिकाणी गट, पक्षभेद असे काहीही प्रकार नसतात. मी या ठिकाणी सभागृहाला एवढीच माहिती देऊ इच्छितो की, झालेल्या ठरावाप्रमाणे आपल्याकडे म्युनिसिपल लेबर युनियन आणि राष्ट्रवादी युनियन यांचे पदाधिकारी यांचे प्रतिनिधी आपल्याकडे आले होते. शेवटी जेव्हा गटनेत्यांची सभा झाली. त्या गटनेत्यांच्या सभेनंतर दोन्ही युनियनचे प्रतिनिधी माझ्याकडे आले. तेव्हा त्यांनी आपल्याला जी या ठिकाणी पत्रे दिली होती. त्यांनी १२०० कर्मचाऱ्यांना रु. ४५०० च्या अनुदानाची मागणी केली होती. १९० शिक्षकांना रु. २,२०० च्या अनुदानाची मागणी केली होती. आणि ३० बालवाडी शिक्षकांना रु. ७०० च्या अनुदानाची मागणी केली होती. पैकी आपण १२०० कर्मचाऱ्यांना रु. ४५०० च्याऐवजी रु. ४००० आपण मान्य केलेले आहे आणि खाली ज्या तीन बाबी आहेत. १९० शिक्षकांना रु. २२०० व रोजंदारी कामगारांना रु. २००० आणि ३० बालवाडी शिक्षकांना रु. ७०० असे अनुदान द्यायचे. तर या तीनही मागण्या मान्य केल्या. आणि या मागण्या मान्य केल्यानंतर त्या युनियनच्या प्रतिनिधींनी आपल्याला तसे धन्यवाद दिले. त्यांनी सांगितले की, ठिक आहे. पुढच्या वेळेला आमचा विचार करा. कारण शेवटी कामगारांची मागणी कधीही पुर्ण होत नाही. आणि आपण ती मागणी पूर्ण करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. आपल्याकडे जी साठ लाखाची तरतुद आहे. त्या तरतुदीमध्ये जेवढे जास्त त्यांना देता येईल. तेवढे आपण त्यांना दिलेले आहे आणि या तरतुदीमध्ये जेवढे जास्त त्यांना देता येईल. तेवढे आपण त्यांना दिलेले आहे आणि या तरतुदीमध्ये जर आपल्याला मागे पुढे काही अनुदान द्यावे लागले तर आपल्याला ते अनुदान देता आले पाहिजे. त्यांनी चार मागण्या केल्या होत्या. त्यापैकी आपण तीन मागण्या मान्य केल्या. आणि एका मागणीत आपण रु. ५००/- ची तफावत केलेली आहे. कारण आपल्याबजेटमध्ये तेवढी तरतुद नाही. आणि अशापुढील सानुग्रह अनुदानाच्या हेडखाली म्हणजेच जर आपल्याला कुठे एखादे अनुदान द्यायचे असेल तर ती तरतुद करता आली पाहिजे. त्यासाठी आपण रु. २ लाख ते रु. तीन लाखाची आपण बाकी ठेवलेली आहे. म्हणुन जे सर्व प्रतिनिधी आले होते. त्यांनी आम्हाला सांगितले की, आम्हाला हे मान्य आहे. दोन्ही प्रतिनिधी आपल्याला भेटले. म्हणुन मी त्यांना धन्यवाद देतो. आणि ज्या पद्धतीने ज्याप्रकारे सर्व सन्मा. सदस्यांनी त्यांना जास्तीत जास्त पैसे मिळाले पाहिजेत अशाप्रकारची धारणा दाखविली. त्याबद्दल सर्व सन्मा. सदस्यांना धन्यवाद देतो आणि त्याबद्दल ठराव मांडलेला आहे. त्याचे अनुमोदन झालेले आहे. आपण कृपया हे मान्य करावे. अशी सर्व सभागृहाला विनंती करतो. धन्यवाद.

रोहिदास पाटील :-

मी आयुक्तसाहेबांच्या आणि महापौरांच्या निर्देशनास आणुन देऊ इच्छितो की, ही अत्यंत गंभीर बाब आहे. एकतर युनियन तुमच्याशी बोलणे करते. हे सभागृह चालु होण्याआधी ते नक्की झालेले आहे. आपली आलेली टिप्पणीही स्पष्ट यायला पाहिजे होती की ही स्थिती आहे आणि युनियनच्या पदाधिकाऱ्यांनी ते मान्य केलेले आहे. चर्चा करण्याची आवश्यकताच नव्हती. पण तुम्ही तसे आम्हाला दिलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

हे गोषवाच्यामध्ये देऊ शकत नाही.

रोहिदास पाटील :-

आता द्यायला पाहिजे होते की हे युनियनने मान्य केलेले आहे. जेव्हा मागणारा माणुसच न घेताही खुश असेल तर आम्हाला बोलण्याचे काही कारण नाही.

मा. आयुक्त :-

आम्हाला अद्यापर्यंत तसे लेखी आलेले नाही. परंतु, सभागृह निर्णय घेऊ शकते.

रोहिदास पाटील :-

स्थायी समितीच्या सभापतीनी सभागृहाला दिलेली माहिती ही निश्चित खन्या स्वरूपाची आहे. अँथॉन्टिकल म्हणायचे का.

मा. आयुक्त :-

त्याच्यावर चर्चा होऊ शकते.

रोहिदास पाटील :-

त्यांनी मान्य केले म्हणुन सांगितले. त्यांनी खरोखर रु. चार हजारपेक्षा कमीलाही मान्य केले असेल तर आमचा वाद नाही. पण जेव्हा त्या बैठकीत आम्ही होतो. तेव्हा ते आपल्याला विनंती करून उठले की तुम्ही रु. चार हजार सांगता तर आम्ही तुमची इज्जत ठेवतो. सगळं बोलले. पण आमचा आग्रह आहे की रु. ४५००/- करा. विचार करा. आम्ही उठुन जातो असे सांगुन गेले होते. म्हणुन बोलतो. रु. चार हजार आपण देत होतो. तेव्हा ते रु. साडेचार मागत होते आणि तुम्ही रु. साडेचारवर चर्चा करा. विचार करा. असे करून आयुक्तसाहेब बोलले मी शनिवारी नाही आहे. नंतर भेटु या. असे करून ते उठुन गेले. तुम्ही मांडले की मान्य केले. त्या ठिकाणी हा वाद आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटीलसाहेब ज्यावेळी गटनेत्यांची पुन्हा चर्चा झाली आणि त्या गटनेत्यांच्या चर्चेमध्ये आपण ही रु. ४०००/-, रु. २२००/-, रु. २०००/-, रु. १७००/- रक्कम ठरविली. त्याच्यानंतर महापौरांच्या सहीचे एक लेखी पत्र आम्ही युनियनला दिले की, आपली मागणी जरी एवढी असली तरी महापालिका आपल्याला एवढेच देऊ इच्छिते, देऊ शकते. त्यावरचे त्यांचे निगेटिव प्रकारचे कुठलेही उत्तर आमच्याकडे आलेले नाही. याचा अर्थ त्यांनी ते स्विकारलेले आहे. त्यामुळे हे स्वीकारले आहे असा निष्कर्ष काढण्यामध्ये कुठली चुक आहे असे मला वाटत नाही.

रोहिदास पाटील :-

सभागृहात माहिती देताना युनियनने मान्य केले म्हणुन त्यांनी ते निवेदन केले. याला आमचा आक्षेप आहे. मान्य केले असेल तर आम्ही पुढे बोलत नाही. मान्य केले नसेल तर प्रोसिडिंगला घ्या. युनियन तुमच्याशी बोलली हे आम्ही पण सांगु शकतो.

मा. महापौर :-

मान्य केलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

मान्य केलेलेच आहे. महापौरांच्या सहीने आम्ही पत्र दिलेले आहे.

रोहिदास पाटील :-

सभागृहात स्थायी समिती सभापतीने स्पष्ट सांगितले की, त्या युनियनच्या पदाधिकाऱ्यांनी मान्य केलेले आहे. मी सांगतो की, मान्य केले असेल तर त्या प्रोसिडिंगमधून माझे बोलणे काढून टाकायचे. मान्य नसेल तर आमचे असे मत आहे की, चतुर्थ श्रेणी, तृतीय श्रेणी संख्या १,२७८ यांच्यासाठी रु. ४३००/- घ्यावेत. द्वितीय श्रेणी रोजंदारीसाठी रु. २०००/- घ्यावेत. बालवाडीसाठी रु. ८००/- घ्यावेत आणि शिक्षकांसाठी रु. २६००/- घ्यावेत. तरी रु. २,६००/- रु. साठ लाखामधील बाकी राहतात. आपण कुठेही कायदा मोडत नाही. असे लिहुन ठेवा आणि बोलणी करा.

मोहन पाटील :-

आता सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटीलजी यांनी आपल्याला याठिकाणी ज्या काही सुचना केल्या जेव्हा समोरच्या युनियनचे दोन्ही प्रतिनिधी माझ्याच दालनामध्ये आले होते आणि त्यांनी आपल्याला पत्र दिले. हे पत्र दिल्यानंतर जे गटनेत्यांच्यासमोर ठरले ते आम्ही त्यांना सांगितले आणि त्यांनी महापौरांना सांगितले त्याप्रमाणे या ठिकाणी वाच्यता केलेली आहे. या ठिकाणी जर रु. ऐशी लाख असते. तर रु. ऐशी लाखदेखील आपण त्यांना दिले असते. कारण जेवढ्या कर्मचाऱ्यांची आस्था सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांना आहे. तिच आस्था प्रत्येक सदस्याच्या शेवटच्या टोकापर्यंत असलेल्या पक्ष सदस्यांना आहेच. त्याच्यामध्ये काही वाद नाही. मी याच्यामध्ये जास्त मागणी केली. जसे सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील बोलले तसे मी देखील बोलु शकतो की रु. साठ लाखाच्याएवजी त्यांनी रु. ४५००/- ची मागणी केलेली आहे. मी तर त्यांना त्याच्यापेक्षा रु. पाच हजार घ्यावे असे बोलेन. ज्यांना रु. २२००/- सांगितलेले आहेत. त्यांना तुम्ही रु. २५००/- दिले पाहिजेत. ज्यांना रु. २०००/- सांगितले त्यांना तुम्ही रु. २५००/- दिले पाहिजे. ज्यांना रु. ७००/- सांगितले त्यांना तुम्ही रु. १०००/- घ्या. असे बोलण्याची गणिते वेगळी असतात. आणि प्रामुख्याने मोठे मन ठेऊन सगळ्यांना एकत्र सामावुन प्रेमाने एखादा प्रश्न सोडवला पाहिजे. हा महत्त्वाचा भाग आहे. म्हणजे माझी मागणी प्रामुख्याने महत्त्वाची होती आणि मी तुमच्यासाठी जास्त मागणी मांडली होती. हा प्रश्न या ठिकाणी होऊच शकत नाही. या ठिकाणी बजेटचादेखील अभाव बघितला पाहिजे. त्या लोकांनाही प्रेमाने घेऊन, कन्वेन्स करून आपण त्यांनादेखील समजावुन सांगितले पाहिजे आणि आम्ही तुमच्या पाठीशी आहोत. तुमच्याबरोबर आहोत. हे त्यांना दाखवुन दिले पाहिजे. जरी प्रशासनाने बजेटचा अभाव दाखविला तरी प्रशासनापेक्षा तुम्ही जे

काम करता हे चांगले काम करता म्हणुन तुम्हाला हे अनुदान देणे क्रमप्राप्त आहे. कृपया ज्या पद्धतीने ठराव मांडलेला आहे. आपण त्या पद्धतीने ठराव मान्य करावा अशी मी विनंती करतो. धन्यवाद.

रतन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, गटनेत्यांच्या सभेमध्ये जे काही ठरले. त्याच्यानंतर युनियनच्या माध्यमातुन मा. आयुक्त, स्थायी समिती सदस्य व मा. महापौरांच्या समित्यांची बैठक झाली. त्या सभेत त्यांनी एक पत्र दिलेले आहे आणि मा. सभापतीसाहेबांनी त्यांनी दिलेल्या पत्राचे वाचनदेखील केले आणि त्यांनी त्याच्यामध्ये तीन मागण्या मान्य देखील केलेल्या आहेत. त्यांच्या तीन मागण्या मान्य केल्या असेदेखील त्यांनी सभागृहामध्ये जाहिर केलेले आहे आणि माझी सभागृहाला, मा. आयुक्त व मा. महापौरांना माझी विनंती आहे की जर तीन मागण्या मान्य केलेल्या आहेत. तर आणखी एक कशाला ठेवता? चौथ्या मागणीमध्ये थोडेसे वाढवुन घ्या आणि ती मागणीदेखील करा. म्हणजे त्यांचीसुद्धा दिवाळी चांगल्या पद्धतीने होईल आणि आपली जी साठ लाखाची तरतुद आहे. आपण साठ लाखाव्यतिरिक्त आणखी कुठुन त्यांना काढुन देत नाही. जर त्यांना रु. ४५००/- आपण वर्ग ३ आणि वर्ग ४ यांना दिले तर रु. ५४ लाख होतात. १९० शिक्षकांना रु. २२००/- प्रमाणे ४ लाख १८ हजार होतात. पाच रोजंदारी यांना रु. २०००/- प्रमाणे रु. १०,०००/- होतात आणि तीस बालवाडीच्या शिक्षकांना रु. ७००/- प्रमाणे रु. २१,०००/- होतात. याच्या व्यतिरिक्त आपल्याकडे रु. साठ लाखामध्युन रु. १ लाख ५१ हजार रुपये बाकी राहतात. काय करायचे? जे बाकी आहे. त्याचे काय करायचे याचा विनियोग आपणच करा. महापौरसाहेब, दिवाळी आहे. मन मोठे करा. आपण तीन मागण्या मान्य केलेल्या आहेत. चौथी मागणीदेखील मान्य करा. मघाशी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी जे सांगितलेले आहे. त्याच्याशी मी सहमत आहे. आणि मी त्यांना माझे अनुमोदन देत आहे.

मा. महापौर :-

हा विषय संपलेला आहे आणि ठराव मंजुर आहे.

दिनेश नलावडे :-

महापौर मँडम, हा विषय संपलेला आहे. विषय क्र. ३७ हा मंजुर झालेला आहे. अजुन विषयाला भरपुर फाटे फुटतील. कामगारांच्या बाबतीमध्ये भरपुर चर्चा करतील. चर्चा करणारे भरपुर सदस्य आहेत. परंतु, बजेटच्या हिशेबाने हा ठराव मंजुर झालेला आहे. ठरावाला मंजुरी देउन आपण कृपया पुढचा विषय चालु करावा.

मिलन म्हात्रे :-

सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडेजी हे टेक्निकल मुद्दे आहेत का? जास्त घाई करू नका. साठ लाख रुपयाचा प्रश्न आहे.

रतन पाटील :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांनी मांडलेल्या ठरावाला माझे पुर्ण अनुमोदन आहे.

जयंत पाटील :-

महापौर मँडम, कर्मचाऱ्यांना सानुग्रह अनुदान देण्याबाबत कोणाचे दुमत नाही. कर्मचा-यांना अनुदान देण्यासंबंधी आपण जी चर्चा केली. मला वाटते ते चर्चा अतिशय गुप्तपणे व्हायला पाहिजे. ज्यावेळेस आपण कधी चर्चा करतो. कर्मचाऱ्यांचे जे कोणी प्रतिनिधी किंवा आपले गटनेते यांच्याबरोबर चर्चा झाली. परंतु, त्यावेळी झालेली चर्चा आम्ही आज सभागृहात आणतो आणि सभागृहाला संपुर्ण अधिकार आहेत. आम्ही आज त्यांना संपुर्ण बजेटची प्रोक्षिजन बघुन अनुदान वाढवुनसुद्धा देऊ शकतो. ते अधिकार सभागृहाचे आहेत. परंतु, गुप्तपणे झालेली चर्चा आम्ही चार दिवसापुर्वी वर्तमानपत्रात कशी आम्ही वाचली आणि हे ब्रिफिंग कोणी केले? सानुग्रह अनुदान देण्यासंबंधिची चर्चा चार दिवस अगोदर वर्तमानपत्रात आली.

मा. आयुक्त :-

अशी चर्चा गुप्त असू शकत नाही आणि ती असायची आवश्यकता नाही.

जयंत पाटील :-

मग सभागृहात विषय आणण्याची काय गरज?

मा. आयुक्त :-

आपला सभागृहात प्रस्ताव आहे.

जयंत पाटील :-

सभागृहात विषय येण्याअगोदर ते जर आपण वर्तमानपत्रात प्रसिद्ध केले असेल. तर काय फायदा?

मा. आयुक्त :-

त्या बैठकीला गटनेते होते. युनियनचे सदस्य होते. कुणी जर अशा प्रकारची माहिती दिली असेल तर गुप्तरितीने ते चाललेले आहे. अशातला तो भाग नाही.

जयंत पाटील :-

पण सानुग्रह अनुदान देणेबाबतचा निर्णय आपण आज घेत आहोत.

मा. आयुक्त :-

निर्णय झालेलाच नाही. आता निर्णय होणार आहे.

जयंत पाटील :-

निर्णय आता होत आहे. मग तो निर्णय आम्ही आधी वर्तमानपत्रात वाचतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

मग तो धोरणात्मक निर्णय अगोदरच कसा काय झाला?

मा. आयुक्त :-

वर्तमानपत्राने निर्णय झाला असे चुकीचे छापले असेल. तर ती चुक वर्तमानपत्राची आहे.

जयंत पाटील :-

आता या ठिकाणी जे सर्व लोक म्हणजेच गटनेते वगैरे सर्व त्यावेळेला तिथे हजर होते.

प्रफुल्ल पाटील :-

मग अशा वर्तमानपत्रावर कारवाई करा.

जयंत पाटील :-

ते ब्रिफिंग वर्तमानपत्राला कोणी केले? ही चुकीची प्रथा या सभागृहात चाललेली आहे. या महापालिकेत चाललेली आहे. सभागृहाचा निर्णय झाल्याशिवाय वर्तमानपत्राला कुठल्याही तळ्हेचे ब्रिफिंग दिले

जाऊ नये. अशी सुचना आपण त्यावेळेला घायला पाहिजे होती. पुढच्या वेळेस आपण या गोष्टीचा विचार करावा. अशी माझी विनंती आहे.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घेण्यांत यावा.

मिलन म्हात्रे :-

आमची या विषयावर सर्व गटनेत्यांची दि. २९ ला सभा झाली. हे सत्य आहे. त्यांनंतर महापालिकेची स्थायी समितीची सभा सोमवार दि. १/११/२००४ रोजी झाली. हेही बरोबर आहे. आपल्याला साठ लाख रुपयाचा खर्च करायचा आहे. आयुक्तांच्या आवाक्याच्या बाहेरची ही रक्कम आहे. सन्ना. स्थायी समितीच्या सभापतींनी माझ्या म्हणण्यानुसार १ तारखेच्या स्थायी समितीच्या सभेमध्ये विषय पटलावर हा विषय घ्यायला हवा होता. तो घेतलेला नाही. त्यानंतर वर्तमानपत्रात रितसर बातम्या आल्या. महापौरांनीसुद्धा पत्र दिले आणि सरतेशेवटी मंजुरीकरीता महासभेमध्ये हा विषय आलेला आहे. कामगारांना चांगले वाटावे म्हणुन बरेचसे लोक त्यांचा पाठपुरावा करतील. परंतु मी त्याचवेळेला बोललो होतो की जे कामगारांच्या युनियनचे प्रतिनिधी आहेत. त्यांच्यासमोर तुम्ही महापालिकेच्या कामाचा संपुर्ण एक आडाखा ठेवा की कुठे कुठे कमी पडतात. आज महासभा आहे. आपल्याकडे सभागृहामध्ये सर्व ड्रेसवर दिसत आहेत. तिसच्या मजल्यावर सर्व विदाऊट ड्रेसमध्ये आहेत. यांना ड्रेस घालायला आम्ही लाखो रुपये खर्च करून दिले. पण ड्रेस घालत नाही. याबद्दल कोणीच बोलत नाही. सगळ्यांचीच दिवाळी चांगली गेली पाहिजे. महापालिका शिस्तीत चालली पाहिजे. हे आयुक्तांचे काम आहे. आज स्थायी समितीच्या सभापतींना दि. ११ च्या स्थायी समितीच्या सभेमध्ये हा महत्वाचा विषय घ्यायला हवा होता. ही अक्षम्य चुक स्थायी समितीच्या सभापतींची झालेली आहे आणि त्याच्यानंतर कुठल्या तरी एका सभेमध्ये खर्चाची तरतुद केली. मंजुरी दिली. त्यानंतर मेयर साहेबांना स्थायी समितीचा निकाल घ्यायला पाहिजे होता की, मॅडम आम्ही हा स्थायी समितीचा निर्णय घेतलेला आहे. आपण त्यांना पत्र दिले हे कितपत चुकीचे किंवा बरोबर आहे. पीठासीन अधिकारी आपण स्वतः आहात. परत अशा चुका करू नका. आपले सेन्ट्रल ऑडिट होणार आहे. आपले सर्व विषय रेकॉर्ड होणार आहेत. दि. १ ला जी स्थायी समितीची सभा झाली. त्याच्यामध्ये हा विषय घ्यायला पाहिजे होता. तो विषय घेतला गेला नाही. या सुचनेची याच्यामध्ये नोंद करून घ्या.

मोहन पाटील :-

ती नोंद जरूर करून घ्यावी. दरवर्षीप्रमाणे आपण प्रत्येकवेळेला हा विषय महासभेपुढे आणतो आणि सर्व नगरसेवकाच्यासमोर ते सानुग्रह अनुदान द्यावे. अशाप्रकारची भुमिका सर्वांची असते म्हणुन हा विषय महासभेपुढे आणण्यांत आलेला आहे.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घेण्यांत यावा.

रोहित सुवर्णा :-

दरवर्षी झाले. म्हणुन यावेळी रिपीट करु नका.

प्रकरण क्र. ३७ :-

महानगरपालिका कर्मचाऱ्यांना दिवाळी निमित्त बोनस व सानुग्रह अनुदान देणेबाबत.

ठराव क्र. ४३:-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेच्या कर्मचारी कामगार संघटनानी कर्मचाऱ्यांना दिवाळीपूर्वी बोनस व सानुग्रह अनुदान देण्याबाबत विनंती केलेली आहे. परंतु मागील चार वर्षापासून शासनाने कर्मचाऱ्यांना बोनस देण्यांचे बंद केलेले असून महानगरपालिका कर्मचारी बोनस ॲक्टनुसार बोनस मिळण्यास पात्र नाहीत. त्यामुळे महानगरपालिका कर्मचाऱ्यांना बोनस शासनाचे निर्णयाशिवाय देता येत नाही. मात्र संदर्भ क्र. ४ चे पत्रान्वये दि. ३१/१०/२००२ रोजी श्री.महाबळ शेंद्री, निमंत्रक महाराष्ट्र राज्य, महानगरपालिका कामगार कर्मचारी संघटना व इतर यांच्या मागण्याबाबत मा.मुख्यमंत्री महोदय, महाराष्ट्र राज्य, यांचे अध्यक्षतेखाली झालेल्या बैठकीतील कार्यवृत्तामध्ये नमुद केल्याप्रमाणे ज्या महानगरपालिका स्तरावर आर्थिक परिस्थितीनुसार सानुग्रह अनुदान किती दयावे याबाबत निर्णय घेण्यांत यावा. मात्र राज्यशासन महानगरपालिका कर्मचाऱ्यांच्या वेतनासाठी कोणत्याही प्रकारचे अनुदान देत नसल्यामुळे सानुग्रह अनुदान देण्याबाबत निर्णय घेण्यासाठी महानगरपालिकेने राज्यशासनाची पूर्व परवानगी घेण्याची आवश्यकता नाही. त्यानुसार सन २००३ चे वर्षासाठी महानगरपालिकेच्या महासभेत महानगरपालिका कर्मचाऱ्यांना फक्त सानुग्रह अनुदान देण्याबाबत ठराव पारीत करण्यांत येवून वर्ग-३ व वर्ग-४ च्या कर्मचाऱ्यांना रु. ३,५००/- प्रदान करण्यांस तसेच रोजंदारी कर्मचारी यांना प्रत्येकी रु. १,५००/- व बालवाडी शिक्षिका यांना रु. ५००/- याप्रमाणे दिवाळी सणासाठी सानुग्रह अनुदान मंजुर करण्यांस मंजूरी दिली होती. दिवाळी निमित्त यावर्षी सन २००४ मध्ये कर्मचाऱ्यांना सानुग्रह अनुदान मिळणेबाबत कामगार संघटनांनी मागणी केलेली आहे. तसेच कर्मचाऱ्यांना सानुग्रह अनुदान देण्याबाबत मा.उपमहापौर सो., विरोधी पक्षनेता सो., मिरा भाईदर महानगरपालिका यांनी पत्र दिलेली आहेत.

सन २००४-०५ या वर्षाच्या अंदाजपत्रकात लेखाशिर्ष फ १८ संकिर्ण मध्ये एकूण रु. ६० लाख इतकी सानुग्रह अनुदानासाठी तरतुद केलेली आहे. सदर तरतुदी पैकी वर्ग-३ व वर्ग-४ च्या कर्मचाऱ्यांना रु.४०००/- रोजंदारी कर्मचाऱ्यांना रु. २०००/- तसेच बालवाडी शिक्षिकांना रु. ७००/- दिवाळी निमित्त सानुग्रह अनुदान देणेस महासभेची मंजुरी देण्यांत येत आहे.

**सुचक :- श्री. महेंद्रसिंग चौहान अनुमोदन:- श्रीम. शानु गोहिल
ठराव सर्वानुमते मंजुर**

**सही/-
महापौर**

मिरा भाईदर महानगरपालिका

प्र. सचिव :-

मा. महापौरांची तब्येत ठिक नसल्यामुळे सभेचे कामकाज मा. उपमहापौर सांभाळतील.

(पिठासिन अधिकारी म्हणून मा. उपमहापौर आसनस्थ होतात.)

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३८ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सदस्य केशव घरत ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले.)

चंद्रकांत मोदी :-

ये ठराव को मै अनुमोदन देता हूँ।

प्रफुल्ल पाटील :-

अनुमोदन झालेले आहे. या ठिकाणी प्रशासनाने एक-दोन बाबींचे स्पष्टीकरण करावे. या ठिकाणी सर्वप्रथम असे म्हटलेले आहे की, घोडबंदर येथे जी पाण्याची टाकी आहे. ती नादुरुस्त अवस्थेत आहे.

दशोरे :-

पाण्याची उंच टाकी घोडबंदर गावात आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

घोडबंदर गावात आहे म्हणजे वर्सॉवा या ठिकाणी पाण्याची टाकी नाही.

दशोरे :-

वर्सॉवा येथे पण ८० हजार लीटरची टाकी आहे. आपण त्याबाबत रिपोर्ट घेतला होता.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणजे घोडबंदर गावात टाकीची जी अवस्था आहे. त्यापेक्षा बिकट अवस्था वर्सॉवा येथील टाकीची आहे.

दशोरे :-

साहेब, वर्सॉवा टाकीचा रिपोर्टदेखील आपण एम.जी.पी. कडून घेतलेला आहे. पण त्यांनी असे दिले की त्याच्यामध्ये उभे तडे असे गेले नाही. फक्त रिपेअर करता येतील.

प्रफुल्ल पाटील :-

तळभागाला पाच वर्षापूर्वी संपूर्ण प्लॅस्टर पडून सळ्या दिसायला लागलेल्या अशी परिस्थिती होती. आपण ते तपासून बघा. त्याची गरज असेल तर ती पण घ्या, परंतु दुसरी महत्वाची बाब म्हणजे आपण या ठिकाणी आपण असे म्हटले की स्टेमला महानगरपालिकेचा हिस्सा म्हणून ३२५ लाखाची तरतुद केलेली आहे.

दशोरे :-

साहेब याच्यामध्ये काय होते की, आपण जी बजेटमध्ये स्टेमबद्दल तरतुद केली तर जे स्टेमचे काम आहे. ते डेव्हलपमेन्टमध्ये येते. आपली जशी रोड वायडिंगमध्ये आपली पाईपलाईन येते. त्याच्या मध्ये पन्नास टक्के स्टेम देते आणि पन्नास टक्के आपण देतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणजे आपण या ठिकाणी हे स्पष्ट करा की जो एकूण खर्च होणार आहे. त्या खर्चामध्ये महानगरपालिका किती खर्च करणार आहे.

दशोरे :-

याच्यामध्ये पूर्ण खर्च आपणच करणार आहोत.

प्रफुल्ल पाटील :-

स्टेम खर्च करणार नाही का ?

दशोरे :-

स्टेम खर्च करणार नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

स्टेम जर खर्च करणार नाही तर मग स्टेमला तुम्ही जे पैसे देणार आहात जी बजेटमध्ये तुम्ही प्रोक्षिजन केली तर स्टेमचे जर उर्वरित पाईप लाईनचे जर काम निघाले तर मग ह्या बांधकामामध्ये घोडबंदर येथील टाकीचे जे बांधकाम आहे ते अंतर्भूत होऊच शकत नाही. कारण हे काम पुढच्या लाईनसाठी ते बांधकाम रिअप्रोप्रिएशन केल्याशिवाय ही सभा त्याला मंजुरी कशी देणार? तुम्ही जी प्रोक्षिजन केली ती प्रोक्षिजन तुम्ही घोडबंदरच्या कामासाठी कशी वापरता? आर्थिक तरतुद नसल्याने ही तरतुद करत असाल तर रिअप्रोप्रिएशन करणे गरजेचे आहे. जर स्टेम खर्च करणार. मग तुम्ही स्टेमला ते पैसे देणार आहात. जी तुम्ही बजेटमध्ये प्रोक्षिजन केली म्हणजे जर स्टेमचे कुठले उर्वरित पाईपलाईनमधील काम निघाले तर मग ह्या बांधकामामध्ये घोडबंदर येथील टाकीचे बांधकाम अंतर्भूत होऊच शकत नाही. कारण हे बांधकाम ते बांधकाम रिअप्रोप्रिएशन केल्याशिवाय ही सभा त्याला मंजुरी कशी देणार?

मा. आयुक्त :-

खर्च करायला कोणाचीही हरकत नाही. तुम्हाला खर्च करण्यासाठी पर्टीक्युअरली एका विशिष्ट शीर्षकाखाली तरतुद असणे आवश्यक आहे. स्टेमची ती काही कामे आपल्या पुढच्या भविष्यकाळासाठी आवश्यक आहेत. त्याची आवश्यकता पडणार नाही. मार्चपर्यंत खर्च तेवढा होणार.

प्रफुल्ल पाटील :-

जेव्हा जेवढा पण खर्च होतो. तो तुम्ही या शीर्षकाखाली घेणार आहेत. त्याबाबत त्यांनी स्पष्टीकरण करावे.

दशोरे :-

त्यांनी जी तीन कोटी पंचवीस लाखाची प्रोफिजन केली होती. ती एक कोटी पंचवीस लाख रुपये रेल्वे क्रॉसिंग आहे. तिथे आपण १०० ची लाईन टाकणार होते. त्याची सब्बा कोटीची तरतुद होती. पण आता नऊ महिने गेले त्यांनी फक्त १४ लाख ४० हजारची मागणी केली होती. आपण त्याप्रमाणे त्यांच्याकडे भरलेले आहेत. आता पूर्ण पैसे शिल्लक आहेत. आणि अजून त्यांचे टेन्डर प्रोसिजर झालेले नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

बरोबर आहे ही वाट काढणे योग्य आहे. पण तुमच्या आजच्या तारखेला स्टेमसाठी जो खर्च करायचा आहे. त्या शीर्षकाखाली ही प्रोफिजन आहे. तुम्ही ही प्रोफिजन जर आमच्या अखत्यारीत असलेल्या पाईपलाईन किंवा त्याच्यावर वापरत असाल तर याचे रिअप्रोप्रिएशन करणे गरजेचे आहे. मी मेन हेडचे बोलत नाही. ऑडिटरने याच्यावर स्पष्ट खुलासा करावा. आयुक्त साहेब मा. पीठासीन अधिकारी आपण या ठिकाणी कामाची निकड लक्षात घेऊन आम्ही या ठरावाला मंजूरी देतो. परंतु या शीर्षकाखाली जी तरतुद आहे. ती सबहेडची तरतुद आहे. सबहेड टू सबहेड तुम्हाला रिअप्रोप्रिएशन करता येते. तर ते रिअप्रोप्रिएशन करून पुढे हे अमलात आणावे. अशी माझी सुचना नोंद करावी.

रतन पाटील :-

मा. पीठासीन अधिका-यांच्या परवानगीने बोलतो, आज घोडबंदर येथे ओळरहेड पाण्याच्या टाकीसंदर्भात जो प्रस्ताव आलेला आहे. त्याला आम्ही मंजूरी दर्शवितो. पण काही सुचना आणि काही तरतुदी पाणी विभागामध्ये आहेत. त्याचा जरा खुलासा मांडतो. आज पाणी विभागामध्ये नवीन नवीन पाईपलाईन टाकल्या जातात. नवीन नवीन टाक्या उभारल्या जातात. पण जेव्हा दुरुस्तीचे काम निघते. तेव्हा चक्क दोन-दोन दिवस जातात. पाण्याची पाईपलाईन तुटली गेली. त्या वेळेला दोन-दोन दिवस नागरीकांना त्या विभागामध्ये पाणी पुरवठा केला जात नाही किंवा होत देखील नाही. याचे कारण काय आहे ? ते जरा दशोरेसाहेब आपण सांगू शकाल का ?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील साहेब ठराव झालेला आहे. या टाकीच्या विषयाशी आपल्याला जी काही सुचना असेल ती करा.

रतन पाटील :-

साहेब, त्या संदर्भात पाण्याचा प्रश्न आला म्हणून सांगतो. पाणी विभागाला आता अत्यावश्यक असणारे म्हणजेच ज्यावेळेला पाण्याच्या पाईपलाईनची दुरुस्ती निघते. त्यावेळेला त्यांना पंप नाही. त्यांना वाहने नाहीत, त्यांना पायरी, कुदळी वगैरे साहित्यदेखील नाही. दोन-दोन दिवस जर पंप नसेल तर ते दुरुस्ती करायला जातात. माझा जो बी. पी. रोडचा प्रभाग आहे. त्या प्रभागामध्ये परवाच्या दिवशी काम निघाले. बुधवार आणि गुरुवार असे चक्क दोन दिवस गेले. पंप नाही आणि पंप भाडयाने आणतात आणि भाडेदेखील त्यांनाच द्यावे लागते माझी सभागृहाला, मा. आयुक्तांना तसेच पीठासीन अधिका-यांना माझी विनंती आहे की प्रथम पंपाची व्यवस्था करावी. पाणीपुरवठ्याला वेळेवेळी पंप भाडयाने आणावे लागतात. ती गैरसोय दूर करा. त्यांना एक वाहन उपलब्ध करा आणि जेणेकरून दुरुस्तीचे काम लवकरात लवकर होईल अशी सुविधा उत्पन्न करा एवढीच मी सुचना मांडतो.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. पीठासीन अधिकारीसाहेब सम्प हाऊस संबंधीत जो डोंगरीचा विषय आहे. या ठिकाणी कार्यकारी अभियंता दशोरेसाहेब उपस्थित आहेत. डोंगरीच्या सम्प हाऊसच्याबदल जरा सभागृहाला थोडीशी कल्पना द्या की तिकडच्या संम्पची काय परिस्थिती आहे. इकडचे ठिक आहे. आमचे सन्मा. सदस्य केशव घरत आणि इतर जे सन्मा. सदस्य आहेत. घोडबंदर परिसरातील प्रश्न कायम स्वरूपी निकाली निघणार आहे. डोंगरी संबंधात काय परिस्थिती आहे. ती जरा सांगा.

दशोरे :-

या ठिकाणी जी दुरुस्ती म्हणजे याच्यामध्ये जे एम्.पी. तीन कोटी रुपयाच्या सेक्विंगमध्ये काम करणार आहे. त्याच्यामध्ये तरतुद करण्यात आलेली आहे. त्याचे टेन्डरींग ऑलरेडी झालेले आहे. ते काम एम्.जी.पी. करणार आहे. चार लाख पस्तीस हजाराची तरतुद आहे.

हॅरल बोर्जीस :-

सध्याची जी पंप हाऊसची परिस्थिती आहे. ती बघून तुम्हाला हा प्रस्ताव लवकरात लवकर महासभेपुढे यावा असे वाटते का ?

दशोरे :-

टेंच्डरींग झालेले आहे, त्याची ऑलरेडी त्यांनी वर्कऑर्डर दिलेली आहे आणि ते काम चालू करणार आहेत.

हॅरल बोर्जीस :-

तुम्ही सम्पचे जे फायलिंगचे काम चाललेले आहे त्या कामाच्या संदर्भात बालत आहात का ?

दशोरे :-

त्या कामाच्या संदर्भात बोलत आहे.

परशुराम पाटील :-

ठराव झालेला आहे. घोडबंदरची नादुरुस्त टाकी आहे. ती बांधण्यात येईल त्यापूर्वी मी आयुक्त साहेबांना थोडक्यात सांगतो की, आता जे पाणी येत नाही. आता सकाळीसुद्धा टाकीवर जाऊन आलो तर मला वाटते दशोरेसाहेब पाणी का येत नाही ? याचा काय प्रॉब्लेम आहे ? आता दिवाळी अगोदर असे व्हायला लागले तर आमच्या लोकांना दिवाळीत काय करायचे ? पाण्याच्या टाकीवर मी गेलो तेव्हा नेमाडे माणूस जो आपला इंजिनिअर आहे. त्यांनी सांगितले की, पाण्याचा थोडासा प्रॉब्लेम आहे. पण कशासाठी प्रॉब्लेम आहे ? कुठे नादुरुस्त पाईपलाईन झालेली आहे का ? की पाण्याचा दाब कमी येत आहे का ? याची जरा सभागृहाला थोडक्यात माहिती द्यावी कारण जे सभागृहात नगरसेवक निवऱ्हून आले. त्यांना पब्लिक विचारत असते की पाणी का येत नाही ? म्हणून आपण त्यांना जरा समजावून सांगावे.

धनराज अग्रवाल :-

मा. पीठासीन अधिकारी के अनुमतीसे बोलता हूँ | घोडबंदर इधर जो पाणी की टाकी अस्तित्व मे अभी दो लक्ष लीटर की है | आपने लिखा है की, १९७९ मे वो टाकी बांधी गई थी | मेरे ख्याल से १९७९ नही होना चाहिये | मै पुछना चाहूँगा की कभी बांधी गई थी | और बांधने के बाद मे उसकी आयुष्य मे उसकी लिमीट कितनी है | अगर १९७९ मे बांधी या १९८५ मे बांधी तो वह कितने साल तक टिकनी चाहिए | तिसरा मुद्दा यह है की पानी की टाकी के बारे मे पिछली मिटिंग मे हमारे गटनेताने कहा था की, घोडबंदरकी टाकी हल रही है | पानी भरनेसे टाकी हलती है लेकिन यहाँ की सभी अधिकारीयोंने कोई जवाब नही दिया था | उपमहापौर चंद्रकांत वैती साहेब बोले थे की मै वह प्रभाग मे रहता हूँ | टाकी हलती नही है | टाकी एकदम मजबूत है | लेकिन उनके कहने के बादमे सहाय्यक अधिकारी वहाँपे गये और उन्होने वह टाकी की पाहणी की | पाहणी करने के बादमे मालुम पडा की टाकी की परिस्थिती खराब है | मतलब अधिकारी कितने बेजबाबदार है | यह मालुम पडता है | लेकिन आपने जो अभी दिया है की ७ लाख २ हजार ११ हिसाब से सात लक्षलीटर पानी जो वहाँपे आया | इसके लिए हमे जो उँची टाकी बांधनी है | लेकिन उन्होने पहले लिखा है की अभी सम्प भी बांधना पडेगा | उन्हाने पहले लिखा है की गुरुत्वाकर्षण द्वारा दो लाख मे पानी भरते थे | अभी क्यु भरते नही | अभी उसमे क्या खराबी आ गई | गुरुत्वाकर्षण का कुछ कमी जादा हो गया क्या ? मगर ऐसा कुछ नही है | उसका कुछ टेक्निकल क्या रिजन है | वह मै जानना चाहूँगा की अभी क्या नही भर सकते ? और सम्प बांधने क्या आवश्यकता है ? वो अपना फिजुल खर्च है | वह खर्च नही होना चाहिए | साहब अभी जो पानीकी परिस्थिती चल रही है | ऐसा की सब लागोने कहा अभी पानी की परिस्थिती स्टोरेजकी परिस्थिती नही है | अगर आप और स्टोरेज करोगे तो अभी जो पानी २४ मे आना चालू हुआ था | ३० मे आना चालू हुआ था | कोई ३४ घंटा वा ३२ घंटा से पानी आ रहा है | पानी की परिस्थिती खराब है | सब जगह पे उलटेसुलटे कनेक्शन लग रहे है | ऐसा नही होना चाहिए ये दो-तीन जवाब मुझे आप पहले दिजीए | उसके बाद मै आपको बताता हूँ |

दशोरे :-

सन्मा. सदस्य परशुराम पाटील साहेबांनी जे विचारले होते की सतत गेल्या दोन महिन्यापासून म्हणजेच ऑगस्ट आणि सप्टेंबरला सतत पॉवर फेल्युअर होता म्हणजे ऑगस्ट महिन्यात तेरा दिवस आणि सप्टेंबर महिन्यात चौदा दिवस पॉवर फेल्युअर होता. तो जो पॉवर फेल्युअर होता. तो पडघ्यापासून होता. मेन पॉवर सप्लाय फेल्युअर शहाड आणि टेमघराला होता. त्याबाबतीत आम्ही वेळोवेळी स्टेम आणि एम.एस.ई.बी. ला पत्रव्यवहार केलेला आहे. आणि साहेबांच्या सहीने एक डी.ओ.लेटरदेखील पाठविलेले होते. सध्या परिस्थिती सुधारली होती. पण परवा २ तारखेला परत पडघ्यावरून पॉवर फेल्युअर झाला तिथे सतत १५ तास पॉवर नव्हती. त्यामुळे थोडा हे आलेले आहे. बाकी तसा वॉटर सप्लाय रेग्युलर आहे. आपल्याला जे रिक्वायरमेंट आहे म्हणजे आपण सध्या ७८ एम. एल.डी. ने पाणी घेतो आणि आपला ८१ एम.एल.डी. सेक्शन कोटा आहे. आणि ३ तारखेला परत त्यांचा २०० एच.बी. चे पंप फेल झाला होता. त्यामुळे हा प्रॉब्लेम परत आलेला आहे. जसे सन्मा. सदस्य धनराज

अग्रवालजी यांनी विचारलेले आहे की, त्याचे लाईफ जनरली २५ ते ३० वर्षे लाईफ असते. ऑलरेडी २४ वर्षे झालेली आहेत. आणि जेव्हापासून टाकी बांधली तेव्हापासून त्याला रंग वगैरेदेखील केलेले नाही. आता जर तुम्ही तिथे गेलात तर तिथे परिसर अभियांत्रिकी असे लिहिलेले आहे. म्हणजे तेव्हापासून त्याला कुठलेही मेन्टेनस झालेले नाही आणि हे रिपोर्ट आपण जे सादर केले ते रिपोर्ट आम्ही स्वतः बघितले नागपूरचे जे कन्सलटन्ट डॉ. कुलकर्णी आहेत. त्यांचे रिपोर्ट घेतलेले आहेत आणि त्याचे अँडव्हाइस घेऊनच आपण ते पाहण्याचा निर्णय घेतलेला आहे. आणि दुसरे म्हणजे सम्प कन्स्ट्रक्शनच्या बाबतीत विचारलेले आहे. तर जुनी स्किम होती. तेव्हा त्यांनी सम्प बांधले नसेल. आज आपल्याकडे सगळे विस्तारीत होते. कुठेही ई. एस. आय. बांधण्याचे असेल तेव्हा सम्पची गरज असते. पहिले आपण सम्प बांधतो आणि आपले आज आठ सम्पचे काम चालू आहे. तेव्हा सगळे सम्प बांधून झाले की आपण पाणीपुरवठा करू शकतो. आपली स्टोरेज कॅप्सिटी देखील वाढते.

रोहिदास पाटील :-

पीठासीन अधिकाऱ्यांच्या परवानगीने बोलतो, हा जो विषय आणलेला आहे. एकतर तुमच्या रेकॉर्डवर आहे का? की घोडबंदरची टाकी कोणत्या साली बांधली? ७९ ची स्किम आहे. पण टाकी कधी बांधली? माझ्या माहितीनुसार पुर्वेची टाकी आहे. ती टाकी कधी बांधली? मोर्वाची टाकी कधी बांधली? भाईदर (प.) ची टाकी कधी बांधली? मिच्याची टाकी कधी बांधली? काशीची टाकी कधी बांधली? हा जो पिरियड आहे. घोडबंदरची टाकी कधी बांधली? तुमच्याकडे काही वर्ष आहे का? कधी कमिटमेन्ट केले हे तुम्हाला माहिती आहे का?

दशोरे :-

आमच्याकडे जे जुने रेकॉर्ड उपलब्ध होते. त्याच्यामध्ये ७९ साली बांधण्यात आली असे आहे. त्याप्रमाणे आम्ही केलेले आहे.

रोहिदास पाटील :-

७९ ची स्किम आहे. जेव्हा बांधली तेव्हाची वेळ शोधा आमच्या संमतीसाठी हा विषय आणलेला आहे. आम्ही तुम्हाला संमती देतेवेळी किती टाक्या बांधल्या ते विचारा ते शोधा की, मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये त्या पहिल्या स्किममध्ये किती टाक्या बांधल्या? त्यांच्या नंतर त्याची काय पोझीशन आहे? मोर्वाची टाकी सुस्थितीत आहे. उत्तनची टाकी सुस्थितीत आहे. काशीची टाकी सुस्थितीत आहे. पुर्व व पश्चिम दोन्ही मिरागाव, चेना ही टाकी नादुरुस्त झाली ती का झाली याचे तुम्ही काही टेक्निकल रिझन घेतले का? की ती तुटली म्हणून सव्वा तीन कोटी रुपये आपल्याकडे आहेत म्हणून द्यायचे.

दशोरे :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आपल्याला जेव्हा लक्षात आले आपण दुसऱ्या टाकी बाबतीत प्रपोजल आणले की ते देखील पाडायला लागेल. आपल्याला जेव्हा टेक्निकली वाटते तेव्हा आपले डॉ. कुलकर्णी जे आर. सी. सी. कन्सलटन्ट आहेत. त्यांचा सल्ला घेतला.

रोहिदास पाटील :-

आम्ही आग्रह धरतो की, ती टाकी पडण्याचे कारण काय? त्याची कोणाची जबाबदारी होती का? महाराष्ट्र पाणीपुरवठा जलःनित्सारण मंडळाने ती टाकी बांधली मग ती एकच टाकी या भौगोलीक परिस्थितीमध्ये जमिनदोस्त करण्यासारखी वेळ का आली? आम्हाला तुम्हाला विरोध करायचा नाही. दुसरी तशी कोणतीही टाकी तुटली नाही. जसे वर्सॉव्याच्या टाकीच्या सिलींगला लिकेज आहे. तशी अन्य कोणतीही टाकी लिकेज झाली नाही. ही एकच टाकी पुर्ण डिमॉलिश करण्याच्या स्थितीत का आली? याचे आपल्याकडे काही कारण आहे का? कारण नसेल तर ती टाकी याच्या आधी आपण पाणी भरत होतो. ते पाणी पंपाने भरत होतो की, गुरुत्वकर्षणाने भरत होतो.

दशोरे :-

तेव्हा आपण पाणी गुरुत्वाकर्षणाने भरत होतो. आता आपण भरू शकतो.

रोहिदास पाटील :-

मग तुम्ही आता सांगितले तुमचे निवेदन आहे. तुम्ही सभागृहाची मंजुरी मागता. त्याला सगळे सक्षम आहेत की जेव्हा गुरुत्वाकर्षणाने ती टाकी भरू शकते मग तुम्ही पंप कशासाठी बसवता? पंप बसवण्याचा म्हणजे तुम्ही अनावश्यक खर्च कशासाठी करता? तो गुरुत्वाकर्षणाने भरत असेल तर त्याला पंपाची गरज नाही. आताच जसे सन्मा. सदस्य धनराल अग्रवाल यांनी सांगितले ते सांगते वेळी तुमच्या लक्षात आले असेल की, जेव्हा तुम्हीच निवेदन करता की ८९ एम.एल.डी. पाण्यापैकी ७८ एम.एल.डी. पाणी येते. भविष्यात आपल्या जवळच्या पिरियडमध्ये कुठेही पाणी वाढण्याची शक्यता नाही. आता तुम्ही जे पाणी देता ते पाणी एका बाजूने टाकीत पडते. दुस-या बाजूने निघून जाते. म्हणजे

तुमच्या दोन लिटरची लेव्हलसुद्धा कोणत्याही टाकीमध्ये मेन्टेन होत नाही. एकही टाकी मिरा भाईदरमध्ये ओव्हर फ्लो होत नाही. सगळ्या ठिकाणचे सप्लाय आता चोविस तास चालू आहेत. रेस्ट पिरियड आता कुठे नाहीत. स्टोअर पिरियडदेखील नाहीत. मग तसे नसताना तुम्ही घोडबंदरला संम्प तुम्ही प्रपोज केला तुम्ही त्याला मान्य केले. तुम्ही एकिञ्जक्युटिव्ह आहात. तुम्ही आयुक्तांच्या नजरेत आणले की हे सम्प पाहिजे आणि आयुक्तसाहेब आता आमच्या नजरेस आणतात की तिथे सम्प हवे पंप हवे हा अनावश्यक खर्च करण्याची तूम्ही आमच्यावर जबरदस्ती करता. असे तर म्हटले तर चुक आहे का ?

दशोरे :-

टेक्निकली हे अजिबात फिजीबल नाही. आपण जेव्हा ई.एस.आर. बांधतो तेव्हा सम्पची गरज आहे.

रोहिदास पाटील :-

आम्ही २५ वर्षे पंपाशिवाय पाणी पितो.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटीलसाहेब, आपण घोडबंदरची टाकीबद्दल पहिल्यांदा जाऊन तिथे पाहणी केली. महासभेतदेखील आपण हा विषय बोलला होता. टाकी हलते असे आपण सांगितले होते. टाकी हलत नसून त्या टाकीची डागडुजी कधीही झालेली नाही. घोडबंदरचा स्थानिक रहिवासी म्हणून तुम्हाला सांगतो की, त्या घोडबंदरच्या टाकीची डागडुजी कधीच झाली नव्हती. आणि आज आपण जी घोडबंदरला टाकी बांधतो आणि ही स्टोरेज टाकी बांधताना त्या ठिकाणी संम्प आणि पंप पाहिजेच आणि संपुर्ण मिरा भाईदर शहरामध्ये आपल्याला या नवीन पद्धतीने सगळीकडे काम करायचे आहे. त्याच्यामुळे आपण कुटून तरी सुरुवात केली पाहिजे. आज तेथील परिसरात लोकवस्ती वाढत आहे. मिरा भाईदर रस्त्यापासून ग्रीनकोर्ट हॉटेलच्या मागून जर तुम्ही पाहिले तर संपुर्ण वस्ती घोडबंदरला टच होत चालली आहे. बी.एस.ई.एस. च्या प्रोजेक्टपर्यंत इमारती झालेल्या आहेत आणि आपण पाण्याचे वितरण उद्या करण्याची तिथे वेळ आली तर आपली तयारी पाहिजे. म्हणून आपल्याला हे बांधणे अनिवार्य आहे. असेच धरून चालायचे आहे. तुम्हाला यामध्ये काही चुकीचे आहे असे वाटते का ? की तिकडच्या परिसरातील लोकांवर पुढे अन्याय व्हावा असे वाटते का ? आज आपण जर या गोष्टी व्यवस्थित केल्या तर या संपूर्ण शहराला आपण चांगल्या पद्धतीने पाणी देऊ शकु. आणि त्याच्यामुळे त्याची स्टोरेज कॅपॅसिटी वाढते. आपण परिसरात व्यवस्थित वितरण करू शकता. आजच्या तारखेमध्ये आजची प्राप्त परिस्थिती अशी आहे की, घोडबंदरमध्ये पाण्याच्या पुरवठा व्यवस्थित होत नाही. कारण त्या टाकीमध्ये पाणी पुर्ण वेळ चढत नाही. आपण जर पाणी असेच सोडतो आणि घोडबंदरच्या वरची एम.आय.डी.सी. च्या गेस्ट हाऊस जवळची जी वस्ती आहे. तिथे आजही पाणी व्यवस्थित जात नाही. ही हकीगत आहे. अशी परिस्थिती आहे. रेतीबंदरमध्ये पाणी पुर्ण प्रेशरने जात नाही. तर जिथे जिथे आपण ई.एस.आर. बांधू तिथे तिथे सम्प आणि पंपची आवश्यकता आहे. ती काळाची गरज आहे. तर सन्मा सदस्य रोहिदास पाटील आपण वेळ बघून चालले पाहिजे.

केशव घरत :-

आपले म्हणणे आहे की, त्या टाकीत गुरुत्वाकर्षणाने पाणी चढते. परंतु आमची जी एम.टी.डी.सी. च्या येथील जी झोपडपट्टी आहे. तिथे टाकीत पाणी भरल्यानंतर सुद्धा पाणी जात नाही म्हणजे आता जी टाकी बांधणार आहे तर या टाकीपेक्षा तिची उंची जास्त असायला पाहिजे. तरच त्यांना पाणी मिळणार आहे. कारण तिथे सध्या कनेक्शनसुद्धा दिले जात नाही त्याला कारण तेच आहे ना.

प्रफुल्ल पाटील :-

त्याची उंची जास्त असणार का ? हे सांगतात का ? विचारा.

रोहिदास पाटील :-

तुमची चांगली सुचना आहे.

केशव घरत:-

मला असे सांगितले की, या टाकीपेक्षा जास्त उंची असणार आहे. कारण आता आम्हाला जवळ जवळ मे महिन्यापासून बायपासने पाणी दिले जाते. ते पाणी वर जात नाही. एम.टी.डी.सी. ला पाणी मिळत नाही. एम.टी.डी.सी. च्या बंदराकडून जो जाणारा रस्ता आहे. त्या लोकांना देखील पाणी मिळत नाही. असा प्रसंग असताना तुम्ही सांगता हे बांधणे गरजेचे आहे का? जर तुमच्याकडे बांधत असताना आम्ही असे सांगितले तर योग्य आहे का? कारण तुमचा हा शहराच्या खालचा भाग आहे आम्ही वर

राहतो. याच्यामुळे आम्हाला पाणी मिळत नाही. जर तुम्हाला पाणी मिळाले नसते तर तुमची काय परिस्थिती झाली असती? शेवटी प्रत्येकाला कळकळ असतेच.

रोहिदास पाटील :-

थोडीशी चुकीची माहिती किंवा गैरसमज होतो. असे म्हटले तर ठिक होईल. महापौर साहेबांनी तसे निवेदन केल्यानंतर स्वाभाविक आहे की, सन्मा. सदस्य केशव घरत साहेब तसे बोलणारच. त्यामध्ये काही नवीन नाही.

केशव घरत :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील आपण असे कसे म्हणता? माझा प्रभाग आहे. आम्हाला त्याची कल्पना आहे ना. तुम्ही आमच्या घोडबंदर जास्त प्रेम करता. गेल्या वर्षी वर्सोवा आणि चेण्याच्या टाकीची दुरुस्ती करण्यात आलेली आहे. घोडबंदरच्या टाकीची आजपर्यंत दुरुस्ती झालेली नाही. सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांना घोडबंदर गावाविषयी जास्त प्रेम आहे.

रोहिदास पाटील :-

ठिक आहे आम्ही विरोध करीत नाही. पण जी वस्तुस्थिती आहे ती समोर आणतो. सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैती तसेच आयुक्तांना विरोध करण्याचे काहीही कारण नाही पण जी माहिती येते जसे तुम्ही बोललात की सम्प बनवण्याचा आपण घोडबंदरमध्ये पहिला प्रयोग करीत नाही. सम्प पश्चिमेला चालू आहे तो बनतो. पण मी या सभागृहात सांगतो की त्या सम्प मध्ये तुम्हाला ठेवायला एक एम्. एल्. सुद्धा पाणी मिळणार नाही. आपल्याकडे पाणीच नाही आहे. वाढीव पाणी नाही आहे. म्हणून त्या सम्पची गरज आहे का? असा मी प्रश्न विचारलेला आहे. त्यांना उत्तर देऊ दे. जसे सन्मा. सदस्य केशव घरत यांनी सांगितले की टाकी फिजीकल दोन मीटर, तीन मीटर, चार मीटर उंची वाढविली तर सभागृहातील कोणत्याही सदस्याने त्याला विरोध करण्याचे कारण नाही. टेक्निकली तुमची जी गरज भागेल तशा उंचीची टाकी बनली पाहिजे. तुम्ही लक्ष ठेवा ते बनवतील मी दशोरे साहेबांना प्रश्न विचारलेला आहे की, तुम्ही जसे म्हटले की त्याची दुरुस्ती झालेली नाही. आता तुम्हाला बोलले की, थोडेसे बोचते. दुरुस्ती झाली नाही तर आपण सभागृहात आहोत. तर मग सभागृहाने लक्ष दिले नाही की अधिका-याने कर्तव्यात कसूर केली? जर पहिली ती टाकी रिपेअर केली असती तर ती तुटायची वेळ आली नसती. पीठासीन अधिकारी ऐकतात. आयुक्त ऐकतात एकिंशक्युटिव्ह ऐकतात.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटीलजी यांनी या ठिकाणी जे मुद्दे उपस्थित केलेले आहेत. त्याच्यावर उत्तर देताना कार्यकारी अभियंत्यांनी त्याच्यावरच्या तांत्रिक बाबी सांगितलेल्या आहेत. परंतु त्यातील ज्या अतांत्रिक बाबी आहेत. त्या मी आपल्याला सांगतो की ही जी टाकी ग्रामपंचायतीच्या काळामध्ये बांधली गेली. त्यावेळेची लोकसंख्या आणि आताची लोकसंख्या ही जी लोकसंख्या वाढीची गती आहे. आपल्याला ठाऊक असेल की देशामध्ये दहा वर्षामध्ये वीस टक्के वाढ होते. मिरा भाईदरमध्ये एक वर्षामध्ये वीस टक्के वाढ होते. दोनशे टक्के वाढ ही एका दशकामध्ये होते. याचा आपण जर विचार केला तर ही टाकी आपण आजच्यासाठी बांधत नाही. ही टाकी भविष्यकाळासाठी बांधतो ही पहिली गोष्ट आपण कृपा करून लक्षात घ्या. जरी आज पाण्याच्या बाबतीमध्ये अडचणी असल्यातरी याचा अर्थ या अडचणी कायमस्वरुपी राहतील असे नाही. आपण २५ एम.एल.डी. पाण्याचा कोटा वाढवून घावा म्हणून स्टेमला विनंती केलेली आहे. मोर्वे आणि पोशिर धरणामध्ये मला वाटते १९९ दशलक्ष लीटरची आपण मागणी केलेली आहे. आपल्याला मोर्वे धरणातून आपल्याला नवी मुंबईचे पाणी नजीकच्या भविष्यकाळात मिळणार आहे. त्यामुळे आपण आजचा विचार करण्याची आवश्यकता नाही. ही टाकी दोन लाख लीटरची पूर्वीची होती. म्हणजे आम्ही आज दोन लाख लीटरचीच बांधणार आहोत का? आपण सात लाख लीटरची टाकी बांधणार आहोत. आपण त्याच्याबरोबर संम्प बांधणार आहात हा संम्प एकतर त्याच्या स्टोरेजसाठी उपयोगी पडतो. आपल्याला माहिती आहे की, जरी पाणी गुरुत्वाकर्षने चढत असले तरी त्याला मर्यादा आहे. परंतु, संपमध्ये जरी ते पाणी घेतले तरी येणा-या पाण्याचे जे प्रेशर आहे. ते संपमध्ये जास्त असते आपण हाऊसिंग सोसायट्यांमध्ये पाहतो की, पाणी टाकीत चढवायचे म्हटले तर कदाचित चढु शकेल. तरंतु, जे प्रेशर हाऊसिंग सोसायटीच्या संपमधील पाण्याचे आहे. त्याचे मी आपल्याला एक घरगुती रोजचे उदाहरण सांगतो. ते संम्प लवकर भरते. पण टाकी लवकर भरत नाही. एखाद्या दिवशी जर काही पॉवर फेल्युअर झाले किंवा काही अडचण आली तर या संपमधील जे पाणी आहे. ते एक अॅडिशनल वापर म्हणून आपल्याला उपलब्ध होऊ शकते. परंतु पाणी डायरेक्ट जाण्याच्या सिस्टिममध्ये हा दोष आहे की, आपल्याकडे एक थेंब सुद्धा पाणी इर्मजन्सीला शिल्लक राहत नाही. कधी जर असे चोविस तास किंवा त्याच्यापेक्षा जास्त पॉवर फेल्युअर झाले तर आपल्या हातामध्ये एक सुरक्षित साठा या संम्पमुळे निर्माण होतो आणि म्हणून आपण प्रत्येक

ठिकाणी या संम्पची तरतुद केलेली आहे. म्हणून ही टाकी बांधत असतानासुद्धा पुर्वीच्या ग्रामपंचायतच्या सिस्टिममध्ये त्या तंत्रज्ञानाप्रमाणे बांधत नाही. हे नवीन पद्धतीने ही वाढत्या लोकसंख्येला पुरेशी होईल. अशा पद्धतीने याचे डिझाईन केलेले आहे. हा त्याच्यातील महत्वायचा भाग आहे. हे कृपा करून आपण समजावून घ्यावा.

रोहिदास पाटील :-

मी त्यांच्या क्षमतेबद्दल कोणताही आग्रह घरला नाही. विरोध असण्याचे कारण नाही. त्याची कॅपेसिटी तुम्हाला कमी पडेल असे वाटत असेल तर त्याचे आणखी काही मीटर वाढवा. जसे सन्मा सदस्य केशव घरत त्यांनी सांगितल्याप्रमाणे त्याची उंची खरोखर विचारात घेतली की नाही घेतली. उंची, सगळी लेव्हल तपासून जर पाणी पोहोचणार असेल तर उंची वाढवा.

मा. आयुक्त :-

याचा संपुर्ण सर्वे तज्जाकडून करून घेतलेला आहे. हे अगोदरच सांगितलेले आहे. दशोरेसाहेबांनी काहीतरी प्रस्ताव घाईगर्दीमध्ये तयार केला आणि आपल्या सभागृहापुढे ठेवला असे नाही.

रोहिदास पाटील :-

तज्जाकडून घेतलेल्या स्किमनुसार आता कुठेही संम्प व पंप नसताना फक्त जर डोंगरीचा संम्प आणि पंप सोडला तर मिरा भाईदरमधील सगळी लोक पाणी पितात. ते तसेच पित रहावे असे सुद्धा नाही. जसे सन्मा. सदस्य केशव घरत यांना वाटले की सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांच्या वॉर्डर्स भरपूर पाणी आहे. असा उद्देश या सभागृहातील कोणत्याही सदस्याचा असू शकत नाही. सगळ्यांना पाणी मिळाले पाहिजे. आणि सगळे आपापल्या परिने प्रयत्न करतात. प्रश्न असा आहे की, संम्प आणि पंपची जी किंमत आहे. त्या अनावश्यक किंमतीसाठी तुम्ही आमच्याकडे मंजुरी घेता.

मा. आयुक्त :-

पिण्याच्या पाण्यासाठी अनावश्यक आहे असे जर तुम्ही म्हणत असाल तर माझा नाईलाज आहे. पिण्याचे पाणी अनावश्यक असते का ? त्याच्यावर होणारा खर्च अनावश्यक असतो का ? आम्ही तर तो खर्च लकड्यारी असा असू शकतो.

रोहिदास पाटील :-

तुम्ही शब्द टिवर्स्टींग करत असाल तर मी खाली बसतो.

मा. आयुक्त :-

मी शब्द टिवर्स्टींग करीत नाही. पिण्याच्या पाण्यावर होणारा खर्च जर आपण अनावश्यक म्हणत असाल तर माझे त्याच्यावर काहीच म्हणणे असू शकत नाही.

रोहिदास पाटील :-

तुम्ही हे भाषण ब्रिटीश नीतीचे करता.

मा. आयुक्त :-

याच्यामध्ये ब्रिटीश नीती कुठे आली ?

रोहिदास पाटील :-

जोडा आणि तोडा म्हणतात तसे आहे. आम्हाला काही बोलण्याची गरज नाही आम्ही जे बोललो ते सभागृहाला आलेले आहे. विषय सोडून द्या.

ज्योत्स्ना हसनाळे :-

ठराव झालेला आहे अनुमोदन झालेले आहे. मग तो विषय पुन्हा पुन्हा चर्चेला कशाला आणायचा.

मिलन म्हात्रे :-

दरवेळेला असे असते की, सर्व वाचन वगैरे करून जाणार आणि अनुमोदन झाल्यावर चर्चा असे का ? पाहिल्यांदा चर्चा होऊ द्या. तुम्हाला काय घाई केली का ? सभाशास्त्रानुसार जे ठरले त्याप्रमाणे पहिला ठराव ठेवा. त्याच्यावर चर्चा करा नंतर मंजूर, नामंजूर करून मग तुम्ही अनुमोदन द्या.

प्रफुल्ल पाटील :-

या ठिकाणी सन्मा. सदस्यांनी ज्या काही शंका उपस्थित केल्या आणि प्रशासनाने याच्यावर काही स्पष्टीकरण केले. ती परिस्थिती प्रत्यक्ष अभ्यास करून जी काही तांत्रिक सल्ला घेउन ते व्यवस्थित मांडले गेले नाही. थोडेसे तुमच्या बाजूने मांडतो आणि आमचेही समाधान करून घेतो. कारण या ठिकाणी महत्वाची अशी बाब आहे की, सन्मा सदस्य रोहिदास पाटील यांनी या ठिकाणी सांगितले की, तुम्हाला ७८ एम्. एल्. डी. पाणी येते. त्या पाण्यामध्ये वृद्धि होणार नाही. मोठ्या क्षमतेच्या टाक्या बांधणे हे योग्य होणार नाही त्यापेक्षा त्यांचे असे म्हणणे आहे की, तिथे संम्प बांधणे योग्य होणार नाही. साहेब या ठिकाणी अशी परिस्थिती आहे की यापुर्वीच्या योजना आणि आता जी योजना सध्या

कार्यान्वित झाली. या सर्व योजना एम्.जी.पी. ने तांत्रिक सल्ला घेऊन त्याचे संकल्पचित्र करून तयार केलेल्या आहेत. यापुर्वीच्या योजनेत आणि आजच्या योजनेत काय फरक आहे? तो फरक आमच्या अधिकाऱ्यांना कळला पाहिजे आणि कळला असेल तर त्यांनी व्यवस्थित सांगितला पाहिजे. म्हणजे आमच्या सभागृहामध्ये जसे सन्मा. सदस्य केशव घरत यांनी सांगितले त्याची उंची जास्त असेल तर पाणी येईल पण तसे असू शकत नाही. बिल्डिंग अकरा अठरा मजल्याच्या असतात. चोवीस मजल्याच्या असतात. तर पाण्याच्या ठिकाणी पाण्याचे जास्त प्रेशर असेल. आपल्याकडे साधारण जे काही प्रेशरचे नॉर्मस आहेत. ते चार इंची पाईपलाईनला २.५ पासूनचे प्रेशर असायला पाहिजे ते प्रेशर पूर्ण १३०० एम्. एम्. ६.५० पर्यंत आपले प्रेशर असते. ६.५० किलोग्रॅम प्रत्येक इंचाला हे जे काही प्रेशर असते. ते प्रेशर जास्तीत जास्त असते. तेव्हा जर त्या टाकीला प्रेशर असेल तर पाणी सगळीकडे मिळू शकेल. या ठिकाणी अशी महत्वाची बाब आहे की, गुरुत्वकर्षणाच्या आधारे टाक्या भरल्या जाव्यात. अशी मागच्या योजनेमध्ये ही व्यवस्था केली गेली होती. मागच्या योजनेमधील ही व्यवस्था ही विशिष्ट अशा योजनेमधीलच होती. की जी नंतर झालेल्या योजनेत म्हणजे ५० एम.एल.डी. योजनेमध्ये अशाप्रकारची गुरुत्वाकर्षणाची मागच्या योजनेतील काही इफेक्ट लक्षात घेऊन त्यांनी या योजनेमध्ये सगळीकडे संम्प्स सुचविलेले आहेत. ज्या ज्या ठिकाणी नवीन टाक्या झालेल्या आहेत. त्या ठिकाणी संम्प ठेवलेले आहेत. इतकेच नव्हे तर एम.बी.आर. ला सुद्धा या योजनेमध्ये एलिव्हटेड संम्प बांधलेले आहेत. आता या योजनेशी जुन्या योजनेतील काही भागाचा जर तुम्ही जोड करणार असाल तर जुन्या पार्टमध्ये आम्ही जर एखाद्या पार्ट काढून टाकतो त्यावेळी तो भाग उदाहरणच जर द्यायचे झाले तर घोडबंदरच्या टाकीचे उदाहरण द्यायला हवी. ही कुठल्या नॉर्मसवर बनवावी याचेसुद्धा एम्.जी.पी. नें संकल्पचित्र तयार केलेले आहे. उदाहरणार्थ ही जी ५० एम.एल.डी. ची योजना चालू झाली. त्यानुसार करायचे झाले तर तसे करता येणार नाही. आता ज्या टाक्या तुम्ही बांधणार आहात ज्या पण जलवाहिन्या ज्या तुम्ही ॲडिशनल टाकणार आहात. त्या जलवाहिन्या २०११ साली जी प्रस्तावित योजना केलेली आहे. त्या प्रस्तावित योजनेनुसारच तुम्ही हे काम करणार आहात. अशा प्रकारची संपुर्ण कारवाई निश्चित झालेली आहे. त्याच्यामुळे आता एवढाच प्रश्न उरतो की, टाकी गुरुत्वाकर्षणाने भरणा-या योजनेखाली जे संकल्पचित्र होते. त्यानुसार भराव्यात की, आता तिची वाढलेली क्षमता, लोकांची मागणी किंवा तिथे पाण्याचा कमी असलेला तुटवडा ह्या गोष्टी लक्षात घेऊन २०११ पर्यंत दुसरी कुठली योजना होणार नाही. म्हणून २०११ सालचे जे संकल्पचित्र आहे. त्याचा आधार धरावा. आणि दुसरी महत्वाची बाब म्हणजे ज्याप्रमाणे घोडबंदरला पाण्याचा तुटवडा होण्याची आपण पुढील शक्यता लक्षात घेऊन पाणी प्रेशरने येणार नाही किंवा पाणी कमी आले तर ऐनवेळी तुम्हाला सम्पमधील पाणी वापरता यावे. ही जी आपण धारणा ठेवलेली आहे. पण सध्या चालू स्थितीत असलेल्या योजनेमध्ये नवघर येथे सर्वात मोठी टाकी म्हणजे अख्या योजनेतील अख्या महाराष्ट्रात एवढी मोठी टाकी कुठेच नाही. ती नवघर या ठिकाणी झाली आणि त्याला संम्प बांधायचे अजून बाकी आहे. त्याप्रमाणे गोडदेवलासुद्धा सम्प बांधायचे बाकी आहे तांत्रिक अडचणी म्हणजे नवघरच्या बाबतीत काहीही नाही. गोडदेवच्या वेळी जागेच्या अडचणी सोडविण्याचा आम्ही प्रयत्न केलेला आहे आणि म्हणून हे दोन संम्पसुद्धा तुम्ही या योजनेखाली बांधून घ्यायला पाहिजेत अशी मी विनंती करतो याचा पर्याय आपण बिलकुल शोधू नये. कारण जो नवघरचा ई. एस. आर. आहे. त्याच्या मधून जवळजवळ ६० टक्के भाईदर पूर्वच्या भागाला पाणीपुरवठा होतो. गोडदेवच्या इथून जवळ जवळ ३५ टक्के भागाला पाणीपुरवठा होतो. आपण पाच टक्के पाणी जुन्या संम्प बंधून देतो. आणि गोडदेव च्या मागच्या बाजूला जो रहिवासी प्रकल्पांचा विस्तार होत चाललेला आहे. त्यानुसार त्या दोन्ही ई. एस. आर. वर नजीकच्या काळामध्ये जास्त लोड होणार आहे. म्हणून त्या दोन्ही ठिकाणी जे संम्प ऑलरेडी प्रस्तावित केलेले आहेत. त्या संम्पचे काम आपण एम. जी.पी. कळून करून घ्यावे अशी मी सभागृहाला विनंती करतो.

मिलन पाटील :-

मा. पीठासीन अधिकाऱ्यांच्या परवानगीने बोलतो की, पाणजुच्या ठिकाणी जी पाईपलाईन जाते ही माझ्या प्रभागातून जाते. ती पाईपलाईन एकाच ठिकाणी दोन वेळा पाईपलाईल तुटली आणि ती जुनी पाईपलाईन आहे. आणि ती पाईपलाईन कमीत कमी पाच सहा फुट खोल आहे. ती पाच-सहा फुट खोल असल्याने एक वेळा रिपेरिंग केली. पण सक्षम रिपेरिंग करणारे जे प्लंबर होते. ते बरोबर होते की नाही ही मला कल्पना नाही. पुन्हा आठ दिवसांनी त्याच ठिकाणी त्याच जागेवर पुन्हा ती पाईपलाईन फुटली आणि ती पाईपलाईन फुटल्यानंतर माझ्या पुर्ण प्रभागातील लाईट गेले होते. जवळजवळ दोन दिवस लाईट नव्हते. सगळे टेलिफोन आठ दिवस बंद होते. पुन्हा ट्रॅफिक जाम होत होते. आणि ते सगळे रिपेरिंग केल्यानंतर आठ-दहा दिवसांनी परत तिकडे तिच पाईपलाईन फुटली आपले जे कर्मचारी आहेत. ते कर्मचारी सक्षम आहेत की नाहीत एकाच ठिकाणी असे दोन वेळा का झालेले आहे ? म्हणजे

त्यांना रिपेरिंग करता आले की नाही. आणि तुम्ही त्याच्यावर लक्ष दिले होते की नाही. हा माझा प्रश्न आहे.

दशोरे :-

पाणजु गावात जी पाईपलाईन टाकलेली आहे ती पाईपलाईन स्टेमच्या अधिपत्याखाली आहे. आपण त्याची देखभाल करित नाही. स्टेम त्याची देखभाल करते. आम्ही त्याला त्याबाबत पत्राद्वारे कळवू.

मिलन पाटील :-

पण त्यांना ती वर घ्यायची नाही. तर मग माझ्या प्रभागातून दुस-या ठिकाणी ती हलविण्याचा बंदोबस्त करा. मी माझा रोड भांडण करून रिपेरिंग करणार आणि ते प्रत्येक ठिकाणी पाच-पाच फुट खोदणार. तर हे मला बरोबर वाटत नाही. त्याबद्दल तुम्ही त्या लाईनचा दुसरी कळून प्रस्ताव करून घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

ते तुमच्या प्रभागातील काम नाही. महापौरांच्या प्रभागातील काम आहे. आयुक्त साहेब हे काय चाललेले आहे. पाईपलाईन हायजॅक करा असे सांगतात. पाईपलाईन हायजॅक करायची आणि महापौरांच्या वॉर्डर टाकायची हे बरोबर नाही. सन्मा. सदस्य मिलन गोविंदराव पाटील बसलेले आहे. मग ती पाईपलाईन त्यांच्या वॉर्डमधून जाईल.

मा. महापौर :-

बरीच चर्चा झालेली आहे. आणि त्याच्यातील सभागृहातून काही एक वेगळा नूर एकायला मिळाला की सम्पची गरज आहे की नाही. काही सदस्यांनी चांगल्या सुचना केल्या. सन्मा सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी गोडदेव आणि नवघर येथे दोन पंप आणि सम्प बांधायला सांगितले. त्या सुचना पाणीपुरवठा अधिकाऱ्यांने अंमलात आणाव्यात. सन्मा सदस्य रोहिदास पाटील आता ब्लॅक अँण्ड व्हाईटचा जमाना गेलेला आहे. त्याच्यामुळे आता कलर टिक्हिचे युग आहे आणि आपण यावेळेला भविष्याची तरतुद करतो आहे. शहर हे ग्रामपंचायतीच्या क्षेत्रामध्ये विखुरलेले होते. मग ग्रुप ग्रामपंचायत आली नगरपालिका आली. आज आपण महानगरपालिकेमध्ये आहोत. आपण पूर्वी पाहिलेले शहर आणि आता तुलनात्मक दृष्ट्या पाहिले तर आपण फार पुढे गेलेलो आहोत पाण्याच्या दृष्टिकोनातून आपण मागे राहायला नको. मा. महापौर मॅडम, नवनिर्वाचित आमदार मा. गणेश नाईकसाहेब यांच्याबरोबर आमची जी सभा आली होती. त्यामध्ये गणेश नाईकसाहेबांनी सुचना केली होती की आपण या शहरासाठी वाढीव पाणीपुरवठा मार्ग काढणार आहोत. कारण शहर वाढत आहे. आणि मोर्वे धरणातून आपल्याला पाणीपुरवठा देण्याचे त्यांनी आश्वासन दिलेले आहे. त्याच्यामुळे या शहरात पुढे भविष्यात आपल्याला अतिरिक्त पाणी मिळणार आहे. आणि ते साठवण्याची व वितरण करण्याची आपली क्षमता आज सिद्ध करायची आहे. म्हणून आपण चांगल्या धोरणांना तसेच योजनांना सुरुवात केलेली आहे. त्याच्यामुळे याच्यात कोणाचे ऑब्जेक्शन असण्याची काही गरज नाही. आणि हा ठराव सर्वानुमते मंजूर झालेला आहे.

प्रकरण क्र. ३८ :-

घोडबंदर येथे उंच जलकुंभ संम्प व पंपगृह बांधणे

ठराव क्र. ४४ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात घोडबंदर येथे सन १९७९ सालामध्ये पाणी पुरवठा टप्पा क्र. १ मध्ये २.०० लक्ष लिटर क्षमतेची पाण्याची टाकी बांधणेत आली आहे. दैनंदिन देखभाल करीत असताना टाकीच्या कॉलमला मोठया प्रमाणावर तडे गेल्याचे निर्दर्शनास आले आहे. म्हणून तातडीने या कार्यालयाकडून जा.नं.मनपा/पापू/८५२/२००४-०५ दि. १५/५/२००४ अन्वये महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणाकडून सदर टाकीच्या मजबुतीकरणाबाबत तांत्रिक सल्ला मागविणेत आला होता. त्यानुसार अधिक्षक अभियंता महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरण यांचेकडून जलकुंभाबाबत तांत्रिक अहवाल प्राप्त झाला आहे. सदर अहवालानुसार खालीलप्रमाणे त्रुटी आहेत.

- १) मुख्य टाकीच्या स्लॅबला गळती असून स्लॅबमधील लोखंडी सहया गंजल्या आहेत.
- २) सर्व कॉलमला उभे तडे गेले असून पडझड झाली आहे.
- ३) स्टेअरकेसला तडे गेले असून लोखंडी सळ्या गंजल्या आहेत.
- ४) बेसला आडवे तडे गेले असून लोखंडी सळ्या गंजल्या आहेत.
- ५) इनलेट व आऊटलेट पाईप असेबीं व्यवस्थीत नाही. तसेच संपूर्ण टाकीला अनेक ठिकाणी तडे गेले असून कॉक्रीटला भेगा पडल्या आहेत.

वरील सर्व बाबींचा अहवालामध्ये उल्लेख असून टाकीच्या मजबूतीकरणाबाबत खालीलप्रमाणे तांत्रिक मत व्यक्त करण्यात आले आहे.

अस्तित्वातील पाण्याची टाकी ही सेसमिक झोन-IV नुसार नसुन तांत्रिक दृष्ट्या टाकी मजबूत नाही म्हणून सदरची टाकी त्वरीत पाडून त्याठिकाणी सेसमिक झोन-IV (IS १८९३/१९८४) नुसार नवीन टाकी बांधणेत यावी.

मिरा भाईदर महानगरपालिकेने सन २००२ मध्ये महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणामार्फत Consulting Engineering Services (India) Limited यांचेकडून शहराच्या अस्तित्वातील पाणी पुरवठा योजनेचे सर्वेक्षण केले होते. सदरच्या सर्वेक्षणानुसार मिरा भाईदर शहरासाठी ५० दलली पाणी; पुरवठा योजना राबविली आहे. सदर सर्वेक्षण अहवालामध्ये घोडबंदर येथे प्रस्तावित सन २०११च्या लोकसंख्येनुसार अस्तित्वातील उंच टाकीच्या शेजारी ५.०० लक्ष लीटर क्षमतेची एक अतिरीक्त टाकी बांधणेची सुचविले आहे. पंरतू महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणाच्या तांत्रिक अहवालानुसार अस्तित्वातील उंच पाण्याची टाकी तांत्रिकदृष्ट्या मजबूत नसून त्वरीत पाडावी असे सुचविले आहे. घोडबंदर गाव शहरापेक्षा उंच असुन प्रस्तावित उंच टाकी गुरुत्ववाहिनीद्वारे भरता येणार नाही. म्हणून घोडबंदर येथील प्रास्तावित टाकीजवळ संम्प, पंपगृह बांधणे आवश्यक आहे. करिता सात लक्ष लीटर क्षमतेची उंच टाकी, तीन लक्ष लीटर क्षमतेचा पंप, पंपगृह व पंपसेट, संरक्षक भिंत इत्यादी कामासाठी रु. ७०.३० लक्षचे अंदाजपत्रक तयार करणेत आले असून सन २००४-०५च्या अर्थ संकल्पात **स्टेम/महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणास नवीन बांधंकामास महानगरपालिकेचा हिस्सा** या शिर्षाखाली रु. ३२५.००० लक्ष ची तरतुद आहे. तसेच या तरतुदीमधील ७५.०० लक्ष रुपयांची तरतुद (ब) भांडवली खर्च पाणी पुरवठा (७) **पाण्याची टाकी बांधकाम / इमारत बांधकाम** या शिर्षाखाली पुनर्विनियोजनेद्वारे उपलब्ध करून देण्यास ही महासभा मंजुरी देत आहे.

सदस्यितीत अस्तित्वातील घोडबंदर येथील २.०० लक्ष क्षमतेची नवीन उंच टाकी तांत्रिकदृष्ट्या सक्षम नसल्याने पाडून त्याच जागी सात लक्ष क्षमतेची नवीन उंच टाकी बांधणे, तीन लक्ष लीटर क्षमतेचा पंप, पंपींग मशिनरीसह पंपगृह व इतर अनुषांगिक कामे करणेच्या कामास मा. महासभा मंजूरी देत आहे.

सुचक:- श्री. केशव रामभाऊ घरत अनुमोदन:- श्री. चंद्रकांत मोदी
ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

(लंच टाईम दु. १.५५ ते दु. २.४५)

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ३९ चे वाचन केले)

(सन्मा. सदस्या जेन्वी अल्मेडा यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

प्रेमनाथ पाटील :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मँडम, अनुमोदन झालेले आहे. ठराव फायनल करण्यापूर्वी या ठिकाणी काही शंका उपस्थित करण्यात आलेल्या आहेत. सदर प्रकल्पग्रस्तांना तत्कालीन नगरपालिकेने २००० साली नेमणुक दिली होती. तब्बल तीन वर्षांनंतर विशेषत: महानगरपालिका स्थापन झालेनंतरसुधा काही काळ लोटल्यानंतर सन्मा. आयुक्तांनी सदर प्रकल्पग्रस्तांना सेवेतून कमी केले. ज्यावेळी सेवेतून कमी केले त्यावेळी त्यांना कोणत्या कारणास्तव कमी केलेल्यानंतर पुन्हा सेवेत रुजू करण्यात आले ते कोणत्या कारणास्तव करण्यात आले आणि जर ते सेवेत रुजू केलेले आहेत. तर त्यांना कायमस्वरूपी सेवेत घेण्याचा ठराव आणलेला आहे. तर २००० साली ते या आस्थापनेत रुजू झाल्यापासून ते आजपर्यंतच्या काळाचे सर्व वेतन सदर कर्मचाऱ्यांना अदा केलेले आहे की नाही. या तीन गोष्टींचे या ठिकाणी प्रशासनाने स्पष्टीकरण करावे.

मा. आयुक्त :-

मला वाटते या गोषवा-यामध्ये आपल्या सर्व प्रश्नांची उत्तरे आहेत. त्यांची २००० साली नेमणुक केली आणि त्यानंतर साधारण २००३-२००४ ला त्यांना कामावरून कमी करण्यात आले. आपण याचे कारण विचारलेले आहे. ते कारण असे आहे की, त्यांची जी नेमणुक आहे. ती विहीत कार्यपद्धतीनुसार

झालेली नव्हती. ही गोष्ट ज्यावेळी निर्दर्शनाला आली. ऑडीटरने त्यावेळेला आमच्याशी चर्चा केली. त्यानंतर हे पुढे कंनिंच्यु राहू नये अशाप्रकारची अनियमितता म्हणजे जी विहित पद्धत आहे ती अशी आहे की, ठाणे जिल्हाधिकारी कार्यालयातून ज्यावेळेला प्रकल्पग्रस्तांच्या जागा भरायचा प्रस्ताव असेल त्यावेळी त्यांच्याकडून आपण प्रकल्पग्रस्तांची यादी मागवतो आणि त्या यादीतून पात्र उमेदवारांची निवड समितीच्या माध्यमातून मुलाखती घेतल्या जातात आणि त्यांची पात्रता वगैरे तपासून त्यांना नोकरीमध्ये भरती केले जाते. ही त्याची पद्धत आपल्यालासुद्धा माहिती आहे. ती पद्धत या उमेदवाराच्या बाबतीमध्ये पाळली गेली नव्हती. यास्तव त्यांना आपण नोकरीतून कमी केलेले होते. त्यानंतर या प्रकल्पग्रस्त उमेदवारांनी वेगवेगळ्या मंत्री महोदयाकडे जाऊन त्यांच्याकडून तसे आदेश लिहून आणले. ही जी हिस्ट्री आहे ती या गोषवा-यामध्ये आपल्याला दिलेला आहे आणि असे मंत्री महोदयांचे आदेश हे जरी आम्हाला प्राप्त झाले असले तरी आम्हाला शासनाचा तसा रितसर आदेश येण्याची आवश्यकता होती आणि म्हणून आम्ही शासनाकडे हा प्रस्ताव पाठविला आणि दरम्यान मंत्री महोदयांनी आम्हाला असे आदेश दिलेले आहेत. तर यावर नगरविकास खात्याने आदेश द्यावा. अशाप्रकारची त्या प्रस्तावामध्ये आम्ही विनंती केलेली होती आणि त्या प्रस्तावाला अनुसरून हया चार लोकांना नियुक्तीला शासनाने मान्यता दिलेली आहे. त्यानंतर हा प्रस्ताव आपण या ठिकाणी मंजुरीसाठी ठेवलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

याच्यामध्ये दुसरा प्रश्न आहे की, सन २००० पासून ते आतापर्यंत त्यांना मधल्या काळातील सर्व वेतन अदा करण्यात आलेले आहे का ? हा दुसरा प्रश्न झाला.

मा. आयुक्त :-

जिथपर्यंत त्यांनी काम केले. तेवढ्या दिवसाचे वेतन नक्कीच अदा करण्यात आलेले आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

जेव्हा त्यांना ३/२/२०००३ ला कार्यमुक्त केले त्याच्यानंतर पुन्हा मंत्री महोदयांनी कमी करू नय असे कळविल्यामुळे आपण त्यांना पुन्हा ठेवले. तर मधल्या काळातील वेतन त्यांना अदा केलेले आहे का?

मा. आयुक्त :-

मधल्या काळातील वेतन त्यांना अदा केलेले आहे कारण ते कामावर रुजू होते.

प्रफुल्ल पाटील :-

प्रश्न असा आहे की, आपण कार्यमुक्त केले तेव्हा आपण असे कारण सांगितले की विहित कार्यवाही झाली नव्हती. म्हणून त्यांना कार्यमुक्त केले दोन बाबी याच्यामध्ये अशा होतात की आपण गोषवा-यामध्ये सन्मा. मंत्र्यांनी लेखी कळविले असे काही आपण गोषवाच्यामध्ये म्हटलेले नाही. नुसते सन्मा. मंत्र्यांनी कळविले असे म्हटलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

कळविले म्हणजेच लेखी कळविले आमच्याकडे आदेश आहेत.

प्रफुल्ल पाटील:-

त्या आदेशाचा या गोषवाच्यामध्ये कूठेही उल्लेख नाही तो असायला पाहिजे त्यानंतर आपण सांगितले की, त्यांनी कळविल्यानंतर सुद्धा आपण त्यांना रितसर अपॉइन्टमेंट दिली नाही. आपण ते नगरविकास विभागाकडे पाठविले आणि नगरविकास विभागाने त्याला मान्यता दिल्यानंतर आपण ते आज मंजुरीसाठी आणलेले आहे. मधल्या काळामध्ये जी काही अपॉइन्टमेंट झालेली आहे. ती अपॉइन्टमेंट करण्याची किंवा त्यांना सेवेत कार्यरत राहण्याचे जे आदेश आहेत. ते मंत्र्यांच्या पत्राला आधारून आदेश दिलेले आहेत की मंत्र्यांनी नुसते लेखी कळविले होते म्हणून आपण ठेवलेले आहेत. जे काही त्या काळातील वेतन अदा झालेले आहे. जसा ऑडिटरने तुमच्याकडे पॉईन्ट काढला की जेव्हा नगरपालिका त्यांना सेवेत रुजू करताना त्यांची विहित कार्यपद्धतीप्रमाणे नेमणूक केलेली नाही. म्हणून आपण त्यांना सेवेतून कमी केले होते. मंत्र्यांनी तुम्हाला आदेश दिले तेव्हा कुठलीही विहित कार्यवाही पूर्ण झालेली नव्हती आणि जेव्हा नगरविकास विभागाकडून हा जो आदेश प्राप्त झाला त्या दिवशी ती विहित कार्यवाही पूर्ण झालेली आहे. असे असताना मधल्या काळातील जे वेतन दिले गेले त्याला ऑडिटर ऑब्जेक्शन घेणार नाही का? आणि ऑब्जेक्शन घेतले तर त्याला जबाबदार कोण राहणार आहे?

मा. आयुक्त :-

आम्ही हिच बाब शासनाच्या निर्दर्शनास आणलेली होती आणि आम्ही निर्दर्शनाला आणलेल्या पत्रानुसार हा आदेश आम्हाला शासनाने दिलेला आहे. त्याच्यामध्ये आम्ही या सर्व बाबी निर्दर्शनाला आणलेल्या आहेत.

प्रफुल्ल पाटील :-

शासनाने आदेश देताना आपल्याला कुठेही असे कळविलेले नाही की त्यांची कामावर रुजू होण्याची तारिख ही २००० धरली जावी किंवा ३/२/२००३ धरली जावी. शासनाचा हा आदेश ब्लॅन्क आहे. त्याच्यामध्ये त्यांनी कुठेही असे म्हटलेले नाही की त्यांची नेमणूक २००० पासून रेग्यूलर करण्यात आलेली आहे किंवा त्यांची नेमणूक दि. २००० आहे. त्यांनी असे म्हटलेले आहे की २३ ऑगस्टला तो आदेश पारित केल्यानंतर त्याच्यापुढे त्यांना कायम सेवेत रुजू करण्याचा आदेश आहे. त्याच्यामुळे मागच्या नेमणुकीला शेवटी कोण जबाबदार आहे. या संदर्भात त्यांनी कुठेही प्रस्तावनेत सुद्धा म्हटलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

याच्या जबाबदारी संदर्भातच मी आपल्याला उत्तर दिलेले आहे की, ही सर्व बाब आपण शासनाच्या निर्दर्शनाला आणलेली होती आणि त्या सर्व बाबींचा विचार करूनच शासनाने हा निर्णय घेतलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

शासनाच्या निर्णयामध्ये तसे काही आलेलेच नाही. कारण तसे प्रस्तावात यायला पाहिजे.

मा. आयुक्त :-

शासनाच्या निर्णयामध्ये आलेले नसेल पण आम्ही जे पत्र पाठविले त्याच्यामध्ये ते आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

शासनाने जर असे आदेशात म्हटलेले नाही की त्याच्या मागच्या सर्विसच्याबाबत म्हणजे प्रत्यक्षात काम केलेले आहे. त्या दिवसाचे वेतन आणि ज्या पिरियडमध्ये आपण त्यांना कार्यमुक्त केले होते. असे मंत्रांचे प्रत्यक्ष आदेश या सभागृहाने पाहिलेले नाहीत. त्याच्यामुळे ते कशाप्रकारचे आदेश असावेत आणि अशा नेमणुका कायम करण्याबाबतचे आदेश त्यांनी स्पष्ट दिलेले होते की जी आहे ती परिस्थिती कायम ठेवावी हे आदेश दिले होते. ज्यावेळी त्यांना सेवेतून मुक्त केले तेव्हा ती कार्यवाही विहित कार्यवाहीनुसार झालेली नव्हती आणि जेव्हा आपण त्यांना शासनाचा मंजुरी आदेश मिळण्याच्या अगोदरसुद्धा ती कार्यवाही पूर्ण झालेली नव्हती. अशा परिस्थितीमध्ये कुठल्याही प्रकारची जबाबदारी सभागृह घ्यायला तयार नाही असे माझे मत आहे. तेव्हा सभागृहाने हे ठरवावे. या संबंधी आम्ही ठराव मांडत आहोत.

(सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर यांनी प्रकरण क्र. ३९ वरील ठरावाचे वाचन सभागृहात केले.)

संगिता म्हात्रे :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

प्रकाश दुबोले :-

महापौर साहेब या ठिकाणी आता जो प्रकल्पग्रस्तांचा विषय आहे. त्यामध्ये दि. २०/११/२००० च्या आदेशान्वये नियुक्ती केलेली आहे आणि दि. ३/२/२००३ च्या आदेशान्वये कार्यमुक्त केलेले आहे आणि त्यामध्ये असे म्हटलेले आहे की, जर ते अस्थायी स्वरूपात कामावर होते त्यांना कामावर घेतल्यानंतर त्यांचा स्केलदेखील त्या ऑर्डरवर दिलेला होता की, त्यांचा पगाराचा स्केल काय असेल? जे त्यांना अपॉइंटमेंट लेटर दिले. त्यामध्ये त्यांचा काय बेसिक असेल ते सर्व देऊन त्यांना कायमस्वरूपी अशी त्यांना ऑर्डर होती. परंतु, या ठिकाणी तुम्ही अस्थायी असे म्हटलेले आहे. आणि त्यानुसार त्या कर्मचाऱ्यांनी जवळजवळ तीन वर्षे आपल्या सेवेत काम केलेले आहे आणि साहेब, विहित कार्यपद्धतीनुसार त्यांची नेमणुक केली नाही अशी जी माहिती आपण दिली हे चार शेवटचे प्रकल्पग्रस्त वा मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत नियुक्त झालेले आहेत. त्याच्या अगोदर जवळजवळ सात ते आठ कर्मचारी नियुक्त केले. ते ज्या पद्धतीने नियुक्त केले तिच पद्धत या ठिकाणी अवलंबिली होती की, स्थायी समितीचा ठराव मंजुर करून त्यानुसार घ्यायचे. मग आपण त्या सात जणांच्या बाबतीत आपण कोणतीही कारवाई केली नाही आणि फक्त या चार जणांवरच कारवाई का केली ? ही पहिली गोष्ट झाली आणि दुसरी बाब म्हणजे जी विहित कार्यपद्धती कलेक्टरकडे यादीत नोंद करणे हा जो आदेश निघाला. हा आदेश या कर्मचाऱ्यांना कामावर घेतल्यानंतर शासनाचा आदेश निघाला. तो आदेश एक-दोन महिने अगोदरसुद्धा निघाला असेल पण ह्यांना ज्यावेळेला नियुक्ती दिली तेव्हा तो आदेश महापालिकेत पोहोचलेला नव्हता की, ज्यावेळेला शासनाने आदेश दिले की, जिल्हाधिकारी कार्यालयामार्फतच त्यांच्या नियुक्त्या त्यांच्या यादीमध्ये त्यांची जेष्ठता पहावी आणि जिल्हाधिकारी कार्यालयातून पत्र आल्यानंतर त्या ज्येष्ठतेनुसार नियुक्ती करावी. असे जे शासनाचे परिपत्रक निघाले की, ही जी नियुक्ती २००० साली केली त्याच्या अगोदर म्हणजे ऑक्टोबर महिन्यात परिपत्रक निघाले. परंतु ते परिपत्रक आपल्यार्पर्यंत पोहोचले नव्हते त्यामुळे त्या चार जणांची नियुक्ती झाली आणि ह्या चार

जणांमध्य एक कर्मचारी असा आहे की, तुम्हाला जी विहित कार्यपद्धतीची अपेक्षा आहे. त्या कार्यपद्धतीनुसार त्याची नेमणुक झालेली आहे. परंतु, ज्याप्रमाणे त्यांनी त्या अधिकाऱ्यावर अँकशन घेण्याचा जो ठराव मांडलला आहे. त्या अधिकाऱ्याने आकसापोटी या चौघांवर कारवाई केलेली आहे आणि ही माहिती पुर्णपणे तुम्हाला निदर्शनास आणून दिली नाही असा माझा आक्षेप आहे. कारण त्या चार कर्मचाऱ्यापैकी एक कर्मचारी विहित नमुन्यात जिल्हाधिकाऱ्याकडे यादी त्यानंतर त्याच काळात तुम्ही जिल्हाधिकारी म्हणून जव्हारच्या ठिकाणी होते आणि माझ्या मते त्या ठिकाणी तुमचीच ऑर्डर या नगरपालिकेला आलेली आहे. आणि त्याप्रमाणे तो कर्मचारी या विहित नमुन्यातीलच असतानादेखील त्याला या तिघांमध्ये तो एक आहे आणि चौथा जो आहे. त्याला निलंबित केलेले आहे. हा वैयक्तिक आकस त्या कर्मचाऱ्यांनी ठेऊन तुम्हाला चुकीची माहिती देऊन तुमच्याकडून त्याने निलंबनाची ऑर्डर घेतलेली आहे आणि आपण त्यांना निलंबित केलेले आहे. त्यामुळे आता या ठिकाणी सभागृहाला प्रश्न पडलेला आहे की, त्यानी तीन वर्ष काम केले आणि आता शासनाचे परिपत्रक निघाले की त्यांना कामावर सामावून घ्यायचे की त्यांना आतापासून घ्यायचे की मागच्या तारखेपासून कामावर सामावून घ्यायचे. हा प्रश्न या ठिकाणी उद्भवतो आणि सन्मा सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सांगितले की मागील तीन वर्षाचा पगार अदा झालेला आहे. त्या कर्मचाऱ्यावर अँकशन घ्यावे. ज्या कर्मचाऱ्याने चुकीच्या पद्धतीने माहिती दिली. आणि ही कार्यवाही करणे भाग पडले आणि आज या पद्धतीने सभागृहात विषय आला आणि यामध्ये त्या कर्मचा-याला मानसिक त्रास झाला. मंत्रालयात फे-या मारण्यासाठी त्याचे आर्थिक नुकसान झाले. याला सर्वस्वी जबाबदार कोण? सर्व गोष्टीचा विचार करून संबंधीत जो कर्मचारी आस्थापना विभागात काम करीत होता. त्याची चौकशी करून त्याच्यावर कार्यवाही करावी असे मला वाटते.

प्रफुल्ल पाटील :-

पुन्हा या नेमणुका करताना सन्मा. पालकमंत्री मधुकरराव पिचडसाहेब यांचे लेखी पत्र होते. जेव्हा २००० साली नेमणुका केल्या तेव्हा मधुकरराव पिचड यांचे लेखी पत्र असे होते की, हे प्रकल्पग्रस्त या सदरात मोडतात. सदर निकष लावून तत्कालीन स्थायी समिती सक्षम होती आणि या पत्राच्या आधारे त्यांना नेमणुका दिल्या होत्या आणि पुन्हा त्याचं पत्राच्या आधारे आपण त्यांना परत कामावर ठेवले होते.

जेन्वी आल्मेडा :-

महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलते, हा ठराव मांडलेला आहे या ठरावात पाच कर्मचाऱ्यांची नावे होती त्या पाच कर्मचाऱ्यांमध्ये चार कर्मचाऱ्यांचीच नियुक्ती केलेली होती आणि पाचव्यावरती अन्याय का केला? का दिले नाही? याचा जरा खुलासा अधिकाऱ्यांनी करावा. सचिन विश्राम सुर्व या कर्मचाऱ्यांची अजूनपर्यंत नियुक्ती केलेली नाही.

मा. आयुक्त :-

ज्यावेळी आमच्यापुढे हा प्रश्न आला त्यावेळी चारच कर्मचारी होते. आपल्याकडे त्यावेळी सुर्व ऊटीवर नसावा. आपण आता प्रस्ताव पाठवणार आहोत सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांचा जो प्रश्न होता. त्याच्यामध्ये तटकरे साहेबांचा एक आदेश आहे की, प्रकल्पग्रस्त असल्याने तात्काळ कामावर घ्यावे. पिचड साहेबांचे पत्र आहे की, माझ्या असे निदर्शनास आले की, खाली नमुद केलेल्या कर्मचाऱ्यांना दि. ०३/०२/२००३ पासून सेवेतून कमी करण्यात आले आहे. संतोष तिटमे, संपत मदवान, शिवाजी जानभरे, महेश भोसले उपरोक्त कर्मचाऱ्यांच्या विनंतीचा सहानुभुतीपुर्वक विचार व्हावा व त्यांना पुनश्च सेवेत घ्यावे अशी माझी आग्रहाची शिफारस आहे. त्यानंतर आर. आर. पाटील साहेबांचे पत्र आहे की, संपत कृष्णा व इतर कर्मचाऱ्यांना कामावरुन कमी केल्याबाबतचे स्पष्ट निवेदन त्यांनी अवलोकनार्थ सोबत जोडलेले आहे. संपत कृष्णा मदवान, महेश भोसले, जानभरे, तिटमे यांना प्रकल्प ग्रस्त संवर्गातून लिपिक तसेच शिपाई पदावर सेवेत घेण्यात आले होते. परंतु त्यांना कोणत्याही प्रकारची पुर्वसूचना न देता कामावरुन कमी केल्याचे समजते तरी त्यांना पुन्हा सेवेत घेण्याबाबत योग्य ती कार्यवाही करण्यात यावी ही विनंती अशा प्रकारे मंत्री महोदयांची ही पत्रे होती आणि त्या आदेशानुसार त्यांना घेण्यात आलेले होते. त्याचवेळेला गव्हर्नर्मेंटकडे रेफरेन्स करण्यात आलेले होते की असा असा मंत्री महोदयांचा आदेश आहे. त्यामुळे आपण त्यांना पुन्हा रुजू करून घेतलेले आहे. परंतु याबाबत नगरविकास खात्याने आपला जो आदेश आहे तो आदेश आम्हाला द्यावा. त्यानंतर नगरविकास विभागाने हा आदेश आम्हाला दिलेला आहे.

जेन्वी आल्मेडा :-

साहेब, माझा असा प्रश्न आहे की, स्थायी समितीमध्ये दि. १६/१०/२००० ठराव क्र. २२९ अन्वये श्री. महेश बाबुराव भोसले श्री. संपत कृष्णा मदवान, श्री. सचिन विश्राम सुर्व, श्री. शिवाजी कल्याण

जानभरे आणि श्री. संतोष मारुती तिटमे ही पाच नावे असताना चार कर्मचाऱ्यांची नियुक्ती केली. आणि सचिन विश्राम सुर्वे यांची नियुक्ती केली नाही तर या कर्मचाऱ्यावर अन्याय केलेला दिसतो. या कर्मचाऱ्याला ॲर्डर का दिली नाही ? याचा जरा खुलासा व्हावा.

मा. आयुक्त :-

आपल्याला त्याचे उत्तर देण्यात आलेले आहे. ते आपल्याला मिळालेले आहे का? दि. २८/०८/२००३ ला आपल्याला त्याचे उत्तर देण्यात आलेले आहे. उपायुक्त (मुख्यालय) यांच्या सहीचे हे पत्र आहे आणि आपल्याला ॲंड्रेस केलेले ते पत्र आहे. या संदर्भामध्ये आपल्याला लेखी दिलेले आहे.

जेन्वी आल्मेडा :-

ते पत्र दिलेले आहे. पण हे जे पाच कर्मचारी आहेत त्या सगळ्यांना एकच नियम लागू आहे.

मा. आयुक्त :-

जरी नियमानुसार असले तरी आपल्याकडे जो प्रकल्पग्रस्तांचे सेवेमध्ये भरण्याची टक्केवारी आहे. ती टक्केवारी पाच टक्के आहे आणि त्या पाच टक्क्यामध्ये आता यापेक्षा जास्त उमेदवार ॲंडजेरस्ट होऊच शकत नाहीत. आमच्याकडे जी आकडेवारी आहे. त्या आकडेवारीच्या अनुसार हे जे चार उमेदवार आहेत. ते घेतल्या नंतर जे प्रकल्पग्रस्ताचे आरक्षण आहे. हे आरक्षण संपून जाते.

जेन्वी आल्मेडा :-

मग तोच टक्केवारी मध्ये का बसत नाही. बाकीचे सगळे टक्केवारीमध्ये बसले असे आहे का ?

मा. आयुक्त :-

कदाचित त्याची सिनीअरिटी शेवटी असेल त्यामुळे तो पाठीमागे राहिला असेल.

जेन्वी आल्मेडा :-

तो सिनीअरिटीमध्ये शेवटी नाही. मला वाटते हे आतमध्ये कारस्थान रचलेले आहे. सुर्वे काही कुणाचा दुश्मन असण्याचे कारण नाही. इतर चार जणांप्रमाणे हा आहे. तुम्ही समजून घ्या. पण त्याच्यावर जो अन्याय केलेला आहे. त्याबाबत तुम्ही हा जो खुलासा करता तो योग्य खुलासा नाही. गरिबांवर अन्याय होतो.

मा. आयुक्त :-

ठिक आहे. आपण आता शासनाच्या निर्दर्शनाला ही गोष्ट आणतो.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर महोदय, आपल्या परवानगीने बोलतो याच्यावर बरीच चर्चा झाली. नगरविकास जमीन कमालधारणा राज्य मधुकरराव पिचड सो. आदिवासी विकास मंत्री आर. आर. पाटील मंत्री सो. ग्रामविकास पाणीपुरवठा स्वच्छता यांनी प्रकल्पग्रस्त म्हणून सेवेत कमी करू नये असे कळविलेले होते. त्यामुळे सदर कर्मचाऱ्यांना आदेश क्र. मनपा आस्थापना १७७४/१२०६३/२००२-०३ हे जे चार आदेश दिलेले आहेत त्यांच्यानंतर शासनाच्या मंजुरीच्या अधीन राहून नेमणूक दिलेली होती. ह्याच्यामध्ये हे जे त्यांचे आदेश झाले. त्याला महासभेची परवानगी पाहिजे. प्रथम स्थायी समितीची परवानगी हवी. त्याच्यानंतर महासभेची परवानगी पाहिजे. यांच्या परवानगीच्या तारखेचा कुठेही उल्लेख दिसत नाही. म्हणजे मुळात जी दुसरी नेमणूक झाली. भले शासनाचे पत्रक आले. मंत्र्यांचे पत्र आले. पण या हाऊसचा काही अधिकार आहे की नाही. म्हणजे या हाऊसपुढे न आणता लगेच ती मंजुरी दिली गेली त्यांचा पगार चालू झाला. हा टेक्निकल मुद्दा आहे की या सेकन्ड अप्वॉइन्टमेन्ट होती ती आपण रद्द केली. परत मंत्र्यांच्या पत्रावरून आपण दुसरी अप्वॉइन्टमेन्ट केली आणि ही दुसरी अप्वॉइन्टमेन्ट घेताना महासभेची मंजुरी नाही. पहिली जी व्हॅलिडिटी आहे ती किती आहे? त्यांची जी सेकन्ड अप्वॉइन्टमेन्टची व्हॅलिडिटी विधी ग्राह्य केवढी आहे? मंत्र्यांचे पत्र म्हणजे हा भाग काही महत्वाचा नाही. ठिक आहे. त्यांनी पत्र पाठविले आपण ऑनर केला पाहिजे. पण ह्या सभागृहाची काही मंजुरी पाहिजे की नाही. आता तुम्ही जशी चार जणांची मंजुरी आणलेली आहे. ती सेम प्रोसीजर आपण त्यावेळेला ॲडॉप्ट करायला पाहिजे होती.

मा. आयुक्त :-

तिच तर ॲडॉप्ट केलेली आहे आणि मंत्री महोदयांचे आदेश असे आहेत असेच आम्ही शासनाच्या निर्दर्शनाला आणलेले आहे. दरम्यानच्या काळात त्यांना मंत्री महोदयांच्या आदेशावरून कंटिन्यु करण्यात आलेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

यांच्यामध्ये शासनाचे आदेश प्राप्त होण्याअगोदर नेमणूक झालेली आहे. ह्या पूर्ण टिपणीमध्ये महासभेचा उल्लेख कुठेही नाही.

मा. आयुक्त :-

आता हा विषय महासभेसमोर ठेवला.

मिलन म्हात्रे :-

आपण जी नेमणुक करून घेतली त्याबदल काय? जी आहे ती नेमणुक आपण कायम करतो.

मा. महापौर :-

प्रकरण क्र. ३१ वर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर कार्यरत चार प्रकल्पग्रस्त कर्मचारी यांना शासनाच्या आदेशानुसार कायम करण्याबाबतचा विषय होता. या विषयात दोन ठराव मांडले गेले. यांच्यामध्ये आपण पुन्हा ठरावाचा फेरविचार करणार असाल तर तसे जाहिर करावे. अन्यथा सदर लेखी ठराव ताबडतोब येथे पाठवावेत म्हणजे पुढची कारवाई करणे योग्य होईल.

रिटा शाह :-

महापौर साहेब, आपण आता जे सांगितले त्याबदल एक कन्फ्युजन आहे. आपल्याकडे जेवढी प्रकल्पग्रस्ताची रिझर्वेशन येतात. तर द्यायलाच पाहिजे पण आपण जी चार-पाच नावे सुचविली आहेत ते कलेक्टरचे पत्र घेऊ आले की, ते खरोखर प्रकल्पग्रस्त आहेत. त्यांची पत्रे आपल्याकडे जमा आहेत का?

अशोक पाटील :-

महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो महापौरसाहेब आपण आता सांगितले की दोन ठराव आलेले आहेत. जो विषय संबंधित अजेञ्डावर जो विषय आहे. त्याबदल एकच ठराव पारित झालेला आहे आणि दुसरा जो ठराव म्हणजे या नगरपालिकेत काही प्रकल्पग्रस्तांची जी भरती केलेली होती. महानगरपालिका झाल्यानंतर आयुक्त साहेबांनी त्यांना कामावरून निलंबित केले आणि त्यांना त्यांच्यानंतरच मंत्रालयाचे आदेश आणून आपल्याला पुन्हा कामावर घेण्याची विनंती केली. त्या अनुषगांने तुम्ही त्यांना कामावर रुजू केलेले आहे. असा शासन निर्णय आल्यानंतर तुम्ही तो आमच्यासमोर सभागृहाच्या मंजुरीसाठी ठेवलेला आहे. या मधल्या काळामध्ये तुमच्या प्रशासनाने किंवा आस्थापनेच्या अधिकाऱ्यांनी किंवा कर्मचाऱ्यांनी तुमची जी दिशाभुल केली. त्या संदर्भातील तो ठराव आहे की, त्यांच्यावर कारवाई करावी या ठरावाला विरोध नाही.

मा. महापौर :-

आता या ठरावाचे स्पष्टीकरण झाले की, दुसरा ठराव तशा पद्धतीचा नाही. चुकीच्या पद्धतीने तो विषय मांडला गेला. कर्मचाऱ्यांवर अन्याय झाला आणि याबाबत ज्यांच्याकडून अन्याय झाला म्हणजेच ज्या अधिकाऱ्यांकडून अन्याय झालेला आहे. त्यांच्यावरती ५६ अन्वये कारवाई करण्याबाबतची सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईरसाहेब यांनी जो ठराव मांडला होता. सन्मा. आयुक्त आर. डी. शिंदे साहेब यांना विनंती करतो की याबाबत सदस्यांच्या सुचनेप्रमाणे योग्य ती कारवाई व्हावी.

दिनेश नलावडे :-

साहेब याबदल माझी एक शंका आहे. या ठिकाणी गोषवाच्यामध्ये आपण चार कर्मचाऱ्यांना मान्यता दिलेली आहे आणि ठराव पाच कर्मचाऱ्यांचा मांडलेला आहे आणि तो ठराव पास झालेला आहे. मग आपण या ठिकाणी चार कर्मचाऱ्यांना मान्यता देतो की पाच कर्मचाऱ्यांना मान्यता देतो. ते नक्की करा.

मा. महापौर :-

ठरावामध्ये तो चारचा झालेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

तुमच्या ठरावामध्ये चार आहे. तिथे आम्ही पाचसुधा करून देतो. मिळाले तर आम्हाला काय प्रॉब्लेम आहे.

मा. महापौर :-

कोणावर अन्याय होऊ नये अशी सर्वांची भावना आहे.

मोहन पाटील :-

महापौर साहेब, आपण पाचव्या कर्मचाऱ्यांची शिफारस करायची आहे.

मा. महापौर :-

कमिशनर साहेब सभागृहाच्या विनंतीवरून शिफारस करतात.

शशिकांत भोईर :-

मा. पीठासीन अधिकारी यांनी जो आज निर्णय दिला. त्याबदल शहर विकास आघाडी यांच्यावरतीने मी त्यांचे धन्यवाद मानतो.

प्र. सचिव :-

पहिला ठराव मंजुर आहे. दुसरा ठराव कारवाईसाठी आलेला आहे.

प्रकरण क्र. ३९ :-

महानगरपालिका आस्थापनेवर कार्यरत प्रकल्पग्रस्त कर्मचाऱ्यांना शासन निर्णयानुसार कायम करणेबाबत.

ठराव क्र. ४५ :-

तत्कालिन नगरपरिषदेने मा. स्थायी समिती सभा दि. १६/१०/२००० ठराव क्र. २३१ अन्वये १) श्री. महेश बाबुराव भोसले, २) श्री. संपत कृष्ण मदवान, ३) श्री. सचिन विश्राम सुर्वे, ४) श्री. शिवाजी कल्याण जानभरे यांची लिपीक या पदावर रु. ३०५०-७५-३९५०-८०-४५०० या वेतनश्रेणीत व ५) श्री. संतोष मारुती तिटमे यांची शिपाई या पदावर रु. २५५०-५५-२६६०-६०-३२०० या वेतन श्रेणीत प्रकल्पग्रस्त म्हणून नियुक्ती करणेबाबत ठराव पारित केलेला होता. त्यानुसार तत्कालिन मुख्याधिकारी यांनी वरील कर्मचाऱ्यास जा.क्र. अनुक्रमे १) नपा/आस्था/७०१/४८४४/२०००-२००१, २) नपा/आस्था/६९१/४८४१/२०००-२००१, ३) नपा/आस्था/७००/४८४३/२०००-२००१, ४) नपा/आस्था/६९८/४८४२/२०००-२००१, दि. २०/११/२००० चे आदेशान्वये नियुक्ती केलेली होती. तेहापासून वरील तीन लिपीक व एक शिपाई दि. ०३/०२/२००० पर्यंत अस्थाई स्वरूपात कामावर कार्यरत होते. तदनंतर त्यांना मा. आयुक्त सो., यांचेकडील आदेश क्र. अनुक्रमे १) मनपा/आयुक्त/१५६/११०००/२००२-०३, २) मनपा/आयुक्त/१५४/१०९९८/२००२-०३, ३) मनपा/आयुक्त/१५५/१०९९९/२००२-०३, १) मनपा/आयुक्त/१५३/१०९९७/२००२-०३, दि. ०३/०२/२००३. अन्वये सेवेतून कार्यमुक्त करण्यांत आले होते. परंतु मा. राज्यमंत्री नगरविकास जमिन कमाल धारणा महाराष्ट्र राज्य, मा. श्री. मधुकरराव पिचड सो., आदिवासी विकास मंत्री, मा. श्री. आर. आर. पाटील सो., मंत्री ग्रामविकास पाणी पूरवठा व स्वच्छता यांनी प्रकल्पग्रस्त म्हणून सेवेतून कमी करू नये असे कळविलेले होते. त्यामुळे सदर कर्मचा-यांना आदेश क्र. अनुक्रमे १) मनपा/आस्था/१७७४/१२०६३/२००२-२००३, २) मनपा/आस्था/१७७३/१२०६५/२००२-२००३, ३) मनपा/आस्था/१७७५/१२०६४/२००२-२००३, ४) मनपा/आस्था/१७७७/१२०६६/२००२-२००३, दि. १०/०३/२००३ अन्वये शासनाच्या मंजुरीच्या अधिन राहून नेमणूक दिलेली होती. त्यानुसार इकडील पत्र क्र. मनपा/आस्था/०४/३८/२००३-०४, दि. ०४/०४/२००३ अन्वये सदर प्रस्ताव मान्यतेसाठी शासनाकडे पाठविण्यांत आला होता. त्यानुसार महाराष्ट्र शासन नगरविकास विभाग यांचेकडील शासन निर्णय क्र. एमबीएमसी-२३०३/प्र.क्र./३४/०३/नवी-२८, मंत्रालय, मुंबई दि. २३/०८/२००४ अन्वये मिरा भाईदर महानगरपालिकेमध्ये प्रकल्पग्रस्त म्हणून कायम करण्यांस कळविले आहे.

तरी उक्त शासन निर्णयाप्रमाणे संबंधित कर्मचारी १) श्री. महेश बाबुराव भोसले २) श्री. संपत कृष्ण मदवान ३) श्री. शिवाजी कल्याण जानभरे ४) श्री. संतोष मारुती तिटमे यांना महानगरपालिका सेवेत शासन निर्णयाच्या दिनांकापासून कायम करून घेण्यास ही सभा मंजुरी देत आहे.

तसेच मा. स्थायी समिती ठराव क्र. २९९ दि. १६/१०/२००२ मधील मंजुर प्रस्तावातील श्री. सचिन विश्राम सुर्वे यांचे नांव हे शासनाकडील मंजुर प्रस्तावात आलेले नाही. तरी ते ही नांव ह्या यादीत घेण्यात यावे व त्यासाठी हा प्रस्ताव श्री. सचिन विश्राम सुर्वे यांच्या नावासह शासनाकडे मंजुरीसाठी पाठवावा.

सुचक:- श्रीम. जेन्वी अल्मेडा

अनुमोदन:- श्री. प्रेमनाथ पाटील

ठराव सर्वानुमते मंजुर

**सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका**

प्रकरण क्र. ३९ :-

महानगरपालिका आस्थापनेवर कार्यरत ४ प्रकल्पग्रस्त कर्मचारी यांना शासनाच्या आदेशानुसार कायम करणेबाबत.

ठराव क्र. ४५ (अ) :-

संबंधित कर्मचा-यांना दि. ३/२/२००३ पासुन मा. आयुक्तांनी त्यांच्या नेमणुकास प्रशासकीय स्तरावर शासनाची मंजुरी नसल्यामुळे त्यांना सेवेतून मुक्त करण्यांत आले. आज दि. ६/११/२००४ च्या महासभेपूढे दाखल केलेल्या गोषवारानुसार मा. आयुक्तांनी त्यांना पुन्हा दि. १०/३/२००३ पासुन नेमणूक केलेले आहे. प्रत्यक्षात शासनाची मंजुरी दि. २३/८/२००४ रोजी दिलेली आहे. त्यामुळे दि. ३/२/२००३ ते

दि. १०/३/२००३ ते आजपर्यंतच्या कालावधीचे वेतन सदर कर्मचा-यांना अदा झालेले आहे. सदर वेतन अदा करणा-या अधिका-याला जबाबदार धरण्यात यावे. तसेच प्रशासनाच्या वतीने या प्रकरणी सभागृहाची दिशाभूल करण्यांत आलेली आहे. सदर कर्मचा-यांची नियुक्ती दि. २०/११/२००० पासून सेवेचा कालावधी धरण्यांत यावा व महानगरपालिका सेवेत कायम करून घ्यावे. या कारणास्तव वरील प्रकरणी दोषी असलेले वरिष्ठ अधिकारी, अधिकारी व संबंधित कर्मचारी यांच्यावर मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६ प्रमाणे कारवाही करावी. असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. शशिकांत ज. भोईर **अनुमोदन :- श्रीम. संगिता वि. म्हात्रे**
ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ४० चे वाचन केले)

(सन्मा. सदस्य मिलन पाटील ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

प्रफुल्ल पाटील :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. ४० :-

महानगरपालिका आस्थापनेवरील वर्ग-४ चे शिपाई व सफाई कामगार संवर्गातील कर्मचाऱ्यांना वर्ग-३ च्या पदावर देण्यात आलेल्या पदोन्नतीस मंजूरी मिळणेबाबत.

ठराव क्र. ४६ :-

महानगरपालिका आस्थापनेवरील वर्ग-४ चे शिपाई व सफाई कामगार संवर्गातील कर्मचाऱ्यांना वर्ग-३ च्या पदावर देण्यात आलेल्या पदोन्नतीस मंजूरी मिळणेबाबतच्या विषयावर मी ठराव मांडीत आहे की, सदर प्रकरणामध्ये आपल्या पालिकेची वर्ग-३ व वर्ग-२ यांचीही पदोन्नती होणे आवश्यक आहे. मिरा भाईदर महानगरपालिकेतील आस्थापनेवरील लिपीक संवर्गाची १८९ पदे मंजूर असून पैकी १५० पदे भरलेली आहेत. शासन निर्णय सामान्य प्रशासन विभाग आरटीआर/१०८५/८५३/प्र.क्र.७२/८५/तेरा, दि. १५ एप्रिल १९९१ नुसार मंजूर १८९ पदांपैकी सरळसेवा भरतीने ७५% पदे व २५% पदे पदोन्नतीने भरणे आवश्यक आहे. त्या अनुषंगाने पदोन्नतीसाठी एकूण पदांच्या २५% या प्रमाणात एकूण ४७ पदे निश्चित होतात. यापैकी १९ पदे ही दि. २०/१/२००३ च्या आदेशान्वये भरण्यांत आली असून आता पदोन्नतीसाठी एकूण २८ पदे शिल्लक आहेत.

महानगरपालिकेने नगरविकास विभागाने तयार केलेल्या कर्मचा-यांच्या आकृतीबंधाप्रमाणे सेवा शर्तीचे नियम तयार करून इतर सर्व कर्मचा-यांच्या पदोन्नतीचे प्रस्ताव पुढील सभेत आणावेत असा मी ठराव मांडीत आहे.

सुचक:- श्री. मिलन पाटील **अनुमोदन:- श्री. प्रफुल्ल पाटील**
ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ४१ चे वाचन केले)

(सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

हॅरल बोर्जीस :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

तुम्ही पहिले ठराव मांडता. मंजूर करून घेता नंतर ठराव मांडा प्रथम त्यांच्यावर चर्चा होऊ द्या.

कैलासबेन जानी :-

पहिली चर्चा होऊ दे. नंतर ठराव मांडा.

जोजफ घोन्सालवीस :-

अनुमोदन देण्यापूर्वी माझ्या दोन - तीन शंका आहेत. या प्रकल्पाला दुर्गंधी येणार नाही किंवा आरोग्याला अपायकारक नाही असे कसे होऊ शकते. ती एखादी घाण आहे. घाणीची दुर्गंधी येणार नाही का? ते आरोग्याला अपायकारक होत नाही का? जर २००३ पर्यंत हा प्रकल्प पूर्ण झाला नाही तर नगरसेवकांना शिक्षा होईल असे सांगत होते. एक वर्ष उशीर झाला पण एक नगरसेवकसुधा जेलमध्ये नाही. सगळे बाहेर आहेत. ह्या डायसवरून आम्हाला का फसविले जाते. खोटे सांगितले जाते. नक्की काय कारण आहे. एक वर्ष उशीर करायला कोण जबाबदार आहे.

मा. आयुक्त :-

एक वर्ष उशीर व्हायला कुणीही जबाबदार नाही. आपण प्रस्ताव पाठविलेला होता आणि महाराष्ट्र पोल्युशन कंट्रोल बोर्डनेच आपल्याला ऑगस्टमध्ये ही परवानगी दिलेली आहे. त्यांच्या परवानगीशिवाय आपल्याला काहीही करता येत नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

शिक्षा होईल हे आपण त्यावेळी डायसवरून सांगितले होते की २००३ पर्यंत व्हायलाच पाहिजे.

मा. आयुक्त :-

ते मी सांगितलेले नव्हते.

जोजफ घोन्सालवीस :-

मग कोणी सांगितले होते. असे कसे होईल? तुम्ही आता हात वर करता.

मा. आयुक्त :-

कारण या सर्व प्रक्रिया पर्ण झाल्यानंतरच प्रकल्प राबवायचा होता आणि पोल्युशन कंट्रोल बोर्डची मान्यता आल्यानंतर हा विषय मी पुन्हा सभागृहापुढे आणलेला आहे. याच्यामध्ये वेळ गेलेली नाही. ज्यावेळेला ऑगस्टमध्ये पोल्युशन कंट्रोल बोर्डचे किलअरन्स ५० टनासाठी आले. त्यांच्यानंतर आपली आचारसंहिता सुरु झाली आणि त्यांच्यानंतर आपली पहिलीच बैठक होत आहे. याबाबतचा विचार करून हा जो प्रस्ताव आहे त्याला मान्यता द्यावी अशी विनंती आहे. आपण डिले केलेले नाही.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, स्थायी समितीमध्ये ८० लाख भिंत बांधण्यासाठी केले होते. त्या भिंतीचे काय झाले? त्या ८० लाखाचे काय झाले?

मा. आयुक्त :-

आपण घनकचन्याबद्दल बोललात तर बरे होईल.

जोजफ घोन्सालवीस :-

या जमिनीला कंपाऊड घालण्यासाठी आम्ही स्थायी समितीमध्ये ८० लाख पास केले होते. त्याचे काय झाले? स्थायी समितीमध्ये आपल्या सहीचा एक ठराव होता. ८० लाख रुपयाची या जमिनीला कंपाऊड घालण्यासाठी मंजुर केले होते.

मा. आयुक्त :-

आपण जी मंजुरी दिली होती. पोल्युशन कंट्रोल बोर्डने त्या ठिकाणी किलअरन्स दिल्यानंतर ती प्रक्रिया सुरु होणार होती. त्यामुळे ४८ लाखाला रस्त्यासाठी या महासभेने मंजुरी दिलेली आहे. अधिक ही तुमची मंजुरी. या दोन्ही मंजुच्या फक्त पोल्युशन कंट्रोल बोर्डने त्याला किलअरन्स दिल्यानंतर ते आपल्याला करायचे होते. समजा, अशी परिस्थिती निर्माण झाली असती की पोल्युशन कंट्रोल बोर्डने ती जागा या व्यापारासाठी योग्य नाही असे म्हटले असते तर आपला खर्च वाया गेला असता. यासाठी आपण ती जागा वापरलेली नाही आणि पोल्युशन कंट्रोल बोर्डची मान्यता आल्यानंतर आपण पुन्हा महासभेपुढे आलेलो आहोत आणि ही सगळी परिस्थिती आपण महासभेला सांगत आहोत.

जोजफ घोन्सालवीस :-

साहेब, पोल्युशन कंट्रोल बोर्डची परवानगी आपण जोडायला पाहिजे होती. आपण एक-एक प्रत याठिकाणी द्यायला पाहिजे होती. कारण वारे पश्चिमेकडून पूर्वेकडे वाहतात. संपूर्ण शहर पूर्वेकडे वसलेले आहे. तर आम्हाला संशय येतो की, ती परवानगी पोल्युशन कंट्रोल बोर्डची आहे किंवा नाही.

मा. आयुक्त :-

आपल्याला त्या जागेची आवश्यकता पडेल असे नक्की नाही. ज्यावेळी दहा-पंधरा-वीस टन, पाच-पाच टनाचे असे विकासकांनी प्रोजेक्ट लावण्याचे मला कबुल केलेले आहे. त्याच्याशी चर्चा झालेली आहे. स्वर्खर्चानेही असे प्रोजेक्ट त्यांच्या उपलब्ध जमिनीमध्ये ते लावतात आणि शहरामध्येसुधा काही ठिकाणी आम्ही जे सर्वे केलेले आहेत. त्याच्यामध्ये पेणकरपाडा, शांती पार्क, सृष्टी वसाहत आणि आपली जी स्मशानभूमी मुझाफकर साहेबांनी विकसीत केलेली आहे त्याच्या बाजुचा जो प्लॉट आहे.

त्यानंतर नवघर पाण्याच्या टाकीमागे जैसल पार्क मल:निसारणच्या केंद्राच्या हद्दीत मुर्धा, उत्तन रोडच्या शौचालयाच्या पाठीमागे या ठिकाणच्या जास्तीत जास्त कचऱ्याचे जर आपल्याला विघटन करता आले आणि त्याच्यावर प्रक्रिया करता आली तर कदाचित त्या जागेची वापर करण्याची गरजही पडणार नाही. मात्र ते पोल्युशन कंट्रोल बोर्डने दिलेले क्लिअरन्स आहे. ते आम्ही आपल्या निर्दर्शनाला आणलेले आहे जर शहरातील कचरा शहरामध्येच विकेंद्री अवस्थेमध्ये त्याचे विघटन करून आपल्याला गॅस बनविता तर आपले पहिले प्राधान्य त्याला असणार आहे ते आपण पहिले बोललेलो आहे. पण जर आवश्यकता पडली तरच तिथे जायचे आहे. त्याच्यासाठी महासभेची मंजुरी लागेल.

जोजफ घोन्सालवीस :-

जर तुम्हाला पोल्युशन कंट्रोल बोर्डची परवानगी दिली तर ती परवानगी आम्हाला वाटायची कधी? आम्हाला यांची शंका येते. हे आरोग्याला अपायकारक नाही आहे का? याचे उत्तर द्या याच्यामध्ये त्यांनी स्पष्ट लिहिलेले आहे. कोणतीही दुर्गंधी येत नाही आणि सध्याचा प्रकल्प अपायकारक नाही ते खरे आहे का?

रोहिदास पाटील :-

पीठासीन अधिकारी जेव्हा सन्मा. सदस्य बोलतात ते उत्तराची अपेक्षा करतात.

मा. महापौर :-

दोन्ही प्रश्नाची उत्तरे एकत्र मिळतील.

रोहिदास पाटील :-

कन्फ्युजन नको म्हणून सांगतो. त्यांच्या बोलण्यातून तुमच्या लक्षात आले पाहिजे की त्यांना ह्या विषयाची किती चिंता आहे.

जोजफ घोन्सालवीस :-

याच्यामुळे संपूर्ण शहराचीच वाट लागणार आहे. फक्त उत्तनचीच वाट लागेल असे काही नाही.

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. आयुक्तसाहेब, मला वाटते इतर सदस्यांच्या ज्या काही सुचना असतील त्या सुचना एकत्रितपणे घेऊ नंतर खुलासा केला तर योग्य होईल. नाहीतर एका सदस्याच्या प्रश्नाला उत्तर दयायचे. परत इतर सदस्यांनी जो काही प्रश्न विचारले तर परत उत्तर दयायला नको. याठिकाणी सन्मा सदस्य जोजफ घोन्सालवीस प्रोजेक्टच्या संदर्भात बरेचसे फेव्हरेबल असे बोलले कारण त्यांनी जे ८० लाख रुपयाचे वक्तव्य केले. मला वाटते मागे जी ८० लाख रुपयाची निविदा काढलेली त्यावरून त्यांना खरोखरच त्या प्रोजेक्टची चिंता आहे असे दिसते. कारण ते काम का रेंगाळले याबाबत त्यांनी आपल्याकडे तशी विचारणी केली मी दोन-तीन गोष्टीकडे आपले लक्ष वेधू इच्छितो सर्वप्रथम प्रदुषण महामंडळाच्या एन. ओ. सी. वर हे काम रेंगाळलेले होते. सन्मा आयुक्त साहेब प्रदुषण महामंडळ स्वतः किती प्रदुषित आहे. ते आपण सर्वांना झात आहे. त्याबद्दल मी जास्त बोलणे उचित होणार नाही. आपण आपल्या गोषवाच्यामध्ये एकंदर सात ठिकाणी इतर जागांची म्हणजेच पेणकरपाडा, शांतीपार्क, सृष्टी वसाहत, मा. आमदार मुझाफकर हुसेन यांच्या स्मशान भूमीला लागून, नवघर नाला, जेसल पार्क आणि मुर्धा ते उत्तन या सात जागापैकी थोडीशी जिओग्राफिकल परिस्थिती या सभागृहाला सांगा की या जागेची परिस्थिती काय आहे जागा कोणाच्या मालकीची आहे? जागेच्या सभोवताली औद्योगिक वसाहत आहे, नागरी वसाहत आहे. कशा पध्दतीची त्याची रेटेजेस आहेत. त्या संदर्भात सभागृहाला तशी कल्पना दया.

मा. आयुक्त :-

मुळात जे कन्फ्युजन झालेले आहे ते आपले असे झालेले आहे की या प्रकल्पापासून फार मोठी दुर्गंधी निर्माण होईल आणि त्यामुळे नागरिकांना त्रास होईल. आपण आज खेड्यामध्ये म्हणजेच जी बहुतेक प्रगतशील खेडी आहेत त्याच्यामध्ये आपण गोबरगॅस पाहिला असेल त्या गोबरगॅसला एक धातुचे मोठे झाकण असते. अशा प्रकारचे झाकण या कचऱ्यावर राहणार आहे आणि अन्नारोबिक डायझेशन जे या ठिकाणी या प्रोसेसमध्ये म्हटलेले आहे याचा अर्थ त्याच्या हवेशी संपर्क येणार नाही. बाहेरच्या हवेशी जर त्या कचऱ्याचा संपर्कच आला नाही तर त्याच्यातून दुर्गंधी येण्याचा प्रश्न नाही आणि या प्रक्रियेतून निर्माण होणारा जो गॅस आहे तो गॅस आपण वापरणार आहेत आणि जे खत निर्माण होईल ते खत आपण वापरणार आहेत. हा जो प्रकल्प आहे हा प्रकल्प पाच - दहा पंधरा टन ज्या ज्या ठिकाणी जितके शक्य आहे त्या ठिकाणी आपण तसा करणार आहेत. ही जी ठिकाणे पाहिलेली आहेत यापैकी जे बरेचसे प्लॉट आहेत ते प्लॉट आपल्या आरक्षणातील आहेत मी स्वतः हे सर्व प्लॉट फिरलेलो आहे. आमचे टाऊन प्लॉनिंग ऑफिसर डॉ. बावस्करसाहेब आणि आमची सर्व टिमने या प्रत्येक जागेची पाहणी केलेली आहे आणि ह्या ज्या जागा आहेत या जागा फक्त आपण करायच्या संदर्भात आहेत. तेवढयाच

जागा आहेत. पंधरा - वीस - पंचवीस टनाचे प्रकल्प करण्यासाठी छोटे प्लॉट लागतात तेवढेच त्या ठिकाणी छोटे प्लॉट आहेत आणि तेथील कुठल्याही नागरिकाला त्रास होणार नाही अशाप्रकारेच ते प्लॉट सिलेक्ट केलेले आहेत.

परशुराम पाटील :-

साहेब, पण त्याचा सर्वे नंबर काय आहे? कुठे घेऊ उभारणार? आता जैसल पार्क म्हटले म्हणजे एकच जैसल पार्क झाले का? तुम्ही आम्हाला सात - बारा उतारा दाखवा.

मिलन म्हात्रे :-

एक प्रोजेक्ट यांच्या जागेत आहे. चेण्याच्या खाडीच्या बाजूचा एक प्रोजेक्ट यांच्या जागेत आहे.

मा. आयुक्त :-

आपण जैसल पार्कचा सिव्हरेज ट्रिटमेन्ट प्लॅन्ट म्हटल्यानंतर सर्वे नंबर सांगण्याची काय गरज आहे.

परशुराम पाटील :-

असे कसे.

मा. आयुक्त :-

तो आपल्या ताब्यातील प्लॅन्ट आहे.

परशुराम पाटील :-

तिथे सरकारी जागा आहे. त्याचासुधा सर्वे नंबर आपल्या शासनाला माहिती असेल.

मा. आयुक्त :-

आम्हाला सर्वे नंबरचे ज्ञान नसले तरी ती जागा आपल्या ताब्यात आहे. आपण तो प्रकल्प राबवितो आहे आणि त्या प्रकल्पाच्या परिसरामध्ये आहे.

परशुराम पाटील :-

साहेब, जी अऱ्कवायर झालेली आपली जागा आहे. कुठे गार्डन आहे, कुठे शाळा आहे, कुठे सगळ काही आहे.

मदन उदितनारायण सिंग :-

साहेब, जैसल पार्कला अशी काही जागाच नाही.

मा. आयुक्त :-

त्यासाठी आपल्याला स्पॉट म्हणून इथे असे दाखविणार? मघापासून मी तुम्हाला हाच प्रश्न विचारला आपल्याला जर बघायची इच्छा असेल तर आम्ही सगळे स्पॉट दाखवितो.

परशुराम पाटील :-

साहेब, जैसल पार्कची चौपाटी तुम्ही आलिशान बनविलेली आहे. त्या जैसल पार्कच्या चौपाटीपासून ब्रीजपर्यंत आहे का?

मा. आयुक्त :-

ट्रिटमेन्ट प्लॅन्टच्या जागेवर जो पलिकडे कंपाउन्ड वॉलच्या हद्दीमध्ये बेड आहे तिथे आहे.

रोहिदास पाटील :-

साहेब, त्या ठिकाणी होऊ शकत नाही. त्याचे प्रोसेस जे आहेत ते

मा. आयुक्त :-

ते होऊ शकते म्हणून आम्ही प्रपोज केलेले आहे.

रोहिदास पाटील :-

जागा दिली तर होऊ शकते.

शानु गोहिल :-

वहाँ पे हो नही सकता | आप एकबार वहाँ फिरसे आके सर्वे किजिए |

रोहिदास पाटील :-

तिथे जागाच नाही तर कसे होऊ शकते.

परशुराम पाटील :-

सरकारी जागा आहे. घोडबंदर पासून ते ब्रीजपर्यंत जागा आहे. त्या जागेचा सर्वे नंबर २०९ आहे. त्याच्यामध्ये मला वाटते सदानंद सॉल्ट याच्यामध्ये जवळ जवळ ३० ते ३५ एकर जमीन गेली असेल. नवघर गावापासून आपण तसे मघाशी नवघरची टाकी बोललात पण खरे म्हणजे सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांची त्या ठिकाणी कॉलेज आहे. तर त्याच्या अगोदर आपण जुनी उघाड म्हणतो. त्याच्या पलिकडे घ्या तिथे घ्यायला काहिही हरकत नाही. परत त्या प्लॅनिंग ॲफिसरला त्या ठिकाणी सी. आर झोन लागेल का? हे विचारायला लागेल?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांचे कॉलेज त्याच्यापासून खूप लांब आहे आम्ही जी जागा निवडलेली आहे ती जागा टाकीच्या पलिकडची जागा निवडलेली आहे.

परशुराम पाटील :-

सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांची हायरस्कूल आहे. त्याच्या बाजूला पुन्हा सन्मा सदस्य रोहिदास पाटील यांनी जागा अऱ्कवायर केली.

मा. आयुक्त :-

मग आता जर असा विचार केला तर हा प्लॅन्ट हवेतच उभा करायला लागेल त्याच्याशिवाय दुसरा काही मार्ग असणार नाही.

परशुराम पाटील :-

त्यांनी आणखी जागा अऱ्कवायर केलेली आहे. तिथे पुन्हा त्यांचे ऑब्जेक्शन आहे. कारण त्यांची दुसरी शाखा तिथे होणार आहे म्हणून आपल्या प्रशासनाला आयुक्तांच्या नात्याने आणि अध्यक्ष साहेबांच्या वतीने मी बोलतो की सर्व नंबर कन्फर्म करा. त्याची जागा कन्फर्म करा. जैसल पार्क म्हटल्यानंतर तिथे रहदारी आहे. आपण मघाशी म्हणालात की गोबर गॅस आहे. गोबर गॅसवर टाकी येते. मी पण गोबर गॅस पंचायत समितीमार्फत बांधलेला आहे. तो गोबर गॅस बांधला पण त्याचा काहीही उपयोग झालेला नाही. आपण जो तिथे घनकचरा जमा करणार तो एकाच वेळी मशिनरीमध्ये जाणार आहे का? तिथे पंचवीस टन जाईल की तीस टन कचरा जाईल. दुर्गंधी म्हटली की तिचा अर्थ असा झाला की तो कचरा जमा होणार आणि तो वास मारणार. मशिनरीमध्ये तो कचरा जाणार. त्याचा गॅस होणार किंवा वाटेल त्या वस्तु तिथे होणार. त्याचा वास मारणार नाही. फक्त जो कचरा जमा होणार त्याचाच वास मारणार.

जयंत पाटील :-

अध्यक्ष महाशय, सर्व नं. ६५ अणि सर्व नं. उत्तन २५ या जागेमध्ये प्रकल्प बनविण्यासाठी दोन वर्षांपासून आपले प्रयत्न चाललेले आहेत. आणि खास करून हा प्रकल्प उभारण्यासाठीच डॉ. बावस्करसाहेब यांची नेमणुक आतापर्यंत केलेली होती. हे मी जर सांगितले तर ते चुकीचे होणार नाही. त्याठिकाणी पोल्युशन कंट्रोल बोर्डने ऑब्जेक्शन घेतले. याचे कारण सरळ आहे की, त्या प्रकल्पाचा वास येईल. हवेमध्ये कुठेतरी प्रदुषण होणार म्हणून पोल्युशन कंट्रोल बोर्डने ऑब्जेक्शन घेतलेले आहे. तुम्ही म्हणता की ५० टन प्रकल्प उभारण्यासाठीच त्या ठिकाणी परवानगी आहे. मिरा भाईदर महानगरपालिकेत दररोज २६५ टन कचरा निघतो आणि तो कचरा दिवसेंदिवस वाढत जाईल. त्याच्यापुढे आपण कुठे-कुठे करणार. खतनिर्मिती करणार, मिथेन गॅस, वीजनिर्मिती जळणासाठी पिलेट तयार करणार. आपण बावीस विकासकर्त्यांची सोसायट्यामध्ये प्रोजेक्ट करण्यासाठी सभा घेतली होती. आणि आपल्या म्हणण्याप्रमाणे ते पॉझीटीव्ह झाले. शेवटी चौधांनीच मान्यता दिली.

मा. आयुक्त :-

ती मान्यता वाचुन दाखवतो.

जयंत पाटील :-

महानगरपालिका क्षेत्रातील जवळजवळ बावीस विकासकर्त्यांनी बैठक घेऊन त्यांनी त्यांच्या स्वतःच्या खर्चाने ते विकसित करीत असल्याने गृहनिर्माण संकुलात एक टन किंवा पाच टन क्षमतेचे प्रकल्प उभारण्यासाठी बैठक घेण्यांत येऊन त्यांना भाभा अणुशक्ती संशोधन चेंबुर येथील आवारातील प्रकल्प दाखविण्यांत आला. त्यांनंतर आतापर्यंत चार विकासकर्त्यांनी सदरचे प्रकल्प त्यांच्या जागेवर स्वतःच्या खर्चाने उभारण्याची मंजुरी दिलेली आहे. साहेब, आपल्याला कागदोपत्री संमती आहे का? चौधेच आहेत. बाकीचे येणार नाहीत. थोडे दिवसांनी चौधेही येणार नाहीत. दुसरा प्रश्न असा आहे की आपल्याला विकासकर्त्यांनी परवानगी दिली. तुम्ही सांगता त्याप्रमाणे बावीस जण आपल्याकडे आले आणि चार जणांना परवानगी दिलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

परवानगी दिली होती असे नाही.

जयंत पाटील :-

पण ते उभारणार आहे. विकासकर्त्यांनी इमारतीचा प्रोजेक्ट तयार केल्यानंतर विकासकर्ते राहत नाहीत. त्या ठिकाणी सोसायटी बनते. विकासकर्त्यांनी प्रोजेक्ट उभारल्यानंतर सोसायटीला तो मान्य होईल का? हा एक महत्त्वाचा प्रश्न याच्यामध्ये आहे. उद्या त्या सोसायटीने तो प्रोजेक्ट नामंजुर केला की आम्हाला तो प्रोजेक्ट नको आहे. आम्हाला दुर्गंधी येते तर आपण काय करणार आहात? मग आपला तो कचरा कुठे जाईल?

मा. आयुक्त :-

आपल्याला जे काही ठरवायचे आहे. त्यासाठी आपल्याला अगोदर पाहणी करायला लागेल मग सांगु.

जयंत पाटील :-

तेच तर ठरवायचे आहे. म्हणुन बोलतो. आतापर्यंत ज्या ज्यावेळेस आपल्या सभा झाल्या. त्या त्यावेळेस हाच विषय निघाला आणि मी तर नेहमीच बोलतो की, संपूर्ण भाईदर जैसल पार्कपासुन नवघर गावापर्यंत आपण जो प्रचंड प्रमाणात कचरा टाकलेला आहे आणि त्याची जी काही दुर्गंधी आपण किंवा येथील लोक भोगत आहेत. एक लाख लोकवस्तीला तो त्रास होतो. त्यांच्याबद्दल इकडे कुणाला काही पडलेले नाही. तुम्ही प्रकल्प जेव्हा करणार तेव्हा करणार. गेले दोन वर्ष आम्ही या गोष्टी भोगतो आहे आणि या प्रकल्पासाठी आपण खास डॉ. बावस्करसाहेबांना इकडे आणलेले आहे. मला एक सदगृह स्थाबद्दल बोलायला वाईट वाटते. पण माझे आणि त्यांचे चांगले संबंध आहेत. परंतु, माझा नाईलाज होतो की, हा प्रोजेक्ट पूर्ण करण्यासाठी डॉ. बावस्करसाहेब संपूर्णतः अयशस्वी झालेले आहेत. प्रचंड प्रमाणामध्ये आपण लोकांना त्याच टँकसधारकाकडून पैसा घेऊन त्यांना प्रचंड प्रमाणामध्ये पगार देतो. परंतु, गेले दोन वर्ष आम्ही भिवंडीचे प्रोजेक्ट दाखवितो, नंतर नाशिकला घेऊन गेलो मधल्या काळामध्ये आम्ही त्यांना ग्रीन कोर्टला घेऊन गेलो. आम्ही मरत जेवलो वगैरे पण पुढे काहीही नाही. पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाचे आज आपण बोलता पण आम्ही त्याच्या अगोदर आर्थिक आणि प्रशासकीय मंजुरी उत्तनच्या प्रोजेक्टला दिली. आम्ही ८२ लाखाची तुम्हाला भिंत व भराव बांधण्यासाठी मंजुरी दिलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

आपण या सगळ्या गोष्टी रिपीट करता. ह्या सगळ्या प्रश्नांची उत्तरे मी दिलेली आहेत. ५० टनाची फक्त त्याठिकाणी मान्यता दिलेली आहे. बाकीचा कचरा कुठे टाकायचा ते तुम्ही सांगा.

जयंत पाटील :-

आम्ही सांगण्याची गरज नाही. आपण याठिकाणी मान्यता आणलेली आहे. मला बाकीच्या इतर ठिकाणी माहिती नाही. नवघर पाण्याच्या टाकीकडे प्रोजेक्ट तयार करणार आहात असे इकडे आपण लिहिलेले आहे. नवघर पाण्याच्या टाकीकडे सम्प बनवायचा आहे. तो किती अंतरावर असेल? त्याच्यापासुन बँकटेरिया तयार होणार नाही. त्याच्यापासुन जंतुचा प्रादुर्भाव होणार नाही. याची आपण काय खात्री देऊ शकणार?

मा. आयुक्त :-

ही सगळी तपासणी केल्यानंतरच ते करणार आहोत.

जयंत पाटील :-

म्हणजे आपली अजुन तपासणी करायची आहे. तपासणी करून नंतरच विषय आणायला पाहिजे होता. आपण एवढी घाई कसली केली? आपण आम्हाला फक्त हे गोड स्वप्न दाखवता. आपण आतापर्यंत फक्त स्वप्न दाखवित आलेले आहात. ही मुंगीरामचे स्वप्न आम्ही बन्याच वेळा पाहिलेली आहेत. हे असे होईल. गॅस निर्माण होईल. आम्ही तो गॅस घरोघरी देऊ. अीण इकडे आग लावू. तिकडे आग पेटवू. कुठेही तुमचा गॅस जाणार नाही. तुम्ही कोणालाही गॅस देऊ शकणार नाही. कारण पाईपलाईन टाकतानासुद्धा तुम्हाला अनेक परवानग्या घ्याव्या लागतील. हे सत्य आहे. ज्या पाईपमध्युन तुमची आग जाणार आहे. गॅस जाणार आहे. इकडे नळाला भोक पाडुन लोक नळाचे कनेक्शन घेतात. तुमच्या त्या पाईपलाईनला लोक भोक पाडणार नाही. याची खात्री आहे का?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य जयंत पाटीलसाहेब काय करायचे ते आपण सांगा. आमचा निर्णय चुकीचा आहे. आपण सांगा. तुमच्याकडे प्रस्ताव दिलेला आहे.

जयंत पाटील :-

आपण निर्णय घ्यायचा आहे. आपण इकडे आमच्यासमोर टिपणी आणलेली आहे. नवघर टाकीच्या शेजारी आपण हा प्रकल्प उभारू शकाल का? आज दीड-दोन लाख लोक ज्या टाकीतुन पाणी पितात. त्या ठिकाणी हा प्रोजेक्ट चालु शकेल का? त्याला जंतु संपर्क होणार नाही का? आपण याचा विचार करावा.

मा. महापौर :-

या वाढत्या शहरामधील कचरा ही समस्या अीण गेल्या दोन-तीन वर्षांपासुन नवघरच्या स्मशानभुमीच्या बाजूला कचन्याची विल्हेवाट केली जाते. तिथल्या नगरसेवकांच्या अतिशय संतप्त अशा भावना आपण दरवेळेला सभागृहात ऐकत असतो. यावेळेला आपण सॉलिड वेस्ट मॅनेजमेन्ट प्रोग्राम

२००० हा उत्तन या परिसरात सुचविला होता. त्याची सभागृहात मान्यतासुद्धा होती आणि त्याला इतरही पर्याय सुचविले होते की, ठाणे, भिंडी या महानगरपालिका त्याचे संयुक्त कुठेतरी एका ठिकाणी या कचऱ्यावर विघटन किंवा प्रक्रिया करण्याचा जर आपल्याला प्रोजेक्ट बांधता आला तर अतिशय उत्तम राहिल. परंतु, प्रदुषण बोर्डचे जे पत्र आले. त्या पत्राप्रमाणे आपण फक्त ५० टन कचऱ्याचीच विल्हेवाट तिथे करु शकतो. अंदाजे २६५ टन कचरा निघेल. मग त्याची विल्हेवाट कशी लावायची? त्यासाठी महापालिकेच्या अधिकाऱ्यांनी ज्या सात जागा सुचविलेल्या आहेत. आता ज्या ज्या नगरसेवकाला असे वाटेल की, आपल्या परिसरात आपल्या प्रभागाच्या आजुबाजुला केव्हा नागरी वस्त्यांच्या आजुबाजुला हा प्रोजेक्ट होतो आहे. तर त्याच्यामधून १०० टक्के दुर्गंधी येणार. एक कचऱ्याची गाडी गेली तरी दुर्गंधी येते. त्याच्यापुढे जिथे कचऱ्यावर प्रक्रिया होणार तिथे दुर्गंधी येणारच. परंतु. या संपुर्ण शहरामध्ये २००१ च्या सेन्सेक्स प्रमाणे ५ लाख २० हजार ३२० लोकांचे प्रतिनिधित्व करणारे तुम्ही, आम्ही लोकप्रतिनिधी आहोत. आणि या लोकप्रतिनिधींना एक योग्य तोडगा काढायचा आहे. सन्माननीयजींना असा तोडगा काढायचा आहे. ज्याच्या पासुन इथल्या नागरिकांना त्रास होणार नाही. नाहीतर आपण ज्यांचे प्रतिनिधी आहोत. ती लोक आपल्याला पुढच्या वेळेला प्रतिनिधी कबुल करणार नाहीत. ही हकीकत आहे. आता अतिशय गंभीर प्रश्न बनल्यानंतर आमची एवढीच चर्चा होती की याच्यावर काय पर्याय काढला पाहिजे? याच्या आधीसुद्धा चर्चा झालेली आहे. सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडेसाहेबांनी ठराव मांडला. त्या ठरावामध्ये त्यांनी उल्लेख केलेला आहे की, एखाद्या प्रायोगिक तत्त्वावर हा प्रोजेक्ट राबवावा. कारण कमिशनरसाहेब असे म्हणत असले की हा प्रोजेक्ट पूर्ण कवर केलेला प्रोजेक्ट असणार. परंतु, रोज येणाऱ्या कचऱ्याचे वर्गीकरण करावे लागेल. ओला कचरा, सुका कचरा असे त्याचे वर्गीकरण करून त्या ओल्या व सुक्या कचऱ्यावर प्रक्रिया करायची त्याच्यासाठी तो प्रोजेक्ट ऑपरेट करायला लागेल. रोज खोलायला लागेल. मग हे नेमके काय प्रकरण आहे. त्याच्यावर आपल्याला ग्रीन कोर्टमध्ये शिबिर लावले गेले. आणि सोसायटीमध्ये किंवा त्या रहिवासी कॉम्प्लेक्समध्ये जो ओला कचरा आहे. त्याची खतामध्ये कशी निर्मिती करता येईल. त्याच्यापासुन अजिबात वास येणार नाही. याची सर्व प्रात्याक्षिके दाखविली गेली आणि जी मोठी मोठी संकुले आहेत. त्याच्यामध्ये आज आपण हा प्रोजेक्ट राबविला. त्या संकुलामध्ये खत प्रकल्प सुरु केले तर तिथे खरोखर वास येत नाही. हे प्रयोगांती सिद्ध झालेले आहे. म्हणुन या सगळ्या गोष्टीची माहिती घेण्यासाठी आणि आपण खरेखुरे जनप्रतिनिधी आहोत आणि या जनतेला आपल्याला न्याय द्यायचा आहे. म्हणुन आपण हे काम केले पाहिजे. आज या सभागृहात सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांनी ठराव मांडला की, प्रायोगिक तत्त्वावर हा प्रकल्प कुठेतरी राबविला गेला पाहिजे. आपण त्याच्यापासुन अनुभव घेऊन नंतर त्याच्यावर काहीतरी कारवाई केली पाहिजे. पण जेव्हा हा विषय आपल्या नजरेसमोर येतो. तेव्हा जिथे जिथे आता कचरा उपलब्ध आहे. तिथे टाकला जातो. तर त्याच्यावर काय? आरोग्य अधिकारी आणि कमिशनरसाहेब यांना विनंती करतो हा जो कचरा सध्या नवघर किंवा अन्य ठिकाणी टाकला जातो. त्याच्यापासुन वास येणार नाही. याच्यावर काहीतरी प्रक्रिया करणारी औषध फवारणी आपण तातडीने सुरु करावी. म्हणजे जनतेला न्याय दिल्यासारखे होईल आणि आज या सभागृहातुन प्रत्येक पक्षाने आपला एक-एक सदस्य द्यावा आणि मा. महापौर मँडम आणि स्थायी समितीचे सभापती मी स्वतः अशी एक समिती बनवावी आणि या समितीने ताबडतोब म्हणजे पंधरा दिवस किंवा महिनाभराच्या आत विशिष्ट वेळेची मर्यादा द्या. त्या लोकांनी या जागेची फिजीबिलीटी चेक करावी. या जागेमध्ये होऊ शकते की नाही किंवा याला अन्य काही पर्याय येऊ शकतात. या विषयावर सभागृहात चर्चा झाली. तर आपण निश्चित याच्यावर काहीतरी तोडगा काढू आणि सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांनी ठराव मांडलेला आहे. तो ठराव आपण सर्वांनी बारकाईने ऐकला असेलच त्यांनी सांगितले कुठेतरी एका ठिकाणी प्रायोगिक तत्त्वावर हा प्रोजेक्ट सुरु झाला पाहिजे आणि जिथे जिथे कचरा टाकला जातो. त्याच्यावर तातडीने औषध फवारणी करून त्याच्यातुन वास येणार नाही. याच्याबद्दल काहीतरी उपाययोजना झाली पाहिजे. मग त्या कमिटीने महापालिकेला तशा प्रकारचे अधिकार दिले. आपल्या आठ-दहा लोकांची कमिटी होईल. तर आजच कमिटी गठित करावी म्हणजे ताबडतोब त्या कारवाईला सुरुवात होईल म्हणजे आपण कुठेतरी एका कामाला निश्चित लागलो आणि हा विषय परत महासभेत आणण्यापेक्षा कमिशनर साहेबांकडे त्या कमिटीने सोपवावा. म्हणजे आपण पूर्ण कारवाईला उत्तरल्यासारखे होईल.

मिलन म्हात्रे :-

महापौरसाहेब, आपल्या परवानगीने बोलतो, आपण एक चांगली सुचना मांडली की, या संपुर्ण प्रकरणावर आपण एक समिती गठित करु या. चांगली सुचना आहे. कारण मागच्या वेळेला जी नालेसफाईची कमिटी नेमली गेली होती. त्यावेळेला सर्व पक्षांना प्राधान्य दिले गेले. परंतु, मेहनत करण्याकरीता कोणच आलं नाही. हे आपले दुर्देव आहे. तुम्ही माझ्याबरोबर स्थायी समितीला होता.

आज आमच्याकडे तुम्ही सांगता की आपण कमिटी गठित करु या. म्हणजे या प्रकरणात सगळ्यांचे मत आले पाहिजे. हा त्याच्यामागचा दृष्टिकोन आहे. परंतु, याच टिपणीमध्ये तिस-या नंबरच्या पानावर सदर महानगरपालिका क्षेत्रातील जवळजवळ बाबीस विकास कार्यकर्त्यांची बैठक घेऊन त्यांनी त्यांच्या स्वतःच्या खर्चाने विकसित करीत असलेल्या गृहनिर्माण संकुलात एक टन किंवा पाच टन क्षमतेचा प्रकल्प उभारावा असे ठरले. त्यांना भाभा अणुसंशोधन संस्थेच्या चैंबुर येथील आवारातील प्रकल्प दाखविण्यांत आला. त्यानंतर चार विकासकर्त्यांनी सदरचे प्रकल्प त्यांच्या जागेवर स्वखर्चाने उभारण्याची तयारी दर्शविलेली आहे. याप्रकारचा एक टन क्षमतेचा प्रकल्प चालविण्यासाठी दोन ते चार कर्मचारी लागतात. आणि दहा ते पंधरा हजार खर्च अपेक्षित आहे. मला एक सांगा ही सभा अंटी चैंबरला घेतली. कोणाच्या केबीनला घेतली? आम्ही या ठिकाणी गटनेते आहोत. विरोधी पक्षनेते या ठिकाणी आहे. सभागृह नेते या ठिकाणी आहेत. पण आम्हाला याची कुणीही कल्पना दिलेली नाही. प्रशासनाला आवश्यकता वाटली नाही का? की इतर लोकांना बोलवावे. त्याच्यामध्ये एवढे का दडवुन ठेवलेले होते की ते तुम्ही आमच्यापासुन लपवले. हे जे चार विकास कार्यकर्ते तयार झाले. त्यांनी आपल्याला हमीपत्र दिलेले आहे का? की आम्ही स्टार्ट टु एन्डपर्फॅट हा प्रकल्प तयार करु. तुम्ही ती नावे कशी काय अँड केली? याच्यापुढे जाऊन मी सांगतो की जसे जैसल पार्क आणि शांती स्टारकडे जसे स्वतःचे स्टेम वॉटरचे प्रकल्प आहेत. मोठे प्रोजेक्ट आहेत. पण शंभर-दिडशे इमारती असलेल्या बिल्डरने किंवा कोणीही स्वतःकडे अजुन तसे प्रोजेक्ट उभे केलेले नाहीत. आपण या विकास कार्यकर्त्यांची बिल्डरची नावे घेतो. परंतु, आपण शंभर बिल्डिंगच्या प्रोजेक्टला तुम्ही हे सक्तीचे करणार आहात का? याचा कुठेही उल्लेख नाही. उद्या मी शंभर बिल्डींग बांधणार आहे. माझ्या वसाहतीपासुन निघणारा कचरा त्याची विल्हेवाट मी लावण्यास सक्षम आहे. अशा तुमच्या कुठेही टर्मस, कन्डिशन्स आहेत का? नाही. कारण हा जो भविष्यातील वीस-पंचवीस वर्षांपुर्वीचा आपण निर्णय घ्यायला चाललो आहोत. आपण जो अगोदरचा प्रोजेक्ट संपुर्णपणे घेतला. त्याच्यामध्ये आपण ज्या पत्राचा उल्लेख केलेला आहे. दि. ४/१/२००३ अन्वये महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळ याच्याकडे अर्ज करण्यांत आला होता. साहेब, याच्या अर्जाची कॉपी आपण कुठेही लावलेली नाही. त्या अर्जामध्ये आपण किती टनाची परवानगी मागितली आहे. जर २६५ टनचे असेल तर आपण ५० टनाची परवानगी का मागितली? त्याला काय कारणे आहेत? आमच्याकडुन तुम्ही परवानगी मागता. आपण घनकचरा व्यवस्थापनाचा संपुर्ण प्रोजेक्ट आमच्याकडे परवानगीसाठी आणलेला आहे. ह्याच्यात चुकुन आमच्या एखाद्या नगरसेवकाचे सुचक किंवा अनुमोदन राहिले. उद्या विरोध केला तर आम्हाला ही माहिती अर्धी असल्या कारणाने याची पुर्णपणे कल्पना नसल्या कारणाने याच्यावर चुकीचे सुद्धा येऊ शकते. ती शंका नाकारता येत नाही. तुमची ह्याच्यामध्ये आणखी एक मोठी चुक झालेली आहे. ती म्हणजे या प्रकरणामध्ये महाराष्ट्र शासनाकडुन दि. २२ सप्टेंबर २००४ रोजी आपल्याला एक पत्र आलेले आहे. त्याच्यामध्ये ना.बा. पाटील, प्रधान सचिव, महाराष्ट्र शासन यांनी अगदी किलअरकट तुमच्यावर आरोप लावलेले आहेत की, मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशानुसार घनकचरा व्यवस्थापना संबंधीचे नियम. (सर्व महानगरपालिका) याच्यामध्ये त्यांनी अगदी किलअर दिलेले आहे. ते सचिवांचे पत्र आहे. एखाद्या वेळेस आपल्याला लागु असेल किंवा लागू नसेल. याच्यामध्ये पंजाबराव कृषी विद्यापीठाच्या ठिकाणी जो घनकचरा प्रकल्प केलेला आहे. त्या धर्तीवर आपण प्रकल्प करावा. आपल्या विभागामध्ये घनकचरा व्यवस्थापनाचा प्रकल्प तयार करण्यांत आलेला नाही. याची संपुर्ण जबाबदारी आपली आहे. एवढे महत्त्वाचे पत्र आहे. मी त्या पत्राचे वाचन करतो. मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशानुसार घनकचरा व्यवस्थापनासंबंधीचे नियम, कार्यप्रणाली यापुर्वीच आपणा सर्वांना वितरित करण्यांत आलेली आहे. म्हणजे त्यांनी आपल्याला कल्पना दिलेली आहे. आपणाकडुनही ही कारवाई करण्याची प्रक्रिया सुरु करण्यांत आली असेलच अशी अपेक्षा आहे. आपणांस विहित आहेच की, या संबंधात मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाप्रमाणे डिसेंबर २००० पुर्वी याबाबत कारवाई करण्यांची मर्यादा निश्चित करण्यात आलेली होती. बहुतेक सर्व महानगरपालिका/नगरपालिका याबाबत अद्यापर्यंत कारवाई केलेली नाही. ही दयनीय अतिशय चिंतेची बाब आहे. याबाबत आपल्या महापालिका व नगरपालिकेला तसेच आपणां वैयक्तिकरित्या जबाबदार धरण्यांत येईल. हे खास करून सदस्यांनी ऐकावे. याचा पुनरुच्चार करण्यांची गरज नाही. या सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाची अंमलबजावणी न करणे त्यामुळे न्यायालयाचा अवमान होऊ शकतो हे आपण जाणुन घेण्याची गरज आहे. याबाबत न्यायालयाचा अवमान झाल्यास आपली महापालिका, नगरपालिका व आपण न्यायालयाच्या अवमानास पात्र आहेत. हे स्पष्ट सांगण्यात येत आहे. स्पष्ट करण्यांत येत आहे. आपण करीत असलेल्या कारवाईमध्ये पंजाबराव कृषी विद्यापीठ, अकोला यांनी घनकचन्यापासुन कंपोस्ट खत तयार करण्यासाठी अकोला महानगरपालिका येथे प्रकल्प राबविलेला आहे. या प्रकल्पाचा तांत्रिक आणि प्रशासकीयदृष्ट्या अभ्यास करण्याची गरज आहे. असे मला स्पष्टपणे सुचवावेसे वाटते.

याबाबत आपण पंजाबराव कृषी विद्यापीठ, अकोला येथील प्राध्यापक डॉ. राव यांच्याशी संपर्क साधुन या प्रकल्पाबाबत आपण सविस्तर माहिती मिळविण्यासाठी तात्काळ प्रयत्न करावेत. हा प्रकल्प खाजगी उद्योजकामार्फत कोणत्याही महानगरपालिका, नगरपालिकांना अनुदान न देता राबविण्यांत येतो व तो आर्थिकदृष्ट्या अत्यंत व्यवहारी ठरलेला प्रकल्प आहे. आपण या प्रकल्पाची पाहणी करून आपल्या महानगरपालिका/नगरपालिका क्षेत्रामध्ये याबाबत निश्चित काय करता येईल ? याचा सखोल अभ्यास करावा. याबाबत अहवाल या महिन्याअखेर मला सादर करावा. असे आपणांस स्पष्ट आदेश देण्यांत येत आहेत. आता आपल्याला सचिवांना अहवाल सादर करायचा आहे. हे पत्र दि. २२ सप्टेंबर म्हणजे जवळजवळ दोन महिने झालेले आहत. हे एवढे मोठे महत्त्वाचे पत्र असुनसुद्धा हे पत्र जेव्हा मला डॉ. बावस्करांच्या टेबलवर मला वाचायला मिळाले. त्यावेळेला मी स्वतः त्यांना सांगितले की, डॉ. बावस्कर साहेब हे महत्त्वाचे पत्र आहे. याची कॉपी आपण मला घावी. अजुनपर्यंत ही कॉपी मला मिळालेली नव्हती. माझी आपल्याला स्पष्ट विनंती आहे की सर्व सदस्यांना या प्रस्तावाबरोबर ही कॉपी पाठवायला हवी होती. ही कॉपी प्रशासनाने का पाठविली नाही. काय गरज आहे? आमच्यापासुन आपण जेवढे काही लपवाल त्याच्या चौपट माहिती आम्ही मिळवू. आम्ही सगळीकडे फिरतो. मंत्रालय किंवा बाकीच्या सर्व डिपार्टमेन्टमध्ये आम्ही फिरत असतो. जी जी माहिती मिळेल तेवढी माहिती आम्ही कलेक्ट करीत असतो.

मा. आयुक्त :-

आपण ऐकणार असाल तर बोलतो, पहिली गोष्ट म्हणजे जे पत्र सचिवसाहेबांनी मला लिहिलेले आहे. त्याच्यामध्ये असे कुठेही म्हटलेले नाही की, नगरसेवकांना याच्याबाबतीत विचारा आणि त्यांचे मत घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, महापालिकेचा काय अर्थ आहे? हा मोठा विनोद आहे. महापालिका म्हणजे आयुक्त नव्हे. आमचे हाउस म्हणजे महापालिका.

रोहित सुवर्णा :-

हे एक कार्पोरेशन आहे. कार्पोरेशन म्हटले की सगळे आले. संपुर्ण कार्पोरेट बॉडी आली.

मा. आयुक्त :-

हे मार्क आयुक्तांना केलेले आहे.

रोहित सुवर्णा :-

एका बाजुने ॲडमिनिस्ट्रेशन आणि एका बाजुने जनप्रतिनिधी तेव्हा ती कार्पोरेट बॉडी होते.

मा. आयुक्त :-

मला माहिती आहे की, कार्पोरेट बॉडी तशीच होत असते.

मिलन म्हात्रे :-

ठराव तुम्हीच पास करा ना.

मा. आयुक्त :-

याच्यामध्ये असे झालेले आहे की, हा जो डॉ. राव यांचा प्रकल्प आहे. हा इतर कुठलाही प्रकल्प नाही. हा कंपोस्टिंगचा प्रोजेक्ट आहे. याच्या संदर्भामध्ये आम्हाला अकोल्याला याच्यांशी संपर्क साधायचा होता. डॉ. बावस्करसाहेबांनी तो संपर्क साधला. परंतु, ते कॅनडाला जाणार असल्यामुळे तिकडुन आल्यानंतर आपण आमच्याकडे यावे. अशी त्यांनी आम्हाला विनंती केलेली होती. दरम्यानच्या काळामध्ये या पत्राच्यानंतर पुण्याला एक कॉन्फरन्स झाली. त्या पुण्याच्या कॉन्फरन्समध्ये सचिव साहेबांसोबत आमची चर्चा झाली. मी सचिव साहेबांना सर्व वृत्तांत सांगितलेला आहे. आम्ही कुठल्या पद्धतीने याच्यामध्ये कार्यवाही करीत आहोत. याबाबतीत मी त्यांना अवगत केलेले आहे. ती कॉन्फरन्स दोन दिवस होती. त्याच्यामध्ये हा विषय अतिशय महत्त्वाचा होता. विकासकांच्यामार्फत आणि आम्ही जे या ठिकाणी छोटे छोटे प्रकल्प तयार करणार आहोत. या संदर्भातीही आम्ही त्यांना माहिती दिली होती. तेव्हा ते म्हणाले की अनेक पर्यायापैकी तो पर्याय आहे. आपल्याला तो आवडत असेल तर तो करा. हा आवडत असेल तर हा करा. त्यानंतर आम्ही हा सर्व प्रकल्प आपल्यासमोर आणलेला आहे. दरम्यानच्या काळात जे अधिकारी जाऊन आलेले आहेत. त्यांच्याशीसुद्धा मी चर्चा केली. तो प्रोजेक्ट फक्त कंपोस्टिंगचा प्रोजेक्ट आहे. गॅस बेस प्रोजेक्ट जो आहे. हा प्रोजेक्ट जर विकासकांनी स्वरूपाचे केला तर आपल्याला त्याच्यामध्ये कुठला खर्च येण्याचे कारण नाही आणि त्याच्यानंतर जो भाग उरेल तोच भाग फक्त आपल्याला करायचा आहे. त्यासाठी हा प्रस्ताव मांडलेला आहे आणि महापौरसाहेबांनी आता जी या ठिकाणी सुचना केलेली आहे की कमिटी नेमुन या सगळ्या गोष्टीच्या पर्यायांचा आपण विचार करावा. मी त्या सुचनेचे स्वागत करतो. आपल्या कमिटीला आम्ही सर्व ठिकाणचा दौरा करू.

त्याचप्रमाणे जी.बी.आर.सी. ची सध्याची टेक्नॉलॉजी आहे. सन्मा. सदस्य मोहन पाटीलसाहेब यांनी ती टेक्नॉलॉजी पाहिलेली आहे. आपण या कमिटीमार्फत याची पाहणी करु आणि जर आपल्याला तो प्रोजेक्ट आवडला तर आपण त्या प्रोजेक्टला संमती देऊ. माझी फक्त एकच विनंती आहे की, महासभेने त्या कमिटीला पूर्ण अधिकार द्यावेत. म्हणजे हा विषय परत महासभेपुढे आणण्याची आवश्यकता भासणार नाही आणि त्याच्यामध्ये दाखवणे होणार नाही.

चंद्रकांत मोदी :-

महापौरसाहेब आपने जो सुचना दी। सभी सदस्योकी तरफसे आपका अभिनंदन करता हुँ। और मेरा वॉर्ड ऑफिसर मलाडमे है। कल कार्पोरेशनमे उससे मुलाखात हुई थी। तो जैसी अपनी प्रभाग समिती रहती है। वैसेही आरोग्य समिती रहती है। आज आपने जो सुचना दी वह बहुत अच्छी बात है। और आरोग्य समिती होना जरुरी है। शहर इतना बड़ा है। तो आरोग्य समितीकी रचना हो। ऐसी मै विनंती करता हुँ।

मिलन म्हात्रे :-

महापौर साहेब, याच्यातील ज्या जागा दिलेल्या आहेत. त्याच्यामध्ये पेणकरपाडा स्मशानभुमी, शांतीपार्क, मलःनिस्सारण प्रकल्पाशेजारी सृष्टी वसाहत मलःनिस्सारण प्रकल्प.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब सगळ्यांकडे आहे. फक्त आपण आता जर नावे दिली तर बरे होईल.

मिलन म्हात्रे :-

माझ्या प्रभागामध्ये घनकचरा व्यवस्थापनाचा सर्व झाला होता. आपण थोडे टेक्निकल बोलु. त्याबरोबर आयुक्तसाहेब होते. स्वतः आर.डी.सी. जे आता शितोळेसाहेब आहेत. यांनी या सगळ्या जागा पाहणी करून घेतल्या होत्या. त्यामध्ये अशीच खाडीलगत म्हणजे जी तुमची मिरा रोडची स्मशानभुमी आहे. सृष्टी कॉम्प्लेक्स आहे, पेणकरपाडा आहे आणि इतर जी जैसल पार्क मलःनिस्सारण केन्द्राची नियोजित जागा आहे आणि मुर्धा ते उत्तन रोड सुलभ शौचालय आहे. त्याच्यापाठमागची जागा म्हणजे जी मार्सी लॅन्ड येते. खाडीच्यालगतची जागा अशाप्रकारची जागा जय अंबे झोपडपट्टीच्या बाजुला सर्व नं. ७२२ या ठिकाणी पाहणी झाली होती आणि ती जागा नंतर सी.आर.झोड आणि एन्हायरमेन्ट कंट्रोल बोर्डने नाकारलेली आहे. तुम्ही त्याची याच्यामध्ये जरा नोंद करून घ्या. कारण त्यांनी तशाप्रकारच्या जागा नाकारलेल्या आहेत. या जागांना त्यांची परवानगी असेल तर ठराव घ्या.

रोहिदास पाटील :-

मी आपल्यासमोर दोन-तीन गोष्टी मांडतो, आयुक्तसाहेबांचे खंर तर त्यांना आनंद वाटायला पाहिजे, समाधान वाटायला पाहिजे. आम्ही जितके दिवस त्यांना बघतो की ज्या दिवसापासुन तुम्ही या सभागृहात बसता. कोणत्याही सभासदाने तुम्ही आणलेल्या स्किमला विरोध केला असे आजपर्यंत झालेले नाही. तुम्ही ज्या खर्चाला मंजुरी मागितली. ती मंजुरी दिली. तुम्ही जो प्रोजेक्ट सांगितला. त्याच्यावर आम्ही विश्वास ठेवला. एक प्रोजेक्ट त्याची अंमलबजावणी होणे, तो कार्यरत होणे हा एक वेगळा विषय आहे आणि आता ज्याच्याबद्दल सभागृहात सदस्य सांगतात की त्याची घाण येते, धुर येतो, वायु तयार होतो. लोक राहु शकत नाहीत. याची पर्यायी व्यवस्था सदस्यांनी सांगुनसुद्धा त्याची कार्यवाही होत नाही. याच्याकडे मी तुमचे लक्ष वेधु इच्छितो. आर.एम.पी.पार्कमध्ये कचरा टाकला जातो. त्याच्यावर पर्याय आहे. पर्याय नाही असे नाही. तुम्ही विविध आर्थिक मंजुरी आमच्याकडून घेता आणि आम्ही जर त्याच्यापलीकडे आर्थिक मंजुरी दिली नाही तर तुम्ही ते अवलोकनार्थ पाठवुन देता. आम्ही त्यालासुद्धा मंजुरी देतो असे अजून आरोग्य विभागाकडून आले नाही की हा कचरा पडला. आपल्या महापालिकेची जागा आहे. आपल्याला ती जागा वापरायची आहे. आर.एम.पी. पार्कमध्ये असलेल्या जागेवर आता कुठे पर्यायच नाही तर अखा कचरा पडणार. आयुक्तसाहेब आपण हा विषय निश्चित मनापासुन ऐकुन घ्यावा. तुम्हालाच महत्त्व मिळणार आहे. आम्हालासुद्धा महत्त्व मिळेल आणि तुम्हालासुद्धा महत्त्व मिळेल. ज्या ठिकाणी हा कचरा पडतो. साहेब आपल्याकडे पर्याय आहे. तुम्ही विविध खर्चाची मंजुरी मागता. एक मातीची परवानगी घ्या. आर.एम.पी. पार्कमधील जशी चौपाटीची होत आहे. कचरा पडेल. दोन-तीन दिवसाचा कचरा पडला. त्याच्यावर माती पडली. जिथे माती पडते तिथे आपल्या महापालिकेचे कर्मचारी त्याच्यावर कचरा टाकत नाहीत. ते कर्मचारी पुढे जातात. त्याला आग लागत नाही. फायर ब्रिगेडला किंवा त्याची एक व्यवस्था तयार ठेवा. त्यांना सुचना दया की असा कचरा पडतो. त्या ठिकाणी आग लागली. त्या श्रीनाथ कॉम्प्लेक्समध्ये किती दिवस कचरा पडतो. ते मैदान आपलेच आहे. आरक्षित जागा आहे. आज मैदान तयार झाले असते. मुले तिकडे खेळत राहिली असती. आपण ते सुद्धा दुर्लक्षित केले. आपण आपल्या कर्तव्यात कुठेतरी कसुर करतो. असा शब्द मी वापरत नाही. मी अत्यंत गोड

भाषेत तुम्हाला सुचना देतो की, आजपासुन ती कार्यरत घ्यावी. लोकांना धुर येणार नाही. लोकांना त्याचा वास येणार नाही. तुम्हाला किती पॉवर आहे. त्या पॉवरमध्ये माती टाकण्यासाठी मंजुरी घ्या. सभागृहाला नाही सांगण्याचा प्रश्न येतच नाही. पण ज्या ठिकाणी कचरा पडतो उद्या त्या ठिकाणी जर माती पडली. शंभर-दोनशे फुट जागा तयार होऊ शकते आणि त्या कचच्याची आग लागणार नाही. धुर येणार नाही. नवीन गॅस तयार होणार नाही. नवीन जागा तयार होईल. आपला प्रोजेक्ट होईल. अजुन पर्यंत आपले कोर्टातच चाललेले आहे. म्हणजे आल्या दिवसापासुन आपण प्रोजेक्ट करतो. आपण नाशिकला गेलो, चेंबुरला गेलो, ग्रीन कोर्टला गेलो. अजुन या पाच-सहा जागा आहेत. त्याचे एन.ओ.सी., सी.आर.झेड हे सगळे जरी असेल तरी हे तर आपल्या हातात आहे. हा जो विषय आहे ज्या विषयाची पुर्वेकडील तक्रार येणार नाही. मिरा रोडची तक्रार येणार नाही. साहेब, हा विषय तुम्ही समजावुन घ्या.

तुळशीदास म्हात्रे :-

आपले मधाशी ठरले होते की, पंचवीस-पंचवीसचे प्रोजेक्ट करायचे आहेत. आपल्या अनुभव घ्यायचा आहे की पंचवीसचा कचरा झाल्यानंतर त्याच्यातुन काय होते. ते बघायचे आहे. एका शब्दाच्या कामासाठी सन्मा. सदस्य रोहिदास पाटील यांना एक हजार शब्द बोलायला लागले. सभागृहाचा वेळ कशाला घालवता?

रोहिदास पाटील :-

हे नक्की ठरते की नाही हे तरी आश्वासन द्या. आयुक्तसाहेब, तुम्ही काय म्हणता? या सभागृहात असे ठरते का? मला पीठासीन अधिकारी आणि आयुक्तसाहेबांनी होय म्हणावे.

मा. महापौर :-

समितीने करायचे ठरवले आणि जो कचरा होतो. तो कचरा या शहरातील नागरिकांच्याद्वारे होतो. तो कोणीही बाहेरुन आणुन टाकत नाही. त्याच्यामुळे त्याच्यावर प्रक्रिया करायची आहे. आता ती समिती बनवतो त्याच्यातुन आपण सगळी माहिती घ्यावी आणि हे काम पंधरा दिवसातच करायचे आहे.

जयंत पाटील :-

बाहेरचा माणुस कचरा टाकत नाही. तुम्ही आमच्याकडे येऊन बघा.

रोहिदास पाटील :-

महापौरसाहेब, समिती जागा बघेल. मी तुम्हाला काय सांगतो इथे श्वास घ्यायला मोकळी जागा नाही. शहरात कुठे कचरा साचला नाही. असे कुठेही नाही सगळीकडे कचरा साचला आहे.

जयंत पाटील :-

हे आम्ही किती वर्षे सहन करायचे?

मा. महापौर :-

हे सगळीकडे चालु आहे. कचरा मी किंवा तुम्ही टाकत नाही.

रोहित सुवर्णा :-

मिरा रोडला रेसिडन्टल एरियामध्ये नाही. ही तुम्ही चुकीची गोष्ट बोलता.

जयंत पाटील :-

पंधरा दिवसामध्ये आम्ही त्या गाड्या बंद करणार. पंधरा दिवसामध्ये जर हे झाले नाही तर पंधरा दिवसामध्ये गाड्या बंद करणार.

मा. महापौर :-

या विषयावर ठराव मंजुर झालेला आहे. बाकी चर्चा नाही.

लिला पाटील :-

साहेब, आम्ही प्रत्येक मिटिंगला बोलत असतो. संपुर्ण मिरा भाईदरचा कचरा आमच्याकडे आहे. आम्हाला किती दुर्गंधी येते. आम्हीसुद्धा तिथे माणसेच राहतो. माशांचा त्रास, डासांचा त्रास होतो.

जयंत पाटील :-

महापौरसाहेब, काशीमिन्याला राहतात. आमच्या इकडे येऊन रहा. मग तुम्हाला कळेल. ज्यांना या गोष्टीचा त्रास होतो. त्यांनाच कळते. परवा एका तिकडच्या झोपडपट्टीला आग लागली होती. मी नंतर फायर ब्रिगेडवाल्यांना फोन केला. आम्ही जे बोलतो त्याची आम्हाला कल्पना आहे. नगरपालिकेकडे आजच्या तारखेला डम्पिंग करण्यासाठी जागा नाही. पण याचा अर्थ असा नाही की संपुर्ण ठेका आमच्याकडे घेतलेला आहे. याच्यावर उपाय सुचवा. कचरा कुठल्याही आकाशातुन पडत नाही. याची आम्हाला कल्पना आहे.

परशुराम पाटील :-

आयुक्तसाहेब, हा जो कचरा टाकण्याचा घोळ चाललेला आहे. आता सन्मा. सदस्य जयंत पाटील, सन्मा. सदस्या लिला पाटील व सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील म्हणतात सगळ्यांच्या आरोग्याचा प्रश्न आहे. दुर्गंधी येण्याचा संभव आहे. उद्या माझ्या स्वतःच्या प्लॉटमध्येसुद्धा जिथे बघावे तिथे कचरा टाकला जातो. तरी मी ते सहन केले. मला नगरपालिकेचे समाधान आहे की कुठेही कचरा पडला तरी ते उचलतात. पण आजच्या तारखेला मी स्वतः राहतो. तिथे किती दुर्गंधी आहे. ते माझे मला कळते. मी त्यांना आतापर्यंत बंदी केली नाही. रोज कचरा टाकतात. पण तिथुन रोज कचरा भरला जातो म्हणुन ठिक आहे. माझ्या स्वतःच्या घरामध्ये आणि आर.एम.पी. नगर सर्व नं. ७८० मध्ये उद्या मी माझा स्वतःचा माणुस ठेवतो आणि तुमचा नगरपालिकेचा ट्रक बंद करून टाकतो. मग प्रशासनाला माहिती पडेल. की हे काय चाललेले आहे? डॉक्टरसाहेबसुद्धा काही करत नाहीत. दोन वर्ष झाली. आम्ही त्यांना दोष देत नाही. त्यांच्या तब्येतीच्या मानाने आम्ही त्यांना टेन्शन देत नाही. पण त्यांनासुद्धा समजले पाहिजे की आपण कुठपर्यंत नगरपालिकेमध्ये रहायचे? आपल्याला होत नाही तर आपण. आणि आयुक्त साहेबांनी एक कायमस्वरूपी, चांगला डॉक्टर आणुन ठेवावा. माझे असे म्हणणे नाही की त्यांनी कोणाला ठेवू नये. पण याच्यावर विचार करा. तुम्ही आता सांगता कमिटी गठित करा. कमिटी गठित करणे जरुरीचे आहे. पण जिकडे जिकडे नाले करतात. जिकडे जिकडे तुमचे गार्डन बनते. तिकडे एक मुंबई म्युनिसिपाल्टी आहे. त्या पद्धतीने गवर्नरमेन्टचा अँकवायर होते. जमीन अँकवायर केली जाते. त्याच्यानंतर गॅझेट केले जाते. गॅझेट झाल्यानंतर त्या जमिनीमध्ये जे वाटेल ते केले जाते. उद्या जर एखाद्या जागेवर तुम्ही घनकच्याचा प्रोजेक्ट उभा केला तर त्यांनी कोर्टात जाऊन केस आणल्यानंतर तो तसाच राहिल की नाही हे मला सांगा. म्हणुन तुम्ही त्यासाठी गॅझेट करा. जमिन अँकवायर करा. त्याचे कुठले ठिकाण आहे. ते निश्चित करा आणि मग तुम्ही पुढच्या मार्गाला लागा. आम्ही तुम्हाला नाही म्हणत नाही.

शानु गोहिल :-

सन्मा. पीठासीन अधिकारी मेरे सिर्फ एक प्रश्न का उत्तर दिजिए। इसमे जो जो जगह पेणकरपाडा, शांतीपार्क, जैसल पार्क इत्यादी मेन्शन की है। तो अभी जो कमिटी गठित होगी। तो कमिटी गठित होने के बाद जो सात जगह का नाम दिया है। उसीमे ये इम्लिमेन्टेशन होगा या इसके अलावा।

मा. महापौर :-

जो जो पर्याय उसको वर्किंग करेंगे।

प्रफुल्ल पाटील :-

कमिटीको क्या पॉवर्स रहेंगे। वो मैन है। आज तुम कमिटी करेंगे तो कमिटी को क्या पावर्स रहनेवाली है। अगर कमिटीको पावर्स चाहिए। तो जनरल बॉर्डीमे वह सबजेक्ट लेके आओ। और उसको वैधानिक पावर दो। नहीं तो तुम्हारी ऐसी कमिटी कितनी बार बनी और गई।

शानु गोहिल :-

तो मेरा सुझाव है की, लोन अँन्ड लॅन्ड पर यह प्रोजेक्टका इम्लिमेन्टेशन किया जाए।

मा. महापौर :-

मी आपल्या सर्वाच्यावतीने सर्वाच्या मनातीलच भावना बोललो होतो की, कचरापासुन सर्व शहरातमध्ये दुर्गंधी येते. जिथे जिथे कचरा पडतो तिथे तिथे हा प्रॉब्लेम आहे आणि कमिशनरसाहेबांना आणि डॉक्टर साहेबांना आपल्या सर्वाच्यावतीने विनंती केली होती की, आपल्याला त्याच्यावर जी काही फवारणी करायची असेल ती करा. ज्याच्यापासुन दुर्गंधी येणार नाही आणि आपण एवढे लोक आपण बोलतो त्याच्यापेक्षा आपण जी समिती गठित करतो. त्याच्यामध्ये प्रत्येक पक्षाचा एक प्रतिनिधी असेल. आणि त्या लोकांनी याची फिजीबिलीटी चेक करायची आहे आणि आपल्याला जो पर्याय काढायचा आहे. तो या शहरातील लोकप्रतिनिधी म्हणुन आपण हे काम करणार आहे. आपण याच्यावर सर्वमान्य असा तोडगा काढायचा आहे. त्यासाठी आपण हे काम करायचे आहे. जर तसे असेल की निर्णय आयुक्तांना घ्यायचा आहेत तर आपण त्यांना पॉवर्स द्यायच्या आहेत. आपण समिती बनवत आहोत. ती समिती त्यांच्या बरोबर चर्चा करील. असे आपण सुचविलेले आहे.

गजानन भोईर :-

पीठासीन अधिकाच्यांच्या परवानगीने बोलतो की, आता या घाणीवर बरीच चर्चा झालेली आहे. मी आयुक्तसाहेबांना शेवटचे हे करतो की, कचरा-यापासुन घाण निर्माण झालेली आहे आणि जर या आठ-दहा दिवसात तुम्ही त्याच्यावर काहीही विचार केला नाही. तर आम्हाला आंदोलनाचा पवित्रा घ्यावा लागेल असा इशारा मी तुम्हाला देतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. पीठासीन अधिकारी आपल्याला एक विनंती करतो. गोषवाच्यामध्ये मा. महासभा ठराव क्र. ३५ दि. २०/११/२००३ ची नोंद दिलेली आहे. आपल्या माहितीप्रमाणे या ठरावाचे इतिवृत्तांत अजुनपर्यंत मंजुर झालेले नाही. आणि या ठरावाच्या अनुषंगाने आपण पुढील कारवाई प्रेरित करीत आहात. आपण एक पीठासीन अधिकारी आहात. आपण हा ठराव एकतर वाचुन कायम करून घ्यावा. जेणेकरून त्या ठरावाची पुढील अंमलबजावणी करणे हे योग्य होईल. कारण ठराव क्र. ३५ हा लिहिला गेलेला आहे. तेवढा वगळुन इतिवृत्तांत मान्य करा.

मा. महापौर :-

तुमचा ठराव क्र. ३५ मंजुर आहे. ठराव क्र. ३५ ची कॉपी माझ्याकडे आहे तुम्ही त्याचे सुचक आहात आणि तो ठराव दुपारी ३.३० वा दि. २०/११/२००३ ला मंजुर झालेला होता.

प्रफुल्ल पाटील :-

पण तो इतिवृत्तांत वाचनाच्यावेळी तो ठराव वगळुन त्या इतिवृत्तांताचे वाचन केलेले आहे. म्हणुन या ठिकाणी तो ठराव पुन्हा कायम करावा. तरच त्या अनुषंगाने पुढील कारवाई करता येईल. आपण ते जाहिर करावे. किंवा तो ठराव पुन्हा एकदा वाचावा.

मा. महापौर :-

त्या ठरावावर जे प्रदुषण मंडळाचे जे पत्र आले. त्याच्यामुळे त्या परिस्थितीमध्ये थोडासा बदल होतो. आपण जागा तिच मानतो. तुमचा ठराव जसाच्या तसा माझ्याकडे आहे. आणि आजच्या सभेत हा विषय चर्चेला येईल असे मलासुद्धा वाटले होते. त्याची कॉपी मी आपल्या प्रोसीडिंगमधुनच घेतली होती.

प्रफुल्ल पाटील :-

हे इतिवृत्तांत वाचुन कायम करण्यांत आले असे समजण्यास हरकत नाही.

मा. महापौर :-

आपण प्रायोगिक तत्त्वावर त्याच्यातील ठराव करतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपण हा ठराव जोपर्यंत मंजुर करू शकत नाही.

मा. महापौर :-

तोपर्यंत हा ठराव अॅक्टिव्हेट होणार नाही आणि आपल्याला तो ठराव मंजुर करणे गरजेचे आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

त्या ठरावाचे वाचन करून मंजुर करून घ्यावा. कृपया ठरावाचे वाचन करावे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांनी त्या ठरावाचे वाचन केलेले आहे. सचिवांनी ठरावाचे वाचन करावे.

याकुब कुरेशी :-

महापौरांच्या परवानगीने बोलतो, तुम्ही हा जो ठराव वाचता. तो विषय विषयपटलावर नाही. आता तो विषय नाही तर त्याचे वाचन तुम्ही कुठल्या प्रकारे करता?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य याकुब कुरेशीसाहेब आपल्या टिपणीमध्ये त्याचा उल्लेख आहे. आपण टिपणी महासभा ठराव क्र. ३५ दि. २०/११/२००३ अन्वये पहा.

याकुब कुरेशी :-

कुठली टिपणी ?

मा. महापौर :-

ही आज आपल्याला जी टिपणी दिलेली आहे. त्यामध्ये पहिले ते वाक्य आहे.

याकुब कुरेशी :-

या टिपणीचा उल्लेख नाही. टेबल वाजवायचा तर वाजवू द्या. आनंदाची गोष्ट आहे. परंतु, माझे म्हणण्याचे एवढेच तात्पर्य एवढेच आहे की, ज्या गोष्टीचा उल्लेखच नाही.

मा. महापौर :-

त्या टिपणीमध्ये उल्लेख आहे. फक्त सभागृहाची पाच मिनिटे जातील. परंतु, हा विषय संपुष्टात येईल.

मोहन पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो की तो विषय नाही. विषय झाला पाहिजे या मताशी आहे. कारण सभागृहाने एवढा वेळ घनकचरा प्रकल्पावर घालविलेला आहे. प्रत्येकाला त्या शहराची आस्था आहे. परंतु जे पाठीमागचे प्रोसीडिंग आहे.

मा. महापौर :-

मी सभागृहाच्यावतीने सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांना विनंती करतो की, आपण सांगितले की, ठरावाचे वाचन झाले पाहिजे. तो ठराव आहे. त्या ठरावाचा नंबर, वेळ, तारिख आपल्याला सांगितलेली आहे आणि सगळ्यांकडे ठरावाची कॉपी आहे. त्याच्यामुळे त्याचे वाचन करण्याची गरज नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपले एकच मत आहे की ज्या ठरावावर इतिवृत्तांत वाचन करून कायम होत नाही. तोपर्यंत त्या ठरावावर कारवाई करणे योग्य आहे का? आपण कारवाई आधीच प्रस्तुत केली.

मा. महापौर :-

आपण कारवाई प्रस्तुत केलेली आहे आणि कारवाईसाठी काम चालु आहे. त्याच्यावर आपल्याला जेव्हा प्रदुषण मंडळाने अशा प्रकारचे संकेत दिल्यानंतर आपण त्याला आर्थिक पर्याय शोधतो आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

ठराव झालेला आहे हे मान्य केले म्हणुन महापौर मँडमनी त्याच्यावर सही केलेली आहे. बरोबर आहे का?

मा. महापौर :-

हो बरोबर आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

मग आपण त्याच्यावर निर्णय द्या.

मा. महापौर :-

आपल्याला त्याची कॉपीसुद्धा देऊन ठेवतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

ठिक आहे. त्या ठरावाचे वाचन केले असते तर पुन्हा सगळ्यांना माहिती पडले असते.

मिलन म्हात्रे :-

नेमका फायनल ठराव काय आहे? ते आम्हाला माहिती नाही. एवढ्यात वाचन झाले असते.

मा. महापौर :-

मी त्याची कॉपी आपल्याला देतो. पुढचा विषय घ्या. हा ठराव झालेला आहे.

मिलन म्हात्रे :-

ठरावाचे वाचन करून ठराव कायम करून घ्या.

प्रफुल्ल पाटील :-

इतिवृत्तांतामध्ये हे आलेले नाही.

मा. महापौर :-

तो ठराव साडेतीन पानाचा आहे.

मिलन म्हात्रे :-

तरीसुद्धा एवढ्यात या ठरावाचे वाचन झाले असते. वाचन करून घ्या.

मोहन पाटील :-

इतिवृत्तांताचा जो परिच्छेद होतो. तो वगळुन आपण ते इतिवृत्तांत मंजुर केले होते. त्या इतिवृत्तांताचे वाचन केल्यानंतर ते इतिवृत्तांत मंजुर होईल.

मिलन म्हात्रे :-

इतिवृत्तांत मंजुर झालेले आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

एक गोष्ट आहे की, या विषयाला आधारून आपण प्रदुषण मंडळाचे पुढचे पत्र आणलेले आहे. आता हाच विषय फायनल नाही. तर पुढच्या पत्राचा विचार कसा होणार?

मिलन म्हात्रे :-

त्यावेळेला वगळले ते कोणाला सांगुन वगळले.

मोहन पाटील :-

तुमचे म्हणणे बरोबर आहे. आम्हाला तेच विचारायचे आहे की वाचन केल्यानंतर मंजुर होईल का?

प्रफुल्ल पाटील :-

हा ठराव जर मंजुर नसेल तर प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने जे काही पत्र दिलेले आहे. ती कारवाईच काही होऊ शकत नाही. पीठासीन अधिकाऱ्यांनी तो मंजुर आहे असे सांगितल्यावरुन या ठिकाणी सभेचे कामकाज सुरु करायला पीठासीन अधिकाऱ्यांना विनंती करतो की, या ठिकाणी जे काही निवेदन करणार आहे. ते निवेदन आपण शांत चित्ताने ऐका आणि विषय भावनेवर न नेता परिस्थितीशी निगडीत असा विषय आहे आणि परिस्थिती संकटकालीन आहे याचा जरा विचार करा. सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीस यांनी असे सांगितले की, आजपर्यंत कोणावर कारवाई झाली नाही. एकावरसुद्धा कारवाई झालेली नाही. परंतु, अलिकडच्या काळातील सर्व घटनाक्रम पाहता. तशी कारवाई होण्यास लवकरच सुरुवात होईल असे मानायला हरकत नाही. तत्पुर्वी जेव्हा सभागृहामध्ये सभासदांचे मत मागितले जाते. कुठल्याही विषयावर किंवा धोरणावर असो. त्यांच्याकडुन मंजुर्या मागितल्या जातात. प्रत्येकवेळी मंजुर्या दिल्या जातात. परंतु, प्रशासनाकडुन कुठल्या प्रकारची कारवाई होते याचा जर विचार केला तर नगरपालिका अस्तित्वात असताना जेव्हा ठराव क्र. ३८३ झाला होता. तेव्हा घनकचरा हाताळणी व्यवस्थापन अधिनियमाखाली ज्या काही गोष्टी करायला पाहिजे होत्या. त्या सगळ्या गोष्टी करण्यासाठी आर्थिक व प्रशासकीय मंजुरी तत्कालीन नगरपरिषदेने दिलेली आहे. महानगरपालिका स्थापन झाल्यानंतर पुन्हा महानगरपालिकेने सभागृहापुढे हा विषय आणला आणि सभागृहाने पुन्हा सगळ्या आर्थिक व प्रशासकीय मंजुर्या दिल्या. प्रत्येकवेळी मंजुरीचा स्तोम पुढे ठेवुन या विषयावर सभासदांकडुन नवीन नवीन गोष्टी मागविल्या जातात. पण आपल्याला जी काही ठरावानुसार कार्यवाही करायला पाहिजे. त्याची प्रशासन जरासुद्धा जाणीव ठेवत नाही. हे मी या ठिकाणी तुम्हाला मुद्देसुद्द सिद्ध करून दाखवितो की ज्यावेळी हे नियम बाहेर पडले. त्यावेळी नगरपरिषदेला, महानगरपालिकांना शासनाने पत्र पाठविली आणि त्यांनी सांगितले की, या कायदा तरतुदीचे पालन तुम्हाला करायला पाहिजे. घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० अंतर्गत एक शेड्युल प्रोग्राम ठरवा. कालमर्यादेचा प्रोग्रॅम ठरवा. त्याच्यामध्ये दि. ३१/१२/२०००, दि. ३१/१२/२००१ दि. ३१/१२/२००२ आणि दि. ३१/१२/२००३ ही जी अस्तित्वात असलेली लॅन्ड फिलिंग म्हणजे भु-भरावाच्या ज्या साईट आहेत. त्या वापरण्याजोगा उपयुक्त कराव्यात म्हणजे त्या चांगल्या कन्डिशनमध्ये कराव्यात. म्हणजे आता जसे सन्मा. सदस्य जयंत पाटील यांनी पोटतिडिकीने सांगितले की, ती एग्जिस्टिंग लॅन्ड फिलिंग साईट आहे. ती कोणीही त्या ठिकाणी इम्प्रेसन्ट केली नाही. त्याला कंपाउन्ड घातले नाही. त्याला गेट लावला नाही. त्याच्यामध्ये भटकी जनावरे जातात. त्या जनावरांना बंद केलेले नाही. त्या ठिकाणी तो कचरा जाळण्याचे नियमितप्रमाणे चालु आहे. हा एक भाग दि. ३१/१२/२००१ पर्यंत महानगरपालिकेने ज्या ज्या ठिकाणी सध्या भु-भराव आहेत. त्या त्या ठिकाणी ती दुर्गंधी आम्ही सगळे मुकाटपणे सहन करतो. काहीही बोलत नाही. काहीतरी पर्याय होईल. तेव्हा कुठेतरी हा कचरा बाजुला जाईल. अशा परिस्थितीमध्ये त्या भु-भरावाच्या साईट अजिबात डेव्हलप झाल्या नाहीत. सन्मा. सदस्य जोजफ घोन्सालवीस यांनी सांगितले की, ८० लाखाची मंजुरी झाली. कुठल्या साईट डेव्हलप झाल्या ते मला सांगा. कुठे कंपाउन्ड घातले? कुठे तारेचे कंपाउन्ड घातले? कुठे गेट लावले? कुठेही झालेले नाही. लॅन्ड फिलच्या एग्जिस्टिंग साईट जे कायद्याच्यानुसार विकसित करण्यासाठी उपयुक्त करण्यासाठी प्रशासनाने एक पैशाचीसुद्धा कारवाई केलेली नाही. याच्यामध्ये कुठलेही सभासद कधीही आडवे आलेले नाहीत. साहेब, माझे बोलुन पुर्ण झाल्यानंतर तुम्हाला उत्तर द्यायचे तर द्या अथवा उत्तर नका देऊ. आता हे नेहमीचेच झालेले आहे. आम्ही बोलायचे तुम्ही सांगायचे पण करायचे कोणीच नाही आणि आता हे करण्याची दिशा कळली पाहिजे. दि. ३१/१२/२००१ पर्यंत तरतुदीप्रमाणे जी कार्यवाही प्रस्तावित केली होती. त्यावर आम्ही कुठलीही कारवाई केलेली नाही. दि. ३१/१२/२००२ पर्यंत नवीन लॅन्ड फिल्ड आहेत. म्हणजे आता ज्या ठिकाणी कचरा भरतो. त्या ठिकाणी तो एक्सेस पडतो. कुठेही ठेवायला जागा नाही. तर आणखी नवीन साईट शोधुन त्या फायनल कराव्यात. आयडेन्टीफाय करावा आणि त्यासुद्धा वापरण्याजोग्या परत कराव्यात. अशा प्रकारचे निर्देश त्याच्यामध्ये असताना प्रशासनाने त्याच्यावर काय केले? आता जो शेवटचा मुद्दा आहे की, घनकच्यावर प्रक्रिया करणारा व त्याची विल्हेवाट लावणारा प्रकल्प. हा प्रकल्प प्रत्यक्षात दि. ३१/१२/२००३ पुर्वी उभा करण्यांस पाहिजे होता. आमची कारवाई २००३ नंतर सुरु झालेली आहे. अजुन प्रकल्प काय? त्या प्रकल्पाची जागा फायनल झालेली नाही आणि विशेष म्हणजे पीठासीन अधिकारी साहेब तुम्ही बघा की, प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने जे पत्र पाठविलेले आहे ते पत्र इतके स्वयंस्पष्ट आहे. त्या पत्रातील पहिला पैरेग्राफ वाचुन दाखवितो. महाराष्ट्र

पोल्युशन कंट्रोल बोर्ड आफ्टर एगझामिनिंग द प्रपोजल हेल्ड बाय ग्रॅन्ट अँप्रु टु मिरा भाईदर म्युनिसिपल कार्पोरेशन डिस्ट्रिक्ट ठाणे हॅक्हिंग देअर म्युनिसिपल ऑफिस ॲट भाईदर फॉर सेटिंग अप ॲन्ड टु ॲपरेट म्युनिसिपल सॉलिड वेस्ट पोसेसिंग ॲल डिस्पोजल फॅसिलिटी हॅज सर्वे नं. ६५ ॲन्ड सर्वे नं. २५ ॲन द टर्मस ॲन्ड कन्डिशन्स ॲट्च हिअरविथ ॲस पर दी म्युनिसिपल रुल्स वेअर टु बी सेट अप. प्रदुषण नियंत्रण मंडळ स्वतःच्या डोक्यावर काहीही घ्यायला तयार नाहीत. मी असे म्हणत नाही की २००३ गेल्यानंतर आम्ही या जागेला परवानगी देतो. पण ते उलट तुम्हाला जागे करतात की तुम्ही २००० पुर्वी सेटल करायला पाहिजे होता. आता आपण असे म्हणुया की एखादा प्रोजेक्ट सेट अप करायला एखादी जागा निश्चित करण्यांत वेळ गेला. त्याच्यावर आरक्षण टाकण्यांत वेळ गेला. त्याच्यावर आलेले ऑब्जेक्शन, सजेशन बाजुला काढण्यांत वेळ गेला. त्याच्यानंतर शासनाने एक आदेश काढला की या सगळ्या जमिनी ताबडतोब हस्तांतरीत करण्यांत याब्यात. कलेक्टरला त्या जमिनीची किंमत आपल्या मोजावी लागली नाही. जी जागा ताब्यात आली ती मोफत आली. त्याच्यानंतर तो प्रोजेक्ट सुरु करण्यासाठी आपल्याला जवळजवळ ५० टनाला परवानगी मिळालेली आहे. शेवटची स्टेप आता सुरु झालेली आहे. म्हणजे मंदिराचा कळस बांधायला सुरुवात झालेली आहे. पायाचा काहीही पत्ता नाही. दि. ३१/१२/२००१, दि. ३१/१२/२००२ च्या ज्या काही गोष्टी आम्हाला करायला पाहिजे होत्या आणि त्याच्यामधुन मुद्यामुद्याने आपल्याला सांगतो की सगळ्यात पहिल्यांदा महानगरपालिकेने ज्या कचन्याच्या पेट्या आहेत. त्याचे डिझाइन करायला पाहिजे होते. तशा प्रकारच्या तरतुदी कायद्यामध्ये केल्या म्हणुन तुम्हाला सांगतो. जैविक कचरा आहे. त्या जैविक कचन्यापासुन जी प्रक्रिया होईल असा कचरा हिरव्या किंवा पिवळ्या रंगाच्या रिसायकलिंग म्हणजे ज्याच्यावर पुन्हा प्रक्रिया करणार. प्लास्टिक कचरा त्याचा रंग सफेद असेल. ज्याच्यावर कुठलीही प्रक्रिया होणार नाही. डायरेक्ट तो भरावासाठी वापरला जाईल असा कचरा काळ्या रंगाचा डबा असेल अशा कचरापेट्या तयार करणे. कम्युनिटी बिल तयार करून त्याप्रमाणे समाजामध्ये किंवा सोसायटीमध्ये जनजागरण मोहिम महानगरपालिकेने राबवायला पाहिजे. आजपर्यंत एकही जनजागृती मोहिम घेतलेली नाही. त्याशिवाय आपल्याकडे कितीतरी लायन्स क्लबसारखे आहेत. तसेच इतर क्लब आहेत. रोटरी क्लब आहे. तसेच इतर क्लबच्या लोकांना बोलावुन त्यांच्याबरोबर ह्या प्रोग्रेमबद्दल लोकांमध्ये अशी भावना निर्माण व्हावी की जो कचरा निर्माण होतो. तो कचरा वेगवेगळा टाकावा अशाप्रकारचे कुठलेही प्रकरण घडलेले नाही. याच्याशिवाय एन.जी.ओ. म्हणजेच नॉन गवर्नमेन्ट ऑर्गनाइझेशन आहे. त्यांच्याशी कधीही महानगरपालिकेने चर्चा केलेली नाही की आम्हाला हे राबवायचे आहे. ज्या ठिकाणी कचरा जमा होतो. त्या ठिकाणी विघटन करण्यांची पद्धत असावी. अशी या कायद्यामध्ये तरतुद केलेली आहे. पीठासीन अधिकारी साहेब, फार महत्वाची बाब म्हणजे ज्या ठिकाणी कचरा जमा होतो. त्या ठिकाणी जर विघटन झाले नाही तर तुम्ही उत्तन काय? गोराईच्या खाडीवर ५०० टनचा प्रोजेक्ट करा. पण कधीही सक्सेस होणार नाही. कारण तुमचा सगळा कचरा तिकडे एकत्र होऊन गेल्यानंतर ज्याच्यावर प्रक्रिया होईल. तो कचरा फक्त आतमध्ये जाईल. बाकीचा कचरा तुम्हाला ठेवायला जागा राहणार नाही. म्हणुन विघटन करण्याची जी प्रक्रिया आहे. त्याबाबत महानगरपालिकेचे एकदम उदासीन धोरण आहे. प्रशासनाने याबाबत कुठल्याही प्रकारे कधीही सिरिअसनेस घेतलेला नाही. टाकाऊ औषधे, वैद्यकिय कचरा वेगळा करणे इतर बाबी म्हणजेच बांधकाम साहित्य वेगळे उचलणे वेगळे करणे, ही बाब सभागृहाच्यादृष्टीने अतिशय महत्वाची आहे की, आता आम्ही तुम्हाला सर्व मंजुच्या देण्याचे काय राहिलेले आहे? आम्ही तुम्हाला सर्व मंजुच्या दिलेल्या आहेत. पण त्याही पलिकडे आपल्याकडुन कुठली कारवाई झालेली नाही. याठिकाणी विशेष बाब म्हणजे आपल्यापैकी किती लोकांनी बी.ए.आर.सी. चा प्रोजेक्ट पाहिलेला आहे. हे मला माहिती नाही. मी स्वतःला झानी समजत नाही. परतु बी.ए.आर.सी. चा प्रोजेक्ट ज्यांनी आम्हाला दाखविला. ते शरद काळे यांचेच वक्तव्य केलेले तुम्हाला मी सांगतो. जेव्हा आम्ही बी.ए.आर.सी. चा प्रोजेक्ट व्हिजीट केला. तेव्हा आम्ही त्यांना विचारले की, सर, तुम्ही एवढे सर्व केलेले आहे. हा एवढा प्रोजेक्ट उभा केलेला आहे. त्याच्या आजुबाजुला कचरा पडला. त्याचे काय? त्यांनी मला एकच उत्तर दिले की, साहेब या कचन्याचा आम्हाला काहीही उपयोग होत नाही. मग आम्ही शहरात असेच करायचे का? की तुमच्यासारखा प्रोजेक्ट उभा करायचा आणि त्या प्रोजेक्टसाठी न वापरला जाणारा कचरा म्हणुन तो बाजुला ठेवुन करायचा. त्याच्यावर ते काहीही उत्तर देऊ शकले नाही. मी म्हटले तुम्ही कशाप्रकारे, कुठला कचरा वापरता? तर म्हणे प्रत्येक घरातुन बास्केटमध्ये कचरा येतो. त्याच्यामध्ये जे वेस्टेज अन्नपदार्थ आहेत. त्याच्यावर प्रक्रिया होते. असाच कचरा आम्ही घेतो. आणि आम्ही उरलेला कचरा त्यांना परत देतो. तो कचरा विघटन करण्यासाठी त्यांच्याकडे काय सिस्टिम आहे? असे मी विचारले तर आपण ज्या टेबलावर बसलात त्या टेबलाचा एक दशांश भाग एवढाच प्लॅटफॉर्म आहे. म्हणजे दहा कचन्याच्या टोपल्या राहतील. तेवढाच प्लॅटफॉर्म आहे. त्याच्यावर विघटन करतात. म्हणजे कोथीबीर,

गाजर, मुळा याच्यासारखे टाकाऊ पदार्थ बाजुला मटणाची हाडके वगैरे बाजुला करणार प्लॅस्टिकच्या पिशव्या बाजुला करणार. आणि मग तो कचरा हिटरमध्ये जाईल. त्याला हिटिंग देऊन नंतर बाकी सगळे प्रोसेस आहेत. समजा आमच्या मिरा भाईदर किंवा या जगामध्ये अशा गोष्टी यायला आम्हाला खुप वेळ लागणार आहे. आम्ही हा प्रोजेक्ट घेतला. तर आम्हाला त्याच्यातुन काय मिळणार आहे? सगळ्या कचन्यामध्ये जैविक टक्केवारी म्हणुन मी सांगतो प्रशासन आम्हाला ज्या चार गोष्टी सांगायला पाहिजेत त्या चार गोष्टी सांगत नाही आणि मग आम्हाला याचा कुठेतरी अभ्यास करून हे सांगावे लागते की यांनी असे ठरवायला पाहिजे की, शंभर किलोच्या कचन्यामध्ये जैविक होणारा कचरा किती पंचवीस ते तीस टक्क्यापेक्षा जास्त नाही. म्हणजे तुम्ही ७५ टक्के कचन्याचे तुम्ही काय करणार? ५० एम.एल. चा प्रोजेक्ट उभा राहिला. तुम्ही एकुण २६५ टनचा कचरा दाखविला. त्याच्यामध्ये जरी तुम्ही सगळीकडे २५ टनाचे हे केले तरी २६५ टन कचन्यामध्ये तीस टक्के वजा सत्तर टक्के म्हणजे १७५ टन जो कचरा आहे. हा त्या बी.ए.आर.सी. च्या प्रोजेक्टमध्ये जाणारच नाही. तरी आपण असे म्हणु की, बी.ए.आर.सी. चा प्रोजेक्ट आम्ही चालविला तर त्याच्यामध्ये पाहिलेल्या गोष्टी म्हणजे त्याच्यापासुन जो मिथेन गॅस निघतो. त्या मिथेन गॅसची तुम्ही क्वालिटी बघा. ही जर तुम्ही कुठल्याही लॅबोरेटरीमध्ये पाठविली तर पोल्युशन कंट्रोल बोर्ड तुम्हाला याची परवानगी देणार नाही. त्या ठिकाणी मिथेन गॅसचा वापर कॅन्टिनच्या शेगडीमध्ये करतात. मी कॅन्टिन पाहिली तुम्हाला सांगतो. की त्या शेगडीला एवढे काजळ भरलेले होते. त्यांना विचारले तुम्ही काय बनवता? त्यांनी सांगितले की फक्त चहा बनवितो. दुसरे काही तो बनवत नाही. एक पाच टनाचा प्रोजेक्ट उभा राहिला आणि जर बी.ए.आर.सी. च्या कॉलनीतील लोकांना चहा देण्यापुरती ती शेगडी चालत असेल तर सन्मा. सदस्य जयंत पाटील यांच्या एरियामध्ये आम्ही जर हा प्रोजेक्ट उभारला तर मला वाटत नाही की ते घरच्याच लोकांना चहा पाजु शकतील एवढा गॅस तरी तयार होईल का? दुसरी बाब अशी आहे की जो गॅस तयार होतो त्याची क्वालिटी ही योग्य आहे की नाही. मी म्हणतो म्हणुन नाही. मी म्हणतो ती अयोग्य पण ती योग्य आहे. ती वापरण्याजोगी आहे. तुम्ही घरामध्ये पाईपलाईनने कनेक्शन देऊ शकता. गव्हर्नमेंट त्याला पाईपलाईनला परवानगी देईल. असा गॅस एच.बी. चा गॅस आम्हाला मिळतो. एस.ओ. चा कसा बनतो. असे सरकारने कुठेतरी हे केलेले आहे का? मला ह्या गोष्टी एवढ्यासाठी सांगायच्या आहेत की आम्ही हे करीत आहोत. ह्याच्यामागे कोणाचेही निर्देश नाहीत. आम्हाला गव्हर्नमेन्टने जे पत्र पाठविलेले आहे. त्याच्यात बी.ए.आर.सी. चा कुठेही उल्लेख नाही. उलट त्यांनी सांगितले की, पंजाबराव कृषी विद्यापीठाने जे काही प्रोजेक्ट उभे केले. त्या धर्तीवर तो प्रोजेक्ट उभा करावा. आणि असे असताना बी.ए.आर.सी. चा प्रोजेक्ट उभा करण्यामध्ये कुठल्याही प्रकारचे स्वारस्य नाही. कारण आमचीच पहिली महानगरपालिका ठरेल की जी बी.ए.आर.सी. चा प्रोजेक्ट उभी करते. आजपर्यंत कुठल्याही महानगरपालिकेने हा प्रोजेक्ट पब्लिकसाठी राबविलेला नाही. अध्यक्षसाहेब, तुम्हाला सांगतो की त्यांची मुलाखत सामना पेपरमध्ये आलेली आहे. त्यांनी एवढेच सांगितले की, एखाद्या हॉस्पिटलच्या कॉलनीमध्ये उदाहरणार्थ नेहीमध्ये किती शिस्त आहे ते तुम्हाला माहिती आहे. अशा ठिकाणी तो प्रोजेक्ट आहे. पण शासकीय स्तरावर यांना कोणीही आयडेन्टिफाय केलेले नाही असा प्रोजेक्ट आम्ही कसा घेणार? त्याचे आउटपुट काय? त्याला येणारा खर्च काय? आणि त्याच्यासाठी आम्ही ज्या जागा द्यायच्या त्याला खर्च काय? असा सगळा विचार करता हे बी.ए.आर.सी. चे प्रोजेक्ट पूर्ण अभ्यास केल्याशिवाय आणणे योग्य होणार नाही असे मी सांगतो. मी या ठिकाणी एक ठराव मांडतो त्या ठरावाचे मी वाचन करीत आहे की, प्रत्येकवेळी पदाधिकारी, सदस्य प्रशासनाने प्रस्तुत केलेल्या सगळ्या प्रस्तावांना मंजुच्या देत असतात. वर्षानुवर्षे जातात. परंतु प्रत्यक्ष जागेवर काहीही होत नाही. म्हणुन मी ठराव मांडत आहे की,

(ठरावाचे वाचन केले.)

शशिकांत भोईर :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

रोहित सुवर्णा :-

या विषयाला आमचे समर्थन आहे. तुम्ही जो विषय वाचून दाखविला त्या विषयाला आमचे समर्थन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

या ठरावाला आमचे समर्थन आहे.

मा. महापौर :-

मुळ ठराव मंजुर आहे का? की तुम्ही त्याच्यासमोर दुसरा ठराव ठेवलेला आहे.

महेन्द्रसिंग चौहान :-

ठराव क्या था वह आपके समझ मे आया क्या?

मा. महापौर :-

वह ठराव मेरे समझ मे आया।

हँरल बोर्जिस :-

पीठासीन अधिकारी साहेब सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे साहेबांनी जो ठराव मांडलेला होता. त्या ठरावाला मी अनुमोदन दिलेले आहे. दुसरा एक ठराव समोर आलेला आहे. परंतु, या ठरावामध्ये पंधरा ते पंचवीस टनचा उल्लेख आहे. कृपया याची इतिवृत्तांतामध्ये आपण व्यवस्थित नोंद करावी. आपण ठरावामध्ये पन्नास टनाची मागणी केलेली आहे. आपण गोषवाच्यामध्ये पंधरा ते पंचवीस टन असे नमुद केलेले आहे.

जयंत पाटील :-

आपण एकीकडे ठराव मांडता आणि दुसरीकडे आपली कमिटी नेमण्याची तयारी चाललेली आहे. नक्की काय आहे? कमिटी नेमू आणि नंतर काय तो निर्णय घेऊ असे आपण मघाशी बोललात. ही तिसरी कमिटी झाली. आयुक्तसाहेब याच्यामध्ये नक्की काय आहे?

रिटा शाह :-

महापौर साहेब, मला एक कन्फ्युजन आहे. त्याचे जरा आपण मला उत्तर द्यावे. कारण मागे माजी नगराध्यक्ष प्रफुल्ल पाटीलसाहेब यांनी असा उल्लेख केला की, त्यांचा जो मागचा ठराव आहे तो मंजुर करून आता जो ठराव आहे. तो तुम्ही मंजुर करा. कारण ते दोन्ही ठराव संलग्न आहे. त्यांचा मागचा जो ठराव आहे तो ठराव त्या सभेमध्ये मंजुर झाला की आजच्या सभेमध्ये मंजुर झाला होता.

मा. आयुक्त :-

मागच्या सभेत तो ठराव मंजुर झाला होता.

याकुब कुरेशी :-

मागच्या सभेला ठराव मंजुर झाला असे बोलता तर या सभेत ठराव वाचण्याची काय गरज होती?

मिलन म्हात्रे :-

दोन्ही ठराव मताला टाका. पहिला आणि दुसरा ठराव असे दोन्ही ठराव मताला टाका. आम्ही सर्व सदस्यांनी उमे राहुन मतदानाची मागणी केली. त्यामुळे मतदानाची प्रक्रिया सुरु करा.

प्रफुल्ल पाटील :-

आम्हाला कुठल्याही कायदेशीर कारवाईला सामोरे जायचे नाही.

मोहन पाटील :-

जो ठराव सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटीलसाहेबांनी मांडलेला आहे. त्याच्या अगोदर इतिवृत्तांत मंजुर केले नाही. म्हणून आक्षेप घेतलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आम्ही या ठरावात याचा विषय लिहिलेलाच नाही.

याकुब कुरेशी :-

पीठासीन अधिकारी साहेब यांनी सांगितले की ठराव क्र. ३५ चा उल्लेख आहे. म्हणुन ठराव क्र. ३५ वाचायचा आहे. मी प्रश्न विचारल्यानंतर तुम्ही उत्तर दिले की ठराव क्र. ३५ चा उल्लेख आहे. म्हणुन ठराव क्र. ३५ वाचायचा असे तुम्ही रुलिंग दिलेले आहे.

मा. महापौर :-

मागे जो ठराव क्र. ३५ झालेला आहे. त्या ठरावापेक्षा हा ठराव वेगळा आहे. त्यांनी आपल्या ठरावाच्या अगेन्स्टमध्ये ठराव दिलेला आहे. तो ठराव आपण पारित केला. आपल्याला प्रायोगिक तत्वावर जे करायचे आहे ते त्यांनी त्या प्रशासनाकरीता कारवाई प्रेरित करावी म्हणुन त्यांनी ठराव केलेला आहे.

याकुब कुरेशी :-

त्यावेळी त्यांचा विरोध होता. आणि तो विरोध त्यांनी नोंदविलेला आहे.

हँरल बोर्जिस :-

याची हेतुपरस्पर पुर्तता केली नाही असे त्याचा अर्थ होईल.

याकुब कुरेशी :-

खरे म्हणजे या ठिकाणी विषयपत्रिकेवर हा ठरावच नाही. मग त्याच्यावर मतदान कसे करणार?

प्रफुल्ल पाटील :-

ठराव आहे की नाही. ते नगरविकास खाते ठरवतील नाहीतर रद्द करतील. कृपया ठराव मतदानाला टाकावा.

याकूब कुरेशी :-

ते स्वीकृत नगरसेवक आहेत. ते अनुमोदन देऊ शकत नाही.

रोहित सुवर्णा :-

मी अनुमोदन दिलेले नाही. मला माहिती आहे. स्वीकृत काय असते ते.

प्र. सचिव :-

दुसऱ्या ठरावाला सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे हे सुचक आहे आणि सन्मा. सदस्य हँरल बोर्जीस यांनी अनुमोदन दिलेला ठराव आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आम्ही मागणी केलेली होती की तोही ठराव मतदानाला ठेवा. दुसरा ठराव मतदानाला ठेवलेला नाही. आम्ही चार सदस्यांनी मागणी केलेली होती की दोन्ही ठराव मतदानाला ठेवा.

प्र. सचिव :-

प्रकरण क्र. ४१ करीता दोन ठराव आलेले आहेत. पहिला ठराव जो आहे त्या ठरावाला सुचक सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे आहे आणि सन्मा. सदस्य हँरल बोर्जीस यांनी अनुमोदन दिलेले आहे. दुसरा जो ठराव आहे. त्या ठरावाला सुचक सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील आहे आणि सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर यांनी अनुमोदन दिलेले आहे. शेवटचा ठराव सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांचा आलेला आहे. सदरचा ठराव मी प्रथम मतास टाकतो. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील हे त्या ठरावाचे सुचक आहेत आणि अनुमोदन सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर यांचे आहे. या ठरावाच्या बाजूने जे सदस्य आहेत त्यांनी हात वर करावयाचे आहेत व याच्याविरुद्ध जे सदस्य आहेत त्यांनी हात वर करावयाचे आहेत. तसेच या ठरावामध्ये तटस्थ कोण सदस्य आहेत त्या सदस्यांनी हात वर करावयाचे आहेत. सन्मा. सदस्य श्री प्रफुल्ल पाटील यांचा ठराव मी वाचून दाखवित आहे.

घनकचरा व्यवस्थापन खत प्रकल्प व ओल्या कच-यापासून मिथेन गॅस निर्मिती प्रकल्प राबविणेबाबत.

पर्यावरण (संरक्षण) अधिनियम १९८६ मधील तरतुदीनुसार नागरी घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० नुसार विशिष्ट कालमर्यादेत करावयाच्या कार्यवाहीसाठी तत्कालीन नगरपरिषदेने ठराव क.-३८३/३१/१०/०१ मंजुर करून आवश्यक त्या आर्थिक व प्रशासकिय मंजु-या दिल्या आहेत.

महानगरपालिका स्थापनेनंतर घनकचरा प्रक्रिया व विल्हेवाट प्रकल्प कार्यान्वित करण्यासाठी मौजे पाली सर्वे नं. ६५ (४८) मौजे उत्तन सर्वे नं. २५ क्षेत्र अ.क. १०-७२-० व २०-७२-० अशी एकूण ३१ हेक्टर ४८ आर ही जागा शासनाने हस्तांतरीत केली आहे.

नागरी घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० नुसार महानगरपालिका हददीतील घनकच-याचे संगहण, परिवहन, पृथक्करण पकिया व विल्हेवाट त्यात भूमिभरावाचा समावेश आहे. या नियमातील नियम ३ (xiv) मधील व्याख्येनुसार महानगरपालिका पाधिका-यावर जबाबदारी टाकण्यात आली असून या नियमातील अनुसुचि १ मध्ये या तरतुदीच्या अंमलबजावणीसाठी कालबद्ध कार्यक्रम निश्चित करून देण्यात आलेला होता. या अधिनियमातील व नियमातील तरतुदीचा भंग केल्यास कलम १५ अन्वये कारवाई परस्तुत केली आहे.

नियम २ व ३ प्रमाणे परिशिष्ट १ नुसार अस्तित्वात असलेल्या भू-भरावाच्या जागा नियमातील तरतुदीनुसार दि. ३१/१२/२००० पर्यंत किंवा तत्पूर्वी सुरु करावा. वरीलप्रमाणे तरतुदी केलेल्या आहेत. महानगरपालिका स्थापनेपासून वरील जागेवर घनकचरा प्रक्रिया व विल्हेवाट प्रकल्प सुरु करण्यासाठी ठराव क. ३५ दि. २०/११/२००३ रोजी पारित झाला आहे. तसेच भ-भरावाच्या जागा उपयुक्त करण्यासंदर्भात स्थायी समितीने मंजुरी दिली आहे. दुर्दैवाने प्रशासनाने सदर बाबी गांभीर्याने अजूनपर्यंत घेतलेल्या नाहीत. घनकचरा व्यवस्थापनाचे नियम सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशानुसार तयार केले असून सदर नियमाची अंमलबजावणी करावयाची होती. नियम क. ६ (१) व (३), ७ (१) मधील तरतुदीनुसार व परिशिष्ट २ मध्ये अंतर्भूत केल्याप्रमाणे सामुदायिक कचरा पेटी, हाताळणी करण्याजोग्या तसेच अनुकमे जैविक प्रक्रिया करण्याजोगा कचरा हिरव्या रंगाने पुनरप्रक्रिया करण्याजोगा कचरा सफेद रंगाच्या व इतर कचरा ठेवण्यासाठी काळ्या रंगाने रंगवून तयार कराव्यात.

दि. ९/६/२००४ रोजी मनपाने भरविलेल्या कार्यशाळेत अशापकारच्या सामुदायिक कचरा पेटया म.न.पा.ने सारख्या रचनेच्या तयार करून सर्व रहिवाशी सोसायट्यांना घाव्यात व त्याचा खर्च मालमत्ता कराच्या बिलाद्वारे वसुल करावा अशा सुचना मांडल्या होत्या. त्या मान्यही केल्या होत्या.

टाकाऊ औषधे/ वैद्यकीय कचरा तसेच औद्योगिक कचरा नागरी घनकच-यामध्ये मिश्रण होता कामा नये. बांधकाम व पडिक बांधकामाचा कचरा वेगळा जमा करून नियमानुसार त्याची विल्हेवाट लावावी. कोणत्याही परिस्थितीत कचरा जाळला जाऊ नये. भटक्या पाण्यांचा सहवास कचरा साठवण्याजागी असू नये अशा नियमातील तरतुदीचे पालन करण्यास प्रशासन यशस्वी ठरले नाही.

कचरा गोळा करण्याचे वेळापत्रक व पृष्ठती शहराच्या नागरिकांना जाहिर सुचनेद्वारे महानगरपालिकेने कळविले नाही.

कचन्याचे नियमानुसार विघटन करण्यासाठी महानगरपालिकेने एकही जनजागरण मोहिम राबविली नाही. तसेच स्थानिक समाजकल्याणकारी संस्था किंवा एन.जी.ओ. समवेत या संदर्भात कोणत्याही सभांचे आयोजन केले नाही. निकडीच्या काळात हाताने काम करणा-या कर्मचा-यांच्या आरोग्याच्या सुरक्षिततेसाठी कोणतीही उपाययोजना केली नाही.

कचरा वाहतुक करणा-या गाडया उघडया असून पूर्णपणे नादुरुस्त आहेत. गाडयांना मागील फाळकी नसुन कच-यावर कोणतेही आवरण घातले जात नाही. गाडयांच्या आकारक्षमतेपेक्षा जास्त कचरा भरल्याने तो उघडपणे दिसून त्याची दुर्गंधी वाहतुक करताना वातावरणात पसरते. सर्वच वाहनांतील कचरा विघटन न केलेला असतो. नियम क. ६ (१) व (३), ७ (२) मधील परिशिष्ट ३ नुसार अस्तित्वात असलेल्या भ-भरावाच्या जागा विकसित करून उपयुक्त केल्या नाहीत. भू-भरावाच्या जागा वॉटर बॉडीला लागून घेऊ नयेत उदाहरणार्थ नवघर सर्वे नं. २०९ मधील डंम्पिंग गाउन्ड. तसेच भू-भरावाच्या जागेसभोवताली ना विकास बफर झोनच आरक्षणही केलेले नाही.

भू-भरावाची जागा योग्य प्रवेशद्वारासहित चहूबाजूस कुंपण घातलेली असावी. त्या जागेत भटक्या पाण्यांनी प्रवेश करता कामा नये. सुरक्षित वाहतुकीसाठी भू-भरावाकडे जाणारे व आतील रस्ते तयार केले पाहिजेत. सदर ठिकाणी प्रदुषण नियंत्रण व्यवस्था, इतर मशिनरी, कार्यालयीन रेकॉर्ड कार्यालय, मशीनरीसाठी रोड, वजनकाटा, अग्निशमन साहित्य, काम करणा-या कर्मचा-यांसाठी पाणी, वीज व्यवस्था, आरोग्य चिकित्सक व्यवस्था इ. सोयी असाव्यात.

वरीलप्रमाणे नियमात तरतुदी असतानाही म.न.पा.ने कोणतीही कार्यवाही केलेली नाही. प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने क. BO/MSWNB-2675 नुसार मौजे पाली येथील सर्वे नं. ६५ (४८) व २५ हया जागेत घनकचरा प्रकल्प व विल्हेवाट प्रकल्प उभा करण्यास मंजुरी देउनसुधा आजपर्यंत म.न.पा. प्रशासनाने कोणतीही कार्यशाळा केलेली नाही.

घनकचरा व्यवस्थापनासंदर्भात महाराष्ट्र शासनाने म.न.पा.ला वेळोवेळी दिलेले आदेश प्रशासनाने महासभेपुढे आणले नाहीत. तसेच त्या आदेशांचे पालनही केले नाही. दि. २२/०९/२००४ रोजी कमांक-संकीर्ण/२००४/घनव्य/नावि-२ अन्वये प्रधान सचिव, नगरविकास विभाग महाराष्ट्र शासन यांनी दिलेला आदेश व त्या आदेशातील कालमर्यादा व म.न.पा. ने कार्यवाही करण्यात केलेली दिरंगाई लक्षात घेता प्रशासनाने हेतुपरस्पर हे आदेश महासभेपुढे आणले नाहीत किंवा त्याचा उल्लेख गोषवा-यातही केला नाही.

गोषवा-यातील माहितीप्रमाणे उर्वरित १०० टन कच-यावर प्रकिया करण्यासाठी भाभा अनुसंशोधन संस्थेद्वारे विकसित केलेल्या यंत्रणेचा उपयोग करून त्यापासून खत, मिथेन गॅस, वीज यांची निर्मिती करता येईल.

प्रत्यक्षात अशा प्रकारची यंत्रणा कोणत्याही स्थानिक स्वराज्य संस्थेने उभारलेला नाही. भाभा अणुसंशोधन केंद्राने तयार केलेली यंत्रणा किंवा त्याद्वारे निर्माण होणार खत व मिथेन गॅसच्या दर्जाबाबत प्रदुषण मंडळ किंवा तत्सम प्राधिकरणाने प्रमाणित केलेले नाही. सदर यंत्रणेमार्फत फक्त विघटीत केलेल्या जैविक कच-यावरच प्रकिया होउ शकते.

यामुळे राज्य शासनाच्या दि. २२/९/२००४ च्या आदेशात किंवा इतर कोणत्याही आदेशात सदर यंत्रणेला राज्य सरकारने पुष्टी दिलेली नाही. तत्कालीन नगरपालिका ठराव क. ३८३ दि. ३१/१०/२००९ महानगरपालिका ठराव क. ३५ दि. २०/११/२००३ नुसार नागरी घनकचरा (व्यवस्थापन व हाताळणी) नियम २००० च्या नियमातील प्रस्तुत केलेली कार्यवाही करण्यासाठी दिलेल्या प्रशासकीय व आर्थिक मंजु-या देउनही प्रशासन व पदाधिकारी हेतुपरस्पर त्यावरील कार्यवाही टाळत आहेत. मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाची अंमलबजावणी न केल्याने न्यायालयाचा अवमान झाल्यास त्या प्रकरणी आम्ही जबाबदार रहाणार नाही. मा. सर्वोच्च न्यायालयाच्या आदेशाचे उल्लंघन करणे, नागरी घनकचरा (व्यवस्थापन व हाताळणी) नियम २००० च्या तरतुदीची पालन न करणे, भारतीय संविधानाच्या परिच्छेद क. २४३ (W) व १२ च्या परिशिष्टात नमुद केलेली जबाबदारी पार न पाडणे, नगरपालिका ठराव क. ३८३ दि. ३१/१०/२००९ नुसार कार्यवाही न करणे महानगरपालिका ठराव क. ३५ दि. २०/११/२००३ चे इतिवृत्त वर्षापर्यंत हेतुपरस्पर कायम न करणे हया सर्व प्रकरणी संबंधितांवर

जबाबदारी निश्चित करण्यात येउन पर्यावरण (संरक्षण) अधिनियम १८८६ च्या कलम १५ च्या तरतुदीचा भंग करणे व किंवा पालन न केल्याबाबत कारवाई करण्यात यावी.

आजच्या महासभेत विषय क. ४१ वरील कार्यवाही नगरपालिका ठराव क. ३८३ व महानगरपालिका ठराव क. ३५ दि. २०/११/२००३ प्रमाणे करण्यात यावी. तसेच प्रधान सचिव यांचे आदेश क. संकिर्ण/२००४/घनव्य/नवि-२ नुसार १०० टन जैविक कच-यापासून कंपोस्ट खत निर्मितीसाठी अकोला म.न.पा. साठी पंजाबराव कृषि विद्यापीठ अकोला यांनी राबविलेल्या प्रकल्पाच्या धर्तीवर तांत्रिक व प्रशासकिय बाबीचा अभ्यास करून प्रकल्प राबविण्यात यावा.

ठरावाच्या बाजुने असलेल्या सदस्यांची नावे :-

- (१) श्री. पाटील अनंत रामचंद्र
- (२) श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश
- (३) श्री. रतन कृष्णा पाटील
- (४) श्रीम. शुभांगी सिताराम नाईक
- (५) श्रीम. शानु गोहिल
- (६) श्री. जयंत महादेव पाटील
- (७) श्री. अगवाल धनराज नंदलाल
- (८) श्री. सिंग मदन उदितनारायण
- (९) श्री. रोहिदास शंकर पाटील
- (१०) श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय
- (११) श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण
- (१२) श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन
- (१३) श्री. नरावत भंवरीकुंवर चेनसिंह
- (१४) श्री. शरद केशव पाटील
- (१५) श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र
- (१६) श्री. जैन रमेश धरमचंद्र
- (१७) श्री. मिलन वसंत म्हात्रे
- (१८) श्री. म्हात्रे नयना गजानन
- (१९) श्रीम. संगिता विजय म्हात्रे
- (२०) श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ
- (२१) श्री. पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ
- (२२) श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत
- (२३) श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ

ठरावाच्या विरोधात असलेल्या सदस्यांची नावे :-

- (१) श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश
- (२) श्री. दिनेश नलावडे
- (३) श्री. हंसु कमलकुमार पांडे
- (४) श्रीम. सुनिता कैलास पाटील
- (५) श्रीम. सुरेखा यशवंत गायकवाड
- (६) श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम
- (७) श्री. चंद्रकांत भिकालाल मोदी
- (८) श्री. शफिक अहमद खान
- (९) श्रीम. उमा विश्वनाथ सपार
- (१०) श्री. परशुराम दामोदर पाटील
- (११) श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील
- (१२) श्री. शहा शशिकांत रतीलाल
- (१३) श्री. बोर्जीस हॅरल जार्ज
- (१४) श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर
- (१५) श्री. केशव रामभाऊ घरत

(१६) श्रीम. ज्योत्स्ना जालिंदर हसनाळे

ऋ

पुजा प्रताप शिंदे

(१७) श्रीम. जिवी हिरा वाडे

(१८) श्रीम. अनिता जयवंत पाटील

(१९) श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण

(२०) श्री. रोहिदास आत्माराम पाटील

(२१) श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल

(२२) श्री. कोलासो लिओ इजिदोर

(२३) श्री. चौहाण महेंद्रसिंह

(२४) श्री. पाटील धुवकिशोर मन्साराम

(२५) श्री. मोहन मधुकर पाटील

(२६) श्री. पाटील मिलन गोविंदराव

ठरावात तटस्थ असलेले सदस्य :-

(१) श्रीम. शाह रिटा सुभाष

ठरावाच्या बाजूने असलेले सदस्य :- २३

ठरावाच्या विरोधात असलेले सदस्य :- २६

ठरावात तटस्थ असलेले सदस्य :- ०१

एकूण सदस्य ५०

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी जो उपसुचनेचा ठराव मांडलेला होता. त्या ठरावाच्या बाजूने तेवीस जणांनी मतदान केलेले आहे. ठरावाच्या विरोधात सव्वीस जणांनी मतदान केलेले आहे आणि तटस्थ एकच मत आहे अशाप्रकारे बहुमताने सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील यांनी जो उपसुचनेचा ठराव मांडलेला होता. तो ठराव फेटाळण्यांत आलेला आहे आणि सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे आणि सन्मा. सदस्य हऱ्हल बोर्जिस यांचा ठराव मतास टाकावा. सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटीलसाहेब आता जो निर्णय आला त्याच्या उलट निर्णय येणार आहे.

मोहन पाटील :-

पीठासीन अधिकारीसाहेब आपण रुलिंग दिलेले आहे की आपण ही उपसुचना फेटाळलेली आहे.

प्र. सचिव :-

मतदान घ्यायचे आहे.

परशुराम पाटील :-

कोणत्या ठरावाच्या बाजूने मतदान घेणार?

प्र. सचिव :-

सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांच्या ठरावाच्या बाजूने मतदान घेणार.

परशुराम पाटील :-

एकदा तो ठराव मंजुर झाला. अनुमोदन झाले. त्याच्यानंतर सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी जो ठराव मांडला तो ठराव फेटाळला गेल्यानंतर तो ठराव पुन्हा घेण्याचा तुम्हाला काय अधिकार आहे? हे असे कोणत्या नियमामध्ये आहे? ते दाखवा पाहू.

महेन्द्रसिंग चौहान :-

पीठासीन अधिकारी अभी आपने जो रुलिंग दिया। रुलिंग के अगेन्स्ट मे दुबारा व्होटिंग होगा। कौनसा कानुन है?

मा. महापौर :-

माली साहबसे थोडासा सलामशौरा किया। तो उन्होने बोला की, दो ठराव आते हैं। तो दोनो ठराव पे मतदान होना जरुरी है। इस बात को लेके आयुक्तसाहबसे भी मेरी चर्चा हुई थी। उन्होने कहा की, वह प्रोसीजर है। उसको पुरा किजिए।

महेन्द्रसिंग चौहान :-

दोन्हो पे मतदान हुआ। मालीसाहब किधर थे?

परशुराम पाटील :-

माळीसाहेब कोणत्या पुस्तकामध्ये नियम आहे. ते जरा वाचुन दाखविता का?

बी. एम. माळी. :-

महापौर महोदय, पहिला ठराव सर्वानुसारे मंजुर करायचा का?

परशुराम पाटील :-

मला तोंडी नको आहे. लेखी हवे आहे. पुस्तकामध्ये नियम लेखी कुठे आहे? ते दाखवा.

प्र. सचिव :-

आपले जे उपवधी पाठविलेले आहेत. त्याच्यामध्ये तशी नोंद आहे.

महेंद्रसिंग चौहान :-

लेकिन तुम्हारे उपविधी पास नही हुए।

रिटा शाह :-

साहेब केव्हाही कुठल्याही विषयासाठी दोन ठराव येतात. तर पहिल्या ठरावावर मतदान असते की दुसऱ्या ठरावावर असते.

प्र. सचिव :-

शेवटच्या ठरावावर प्रथम मतदान घेतो. नंतर पहिल्या ठरावावर मतदान घेतो. सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांनी मांडलेला ठराव आहे. त्याच्या बाजूने जे असतील त्यांनी आधी हात वर करावयाचे आहेत. त्यानंतर ठरावाच्या विरुद्ध जे असतील त्यांनी हात वर करावयाचे आहेत. तसेच तटस्थ असतील त्यांनी हात वर करावयाचे आहेत.

घनकचरा व्यवस्थापन खत प्रकल्प व ओल्या कच-यापासून मिथेन गॅस निर्मिती प्रकल्प राबविणेबाबत.

मा. महासभा ठराव क. ३५ दि. २०/११/२००३ अन्वये महानगरपालिका क्षेत्रातील मौजे पाली सर्व नं. ६५ (४८) व मौजे उत्तन सर्व नं. २५ अशा एकूण ३१ हेक्टर ४६ आर जागेत घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० नुसार विघटन होणा-या घनकच-यावर प्रकिया करण्यासाठी तसेच पुर्ननिर्माण न करता येणा-या घनकच-याची विल्हेवाट शास्त्रीय पद्धतीने जमिन पुर्नभरण करणेसाठी मंजुरी दिलेली आहे. उपरोक्त मौजे पाली व उत्तन येथील जागेत घनकचरा प्रकिया प्रकल्प उभारणे व जमिन पुर्नभरणसाठी परवानगी देणे बाबत दि. ४/१/२००३ अन्वये महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळ यांचेकडे अर्ज करण्यात आला होता. त्यानुसार No. Bo/MSW NB-2675 दि. २७/८/२००४ अन्वये महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने उपरोक्त निर्देशित जागेत जैविक विघटन होणा-या ५० टन घनकच-यावर प्रकिया प्रकल्प उभारणेसाठी मंजुरी दिलेली आहे. महानगरपालिका क्षेत्रात एकूण २६५ टन घनकचरा निर्माण होतो. त्यापैकी जवळ जवळ ६० टक्के घनकचरा जैविक दृष्ट्या विघटन होणारा आहे. ही बाब विचारात घेता रोज जवळ जवळ १५० ते १६० टन जैविक विघटन होणारा घनकचरा निर्माण होतो. वरील ५० टन क्षमतेच्या घनकचरा प्रकिया प्रकल्प विचारात घेउन उर्वरित १०० टन जैविक विघटन होणा-या घनकच-यावर प्रकिया करून विल्हेवाटीसाठी खत प्रकल्प उभारणीसाठी महानगरपालिका क्षेत्रात कोणतीही योग्य जागा उपलब्ध नाही. त्यामुळे इतर पर्यायाचा विचार करून त्यावर निर्णय घेणे आवश्यक आहे.

- खत निर्मिती
- मिथेन गॅस व खत निर्मिती
- वीज निर्मिती
- जळणासाठी पिलेट निर्मिती इ. पर्याय उपलब्ध आहेत.

भाभा अणुसंशोधन संस्था यांनी जैविक विघटन होणा-या घनकच-यापासून मिथेन वायु व खत निर्मिती प्रकल्प विकसित केलेला आहे. कच-यापासून हा प्रकल्प बंदिस्त असून अन्नअॉरोबिक तत्वावर उभारला जातो. या प्रकल्पातून निघणारा मिथेन वायु जवळच्या निवासी विभागास पाईप लाईनद्वारे स्वयंपाकासाठी पुरविता येतो किंवा गॅस जनरेटच्या मदतीने विद्युत निर्मिती केल्यास ती जवळच्या निवासी/व्यापारी संकुलासाठी वापरता येईल.

महानगरपालिका क्षेत्रात वेगवेगळ्या ठिकाणी आवश्यकतेनुसार बायोगॅस प्रकल्प उभारण्याचे दृष्टिने जागांची प्रशासनाकडून उपलब्ध खालील जागांची पाहणी करण्यात आली.

- १) पेणकरपाडा स्मशानभूमी.
- २) शांती पार्क मलनिस्सारण प्रकल्पाशेजारी.
- ३) सृष्टी वसाहत मलनिस्सारण प्रकल्पाशेजारी.

- ४) मा. आमदार मुझफक्कर हुसेन विकसित करित असलेल्या स्मशान भूमिला लागून असलेल्या नाल्याचे अग्नेय बाजूस.
- ५) नवघर पाण्याचे टाकी पाठीमागे.
- ६) जेसल पार्क मलनिस्सारण केंद्राचे जागेत.
- ७) मुर्धा ते उत्तन रोड सुलभ शौचालयाचे पाठीमागे नाल्यास लागून पाण्याचे टाकीचे बाजूला.

अशा प्रकारचे प्रकल्प मुंबई महानगरपालिका सैंचुरी रुग्णालय इंडियन नेही मुंबई यांचे निवासी वसाहतीत उभारलेले आहेत. याशिवाय ठाणे महानगरपालिकेने असे प्रकल्प उभारणीस सुरुवात केलेली आहे.

वरील ठिकाणी वेगवेगळ्या क्षमतेचे प्रकल्प उभारता येउ शकतात. प्रकल्प सुरु करून २ ते ३ महिन्याचे कालावधीत पूर्ण होउ शकताता प्रकल्पाची बी.ए.आर.सी. कडे नॉदणीकृत कंपन्यांकडून करण्यात येते व त्यावर बी.ए.आर.सी. कडून देखरेख ठेवण्यात येते. सदरचे तंत्रज्ञानासाठी बी.ए.आर.सी. कडे रु. २५,०००/- रॉयल्टी भरावी लागेल.

जैविक विघटन होणा-या घनकच-यावर प्रक्रिया करून कमी क्षमतेने कंपोस्ट खत निर्मिती प्रकल्प विकेंद्रीकरणाद्वारे उभारणे देखील शक्य आहे असे खत निर्मिती प्रकल्प सुध्दा वेगवेगळ्या विभागात उभारता येतील. वरील सर्व बाबीचा विचारात घेउन मौजे पाली व उत्तन येथे ५० टन जैविक विघटन होणा-या घनकच-यावर प्रक्रिया करून खत निर्मिती प्रकल्प तसेच बी.ए.आर.सी. चे तंत्रज्ञानावर आधारित बायोगॅस प्रकल्प मर्यादित ठिकाणी सुरु झाल्यामुळे महानगरपालिका हददीत सुरुवातीला साधारणतः १५ ते २५ टन क्षमतेचा एक प्रकल्प प्रायोगिक तत्वावर उभारावा व त्याचा अनुभव विचारात घेउन आवश्यकतेनुसार इतर ठिकाणी असे प्रकल्प उभारण्यात यावेत. तसेच घनकचरा व्यवस्थापन हाताळणी नियमाचे अधीन राहून काही ठिकाणी आवश्यकतेनुसार लहान आकाराचे खत प्रकल्प उभारता येतील काय याची तपासणी करून उपलब्ध असलेल्या जागेत असे प्रकल्प उभारणेस सुध्दा ही महासभा मंजुरी देत आहे.

ठरावाच्या बाजूने असलेले सदस्य :-

- (१) श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश
- (२) श्री. दिनेश नलावडे
- (३) श्री. हंसु कमलकुमार पांडे
- (४) श्रीम. सुनिता कैलास पाटील
- (५) श्रीम. सुरेखा यशवंत गायकवाड
- (६) श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम
- (७) श्री. चंद्रकांत भिकालाल मोदी
- (८) श्री. शफिक अहमद खान
- (९) श्रीम. उमा विश्वनाथ सपार
- (१०) श्रीम. शाह रिटा सुभाष
- (११) श्री. परशुराम दामोदर पाटील
- (१२) श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील
- (१३) श्री. शहा शशिकांत रतीलाल
- (१४) श्री. बोर्जीस हॅरल जार्ज
- (१५) श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर
- (१६) श्री. केशव रामभाऊ घरत
- (१७) श्रीम. ज्योत्स्ना जालिंदर हसनाळे

ऊर्फ

- पुजा प्रताप शिंदे
- (१८) श्रीम. जिवी हिरा वाडे
- (१९) श्रीम. अनिता जयवंत पाटील
- (२०) श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण
- (२१) श्री. रोहिदास आत्माराम पाटील
- (२२) श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल
- (२३) श्री. कोलासो लिओ इजिदोर
- (२४) श्री. चौहाण महेन्द्रसिंह

- (२५) श्री. पाटील धुवकिशोर मन्साराम
- (२६) श्री. मोहन मधुकर पाटील
- (२७) श्री. पाटील मिलन गोविंदराव

ठरावाच्या विरोधात असलेल्या सदस्यांची नावे :-

- (१) श्री. पाटील अनंत रामचंद्र
- (२) श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश
- (३) श्री. रतन कृष्णा पाटील
- (४) श्रीम. शुभांगी सिताराम नाईक
- (५) श्रीम. शानु गोहिल
- (६) श्री. जयंत महादेव पाटील
- (७) श्री. अगवाल धनराज नंदलाल
- (८) श्री. सिंग मदन उदितनारायण
- (९) श्री. पाटील रोहिदास शंकर
- (१०) श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय
- (११) श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण
- (१२) श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन
- (१३) श्री. नरावत भंवरीकुऱ्वर चेनसिंह
- (१४) श्री. शरद केशव पाटील
- (१५) श्री. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र
- (१६) श्री. जैन रमेश धरमचंद
- (१७) श्री. मिलन वसंत म्हात्रे
- (१८) श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन
- (१९) श्रीम. संगिता विजय म्हात्रे
- (२०) श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ
- (२१) श्री. पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ
- (२२) श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत
- (२३) श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ

ठरावाच्या बाजूने असलेले सदस्य :- २७

ठरावाच्या विरोधात असलेले सदस्य :- २३

ठरावात तटस्थ असलेले सदस्य :- ---

एकूण सदस्य ५०

प्रकरण क्र. ४१ :-

घनकचरा व्यवस्थापन खत प्रकल्प व ओल्या कच-यापासून मिथेन गॅस निर्मिती प्रकल्प राबविणेबाबत.

ठराव क्र: ४७

मा. महासभा ठराव क. ३५ दि. २०/११/२००३ अन्वये महानगरपालिका क्षेत्रातील मौजे पाली सर्वे नं. ६५ (४८) व मौजे उत्तन सर्वे नं. २५ अशा एकूण ३१ हेक्टर ४६ आर जागेत घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० नुसार विघटन होणा-या घनकच-यावर प्रकिया करण्यासाठी तसेच पुर्ननिर्माण न करता येणा-या घनकच-याची विल्हेवाट शास्त्रीय पद्धतीने जमिन पुर्नभरण करणेसाठी मंजुरी दिलेली आहे. उपरोक्त मौजे पाली व उत्तन येथील जागेत घनकचरा प्रकिया प्रकल्प उभारणे व जमिन पुर्नभरणसाठी परवानगी देणे बाबत दि. ४/१/२००३ अन्वये महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळ यांचेकडे अर्ज करण्यात आला होता. त्यानुसार No. Bo/MSW NB-2675 दि. २७/८/२००४ अन्वये महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने उपरोक्त निर्देशित जागेत जैविक विघटन होणा-या ५० टन घनकच-यावर प्रकिया प्रकल्प उभारणेसाठी मंजुरी दिलेली आहे. महानगरपालिका क्षेत्रात एकूण २६५ टन घनकचरा निर्माण होतो. त्यापैकी जवळ जवळ ६० टक्के घनकचरा जैविक दृष्ट्या विघटन होणारा आहे. ही बाब विचारात घेता रोज जवळ जवळ १५० ते १६० टन जैविक विघटन होणारा घनकचरा निर्माण होतो. वरील ५० टन क्षमतेच्या घनकचरा प्रकिया प्रकल्प विचारात घेउन उर्वरित १०० टन जैविक विघटन

होणा-या घनकच-यावर प्रकिया करून विल्हेवाटीसाठी खत प्रकल्प उभारणीसाठी महानगरपालिका क्षेत्रात कोणतीही योग्य जागा उपलब्ध नाही. त्यामुळे इतर पर्यायाचा विचार करून त्यावर निर्णय घेणे आवश्यक आहे.

- खत निर्मिती
- मिथेन गॅस व खत निर्मिती
- वीज निर्मिती
- जळणासाठी पिलेट निर्मिती इ. पर्याय उपलब्ध आहेत.

भाभा अणुसंशोधन संस्था यांनी जैविक विघटन होणा-या घनकच-यापासून मिथेन वायु व खत निर्मिती प्रकल्प विकसित केलेला आहे. कच-यापासून हा प्रकल्प बंदिस्त असून ॲनॲरोबिक तत्वावर उभारला जातो. या प्रकल्पातून निघणारा मिथेन वायु जवळच्या निवासी विभागास पाईप लाईनद्वारे स्वयंपाकासाठी पुरविता येतो किंवा गॅस जनरेटच्या मदतीने विदयुत निर्मिती केल्यास ती जवळच्या निवासी/व्यापारी संकुलासाठी वापरता येईल.

महानगरपालिका क्षेत्रात वेगवेगळ्या ठिकाणी आवश्यकतेनुसार बायोगॅस प्रकल्प उभारण्याचे दृष्टिने जागांची प्रशासनाकडून उपलब्ध खालील जागांची पाहणी करण्यात आली.

- १) पेणकरपाडा स्मशानभूमी.
- २) शांती पार्क मलनिस्सारण प्रकल्पाशेजारी.
- ३) सृष्टी वसाहत मलनिस्सारण प्रकल्पाशेजारी.
- ४) मा. आमदार मुझफक्फर हुसेन विकसित करित असलेल्या स्मशान भूमिला लागून असलेल्या नाल्याचे अपनेय बाजूस.
- ५) नवघर पाण्याचे टाकी पाठीमागे.
- ६) जेसल पार्क मलनिस्सारण केंद्राचे जागेत.
- ७) मुर्धा ते उत्तन रोड सुलभ शौचालयाचे पाठीमागे नाल्यास लागून पाण्याचे टाकीचे बाजूला.

अशा प्रकारचे प्रकल्प मुंबई महानगरपालिका सैंचुरी रुग्णालय इंडियन नेही मुंबई यांचे निवासी वसाहतीत उभारलेले आहेत. याशिवाय ठाणे महानगरपालिकेने असे प्रकल्प उभारणीस सुरुवात केलेली आहे.

वरील ठिकाणी वेगवेगळ्या क्षमतेचे प्रकल्प उभारता येउ शकतात. प्रकल्प सुरु करून २ ते ३ महिन्याचे कालावधीत पूर्ण होउ शकताता प्रकल्पाची बी.ए.आर.सी. कडे नॉदणीकृत कंपन्यांकडून करण्यात येते व त्यावर बी.ए.आर.सी. कडून देखरेख ठेवण्यात येते. सदरचे तंत्रज्ञानासाठी बी.ए.आर.सी. कडे रु. २५,०००/- रॉयल्टी भरावी लागेल.

जैविक विघटन होणा-या घनकच-यावर प्रकिया करून कमी क्षमतेने कंपोस्ट खत निर्मिती प्रकल्प विकेंद्रीकरणाद्वारे उभारणे देखील शक्य आहे असे खत निर्मिती प्रकल्प सुध्दा वेगवेगळ्या विभागात उभारता येतील. वरील सर्व बाबींचा विचारात घेउन मौजे पाली व उत्तन येथे ५० टन जैविक विघटन होणा-या घनकच-यावर प्रकिया करून खत निर्मिती प्रकल्प तसेच बी.ए.आर.सी. चे तंत्रज्ञानावर आधारित बायोगॅस प्रकल्प मर्यादित ठिकाणी सुरु झाल्यामुळे महानगरपालिका हददीत सुरुवातीला साधारणतः १५ ते २५ टन क्षमतेचा एक प्रकल्प प्रायोगिक तत्वावर उभारावा व त्याचा अनुभव विचारात घेउन आवश्यकतेनुसार इतर ठिकाणी असे प्रकल्प उभारण्यात यावेत. तसेच घनकचरा व्यवस्थापन हाताळणी नियमाचे अधीन राहून काही ठिकाणी आवश्यकतेनुसार लहान आकाराचे खत प्रकल्प उभारता येतील काय याची तपासणी करून उपलब्ध असलेल्या जागेत असे प्रकल्प उभारणेस सुध्दा ही महासभा मंजुरी देत आहे.

ठरावाच्या बाजूने असलेले सदस्य :-

- (१) श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश
- (२) श्री. दिनेश नलावडे
- (३) श्री. हंसु कमलकुमार पांडे
- (४) श्रीम. सुनिता कैलास पाटील
- (५) श्रीम. सुरेखा यशवंत गायकवाड
- (६) श्री. वैती चंद्रकांत सिताराम

- (७) श्री. चंद्रकांत भिकालाल मोदी
- (८) श्री. शफिक अहमद खान
- (९) श्रीम. उमा विश्वनाथ सपार
- (१०) श्रीम. शाह रिटा सुभाष
- (११) श्री. परशुराम दामोदर पाटील
- (१२) श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील
- (१३) श्री. शहा शशिकांत रतीलाल
- (१४) श्री. बोर्जीस हँरल जार्ज
- (१५) श्री. पाटील चिंतामण कमलाकर
- (१६) श्री. केशव रामभाऊ घरत
- (१७) श्रीम. ज्योत्त्स्ना जालिंदर हसनाळे उर्फ पुजा प्रताप शिंदे
- (१८) श्रीम. जिवी हिरा वाडे
- (१९) श्रीम. अनिता जयवंत पाटील
- (२०) श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण
- (२१) श्री. रोहिदास आत्माराम पाटील
- (२२) श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल
- (२३) श्री. कोलासो लिओ इजिदोर
- (२४) श्री. चौहाण महेन्द्रसिंह
- (२५) श्री. पाटील धुवकिशोर मन्साराम
- (२६) श्री. मोहन मधुकर पाटील
- (२७) श्री. पाटील मिलन गोविंदराव

ठरावाच्या विरोधात असलेल्या सदस्यांची नावे :-

- (१) श्री. पाटील अनंत रामचंद्र
- (२) श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश
- (३) श्री. रतन कृष्णा पाटील
- (४) श्रीम. शुभांगी सिताराम नाईक
- (५) श्रीम. शानु गोहिल
- (६) श्री. जयंत महादेव पाटील
- (७) श्री. अगवाल धनराज नंदलाल
- (८) श्री. सिंग मदन उदितनारायण
- (९) श्री. पाटील रोहिदास शंकर
- (१०) श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय
- (११) श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण
- (१२) श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन
- (१३) श्री. नरावत भंवरीकुंवर चेनसिंह
- (१४) श्री. शरद केशव पाटील
- (१५) श्री. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र
- (१६) श्री. जैन रमेश धरमचंद
- (१७) श्री. मिलन वसंत म्हात्रे
- (१८) श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन
- (१९) श्रीम. संगिता विजय म्हात्रे
- (२०) श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ
- (२१) श्री. पाटील प्रफुल्ल काशीनाथ
- (२२) श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत
- (२३) श्री. भोईर शशिकांत जगन्नाथ

ठरावाच्या बाजूने असलेले सदस्य :- २७
 ठरावाच्या विरोधात असलेले सदस्य :- २३
 ठरावात तटस्थ असलेले सदस्य :- ---

एकूण सदस्य ५०

सुचकः श्री. दिनेश नलावडे अनुमोदनः श्री. हॅरल बोर्जीस
 ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-
 मा. महापौर
 मिरा भाईदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य सुचक प्रफुल्ल पाटील यांचा व अनुमोदक शशिकांत भोईर यांनी मांडलेली उपसुचनेचा ठराव फेटाळण्यात येऊन सन्मा. सदस्य दिनेश नलावडे यांनी जो मुळ ठराव मांडला त्या ठरावाच्या बाजूने एकूण सत्तावीस मते आणि ठरावाच्या विरोधात तेवीस मते आहेत. तटस्थ कोणीच नाही ठराव बहुमताने मंजूर करण्यात येत आहे.

(प्र.. सचिवांनी प्रकरण क्र. ४२ चे वाचन केले)

(सन. सदस्य शशिकांत शाहा ह्यांनी सभागृहात ठरावाचे वाचन केले)

हॅरल बोर्जीस :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

प्रकरण क. ४२ :-

कायम स्वरूपी पोलीस बंदोबस्त मिळणेसाठी तसेच आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी मिळणेबाबत.

ठराव क. ४८ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका हददीतील अनधिकृत बांधकामे व अतिकमणे काढून टाकणेची कारवाई महानगरपालिकेमार्फत वेळोवेळी करण्यात येते. सदरचे कारवाईचे वेळी काही वेळा कायदा व सुव्यवस्थेचा पश्न निर्माण होतो. त्यामुळे उक्त कारवाईच्यावेळी पोलिस बंदोबस्त असणे अत्यंत गरजेचे आहे. काही वेळी इतर ठिकाणच्या बंदोबस्तामुळे महानगरपालिकेस बंदोबस्त उपलब्ध होत नाही. अशावेळी कारवाई स्थगित करावी लागते. कायम स्वरूपी पोलीस बंदोबस्त मिळणेसाठी मनपा/अवि/१९९/१७९८/०४-०५ दिनांक – २२/७/२००४ रोजी पोलिस अधिक्षक, ठाणे. गामीण यांना पत्र पाठविले असता त्यांनी दि. ८/१०/२००४ रोजी कायम स्वरूपी बंदोबस्तासाठी येणारा खर्च मनपाने करावा याबाबतचे पत्र दिलेले आहे. (क. सी. बी./१/बंदोबस्त/२६११५/२००४) पोलिस बंदोबस्तासाठी येणारा खर्च खालील प्रमाणे आहे.

अ.क्र.	पदनाम	वेतन	पदे	एक वर्षासाठी येणारा खर्च
१	२	३	४	५
१)	पोलीस उपनिरिक्षक	रु. १५,८७४/-	१	रु. १,९०,८८८/-
२)	पोलीस शिपाई	रु. ८,४९४/-	६	रु. ६,९९,५६८/-
३)	महिला, पोलिस शिपाई	रु. ८,४९४/-	२	रु. २,०३,८५६/-
			९	रु. १०,०५,९९२/-

तरी कायम स्वरूपी पोलिस बंदोबस्त मिळणेस व त्यावर लागणारा खर्च यासाठी आर्थिक तरतुदीस मा. महासभा सर्वानुमते संमती देत आहे.

सुचक :- श्री. शशिकांत शाह अनुमोदन :- श्री. हॅरल बोर्जीस
 ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
 मा. महापौर
 मिरा भाईदर महानगरपालिका
 (प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ४३ चे वाचन केले.)

मा. महापौर :-

‘ना फेरीवाला क्षेत्र’ नो पाकिंग झोन किंवा पार्किंग झोन एकेरी मार्ग याबाबत या सभागृहात हा विषय दुसऱ्यांदा येतो आहे. पहिल्यांदा विषय आला होता. त्यावेळेला सन्मा. सदस्य मोहन पाटीलसाहेबांनी सुचना केली होती की या प्रकरणी विशेष समिती गठित करून आणि समितीच्या अहवालाप्रमाणे आपल्याला या शहरामध्ये ना फेरीवाला क्षेत्र किंवा पार्किंग झोन-एकेरी मार्ग याबाबत एक समिती बनवावयाची आणि तीचा अहवाल महासभेपूढे आणावयाचा होता. परंतु मागे लोकसभेच्या निवडणुका त्यानंतर विधानसभेतची निवडणुक आचारसंहिता यामुळे ही समिती गठित झाली नाही. आज मी पुन्हा या ठिकाणी सभागृहाला विनंती करतो की या विषयात प्रथम समिती गठित करावी. समितीतील सदस्यांच्या सुचनांचा विचार करून त्याचा अहवाल प्राप्त झाल्यानंतर सदरचा विषय पूढे घेण्यांत यावा.

रतन पाटील :-

मागच्या वेळेलासुद्धा अशाच पध्दतीने हा विषय असा पुढे गेलेला आहे.

प्रकरण क. ४३ :-

ना फेरीवाला क्षेत्र व नो पार्किंग झोन, पार्किंग झोन, एकेरी मार्ग याबाबत मा. स्थायी समितीने केलेल्या शिफारशीवर विचार विनिमय करून निर्णय घेणे. (दि. ३/८/२००४ रोजीचे पकरण क. २९)

ठराव क. ४९ :-

मिरा-भाईदर महानगरपालिका हददीतील ना फेरीवाला क्षेत्र व पार्किंग झोन बाबत विचार विनिमय करणेबाबत हा विषय दुसऱ्यांदा महासभेपूढे आलेला आहे. यावर सन्मा. सदस्यांनी सुचविल्यापमाणे ना फेरीवाला क्षेत्र, पार्किंग झोनबाबत नगरसेवकांच्या हरकती सुचना विचारात घेऊन गठीत केलेल्या समितीसमोर विचार विनिमय करून समितीने दिलेल्या अहवालानुसार सदरचा विषय महासभेपूढे घेण्यात यावा. सदरची समिती मा. महापौर यांचे अध्यक्षतेखाली गठीत करण्यात यावी असे ही सर्वसाधारण सभा ठरवित आहे.

सुचक :- श्री. मोहन पाटील

अनुमोदन :- श्री. हॅरल बोर्जीस

ठराव सर्वानुमते मंजुर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

प्र. सचिव :-

एक पुरक घोषणा आहे. या सुचनेद्वारे आपणास कळविण्यात येते की, मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ अनुसार प्रकरण २ नियम १ (ज) अन्वये दि. ६/११/२००४ रोजीच्या.

मिलन म्हात्रे :-

सचिवसाहेब, एक मिनिट. स्थायी समितीला हा विषय आला असताना या ‘ना फेरीवाला झोन’ मध्ये फेरीवाल्याकरीता काही केंद्र सरकारची निती आहे. ती निती सर्व देशभर लागू आहे. त्यानंतर उच्च न्यायालय आणि सर्वोच्च न्यायालयाचे निकाल आहेत.

याकुब कुरेशी :-

महापौरांच्या आदेशाने बोलू इच्छितो. ठरावच पुढे ढकलला. मग त्या विषयावर चर्चा करण्याचा काय प्रश्न आहे ?

मिलन म्हात्रे :-

आमच्या सुचना आहेत. आम्हाला बोलू द्या. याचा उल्लेख केलेला नाही. तो उल्लेख करून घ्यावा.

प्र. सचिव :-

दि. ६/११/२००४ रोजी आयोजीत केलेल्या सर्वसाधारण सभेचे विषयपत्रिकेवरील विषय समाविष्ट करण्याची पुरक घोषणा करण्यात येत आहे.

(प्र. सचिवांनी पकरण कमांक ४४ चे वाचन केले.)

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांचे दि. २/११/२००४ च्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव ह्या प्रस्तावामध्ये आपण ज्या मुद्दांची माहिती मागितलेली आहे. त्याबाबत आज सकाळी महापौर मॅडम बरोबर चर्चा झाली. त्यावेळेला मी उपमहापौर या नात्याने महापौर मॅडम, संबंधित अधिकारी, आयुक्त आणि

आपण स्वतः अशा प्रकारे बैठक घेऊन त्याच्यावर योग्य ती कारवाई करुया आपण दोन दिवसांनी महापौरां बरोबर याबाबत सभा लावू.

मिलन म्हात्रे :-

महापौरसाहेब अशी गंमत आहे की हा जो मी प्रस्ताव पाठवलेला आहे. त्याचे गांभीर्य अजून कुठल्याही सदस्यांना कळलेले नाही. फक्त एक सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांचा प्रस्ताव आहे. तो प्रस्ताव तोडून बाजूला कसा काढायचा एवढाच विचार चालू आहे. प्रश्न आपण ज्या महापालिकेच्या आस्थापनेवर आता आपल्या डायसवर किती क्लास दु आणि क्लास वन ऑफिसर बसलेले आहेत ते मला सांगा.

मा. महापौर :-

मी काय सांगतो की मी आपल्याला जे सांगितले त्याप्रमाणे आता चर्चा न करता आपल्याला जी कारवाई अपेक्षित आहे ती कारवाई आपण करुया.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, मला ठराव द्यायचा आहे.

मा. महापौर :-

आपण ठराव पुढे आणु शकता आपण याच्यावर पुर्ण माहिती घेऊन याच्यावर सभागृहातील कुणाला ही काही स्पेसिफिक माहिती नाही. आपण 'ज' अनुसार हा जो प्रस्ताव आणलेला आहे. त्याच्यावर चर्चा करु आणि त्यानंतर हा विषय पुन्हा सभागृहासमोर आणू शकता.

मिलन म्हात्रे :-

सभागृहामध्ये चर्चा घडवा.

मा. महापौर :-

सभागृहामध्ये आज चर्चा घडविता येणार नाही. याच्यावर आपण संबंधीत अधिकाऱ्यांची बैठक मा. महापौरांबरोबर घेऊ.

मिलन म्हात्रे :-

मी ठराव पाठवतो तो ठराव तुम्ही फेटाळून लावा मला ते रुलिंग द्या.

मा. महापौर :-

आपल्याला महापौरांचे जे रुलिंग येईल. त्याप्रमाणे कारवाई करावी लागेल.

मिलन म्हात्रे :-

आम्हाला ते मान्य नाही मी सभागृहामध्ये प्रस्ताव पाठविलेला आहे. सभागृहातील ठरावाच्या प्रस्तावाचा निर्णय इकडेच झाला पाहिजे. हा प्रस्ताव स्थिकारला ही सभागृहाची प्रॉपर्टी आहे. कारण मागच्या वेळेला असेच बसून कॉम्प्रोमाईज केले आणि ती कामे केली नाहीत. ही कामे केलेली नाहीत. त्या समेता आपण स्वतःसुद्धा होतात. आणि त्याची कारवाई झाली नाही. ही मधली पळवाट आहे. जर व्यवस्थापन खरे असेल तर त्याचे उत्तर या सभागृहात द्यावे. तीन प्रस्तावाचे, तीन ठराव मी पाठवतो. माझे ठराव फेटाळा.

मोहन पाटील :-

सन्मा सदस्य मिलन म्हात्रे यांना महापौरांनी जे रुलिंग दिलेले आहे. त्या रुलिंगप्रमाणे आपण महापौरांबरोबर चर्चा करुया पुढची कारवाई करावी. सन्मा सदस्य मिलन म्हात्रे यांच्या प्रस्तावावर महापौरांनी जी रुलिंग दिलेली आहे. त्या रुलिंगवर मी या ठिकाणी ठराव मांडत आहे.

मिलन म्हात्रे :-

याचा ठराव होऊ शकत नाही. काय वाटेल तसे बोलू नका.

रोहित सुवर्णा :-

प्रत्येक सभासदाला प्रस्ताव पाठविलेला आहे. प्रत्येक सभासदाने त्या प्रस्तावाचे वाचन केलेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

सभासदांपैकी कोणाला ऑब्जेक्शन आहे का ?

रोहित सुवर्णा :-

कोणाला ऑब्जेक्शन असेल ते सांगावे.

मिलन म्हात्रे :-

ऑब्जेक्शन असल्यास त्याच्या विरोधात त्यांनी मतदान करावे. हिमंत असेल तर मतदान करून घ्या.

मा. महापौर :-

सन्मा सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब, या वेळेला मतदान होणार नाही.

मिलन म्हात्रे :-

ठराव तुम्ही फेटाळा तुम्ही मतदान घेऊ नका फेटाळून टाका.

रोहित सुवर्ण :-

मग तुम्ही ठरावात निर्णय द्या. सचिव साहेब तुम्ही ठराव घ्या आणि फेटाळा.

मा. महापौर :-

याच्यावर रुलिंग झालेले आहे. याच्याबाबत चर्चा करावी.

मिलन म्हात्रे :-

हे रुलिंग आम्हाला मान्य नाही. हे रुलिंग पुर्णपणे बेकायदेशीर आहे. याच्यामध्ये महापालिका अधिनियमाचे सेक्षन आहेत. महापौर साहेब तुम्ही अडचणीमध्ये याल मी तुम्हाला अडचणीत आणू इच्छित नाही.

मा. महापौर :-

अडचणीचा प्रश्न नाही.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्ही याचे नीट वाचन करा.

मा. महापौर :-

या संदर्भात कुठल्याही सदस्याला काहीही माहिती नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही माहिती देतो. तुम्ही कशाला देता ? आमच्याकडे सगळी माहिती आहे. आमच्याकडे एक-एक वर्षाची पत्र आहेत. माहिती कशाला पाहिजे.

मा. महापौर :-

सन्मा सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब मी आपल्याला विनंती करतो की, आपण आयुक्तांना आणि महापौरांच्या समोर ही सर्व माहिती द्यावी. त्यांच्याविरुद्ध तुम्हाला अपेक्षित असलेली योग्य कारवाई आपण करू.

मिलन म्हात्रे :-

मी त्या कार्यक्रमाला येणार नाही. ही आमची प्रॉपर्टी आहे या सभागृहामध्ये याची चर्चा झाली पाहिजे मी ठराव पाठवतो तुम्ही पास करावा.

रोहित सुवर्ण :-

तुमच्या पाठीमागे जे बसलेले अधिकारी क्लास वनचे अधिकारी आहेत ते सांगू शकत नाहीत का?

मिलन म्हात्रे :-

मग त्या अधिकाऱ्यांना खाली उतरवा. डायस म्हणजे काय तमाशाचा मंच आहे का ? कमिशनर वाटेल ते करतील ते इकडे चालेल का ? शहराचा मक्ता कोणी एकाने घेतलेला नाही.

जयंत पाटील :-

आयुक्त साहेब, आपण हा विषय क्र. ४४ आणलेला आहे. हे पत्र नाही. हा विषय आहे.

रोहित सुवर्ण :-

हा प्रस्ताव आहे तुम्ही सगळ्या सभागृहांना वाचन करण्यासाठी पाठविला प्रत्येकाने तो वाचावा.

जयंत पाटील :-

आपण हा विषय पुढच्या वेळी शकणार असाल तर तसे बोला.

मिलन म्हात्रे :-

सन्मा. सदस्य जयंत पाटील तसे ठेवता येत नाही.

जयंत पाटील :-

हे पत्र नाही खरे म्हाणजे याच्यासोबत आपली टिपणी यायला पाहिजे होती.

रोहित सुवर्ण :-

त्या विषयामध्ये नमुद असलेली गोष्ट ही पब्लिक डॉक्युमेन्ट आहे आणि ती आपल्याकडे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही कुठल्याही न्यायप्रविष्ट बाबींची विचारणा केलेली नाही. आज पाच माणसे जी आपल्या हृदीमध्ये मेलेली आहेत. त्याच्याबाबतचा प्रस्ताव आहे. आणि आरोग्य विषयामधील प्रस्ताव आहे. सर्व

सदनातील सर्व सदस्यांना तो प्रस्ताव वेळेच्या तीन दिवस अगोदर पोहोचलेला आहे. आणि माझी जी प्रस्तावाची सुचना आहे. त्याची रितसर हेअरींग झाली पाहिजे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब मी आपल्याला विनंती केली होती की याबाबत आपण योग्य त्या कारवाईसाठी पुढे संपुर्ण माहितीसह पुढच्या सभेत विषय आणू शकतो.

मिलन म्हात्रे :-

सन्मा सदस्य चंद्रकांत वैतीसाहेब माझी आपल्याला नम्र विनंती आहे की मागच्या वेळेला तो प्रस्ताव सहा महिन्याअगोदर आपण त्या सभेला होतात. आपण मला उपमहापौर म्हणून विनंती केली होती. महापौरांनी सुद्धा विनंती केली. त्यानुसार आमच्याकडून लेखी घेतले आणि सांगितले की दुसऱ्या दिवशी कारवाई चालू होईल. आणि आम्हाला तो प्रस्ताव मागे घ्यायला लावला आमची शहरामध्ये अशी चर्चा झाली की ह्यांची सेटलमेन्ट झाली आणि तुमच्या बरोबर सेटिंग झाली. तुमच्याच पक्षाची लोक आमची बदनामी करायला लागली म्हणून आता इकडे हेअरींग होऊ दया.

मा. महापौर :-

मी आपल्याला विनंती करतो की, सर्व सदस्यांना माहिती कळू दया. त्या विषयात काय आहे? सर्व सदस्यांना त्याबाबत माहिती नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही तुमच्या विनंतीचा मान ठेवून बसलो. पत्र पाठविलेले आहे.

मा. महापौर :-

आपला विषय फेटाळलेला नाही. पुढच्या सभेत घ्यायचा असे सांगितलेले आहे.

रोहित सुवर्णा :-

तीन दिवसा आधी आम्ही दिलेले कायदयाने बंधनकारक आहे. एक वाक्य मी वाचून दाखवितो आपण कृपया लक्ष देऊ ऐकावे. डेमोक्रॅसि ॲक्ट टु बी फन्वशन प्रॉपर्ली पीपल हॅव दी राईट टु नो ॲन्ड ऑब्टेन इन्फॉर्मेशन अबाउट दी कन्डक्ट ॲन्ड द अफेअर ॲफ दी स्टेट हे वाक्य लक्षात आहे.

मा. महापौर :-

याच्यामध्ये कुठलेही प्रकरण नाकारलेले नाही. हा विषय पुढच्या सभेमध्ये घेण्यात येईल.

रोहित सुवर्णा :-

आपण नाकारू शकत नाही. आपण फेटाळू शकत नाही. चर्चा करावी आपण प्रस्ताव मान्य केलेला आहे.

मा. महापौर :-

हा प्रस्ताव नाकारलेलाच नाही. पुढच्या सभेत चर्चा करण्यात येईल.

मिलन म्हात्रे :-

आपले रुलिंग काय आहे? डायसवर कोण कोण अधिकारी बसले त्याचा निकाल आपण अजून दिलेला नाही. आपले डायस हॉनरेबल डायस आहे. आपल्याबरोबर डायसवर फक्त क्लास वन अधिकारीच बसतात. हा नियम आहे. कोणीही येईल आणि डायसवर बसेल ते चालायचे नाही. जे क्लास वन अधिकारी नसतील तर त्या अधिकार्यांना खाली उतरवा.

याकुब कुरेशी :-

आता महापौरांनी रुलिंग दिलेले आहे. तर पुढचा विषय घ्यावा. नसेल तर सभा संपली असे जाहिर करावे.

रोहित सुवर्णा :-

महापौर साहेब कृपया ४५२ वाचावे. आपण आमचे प्रथम नागरिक आहात. माझी अशी विनंती आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रोहित सुवर्णा साहेब आपला हा विषय या सभागृहाने स्विकारलेला आहे. पंरतु या विषयात कुठल्याही प्रकारची या सर्व सदस्यांना त्याच्याबद्दल संपूर्ण माहिती नाही. त्याबद्दलची प्रशासनाने कुठलीही टिप्पणी दिलेली नाही. म्हणून मी काय सांगितले की, आपण हा विषय पुढच्या सभेत घ्यावा हा विषय नाकारलेला नाही किंवा फेटाळलेला नाही.

रोहित सुवर्णा :-

प्रत्येकाला विषय माहिती आहे.

धनराज अग्रवाल :-

महापौर साहेब मी दि. ०९/०९/२००४ ला पत्र दिले होते आणि माहिती मागितली होती. आजपर्यंत मला माहिती मिळालेली नाही. माझ्याकडे पत्र आहे.

मा. महापौर :-

आपल्याला माहिती देण्यात येईल.

धनराज अग्रवाल :-

माहिती देण्यात येईल म्हणजे आता परत हे लांबच झाले.

मा. महापौर :-

ताबडतोब म्हणजेच लगेच सोमवारी माहिती देण्यात येईल.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर साहेब मी या ठिकाणी प्रस्ताव टाकला त्यामध्ये एवढी भयंकर माहिती आहे की, जे प्रशासन तुमच्याकडूनसुधा लपवते. ह्याबदल तुमच्याकडे हात जोडून विनंती आहे की, ते प्रस्ताव निर्णयाला घ्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब ह्या विषयात महापौर मँडम समवेत आमची चर्चा झालेली आहे आणि याच्यामध्ये आपल्याला अपेक्षित असलेली सर्व कारवाई करण्याची ग्वाही देतो.

मिलन म्हात्रे :-

मला तुमच्यासमोर बसायचे नाही.

रोहित सुवर्णा :-

काय अपेक्षित आहे. पाच माणसे मेली. सगळ्यांना माहिती आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्याला काय अपेक्षित आहे? आपल्या वॉर्डमधील आहे ते नगरसेवक गप्प बसले. त्यांच्या वॉर्डात घटना घडली आहे.

मा. महापौर :-

पुढचा विषय घेण्यात यावा प्रकरण क्र. ४४ ची महापौरांसोबत चर्चा करून परत सभागृहापुढे विषय आणू.

रोहित सुवर्णा :-

असे होऊन शकत नाही. आपण कायदे दाखवा. नियम वाचा.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर साहेब प्रकरण क्र. ४४ चे मी जवळ जवळ सत्तर ठराव आणलेले आहेत. गेल्या आठवडापासून मी सगळीकडे फिरत आहे आणि आपल्या डायसवर बसलेले सगळे अधिकारी आहेत. ह्यांच्या सहीचेच प्रस्ताव माझ्याकडे आहेत. तुम्ही मेहरबानी करून ही रिस्क घेऊ नका. १५ मिनीटात निकाल लागेल. आपल्याकडे जे अधिकारी मागवलेले आहेत किंवा जे अधिकारी आता पगार घेतात. त्यांची मंजुरीसुधा आपल्याकडून घेतली गेलेली नाही. मला कोणाला अडचणीत आणायचे नाही हे मी परत परत सांगतो. हे सगळ्याचे चांगल्यासाठी असलेले आहे. फक्त मुदतवाढ मागवायची. डेप्युटेशनचे काहीही नाही.

रोहित सुवर्णा :-

डेप्युटेशन एकदा एकस्टेन्शन केल्यानंतर सगळे करता येत नाही आणि या ठिकाणी ते झालेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही यापुढे करून घेणार नाही. हे पण सांगतो आम्ही मंत्रालयातसुधा जाऊन बसू.

रोहित सुवर्णा :-

असे असेल तर आम्हाला तिकडे पुढे यावे लागेल. याच्यामध्ये कुठेही नाही की तुम्ही एकस्टेन्शन पाहिजे तेव्हा देता.

रिटा शाह :-

मा. महापौर साहेब, आता जो प्रतिनियुक्तीचा विषय चालला आहे. प्रतिनियुक्तीवर कुठल्याही नगरसेवकाला ऑफिसर नकोत असे नाही. कारण कुठलेही कार्पोरेशन चालवायला कुठलीही जागा रिकामी असेल तिथे आपल्याला ऑफिसर पाहिजेत आणि आपण ते ऑफिसर घेतो. पण त्याचे काही रूल्स आणि रेग्युलेशन्स असतात. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब याच्या पत्रावरून असे दिसून येते की महासभेचा जो अधिकार आहे की कुठल्याही डेप्युटेशनवर आलेली व्यक्ती महासभेच्या मंजुरीने

यायला पाहिजे आणि महासभेच्या मंजुरीने त्याला मुदतवाढ मिळाली पाहिजे. असा प्रश्न मी जेव्हा मागे सत्यवान धनेगावे याच्याबद्दल मी उपस्थित केला होता. कारण ते आठ दिवस रजेवर गेले होते. नंतर ते दोन महिने रजेवर गेले. रजेवर गेल्यानंतर ते पुन्हा कुठल्या जागेवर हजर झाले आणि परत तिथे ते दोन महिले बसले आणि परत इथे ते रुजू झाले. हे असे प्रकार घडतात म्हणून हा प्रश्न आज उद्भवला आहे. कारण आज इथे बसलेले आमच्याकडे जे प्रतिनियुक्तीवर ऑफिसर आहेत त्याच्याबद्दल आमचा काहीच विरोध नाही. कारण ती जागा रिकामी पडली मला एका प्रश्नाचे उत्तर द्या की सत्यवान धनेगावे जे प्रतिनियुक्तीवर आहेत ते आपल्या कार्यालयात काम करतात की नाही की काम सोडून गेले त्याचे फक्त उत्तर द्या. बाकी माझा कुठल्याही गोष्टीला विरोध नाही. गेले तर ते सांगून गेले की कशा हिशेबाने गेले. महापौर साहेब माझ्या फक्त प्रश्नाचे उत्तर द्या की सत्यवान धनेगावे आपल्या मर्जीने गेले की त्यांची मुदत संपली म्हणून गेले की कसे काय गेले? ते मर्जीने गेले असतील तर तुम्ही त्यांच्यावर काय कारवाई करणार आहात?

महेन्द्रसिंग चौहाण :-

चार दिन पहले वो केबीन मे बैठे थे। इसलिए वह कौनसी डेट है। किस डेटमे उनकी मुदत खत्म हुई। उनका यहा काम करने का अधिकार है या नही है। अभी चार दिन पहले मैने उनको केबीन मे देखा है। जो मुदत का है वह हाउस को मालुम होना चाहिए।

परशुराम पाटील :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेबांनी जो विषय या ठिकाणी उपस्थित केलेला आहे. तो एक असा विषय आहे की जो विषय स्थायी समितीला येउन गेला आणि परत महासभेत आलेला विषय आहे.

मिलन म्हात्रे :-

हा महासभेचा अधिकार आहे. स्थायी समितीचा वेळ फुकट कशाला घालवता?

परशुराम पाटील :-

हा विषय सभागृहात कसा आणला? कारण या विषया संदर्भातील टिप्पणी आलेली नाही. हा विषय सभागृहात कसा घेण्यात आला? हा विषय महासभेत कसा आला? सचिवांनी हा विषय कसा घेतला?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे आपल्याला हा महापौरांचा प्रस्ताव मंजुर असेल तर सांगा.

मिलन म्हात्रे :-

मागच्या वेळेला आम्ही सर्व गटनेते असताना अशा प्रकारचा प्रस्ताव पाठविला होता. आपण स्वतः महापौर, उपमहापौर, स्थायी समितीचे सभापती असे सर्व या बैठकीला हजर होते. आम्ही आपल्या विनंतीस मान दिला. तो प्रस्ताव सर्वानुमते मान्य केला. सर्व त्यावेळी हजर होते. दोन दिवसातच या प्रस्तावावर कार्यवाही सुरु होईल असे निर्देश आयुक्तांनी केले होते. पण ते निर्देश त्यांनी पाळले नाहीत. आपण आम्हाला विश्वास दाखविला म्हणून आम्हाला विश्वास वाटला. म्हणून आपण माझी सुचना स्वीकारावी. मी आयुक्तांकडे निर्णय मागितलेला आहे. माझ्याकडे तसे शासनाचे पत्र आहे. तुम्ही ते फेटाळून लावा. अगर जे योग्य वाटेल ते करा.

मा. महापौर :-

मी आपल्याला सुचना केलेली होती आणि त्या सुचनेप्रमाणे मी आयुक्तसाहेबांना विनंती करतो की त्यांनी याबाबत खुलासा करावा.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेबांनी या ठिकाणी प्रस्ताव आणलेला आहे. मी प्रथमतः त्यांच्या पहिल्या प्रस्तावावर बोलतो. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब आपण म्हटलेले आहे की, प्रतिनियुक्तीवरील अधिका-याला प्रथम महासभेची मान्यता आवश्यक असते. त्यानुसार हे आलेले नाही. आम्ही या संदर्भातील माहितीच्या अधिकाराखाली मंत्रालयामध्ये रेफरन्स केलेले होते. मला वाटते त्याचे उत्तर तुम्हाला मिळाले होते. त्याची प्रत आम्हालादेखील मिळालेली आहे. त्याच्या माहितीच्या अधिकाराखाली तुम्हाला ते उत्तर प्राप्त झालेले आहे. त्या सर्वानुसार मीदेखील बी.पी.एम.सी. अँक्टच्या तरतुदीचा अभ्यास केलेला आहे. नियुक्ती आणि प्रतिनियुक्ती हया दोन वेगवेगळ्या गोष्टी आहेत. आपण ज्या नियुक्त्या केल्या उदाहरणार्थ प्रकल्पग्रस्तांची नियुक्ती केली आणि परतसुधा नियुक्ती करतो. म्हणजे आपण महापालिकेच्या आस्थापनेवर ज्या काही नियुक्त्या केल्या. त्या सर्व नियुक्त्या महासभेने निर्णय विचारात घेउन करायच्या असतात. कुठल्याही नियुक्त्या प्रशासनाने स्वतः केलेल्या नाहीत. सर्व नियुक्त्या महासभेच्या निदर्शनास आणून केलेल्या आहेत. आता प्रतिनियुक्तीच्या विषयाबद्दल बोलायचे झाले तर प्रतिनियुक्तीच्या हया विषयामध्ये बी.पी.एम.सी. अँक्टमध्ये तरतुद नाही.

तुम्हाला दिलेल्या उत्तरामध्ये असे म्हटलेले आहे की त्याच्या नेमणुकीबाबत हे आयुक्तांनी करायला पाहिजे होते आणि ते त्यांनी केलेले नाही. आम्ही त्यांना विचारले की तुम्ही कुठल्या कलमाखाली हे मत मांडत आहात. पण त्यांचे उत्तर अजूनही प्राप्त झालेले नाही. महापौरांनीदेखील विनंती केली आहे की, आम्ही मंत्रालयात केलेले रेफरन्ससुधा आमच्याकडे आहे. आम्ही विचारणा केलेली आहे. त्याचे उत्तर जर आपल्याला हवे असेल तर मी ते उत्तर सभागृहात ठेवतो आणि तरीसुधा जर महासभेच्या तरतुदीची आवश्यकता असेल तर माझी तशी काही हरकत नाही आणि आयुक्त म्हणून माझे काही देणे नाही की घेणे नाही. मंत्रालयातील उपसुचना जी आहे. त्या संदर्भात आपल्या अधिका-यांनी त्यांच्याशीदेखील चर्चा केलेली आहे. त्यांचे या विषयावर विचारविनिमय झालेले आहे. ते म्हणाले की हा विषय महासभेत आणला पाहिजे. तरी आम्ही हा विषय महासभेत आणण्याचा नक्की प्रयत्न करु. महासभेपुढे फक्त चर्चा व्हावी असे काही नाही. पण जर शासन म्हणाले की याला महासभेची मान्यता लागेल तर हा विषय महासभेत आणतो. गव्हर्नर्मेन्टने ते मंजुर केले तर त्या उत्तरानुसार पुढिल कारवाई करता येईल.

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्तसाहेबांनी चांगले मार्गदर्शन केले. साहेब, तरीसुधा काही जणांना वाटते की आपण जे करतो तेच योग्य आहे. माझ्याकडे जवळजवळ सत्तर ठराव आहेत. आपण नेहमी आपल्या लगतच्या महापालिकेचे आम्हाला उदाहरण देता. कुठल्या महापालिकेमध्ये किती सोय आहे? कुठल्या महापालिकेच्या पाण्याच्या रेटमध्ये कोणी काय केले? सानुग्रह अनुदान आम्हाला जास्त दिले. त्यांना कमी दिले. तर माझ्याकडे त्या दृष्टिकोनातून सत्तर ठराव आहेत आणि वाटल्यास ते सत्तर ठराव मी आपल्यापुढे ठेवतो. त्या सर्व महापालिकांमध्ये डायरेक्ट आय.ए.एस. ऑफिसर आहेत. आपल्यापेक्षा सर्व जास्त व्यवस्थित आहे. जेव्हा तिकडचे आयुक्त ठराव करतात. त्याच्या सर्व नॉंदी उपलब्ध असतात. त्या सर्व नॉंदी मी प्रस्तावात घेतलेल्या आहेत. आता आयुक्तसाहेबांनी सांगावे की हे चुकीचे आहे की बरोबर आहे. जर ते चुकीचे असेल तर मी ते मागे घेतो. पण माझ्याकडे तसे पत्र उपलब्ध आहे. तुम्ही सेक्षनवाईस मागणी केलेली आहे. जर बरोबर असेल तर तुम्हाला कार्यवाही करावी लागेल.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब जर आपल्याला असे वाटत असेल की हा विषय सेक्षननुसारच महासभेत यायला पाहिजे तर तुम्ही सेक्षनचे वाचन करा.

(सन्मा.सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील कलम ५३ चे वाचन केले.)

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौरसाहेब यांची योग्य अशा व्यक्तीची नेमणूक करता येईल आणि अशी नेमणूक सर्व प्रोफिजनसाठी महानगरपालिकेने केली आहे असे मानण्यात येईल. आपण एखाद्या अधिकाऱ्यावर आकस ठेवला आणि त्याच्यावर अन्याय केला. तर तो डायरेक्ट स्टेट गव्हर्नर्मेंटकडून ऑर्डर घेऊन येऊ शकतो. पण त्याच्यावर अन्याय केलेला असेल तर पोटकलम (१) किंवा पोटकलम (५) अन्वये नेमणुकीची व्यवस्था होईपर्यंत महानगरपालिकेस एखाद्या व्यक्तीची नेमणूक करून ती जागा तात्पुरती भरता येईल आणि अशा रितीने नेमणूक केलेल्या व्यक्तिला पोटकलम ३ अन्वये त्यावेळी निश्चित केलेल्या कलमात कमाल मर्यादेहून अधिक नसेल इतक्या महानगरपालिकेस योग्य वाटेल असे मासिक वेतन व भत्ते मिळतील असा निर्देश देता येईल. परंतु अशी कोणतीही नेमणूक ज्या तारखेस ती जागा रिकामी झाली असेल त्या तारखेपासून सहा महिन्याहून अधिक मुदतीसाठी करता येणार नाही. फक्त सहा महिने आपल्याकडे आपण एक-एक वर्षाच्या मुदतवाढी घेतलेल्या आहेत. किंवा तशा तारखेपासून सहा महिने झाल्यानंतरसुद्धा करता येणार नाही. कलमे ४५, ४६, ४७, ४८, ४९ आणि ५० यामध्ये महानगरपालिकेचे शहर अभियंता, वैद्यकीय आरोग्य अधिकारी, नगरपालिका मुख्य लेखा परिक्षक नगरपालिका, सचिव नगरपालिका, उपायुक्त व नगरपालिका सहाय्यक आयुक्त यांच्या नेमणुका त्यांचे अधिकार व कर्तव्ये यांच्या सेवेच्या शर्तीविषयी तरतुद करण्यात आलेली आहे. हे झाले कायदा मी अजून चार कलमे वाचू शकतो. आता ठराव वाचून दाखवतो एकूण सत्तर ठराव आहेत.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही ठराव मांडा त्याच्या अगोदर सन्मा सदस्य मिलन म्हात्रे आपण जो कलम ५३ वाचला त्याच्यामध्ये ५३ चा (१) ज्यावर आपला मुख्य भर आहे. महापालिकेच्या ज्या अधिकाऱ्याचे किमान वेतन महापालिकेच्या हा महत्वाचा शब्द आहे. हे अधिकारी महापालिकेचे आहेत का? हाच खुलासा आम्ही शासनाला विचारलेला आहे. की महापालिका जर हया लोकांची नेमणूक करणार असेल मग ते उपायुक्त असतील, सहाय्यक आयुक्त असतील किंवा एम.ओ.चे असतील, सचिव असतील यांच्या

नेमणुकीला राज्यशासनाची परवानगी पाहिजे. आणि राज्य शासनाने महापालिकेने नेमलेल्या अधिकाऱ्याला परवानगी दिली नाही. तर त्याला ताबडतोब काढून टाकले पाहिजे. आपण शासनाने नेमलेल्या अधिकाऱ्याविषयी चर्चा करत आहोत. हे अधिकारी शासनाच्या आस्थापनेवर आहेत. महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर नाहीत. आम्ही आपल्याला दिलेल्या उत्तराच्या संदर्भात नेमका हाच खुलासा विचारलेला आहे की, आपण जे उत्तर सन्मा. सदस्यांना दिलेले आहे. ते उत्तर आम्हाला चुकीचे वाटते. महापालिकेच्या अधिकाऱ्याला तुम्ही सांगता ती कलमे नक्की लागू आहेत. आम्हाला याबाबतीत शासनाचे उत्तर अपेक्षित आहे. ते उत्तर आल्यानंतर पुढे विषय आणतो. महासभेपुढे विषय आणणे हा काही कोणाच्या प्रेस्टिजचा प्रश्न असूच शकत नाही. प्रशासनाला यापासून काही दडवून ठेवण्याचाही काही संबंध नाही. आपण कृपा करून हा फरक लक्षात ठेवा की ५३ (१) मध्ये स्पष्ट म्हटले आहे की महापालिकेचे अधिकारी ज्यांना रु. ४०० किंवा ज्यांना अधिक वेतनभत्ते आहेत. किंवा आता मला वाटते वाढीव रु. १०००/- झाले असेल तर अशा अधिकाऱ्यांची नेमणुक महापालिका करेल त्याला राज्यशासनाचे कन्फर्मेशन पाहिजे. जर राज्यशासनाने कन्फर्म केले नाही तर ताबडतोब काढून टाकता आले पाहिजे. काढले पाहिजे या संदर्भाचा खुलासा हा शासनाने करावा. अशी आम्ही त्यांना विनंती केलेली आहे. आणि त्याचा त्याच्यावर विचारविनिमय चालू आहे. माझे हेच म्हणणे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर साहेब दि. ७ जून २००४ चे एक शासन परिपत्रक वाचून दाखवतो. राज्यातील महानगरपालिका आयुक्तांना प्रशासकीय कामकाज पार पाडताना त्याचे अधिकारी कर्मचाऱ्यांची आवश्यकता भासते. या विभागाच्या असेही निर्दर्शनास आले आहे की, महानगरपालिका परस्पर शासनाच्या संबंधित विभागाकडे अधिकारी कर्मचारी यांच्या सेवांच्या प्रतिनियुक्तीने मागणी करतात जशी आपल्याकडे झालेली आहे. अथवा काही मंत्रालयीन विभागातून मनपा किंवा नगरविकास विभागाकडून त्यांच्याकडे मागणी केली नसताना त्यांच्या आस्थापनेवरील अधिकारी, कर्मचारी यांच्या महानगरपालिकेच्या आस्थापनावरील पदावर परस्पर नेमणुका केल्या जात आहेत. प्रसंगी प्रतिनियुक्ती केलेल्या अधिकाऱ्यास महानगरपालिकेत नेमणुकीसाठी पद उपलब्ध नसते. अथवा त्या पदासाठी विहित अर्हता इत्यादी बाबींची पुर्तता करीत नसलेल्या अधिकाऱ्यांची महापालिकेत नेमणुक केली जाते. त्यामुळे प्रशासकीय अडचणी निर्माण होत असतात. वास्तविक पाहता महानगरपालिका या नगरविकास विभागाच्या प्रशासकीय नियंत्रणाखाली असून महानगरपालिकेत बहुतांशी प्रतिनियुक्तीस नेमणुक करण्यात महापालिकेच्या आस्थापनेवरील सांविधानिक पदांवरील नेमणुकीस मुंबई प्रांतिक अधिनियम १९४९ चे कलम ४५ च्या तरतुदी अन्वये शासन मान्यता नगरविकास विभागातर्फे देण्यात येते. तिसरा मुद्दा सबब महापालिका आयुक्तांना शासकीय अधिकारी, कर्मचारी यांची आवश्यकता असल्यास तशी मागणी त्यांनी नगरविकास विभागाकडे नोंदविणे आवश्यक आहे. तसेच अन्य मंत्रालयीन विभागांनीही त्यांच्या आस्थापनेवरील अधिकारी, कर्मचारी यांच्या नियुक्त्या महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर प्रतिनियुक्तीने करताना नगरविकास विभागाची पुर्वसंमती मिळविणे आवश्यक राहिल. महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवरील कोणत्याही पदावर यापुढे नगरविकास विभागाच्या पुर्वसंमतीशिवाय प्रतिनियुक्तीने नेमणुक करण्यात येऊ नये. याच्यापुढे मला काहीही बोलायचे नाही. न.बा.पाटील, प्रधान सचिव यांचा आदेश आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब माझे काही चुकीचे आहे का ? कारण तुम्ही चुक कराल हे शक्य नाही आणि आपण त्या माहितीच्या अधिकाऱ्याच्या आधारे ही माहिती घेतली आणि आपण संबंधीत पत्रक आणलेले आहे. मा. आयुक्तसाहेबांनी सुद्धा या विषयी माहिती मागवलेली आहे. त्याचे कम्पॅरिझन होईल आणि आपल्या सुचनांची पुढे अंमलबजावणी करण्यात येईल आणि पुढच्या वेळेला त्यांच्याकडे माहिती आल्यानंतर पुन्हा एकदा त्यांच्याबरोबर चर्चा करून तशी कारवाई पुढे प्रस्तावित करु.

मिलन म्हात्रे :-

मी पत्र उगीच वाचून दाखविलेले नाही.

मा. महापौर :-

आता पत्र आलेले आहे. त्यावर आमचा विश्वास आहे. तुम्ही शासनाचे परिपत्रक वाचले त्याच्यावर विश्वास आहे. पण आयुक्तांनी सुद्धा सांगितलेले आहे. त्या प्रकारची कारवाई प्रस्तावित करू.

मिलन म्हात्रे :-

मी जो ठराव दिलेला आहे. तो नीट वाचा त्याच्यामध्ये या पत्राचा आमचा उल्लेख आहे. आम्ही या पत्रानुसार ठराव पाठविलेला आहे. तो ठराव जर चुकीचा असेल तर आपण फेटाळून लावावा. आपला निर्णय आम्हाला मान्य आहे. तो ठराव मंजूर करा आणि इन्फोर्समध्ये आणा म्हणजे ज्या

अधिकाच्यांना परवानगी नाही. त्यांना परवानगी घ्यायला लागेल. त्यांचे प्रस्ताव पुढच्या सभेत ठेवा. अशी आमची आपल्याला विनंती आहे. साहेब मी आता जो प्रस्ताव सादर केलेला आहे. तो प्रस्ताव फेटाळा किंवा तो प्रस्ताव स्विकारा.

मा. महापौर :-

पुढच्या सभेला तसे प्रस्ताव ठेवू.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब या सभेतील प्रस्ताव पुढच्या सभेला ठेवू शकत नाही.

मा. महापौर :-

शासनाचे उत्तर आल्यानंतर ठेवू.

मिलन म्हात्रे :-

शासनाचे उत्तर आलेले अहे. हे उत्तर किती तारखेचे आहे.

मा. महापौर :-

आयुक्तांनी मागवलेले उत्तर आहे. आपण जे राजपत्र आणले ते राजपत्र चुकीचे नाही.

मिलन म्हात्रे :-

मग ठराव मंजूर करा.

रोहित सुवर्णा :-

दि. ७ जूनचे जे पत्र आहे. ते शासनाचे परिपत्रक आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब आपण जे परिपत्रक वाचता ते सन्मा. सचिव एन. बी. पाटीलसाहेबांच्या सहीचे जे परिपत्रक आहे. ते परिपत्रक या उद्देशाने दिलेले आहे की जे शासनाचे इतर विभाग आहेत. जसे वेटरनेट डिपार्टमेंटकडून पानपट्टेसाहेब आलेले आहेत. टाऊन प्लॅनिंग डिपार्टमेंटकडून आमचे असिस्टन्ट टाऊन प्लॅनर आलेले आहेत. इतर डिपार्टमेंट कडून त्या-त्या डिपार्टमेंटचे लोक म्हणजेच उद्या एम.एच.ओ.यु. विभागाकडून लोक आले तर ते लोक आरोग्य विभागाकडून येतील. सिटी इंजिनिअर हे एम्. आय. डी. सी. कडून शासनाने पाठविलेले अहेत. या सगळ्याचा एकत्रित मेळ बसावा आणि अर्बन डेव्हलपमेंट डिपार्टमेंटला माहिती व्हावे की कुठल्या महापालिकेची किती पदे भरलेली आहेत. हे एकत्रितपणे माहिती होण्यासाठी त्यांनी इन्टरनल सरक्युलेशन शासनाच्या इतर विभागासाठी पाठविलेले आहे की तुमच्याकडे जर अशी महापालिकेची मागणी आली तर तुम्ही यापुढे नगरविकास विभागाची संमती घेऊन त्यांची नेमणूक करावी असा त्यांचा अर्थ आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्या आस्थापनेवरील एक कर्मचारी आपल्याकडून मुदत संपली तरीसुधा आपण त्यांना रिलिह केलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

बराचसा स्टाफ नगरविकासनेच पाठविलेला आहे. तुम्हाला असे म्हणायचे आहे का ? की ही मंडळी नगरविकास विभागाने पाठविलेली नाहीत.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब मी तसे म्हणत नाही. माझ्या ठरावामध्ये मी कुठेही एलिगेशन केलेले नाही. माझ्या ठरावामध्ये मी जे सेक्षन कोट केले त्यानुसार ठराव ठेवलेला आहे. आपल्याला सदर ठराव मान्य नसेल तर आपण नाकारू शकता. मी कुठे म्हणतो की पास करा. आपण पत्र पाठविले याच्याबरोबर आम्हाला त्याची कॉपी दिलेली नाही. आपला एक उपायुक्त मंत्रालयात पाठ्या टाकत बसलेला आहे. तुम्हाला बोलता येणार नाही. पण मी बोलतो आज कुठे कुठे दमबाजी चाललेली आहे. मला सगळे माहिती आहे. आम्ही पुढच्या आठवड्यामध्ये सचिवांबरोबर सभा ठेवलेली आहे. तुम्ही पास करा किंवा रद्द करावा.

रोहित सुवर्णा :-

समजा, उद्या जर मंत्रालयातून पत्र आले तर आजचा जो ठराव मंजूर होणार किंवा फेटाळला जाणार तर त्याबद्दल आम्ही काय समजावे.

मिलन म्हात्रे :-

या गोष्टीबद्दल माझा कूठलाही वैयक्तिक स्वार्थ नाही किंवा मला स्वतःला आस्थापनेवर लागायचे नाही.

मोहन पाटील :-

महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब यांना मघाशी आयुक्त साहेबांनी सांगितले की मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ च्या कायद्यामध्ये सुस्पष्ट असे कुठे लिहिलेले आहे. तर मला वाटते आपण सगळे सेक्षन वाचले परंतु अशा सुस्पष्ट प्रतिनियुक्तावर आलेल्या अधिकाऱ्यांची मान्यता घ्यावी असे आपल्या मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ च्या कायद्यामध्ये त्यांनी वाचून दाखविले त्याच्यामध्येसुद्धा सापडले नाही तर आपण त्याच्यावर जरूर ती अऱ्कशन घेतली पाहिजे कारण स्वतः कमिशनर साहेबांनी महापौरसाहेबांना सांगितले की असे जर आढळले तर आम्ही त्या पद्धतीने कारवाई करण्यास तयार आहेत आणि त्याच्या उपरोक्त त्यांनी जे नगरविकासला पत्र लिहिलेले आहे. त्या पत्राचे जरी उत्तर आले तरी आपण ठराव करु शकतो मग एवढे सांगणे पुरेसे आहे. म्हणून मला असे वाटते आता या सभागृहात ज्यांना ज्या पत्राची उत्तरे दिलेली आहेत. त्याच्यावर चर्चा झालेली आहे. त्या चर्चेप्रमाणे आपल्यासमोर कुठलेही सुस्पष्ट उत्तर आलेले नाही. ते सुस्पष्ट उत्तर आल्यानंतर आपण पुढील कारवाई करावी. असे मी महापौरसाहेबांना सांगू इच्छितो. धन्यवाद!

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब आपल्याकडे पत्र आल्यानंतर याप्रमाणे कारवाई प्रस्तावित करु आता पुढच्या विषयाला सुरुवात करावी.

मिलन म्हात्रे :-

म्हणजे मी माझा ठराव फेटाळला असे समजायचे का ?

मा. महापौर :-

तुमचा ठराव चर्चेला घेतला फेटाळला नाही.

मिलन म्हात्रे :-

ठराव स्वीकारलाच आहे. सभागृहात ठरावाचे वाचन झाले. याच्या विरोधात कोणी बोलले का ? विरोधात बोलले नाही. मग तुम्ही सचिवांना ठराव मंजूर असे घोषित करायला लावा. वाचन करायला लावा आणि कायम करा.

मा. महापौर :-

ठराव सचिव वाचून मांडणार आहेत का ?

मिलन म्हात्रे :-

मी ठराव मांडतो.

मा. महापौर :-

या विषयावर आपल्याकडे पत्र आल्यानंतर पुढच्या सभेत आपण हा विषय घेऊ आणि त्या विषयावर योग्य ती कारवाई प्रस्तावित करु.

मिलन म्हात्रे :-

मला पत्राचा संबंध नाही महापालिकेने काय कारवाई केली आहे हे आम्हाला कोणालाही कळविले नाही. ह्या गोष्टीला दोन महिने झाले. मला कुठलेही उत्तर मिळालेले नाही. मी आयुक्तांना लेखी पत्र दिलेले होते. त्यांची बाजू जर किलअर असेल तर त्यांनी जो केलेला पत्रव्यवहार होता. तो पत्रव्यवहार त्याचवेळेला द्यायला पाहिजे होता. आता वेळ निघून गेलेली आहे आम्हाला याच्यावर वेळ घ्यायचा नाही. माझा ठराव आहे. तुम्ही आझा द्या मी त्या ठरावाचे वाचन करतो. (ठरावाचे वाचन केले) या ठरावाचा मी सुचक आहे. याला सुचक म्हणून मी माझी स्वाक्षरी करीत आहे. मी मा. अुयक्तांकडे माहिती व कार्यवाही करीता सदर ठराव पाठवित आहे.

नयना म्हात्रे :-

या ठरावास माझे अनुमोदन आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. पीठासीन अधिकारी नेमणुकाबाबतचे जेवढे काही नियम या ठिकाणी वाचून दाखविण्यात आले ५३ (१) चा नियम वाचीत असताना आयुक्तसाहेबांनी या ठिकाणी त्याचे मिसइन्टरप्रिटेशन केलेले दिसते सेक्षन ४५ च्या नियम २ अन्वये सर्व सिटी इंजिनिअर इत्यादी म्हणजे म्युनिसिपल चीफ ऑफिसर मेडिकल ऑफिसर ऑफ हेल्थ, म्युनिसिपल सेक्रेटरी हे सगळे नेमण्याचे अधिकार जे आहेत ते कार्पोरशनचे आहेत. म्हणजे महापालिकेचे अधिकार आहेत आणि महापालिकेचे म्हणजेच महासभेचे अधिकार आहेत. २ नुसार या सगळ्या अपॉइन्टमेंट महासभेने करून शासनाची मंजूरी घ्यायची आहे. यामध्ये सचिवाशिवाय इतर जेवढया अपॉइन्टमेंट महापालिका करील म्हणजे महासभा करेल. त्या सगळ्यांची मंजूरी राज्यशासनाकडून घेतली पाहिजे हे सेक्षन ४५ चे कलम १,२,३ याचे ईन्टरप्रिटेशन

आहे. ५३(१) मध्ये त्यांनी सरळ म्हटलेले आहे द पॉवर ऑफ अपॉइंन्टमेंट म्युनिसिपल ऑफिसर म्हणजे महापालिकेचे अधिकारी म्हणजे पॉवर कोणामध्ये आहेत. व्हेदर टेम्पररी और परमनन्त म्हणजेच कायम किंवा हंगामी स्वरूपाच्या हुज मिनिमम मन्थली सॅलरी इनकल्युडिंग ऑल अलॉन्सेस इज ऑल एक्सेस ४०० रु. शॉल व्हेस्ट इन दी कार्पोरेशन म्हणजे ज्यांचा पगार सगळे अलाउन्सेस धरून रु. ४०० पेक्षा जास्त आहे. अशा सगळ्या अधिकाऱ्यांचे अपॉइंन्टमेंट करण्याचे अधिकार हे महासभेला आहेत. याच्यापेक्षा वेगळे असे नियमात काहीच लिहीलेले नाही. त्याच्यामुळे सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी जो या ठिकाणी प्रस्ताव मांडलेला आहे. ह्या प्रस्तावाबाबत जर कोणाला विरोध असेल तर त्याच्यावर मतदान घ्यावे अशी आम्ही मागणी करतो. या ठिकाणी आम्ही सहा सदस्य मतदानाची मागणी करतो. कृपया मतदान घ्यावे. सहा सदस्यांनी मतदानाची मागणी केलेली आहे. त्यांची नावे लिहून घ्यावी.

- १) श्रीम. संगीता म्हात्रे
 - २) श्री. प्रफुल्ल पाटील
 - ३) श्रीम. लिला गुरुनाथ पाटील
 - ४) श्री. शशिकांत भोईर
 - ५) श्रीम. सुधा गोयंका
- (श्री. अशोक ब. पाटील सभागृहात हजर नव्हते)

मा. महापौर :-

या विषयात दुसरा कुठलाही ठराव आलेला नाही. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे आपला ठराव मंजुर करण्यात येत आहे.

प्रकरण क. ४४ :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे यांचे दि. २/११/२००४ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव.

मिरा भाईदर महानगरपालिका आस्थापनेवरील आतापर्यंत असलेले, मुदत संपत आलेले व मुदत संपलेल्या अधिकाऱ्यांच्या नियुक्ती/प्रतिनियुक्ती/मुदतवाढ बाबत.

ठराव क. ५० :-

महाराष्ट्र शासनाकडून मिरा-भाईदर महानगरपालिकेकडे प्रतिनियुक्तीवर अधिकारी/अभियंते पाठविण्यात येत असतात. शासनाकडून पाठविण्यात येणारे अधिकारी/अभियंते यांचेबाबत प्रशासनाकडून खालील बाबीचा समावेश गोषवाऱ्यामध्ये व्हावा.

१. अधिकाऱ्यांची सेवाजेष्ठता
२. योग्य संवर्ग
३. शैक्षणिक अर्हता
४. आवश्यक अनुभव
५. गोपनीय अहवालाची वर्गवारी
६. नगरपालिका/महापालिकेच्या कामाचा अनुभव
७. एखादया बाबीचे विशेष ज्ञान जे महापालिकेच्या कामकाजासाठी/कारभारासाठी हितकारक ठरेल

तसेच प्रतिनियुक्तीवर अधिकारी/अभियंता स्विकारण्यापूर्वी महापालिकेच्या आस्थापनेवर जर सक्षम व योग्य अधिकारी असेल तर सर्व प्रथम त्या अधिका-यास पदोन्नती देण्यात यावी, असेही या सर्वसाधारण सभेचे मत आहे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील तरतुदीनुसार ४५ (२), ५१ (१), ५२ (३), ५३, ५३ (१), ५४ (२), ४५२ (अ) पोटकलम (२) (१) व (२) चे काटेकोर पालन करून पुढील कारवाई करावी.

प्रतिनियुक्तीचा प्रस्ताव महापालिकेने पारीत केल्यानंतर शासनाने संबंधित अधिका-याला त्याच्या संबंधित खात्याकडूनच मुक्त करावे. जोपर्यंत प्रतिनियुक्तीवर घेण्याचा ठराव पारीत होत नाही तोपर्यंत शासनाने सदर अधिकाऱ्यास मुक्त करू नये अशी विनंती ही महासभा शासनास करित आहे. प्रतिनियुक्तीवर आलेल्या अधिका-यास स्विकारण्याचा किंवा नाकारण्याचा महापालिकेचा अधिकार अबाधीत रहावा त्याचप्रमाणे महाराष्ट्र शासन हे महापालिकेचे वरिष्ठ प्राधीकरण असल्याने त्यांच्या निर्णयाचा कोठलाही अवमान होता कामा नये अशी भूमिका व भावना लक्षात घेउन वरील बाबीची प्रशासनाकडे मान्यतेसाठी पाठवावी असेही ही सर्वसाधारण सभा ठरवित आहे आणि त्यानुसार सदर ठरावाची प्रत शासनाकडे मान्यतेसाठी पाठवावी असेही ही सर्वसाधारण सभा ठरवित आहे. इतिवृत्तांताची वाट न पाहता प्रशासनाने पुढील योग्य ती कार्यवाही करावी असे ही सर्वसाधारण सभा ठरवित आहे.

सुचक :- श्री. मिलन वसंत म्हात्रे **अनुमोदन :- श्रीम. नयना गजानन म्हात्रे**
ठराव सर्वानुमते मंजुर

(ठराव वाचून कायम करण्यांत आला.)

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ४५ चे वाचन केले)

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब आपल्या या विषयामध्ये हायवे विभागाच्या अखत्यारित येणारी जी भिंत होती. ती भिंत पडली होती. आणि हायवे विभागाने पत्र दिलेले आहे. आपल्याला पत्राची कॉपी मिळालेली आहे. त्या पत्रामध्ये लिहिलेले आहे. की हायवे विभागाकडे तो स्टाफ नाही आणि तोडण्यासाठी साधनसामुळे ते तोडत नाही. याच्यापुढे महापालिकेने त्यांना अशा बाबतीत मदत करावी. अशा आशयाचे हायवे अंथोरिटीने पत्र दिलेले आहे. या पत्राची कॉपी आपल्याला मिळालेली आहे.

मिलन म्हात्रे :-

महापौरसाहेब मी परत एकदा सांगतो. प्रशासन आपली सारखी सारखी दिशाभुल करते. यांचे माझ्याकडे क्लॉरिफिकेशन आहे. दुसरी गंमत तुम्हाला सांगतो तुम्ही जे म्हणालात व्यवस्थापक तांत्रिक श्री. बी. पी. आपटे यांनी दि. ४/११/२००४ चे पत्र दिलेले आहे. त्यांनी मान्य केलेले आहे की सदर भिंत ही महापालिका आणि हायवे यांच्या हृदीवर आहे. ते अतिक्रमण आणि ती अनधिकृत आहे. हे ही आम्हाला मान्य आहे. पण सदर भिंत ही महापालिका आणि हायवेच्या हृदीवर आहे. आज आपण बसलेला आहात. जर मागची भिंत आपल्या अंगावर कोसळली. तर ती हृद आपली राहणार आहे आणि जर त्या बाजूला कोसळली तर बाहेर जाणार आहे. आज जी माणसे मेलेली आहेत. ती घटना आणि ती जागा महापालिकेच्या हृदीमध्ये आहे एवढे लक्षात ठेवा. त्या जागेवर मी जाऊन आलेलो आहे. आणि आता त्याच्या बाजूची भिंत कोसळण्याच्या तयारीत आहे. भिंतीला जमिनीला तडे गेलेले आहेत. ती भिंतसुद्धा खचायला लागलेली आहे. मी त्या ठिकाणी जाऊन आलो. आपल्या टाऊन प्लॅनिंगमध्ये जे बिल्डिंग इन्स्पेक्टर आहेत. त्यांचे काम नाही का? आपण आस्थापनेवरचा एवढा त्यांना पैसा देतो. आपल्या इकडे बिल्डिंग इन्स्पेक्टर कोण आहेत. ती जी जेवढी मोठी दगडी भिंत बांधली. आर्किटेक्च्या कायद्यामध्ये सात फुट उंच भिंतीला सी.सी. कॉलममध्ये करायला लागते. पूर्ण सी. सी. चे बांधकाम असते आणि महापौरसाहेब ही घटना एक नुसती फॉर्म्युला किंवा सॅम्पल आहे. तुमच्या वॉर्डमध्ये मी फिरून आलो. आज कापडिया कंपाऊन्डची काय गत आहे? आपण ती गत बघितली आहे का? उद्या सकाळी सात वाजता जा. स्वच्छ सुर्यप्रकाश पडल्यावर बघा. तिकडेसुद्धा अख्खी भिंत फाटलेली आहे. आणि येत्या पावसाळ्यात ती सुद्धा डोंगरावरची भिंत कोसळणार आहे. मी स्वतः जाऊन आलो. माझ्याकडे फोटोग्राफ्स आहेत. हे तुम्हाला प्रशासनाने सांगितले का? की एक भिंत कोसळली मागे स्थायी समितीला असताना आपण त्या भिंतीला परवानगी दिली आणि जे निकष असतात त्यानुसार आपण परवानग्या देत असते. तुमच्या वॉर्डमधील कापडिया कंपाऊन्डमधील भिंत ५०-६०-७० फुटाच्यावर आहे. अर्ध्या भिंतीचे सी. सी. चे फाऊंडेशन घेतलेले आहे. आणि बाकीची जी दगडी भिंत आहे. त्याच्या वरच सी. सी. चढविलेले आहे. आणि अख्खा डोंगर मातीचा भराव त्या भिंतीने थोपवून धरलेला अहे. त्याला कुठेही गार्डस नाहीत. आणि आता खाली एक मोठे वर्कशॉप उघडलेले आहे. तिकडे मजूर, ट्रक, बाकी सगळे साहित्य असते. येत्या पावसाळ्यात ती भिंतसुद्धा पडण्याची शक्यता नाकारता येत नाही. अशी दुर्दैवी घटना परत होऊ नये म्हणून मी हा प्रस्ताव इकडे आणलेला आहे. आम्हाला आयुक्तांचे पत्र आले. की सदर भिंत आमच्या मध्ये नाही. ठिक आहे. तुमच्यात नाही. मी शेजारी राहतो ही काच जर माझ्या अंगावर पडली मी माझ्या जागेमध्य आहे. पण जी काच लावली ती काच चुकीच्या पद्धतीची आहे. आणि ती चुकीच्या पद्धतीने लागलेली काच माझ्या अंगावर पडून माझा जीव जाणार आहे. माझ्या जिविताचे रक्षण हे सर्वात महत्वाचे आहे. तसेच तुमच्या अखत्यारिमध्ये ज्या-ज्या लोकांनी बांधलेले होते. तिकडे जाऊन तुमच्या लोकांनी काहीच का केले नाही. आजची अशी परिस्थिती आहे की त्या भिंतीच्या बाजूची भिंतसुद्धा आता पडायला आलेली आहे. आणि ते जे परमिशन तुम्ही त्या हॉटेलला दिलेले आहे. नगररचनाकारांनी मला एक पत्र दिलेले आहे. उपरोक्त संदर्भिय विषयान्वये आपणास कळविण्यात येते की, दि. २१/१०/२००४ रोजी मौजे, घोडबंदर हृदीतील मुंबई अहमदाबाद महामार्गालगत एस.एस.क्लच कंपनीच्या पुर्वेकडील सहाय्यक, संरक्षक भिंतीच्या अनुषंगाने घडलेली घटना या बाबी राष्ट्रीय मार्ग प्राधीकरणाच्या अखत्यारित येत असून याबाबतची संपूर्ण जबाबदारी संबंधीत प्राधीकरणाची आहे. तसेच याबाबत राष्ट्रीय राजमार्ग प्राधीकरणाने दि. २५/१०/२००४ च्या पत्रान्वये त्यांच्याकडे अनधिकृत बांधकाम

हटविण्याचे आवश्यक मनुष्यबळ व तांत्रिक यंत्रणा उपलब्ध नसल्याचे नमुद करून याबाबत पालिकेला मदतीची विनंती केलेली आहे. सोबत छायाचित्राची प्रत जोडत आहेत. वरील संदर्भिय पत्रात नमुद केल्याप्रमाणे महापालिकेतील अनधिकृत बांधकामाचे अधिकारी व कर्मचारी यांना संगनमत केल्याचे व आर्थिक व्यवहार केल्याचे वक्तव्य पालिका प्रशासनाची बदनामी करणारे आहे. आपल्यासारख्या जबाबदार नगरसेवकाला हे शोभणारे नाही. याची कृपया नोंद घ्यावी. आता मला काय शोभेल आणि काय शोभणार नाही हे कुणी सांगू नये. कारण आपण जर रस्त्यावर चाललो तर जी शहराची इतर परिस्थिती आहे. हे जे काही सांगते तेच मी बोललो मी काही नवीन बोललो नाही कोणाला शिवीगाळ केली नाही किंवा याच्यामध्ये कुठेही असंसदीय भाषा वापरलेली नाही. सन्मा. सदस्य चंद्रकांत वैतीसाहेब आज हायवेच्या बाजूला आपला तो वॉर्ड आहे. आज हायवेच्या बाजूला बेसुमार हॉटेल चालू आहेत. त्या हॉटेलला आपली चुकीची नळ कनेक्शन दिली गेलेली आहेत. कधी फाईल मागवल्या का? फाईल मागवा आणि जरा बघा. आज सी. आर. झेड ची परमिशन ज्या कामापुरती ठेवली होती. त्याच्या व्यतिरिक्त त्या हॉटेलची बांधकामे चालू आहे. आपण जाऊन बघून या आता अपघात घडला त्या हॉटेलला त्यांनी हायवेवरून एक्सेस दिलेला आहे. जिथे लॅन्डफिलिंग म्हणजेच मातीचा भराव पडला त्या ठिकाणी त्यांनी तिकडे कार पार्किंग केली हेती. आणि जो एक्सेस घेतला आहे. त्याकरिता कुठल्याही महामंडळाची किंवा हायवेवाल्यांची त्यांनी परमिशन घेतलेली नाही. मी त्यांच्या अधिकाऱ्यांना भेटून आलो. त्यांनी सांगितले आमची सर्वप्रथम दिल्लीहून परमिशन येते. ती परमिशन घ्यायलाच लागते. तुमचे कन्स्ट्रक्शन महापालिकेच्या हदीत असो किंवा नसो. पण आमच्या हायवेवरून ज्यांचा एक्सेस आहे. जायला यायला रस्ता पाहिजे. त्या रस्त्याकरिता आम्ही त्यांना रितसर परमिशन देतो. नंतर तुमच्या महापालिकेने परमिशन घ्यायची आहे. आपल्या टाऊनप्लॅनरने एकानेही सांगितले नाही की आपण त्या हॉटेलला परमिशन दिलेली आहे. ती परमिशन जर हायवेवाल्यांची असेल तर मला ती परमिशन तुम्ही दाखवा. तुम्हाला पुन्हा सांगतो की जे जे हॉटेल्स आहेत. हायवेवाल्यांनी आपल्याला आत पाच माणसे मेल्यानंतर पत्र दिले. त्याच्या अगोदर पत्र दिले नव्हते आणि आपणसुद्धा पाच माणसे मेल्यानंतर जागे झालो. तुम्ही काहीही केले तरी त्यांचे जीव काही परत येणार नाहीत. पण पुढचे पन्नास लोक वाचतील एवढे मात्र नक्की आहे. आता संपूर्ण पोलिस स्टाफ आपल्याला पाहिजे त्याबद्दल एक विषय येऊन गेला. सर्व सदस्यांनी त्याला अनुमोदन दिले. तुम्ही आणि मी स्थायी समितीला होतो. आजपर्यंत प्रशासनाने कुठलेही विषय आणले तरी आम्ही कधीही ते विषय फेटाळले नाहीत. राजकीय आकसापोटी आम्ही आयुक्तांना कधीही असहकार्य केले नाही. त्यांनी जी काही किंमत सांगितली ती किंमत आम्ही मंजूर केलेली आहे. असे असतानासुद्धा आपले जे अधिकारी वर्ग आहेत. त्यांना फिरायला किती गाडया दिल्या? आपण भरपूर गाडया दिल्या त्या गाडीमधून कोण फिरते? ते जरा बघा एकतरी नगरसेवक दिसतो का? आपल्या गाड्या कुठे कल्याण-डॉंबिवली, अंधेरी सगळीकडे दिसतात कोणी त्या गाडयाची लॉग बुक ठेवली का? ह्या गाडया ज्या कामाकरीता आपण अधिकाऱ्यांना दिल्या त्या गाड्या ही कामे करताना कुठेही दिसून येत नाहीत. आपल्या हायवेच्या बाजूला जी काही बांधकामे चाललेली आहेत. ही सर्व बांधकामे हायवेच्या दृष्टिकोनातून अनधिकृत असून त्याला परवानगी दिलेली आहे. तुम्हाला उदाहरण देतो. शिवमुर्ती नाईकसाहेब असताना अरविनो हॉटेलसमोर मोठी गॅरेजेस पाडली. आज त्याला महापालिकेने परमिशन दिलेले आहे. हॉटेल सुरेखा याच्या बाजूला जवळजवळ दहा ते पंधरा गाळे चेणा गावातील जमीनदोस्त केले. आम्ही आता जाता येताना बघतो की दीड-दोन महिन्यामध्ये त्यांना रितसर परमिशन देऊन ते गाळे आता परत बांधले गेलेले आहेत. मला सांगा ते गाळे कशाकरीता पाडले? कुठेतरी काहीतरी चुकीचे असेल. या सगळ्यांची या प्रस्तावाला माहिती दिली का? नाही दिली पण आम्ही ती माहिती जाऊन काढली आणि त्यांनी सांगितले की, ह्या ज्या काही परमिशनस घेतलेल्या नाहीत दुसरी गोष्ट म्हणजे हॉटेल फाउन्टनच्या बाजूला आता एक बांधकाम चालू आहे. पण त्यांनी काही केले नाही. परत आले जरा सी.आर.झेड.च्या परमिशन काढा आणि आता जे नवीन बांधकाम चालू आहे. त्याच्यामध्ये त्याचे इन्क्ल्युड आहे का? ते विचारा किंवा बघा आपण एकत्र बसू या. त्याच्यावर आपण एक कमिटी नेमुया. कुठे कुठे काय काय चालले आहे? बाजूचे हॉटेल. त्यालासुधा सी.आर.झेड.ची परमिशन नाही. एका बाजूला अधिकारी आहेत आणि आपण एका बाजूला आहोत. अधिकारी वर्ग आपल्या नगरसेवकांना सारखा झुंजावतो. तुमच्या विरोधात मला भडकवणार माझ्या विरुद्ध तुम्हाला भडकवणार पार्टी-पार्टीमध्ये लफडी लावून देणार पण आज या शहराची काय परिस्थिती चालली आहे? आज संपूर्ण काशीमिरा रोडला बाजूला जी काही दुकाने पाडली? त्यानी ती परत बांधताना परमिशन घेतली का? त्यांची जी कॅपसिटी आहे म्हणजेच जे ईस्टला इंडस्ट्रिजमध्ये वगैरे बांधकाम चाललेले आहे. कधी कोण जाऊन फिरले का? नळ इंचाची पंधरा-पंधरा, वीस-वीस फुटाची भिंत त्याच्यावर परत एक माळा खाली हायड्रोलिक प्रेस धमधम वाजतात. अख्या जमिनीला हादरा

बसतो. त्या बांधकामाला सर्व तडे गेलेले आहेत. अशी परिस्थिती आजच्या तारखेला आपल्या शहरामध्ये आहे. त्या बांधकामाला तडे गेले आहेत. हे वास्तव नाकारता येत नाही. याच्यावर कोणाचाही कंट्रोल राहिलेला नाही. आपण जे काही अधिकारी नेमलेले आहेत. ते अधिकारी फक्त पगारापुरती खाणापुर्ती करिता आहेत. ह्या शहरासाठी या महापालिकेसाठी म्हणजे ही माझी महापालिका आहे. हे माझे गाव आहे. या माझ्या गावामध्ये काहीतरी दुर्घटना घडायला नको अशी कोणाचीही मनातून तयारी नाही. फक्त यायचे पेरोलवर काम करायचे आणि निघून जायचे आज या महापालिकेच्या चौथ्या मजल्यावर ५.३० वा. किंवा ६.०० वा. भाईंदर शहरातील बिल्डर आपल्या नगररचनाकारांच्या खुर्चीच्या बाजूला खुर्ची लावून बसतात. आम्ही नगरसेवक समोर बसतो बिल्डर बाजूला बसलेले असतात हे कुठल्या नियमात लिहिलेले आहे ते जरा मला सांगा. अधिकारी हा ऑनररी आहे. त्यांनी त्याच्या मानापुरता तिकडे बसले पाहिजे आपण आज नगरसेवक या नात्याने अधिकाऱ्यांच्या कोणत्याही बाजूला बसतो. आपण त्यांच्या बाजूला कधीही बसत नाही. पण आज या शहरातील बिल्डर लोकांची एवढी हिंमत झालेली आहे की त्यांचे प्रशासन आहे. ते सत्ताधारी आहेत. त्यामुळे येऊन बाजूला बाजू लावून बसून राहतात. मला विचार पडला अधिकारी कुठला बदलला ? नवीन आला की काय बघतो. तर हा बिल्डर आहे. ही परिस्थिती या संपूर्ण ऑफिसमध्ये चालू आहे. या प्रकरणामध्ये जरी ती भिंत हायवेच्या अखत्यारित असली तरीसुद्धा ती भिंत आपल्याला एरियामध्ये पडून आपल्या एरियामधील पाच जण मरण पावलेले आहे. त्याकरिता मी ठराव आपल्याकडे पाठविलेला आहे. तो ठराव स्विकारावा तो ठरावसुद्धा असा नियमानुसार आहे. मी ठरावाचे वाचन करतो आपण मला अनुमती द्या. ठराव मंजूर करा फेटाळा किंवा काहीही करा.

(ठरावाचे वाचन केले)

नयना म्हात्रे :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क. ४५ :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे यांचे दि. २/११/२००४ च्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. मिरा भाईंदर शहरामध्ये दि. २१/१०/२००४ रोजी कोसळण्याच्या अवस्थेत असलेली अनधिकृत भिंतीबाबत.

ठराव क. ५१ :-

मिरा-भाईंदर महानगरपालिका परिसरातील मौजे घोडबंदरमधील सर्वे क. १९३ चा ३ व ३६ या मधील करण्यात आलेले अतिक्रमण व अनन्धिकृत भिंतीचे बांधकाम (३८ फुट लांब व १८ फुट उंच भिंत) दि. २१/१०/२००४ रोजी पहाटे ५.०० वाजता कोसळून ५ जणांचा अपघाती मृत्यू झालेला आहे. सदर भिंत ही महानगरपालिका व नॅशनल हायवे यांच्या अंतिम हददीच्या दरम्यान बांधण्यात आलेली आहे. या ठिकाणी अंतिम हदद असल्याने सदर भिंत ही कोसळताना महापालिकेच्या हददीत कोसळून महापालिका हददीतील एक लाकडी बॉक्सचा कारखाना व राहती घरे पूर्णपणे कोसळली व त्यात पाच जणांचा हकनाक मृत्यू झालेला आहे. भारतीय राष्ट्रीय राजमार्ग प्राधिकरण यांचे दि. ४/११/२००४ रोजीचे पत्रातील क्र. ५ अनुसार महापालिकेने रेखांकन नकाशे मंजूर करण्या अगोदर भारतीय राष्ट्रीय राजमार्ग प्राधिकरण नवी दिल्ली याची मंजूरी प्रस्तावकाने जाण्यायेण्याच्या जागेकरिता किंवा अन्य जागेकरिता घेतली आहे याची शहानिशा केल्यानंतर महापालिकेने दयावयाची आहे. असे असताना सुधा महापालिकेचे पत्र दि. २८/१०/२००४ नुसार महापालिकेने सदर बांधकामास परवानगी दिली आहे असे उल्लेखित केले असून यामध्ये भारतीय राष्ट्रीय राजमार्ग प्राधिकरण यांच्या परवानगीचा कुठेही उल्लेख आढळत नाही.

महापालिकेच्या हददीतील ५ व्यक्तीच्या दुर्देवी मृत्युस जबाबदार ठरलेले उच्च अधिकारी, अधिकारी व कर्मचारी यांनी या प्रकरणी बेजबाबदार व अक्षम्य वर्तणूक केल्याने अशा अधिका-यांवर मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६ पमाणे कारवाई करण्यास ही सभा मान्यता देत आहे.

सही/-
मा. महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब आपण असा ठराव मांडला की, रस्त्यावर अपघात झाला तर रस्ते बांधणारे जबाबदार आहेत. अपघात होत असतात. तिथे भिंत बांधली कंपाऊळच्या आतमध्ये बांधकाम चालू आहे. त्याच्यामुळे आपल्याला कळत नाही त्या हायवे अँथोरिटीमध्ये बांधलेली भिंत पडल्यानंतर तुम्ही त्याला कोणा-कोणाला जबाबदार धरणार आहात? नशिब पोलिसांना जबाबदार धरले नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्याला हे वक्तव्य करणे बरोबर वाटते का?

मा. आयुक्त :-

उत्तर देण्यामध्ये काही अर्थ नाही.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्हाला अर्थ नसणारच आहे.

मा. आयुक्त :-

आम्हाला अर्थ नाही असे नाही. तुम्हालाच अर्थ नाही कारण तुम्ही ठरविलेलेच आहे.

मिलन म्हात्रे :-

ठरावाचे काय? जे वास्तव आहे ते.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही एक कार्यवाही ठरवून आल्यानंतर आम्ही जरी कितीही खुलासा केला तरी तुम्ही ऐकणार नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्या शहरात काय चाललेले आहे? याच्या बदल आम्ही काही बोलू नये का?

मा. आयुक्त :-

तुम्ही गुन्हा केला नाही तर तुझ्या बापाने गुन्हा केला अशी एक कथा इसापनीतीमध्ये आहे. तसा प्रकार या ठिकाणी चाललेला आहे. कोणाची जबाबदारी तुम्ही कोणावर टाकता.

मिलन म्हात्रे :-

रस्त्यावर जे काही चुकीचे चाललेले आहे. त्याच्यावर बोलणे आमचा अधिकार आहे. ते मांडणे आमचा अधिकार आहे.

मा. आयुक्त :-

तुमचा अधिकार आहे तो अधिकार तुम्ही बजावा आम्ही नाही म्हणत नाही. आम्ही तुम्हाला ठराव मांडू नका असे म्हटलेले नाही. अनधिकृत बांधकाम आणि हे दुर्देवी मृत्यू यांची तुम्ही जी सांगड घालण्याचा प्रयत्न करता हा मुळामध्ये फार वाईट प्रकार आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आयुक्त साहेब याच्या अगोदर इंडस्ट्रिमध्ये शेड पडून सात मजूर मेलेले आहेत. हे सगळे दुर्देवी प्रकारच आहेत. आम्ही जे बोलतो तेही दुर्देवी प्रकार आहेत. या शहरामध्ये सगळे अनधिकृत बांधकामाचे पेव फुटलेले आहेत. कोणी काहीही बोलू नये रामराज्य चालावे अशी आमची इच्छा आहे. हाच याचा अर्थ आहे.

मा. आयुक्त :-

या ठिकाणी रामराज्याचा प्रश्न नाही.

मिलन म्हात्रे :-

बरोबर आहे तुम्ही मधाशी प्रस्ताव मंजूर केला पण आम्ही वर्षभरात एवढी अतिक्रमणे तोडली याची लिस्ट ठेवली का?

मा. आयुक्त :-

तुम्ही बाकीच्या सगळ्या गोष्टी एकत्र करू नका.

मिलन म्हात्रे :-

एकत्र का करू नये? तुम्ही अतिक्रमणाकरिता ना.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही विचारले असते तर आम्ही माहिती दिली असती.

मिलन म्हात्रे :-

कशासाठी

मा. आयुक्त :-

कशासाठी म्हणजे.

मिलन म्हात्रे :-

काहीही गरज नाही. तुम्ही प्रस्ताव देताना सर्व सादर करायला पाहिजे.

मा. आयुक्त :-

गरज नसेल तर तुम्ही फेटाळून लावायला पाहिजे होते.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्हाला कशाकरीता पैसे पाहिजेत ते आम्ही दिले असते.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही विषय नामंजूर करायला पाहिजे होता.

मिलन म्हात्रे :-

असे होऊ शकत नाही.

मा. आयुक्त :-

हा ठराव नामंजूर का होऊ शकत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

हा ठराव ज्यावेळेला स्थायी समितीला आला त्यावेळेला सत्ताधाच्यांनी तो विषय काढला होता.

मा. आयुक्त :-

साहेब, त्यांना जो ठराव करायचा असेल तो ठराव करू द्या. खुलासा करण्यात काहीही अर्थ नाही.

मिलन म्हात्रे :-

तो ठराव येताना जे पथक मागवले होते. तेव्हा सभापती बोलले होते की आपण काय-काय दिवे लावले हा त्यांचा शब्द होता.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब राग आहे वगैरे असा काही प्रकार नाही परंतु कुठे अपघात झाला तर त्याचे भांडवल आपण अशाप्रकारे करतो हे काही योग्य नाही. शहराच्या विकासासाठी जे जे विषय विषयपत्रिकेवर आणायचे असतात. त्या विषयाकरीता सभागृहाला आज तुम्ही एक वेगळा पायंडा पाढून दिला. याचपुढे प्रत्येक जण आपली प्रतिष्ठा बनवून प्रकरण २(१) चे (ज) या प्रकारे सभागृहाला वेठीस धरील. त्याच्यामुळे अशी प्रकरणे सभागृहात आणून तुम्ही सभागृहाला वेठीस धरण्याचे काम करू नका. तुमच्या या विषयाबद्दल सभागृहाने किती पोटतिडिकीने भावना व्यक्त केल्या. त्या भावना आपण आतापर्यंत पाहिल्या असतीलच तर असे 'ज' चे विषय आहेत. ते आपण महापौर किंवा आयुक्तांबद्दल आपण परस्पर चर्चा करावी. आणि त्याच्या बाबत योग्य तो निर्णय घेऊन पुढच्या महासभेत तो विषय आणण्यासाठी प्रयत्न करावेत हा काही एखादी महामाया आल्यासारखा आणि त्याच्यावर उपाययोजना करायची म्हणून प्रकरण 'ज' चा वापर केला जावा. तशा ह्याने तुम्ही अपघाताचा विषय आणता हे काही बरोबर नाही. जाणारे जीव गेले. निष्पाप जीव गेले आम्हीसुद्धा त्यांच्या दुःखात सहभागी आहोत. पण आपण त्याच्यासाठी अशाप्रकारचे ठराव आणून काय साध्य करणार आहात ? आणि कोणाला वेठीस धरणार आहात ? मग हा ठराव पोलिसांच्या विरोधात सुद्धा होऊ दे कारण त्या ठिकाणी सतत पोलिस ये-जा करीत असतात. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब आपण अशाप्रकारे ठराव आणणे योग्य नाही. आम्ही तुमच्या भावना समजू शकतो.

मिलन म्हात्रे :-

महापौर साहेब एक लक्षात घ्या कुठलेही भांडवल करायला मी व्यापारी नाही. कुठल्याही याचे भांडवल करण्याची गरज नाही. आतापर्यंत दोन-अडीच वर्ष या ठिकाणी सभा चालवली. प्रशासनसुद्धा कसे चालले ते बघत आहोत. आणि आज कोणालाही कोणावर कंट्रोल राहिलेला नाही. आम्ही सर्व नगरसेवक हे सर्व काही जवळून बघतो. सत्ताधारी नगरसेवकांमध्ये सुद्धा काही अडचणी आहेत. एक लक्षात घ्या. मी जे माझे अधिकार वापरले ते अधिकार मी यापुढे सुद्धा वापरणार. मला कोणाच्या मार्गदर्शनाची गरज नाही. कारण यापैकी बसलेल्या सर्व नगरसेवकांनी आपुलकीने आणि शांत मनाने आपल्या मनावर हात ठेवावा आणि सांगावे की प्रशासनाच्या अधिकाच्यांना आम्ही एक पत्र लिहिले आणि त्यांनी माणुसकीच्या दृष्टीकोनातून सगळे सत्य असे उत्तर आम्हाला दिले. हे एकातरी नगरसेवकाने मला सांगावे. वर्ष वर्ष ज्या कामाला आम्ही तक्रारी करतो. ते बिल्डर आम्हाला विचारायला येतात. साहेब काय करायचे ?

मा. महापौर :-

आपला ठराव घेतलेला आहे. पुढचा विषय घ्यावा.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ४६ चे वाचन केले)

मिलन म्हात्रे :-

महापौरसाहेब हा प्रस्तावसुद्धा यापुर्वी माझ्या माहितीनुसार महापालिकेतील सर्व गटनेते आणि आपण ज्या कामाकरीता एवढा मोठा पगार देऊन डॉ. बावस्कर हे अधिकारी आणले तसेच स्वतः आयुक्त यांच्या उपस्थितीमध्ये गेल्या सहा महिन्या अगोदर शहारातील स्वच्छतेबाबत जी अनागोंदी चाललेली आहे. महापालिकेचे करोड रुपयाचे पैसे बजेटमधील तरतुद ही आपण आरोग्याच्या कामाकरीता आधी प्रामुख्याने आपण मंजु-या देत आहोत. तरीसुद्धा या संपूर्ण शहरामध्ये अनेक तक्रारी करूनसुद्धा त्यावर कोणाचा कंट्रोल राहिलेला नाही. गेल्या सात महिन्यापासून शहराची एवढी वाईट परिस्थिती होती की शहरातील गोडाऊन आणि सब गोडाऊन ही औषधाने खाली होती. आपल्या महापालिकेकडे साधे दहा लीटरचे फिनाईल नव्हते. डी.डी.टी पावडर नव्हती हे वास्तव आहे. त्याकरीता मला हा प्रस्ताव मजबुरीने आणावा लागला. या ठिकाणी आमचा बन्यावेळा पत्रव्यव्हार झाला. सगळी फाईल भरलेली आहे. काल खटवासाहेब आले. मी मुद्दामुन बोलतो आम्हाला ते चुकून एखादे बक्षीस सुद्धा देऊन जातील या शहरामधील नागरीक आजच्या परिस्थितीला तुमच्या घोडबंदरला किंवा तुमचा जो वॉर्ड आहे. तिथे आपण मिरा रोडला आता राहता तिथे चणे, शेंगदाणे किंवा आईस्क्रिम खायला उभे राहून बघा तिथे मच्छरचा किती त्रास होतो ते. हे मला माहिती आहे. माझ्या वॉर्डमध्ये नाल्याचे बिल पूर्णपणे पेड केले गेले आहे. परंतु, अर्धा नाला साफ आहे. अर्धा नाला साफ झालेला नाही. तक्रारी केलेल्या आहेत. पण काहीच नाही. आज आपण ज्या-ज्या अँग्रीमेन्ट बनविल्या त्या आरोग्याच्या दृष्टिकोनातून पुर्वी जी अँग्रीमेन्ट बनविली आणि आता जी अँग्रीमेन्ट बनविली या अँग्रीमेन्टमधील जे जे उल्लंघन झालेले आहे. कुणीही प्रशासनाची बाजू घेऊ नये. माझा कोणावर वैयक्तिक आकस नाही. आयुक्तांकरीता माझ्या मनामध्ये कसलाही आकस नाही. दि. २५ ऑक्टोबर २००४ रोजी आम्ही मुद्देसुद व्यवस्थित पत्र पाठविलेले आहे. याचे उत्तर प्रशासनाने अजूनपर्यंत दिलेले नाही. ज्या साफसफाईच्या टेंडरकरिता आपण करोडो रुपयाची तरतुद केली. टेंडर दिलेसुद्धा आता दिवाळीमध्ये त्यांचा पहिला हप्तासुद्धा पोहोचता होईल. पण कामामध्ये काहीही नाही. घनकचरा व्यवस्थापनाबद्दल मधाशी एवढी चर्चा झाली. त्यामध्ये जे वाहनाचे रंग असतात. जी वाहनाची टाईप असते. गाड्या बंद पाहिजे बॉडी वरून बंद पाहिजे. वाहनाला एक स्पेसिफिक पिवळा रंग पाहिजे हे सगळे त्या कायद्यात आहे, पुस्तकात आहे, नियमात आहे. पण प्रत्यक्षात मात्र काहीच नाही. आज सर्व गाड्या इच्छन आपल्या महानगरपालिकेच्या गाड्यांना नंबर प्लेट नाही. वाहनाला नंबर प्लेट नाही. आपण दुसऱ्या गाडीच्या मालकांना सगळे सांगतो की आर. टी. ओ. चे हे पेपर आण ते पेपर आण आपल्याकडे सक्षम आहेत का? शहरामध्ये डंम्पिंग ग्राउंडला गाड्याचे फेरे कमी होतात. म्हणून बोंबाबोब आहे. ईस्टला इंडस्ट्रीमध्ये कचन्याचे ढिग कोपच्या-कोप-यात सगळीकडे पडलेले आहेत. आपण पायी फिरावे मी त्या दिवशी डंम्पिंग ग्राउंडला गेलो होतो. आपल्या महापालिकेतील आस्थापनेवरील कायमचे झायव्हर जे आहेत तसेच कॉन्ट्रक्टरचे ट्रक दोन-दोन तास उभे गाड्या खाली करून तो जो स्टाफ असतो. तो स्टाफ आणि प्लॅस्टिक वगैरे गाड्यामध्ये विकतात आणि ते विकून पैसे मिळेपर्यंत ती गाडी तिथे उभी असते. एक झायव्हर, चार ते सहा कर्मचारी, एक किलनर आणि गाडी हे दोन-दोन तास डंम्पिंग ग्राउंडरवर उभी असते. आपले जे मुकादम आहेत. त्यांना सुद्धा तिकडे त्याचा पत्ता नसतो. त्या दिवशी मी जवळजवळ दोन तास डंम्पिंग ग्राउंडला होतो. त्या रस्त्यामध्ये लांब लांब खिळे आहेत आणि जी रस्त्यावर डम्प होणारी जी घाण आहे. ती सगळी पुढे आहे. आपल्या संपूर्ण डंम्पिंगला दोन जे. सी. पी. पोकलन लागलेले आहेत. आणि ते फक्त सहा ते सात तास कामे करतात. दिवसाला एक ट्रक म्हणजे एका डंम्पिंगवर सत्तर ते ऐशी डंम्पर पडतात. नव्वदपर्यंत सुद्धा जातात. कधी पन्नास डंम्पर पडतात. पण ते ढिगारे उपसले गेले नाहीत. आपण त्याला लेव्हलिंग केलेली नाही. ते ढिगारे रस्त्यावर येतात आणि ट्रक घेऊन जायला जागा नसते. आपल्या शहराची आज अशी परिस्थिती आहे. आपण जे सर्व ठेके दिलेले आहेत. त्यांची किंमत करोडो रुपयांची आहे. मला अगदी खात्रीलायक वाटते की इथे बसलेल्या कुठल्याहरी नगरसेकाने त्यांचा वॉर्ड अगदी साफ, नीट अॅन्ड क्लिन आहे. हे सर्टिफिकेट कधीही कोणाला दिलेले नाही. कारण मागच्या सभेतील प्रत्येकाचे वक्तव्य मी आज या सभेला आणलेले आहे. कोण काय बोलते काय बोलले ते मी आणलेले आहे. आज आपण जे चौदा ठेकेदार चौदा झोनमध्ये दिले. या झोनवाल्यांमध्ये आपण जी अग्रीमेन्ट केली ही अँग्रीमेन्ट करताना त्यांच्याकडून आपण त्यांना बंधनपत्रात बांधून घेतले. त्या सर्वांचे उल्लंघन हे सर्व ठेकेदार नादुरुस्तपणे करतात.

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी आम्हाला गृहित धरून बोलू नये. त्यांनी जे काही लिहून आणले असेल ते आणू दे. त्यांनी त्यांचे मत मांडावे आम्ही बोलत नाही याचा अर्थ तो नाही. त्यांना बोलता येते आम्हाला बोलतो असे नाही त्यांनी जो विषय मांडलेला आहे. या विषयाचा ठराव मांडलेला आहे. आणि तुम्हाला प्रशासनाने अनुमोदन दिलेले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मी नावाने बोललो नाही.

मोहन पाटील :-

प्रत्येक नगरसेवकाने आणलेले आहे असे तुम्ही बोलतात.

मिलन पाटील :-

आपण व्यक्तीगत सांगू नये. आपण बोला माझ्या प्रभागात फार साफसफाई आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेसाहेब आपण ज्या विषयाचा ठराव आपला असेल तो ठराव सादर करा. बाकी सर्व सभागृहाला माहिती आहे.

(सन्म. सदस्य मिलन म्हात्रे यांनी ठरावाचे वाचन केले)

नयना म्हात्रे :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क. ४६ :-

सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे यांचे दि. २/११/०४ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. मिरा भाईदर महानगरपालिका हृददीतील साफसफाईबाबत.

ठराव क. ५२ :-

मिरा-भाईदर महानगरपालिकेने घनकचरा व्यवस्थापन व हाताळणी नियम २००० तसेच संत गाडगेबाबा नागरी स्वच्छता अभियान व महापालिकेची नित्याची होणारी साफसफाई चांगल्या पकारे राबविण्याकरिता महापालिका सभागृहातील सर्व राजकीय पक्ष, अपक्ष व नगरसेवकांनी कोणताही मनामध्ये दुजाभाव न ठेवता मा. महासभा, मा. स्थायी समिती यांच्याकडे सादर झालेले एकूण १४ झोन मधील साफसफाईचे ठेके, जंतुनाशके व औषध खरेदी तसेच आरोग्य विभागातील नित्याचे लागणारे साहित्य, वाहने व औजारे याची खरेदी करण्याकरिता करोडो रुपयाच्या निधीस त्वरीत मंजुरी देउन सदर कामास योग्य वेळी तत्परतेने निधी उपलब्ध करून दिलेला आहे. असे असून सुध्दा शहरात सर्वत्र साफसफाईची कामे मनामध्ये कोठलाही सेवाभाव न ठेवता निकृष्ट दर्जाची गैरसोय तसेच निष्काळजीपणा तसेच गैरवर्तणुकीस पात्र ठरत असून बहुतेक सर्व प्रभागांमध्ये याचा प्रत्यय येत आहे. परिणामी सर्व ठिकाणी घाणीचे साम्राज्य पसरले असून तुंबलेली गटारे, सांडपाण्याची डबकी, व तुंबलेले नाले इ. आजही निदर्शनास येत आहेत. वरीष्ठ अधिकारी स्वतःची दालने सोडून महापालिका कार्यालयाबाबेर वरील प्रकारावर नियंत्रण ठेवण्याकरिता तसेच सदरची कामे वेळीच तत्परतेने होण्याकरिता कोठेही बाहेर पडत नाहीत. त्यामुळेच वरील परिस्थिती शहरामध्ये दृष्टीपथात पडत आहे. वरील प्रकाराने मिरा-भाईदर महानगरपालिकेतील शहर तसेच ग्रामीण भागातील लहान मुले व नागरिक निरनिराळ्या साथीच्या रोगाने त्रस्त झालेले आढळून येत आहेत. कारण शहरात शासकीय तसेच खाजगी दवाखान्यांमध्ये नागरिकांची वाढती गर्दी या सर्वांचे बोलके उदाहरण आहे. वरील सर्व परिस्थितीवर त्वरीत नियंत्रण आणण्याकरिता वरील परिस्थितीस जबाबदार असणा-या वरीष्ठ अधिकारी व कर्मचारी यांचेवर मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५६ प्रमाणे त्वरीत कारवाई करण्याकरिता ही महासभा मंजुरी देत आहे.

सुचक :- श्री. मिलन वसंत म्हात्रे.

अनुमोदन :- सौ. नयना गजानन म्हात्रे

ठराव सर्वानुमते मंजुर

(ठराव वाचून कायम करण्यांत आला.)

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त यांच्याकडे माहिती व कार्यवाहीकरीता सदर ठराव सादर करण्यात यावा. ठराव वाचून कायम करण्यात यावा. माझे तिन्हीही ठराव वाचून कायम करण्यात यावे.

(प्र. सचिवांनी प्रकरण क्र. ४७ चे वाचन केले)

रिटा शहा :-

मा. महापौर साहेब सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील उन्होने पिछली स्टॅडीग मे मराठी चित्रपट 'श्वास' को ऑस्कर अवॉर्ड मिलने के बारेमे चर्चा हुई थी। उसके बाद उन्होने मा. आयुक्त शिंदेसाहबसे भी चर्चा की थी। उसके बाद मै आज उनको धन्यवाद दुँगी की अंडर ४४ उन्होने इस चित्रपट विषय को लगे विषय को आज हमारी महासभा में उन्होने मंजुरीको लाया है। इसके लिए मै उनको धन्यवाद दुँगी। महाराष्ट्र मे हम गुजराथी है की मराठी है की हिन्दी भाषी है। परंतु महाराष्ट्र मे हर कोई मराठी का गौरव करता है और करना चाहिए। ऐसा मराठी कार्पोरेटर का गौरव करना मेरा भी फर्ज है। इसके लिए सन्मा. सदस्या प्रभात पाटील उन्होने जो आपके सामने जो प्रस्ताव रखा है। उस प्रस्ताव को मंजूर करते हुये दो लाख पचास हजार रुपया 'श्वास' चित्रपट को मंजूर किया जाय ऐसा मै ठराव मांडती हूँ।

जेन्वी आल्मेडा :-

माझे या ठरावास अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. ४७ :-

"श्वास" चित्रपटास ऑस्कर पुरस्कारासाठी रु. ५ लाख आर्थिक मदत देणेबाबत.

ठराव क्र. ५३ :-

"श्वास" या मराठी चित्रपटास भारत सरकारचा राष्ट्रपती पुरस्कार मिळाला असून "ऑस्कर" करिता त्याचे नामांकन झाले आहे. ऑस्करमध्ये चित्रपट दाखविण्यासाठी निर्मात्यांना अधिक अधिक निधीची गरज असते. निधी अभावी या चित्रपटाला "ऑस्कर" साठी अडचणी येऊ नयेत म्हणून अनेक नगरपालिका, महानगरपालिका, सार्वजनिक संस्था यांनी आर्थिक मदत केली आहे.

आपल्या महानगरपालिकेतर्फ ह्या चित्रपटास रु. २.५० लाख इतकी मदत करण्यांत यावी असा मी ठराव मांडीत आहे.

सुचक :- श्रीम. रिटा शाह. अनुमोदन :- श्रीम. जेन्वी आल्मेडा.
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

मा. महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

रोहित सुवर्णा :-

महापौर साहेब मी या विषयाबद्दल बोलू इच्छितो की आधी हा विषयाबद्दल आपले बजेट वगैरे बघा. आपल्या बजेटला आधारून नाही आहे. ठाणे महानगरपालिकेने रु. दोन लाख दिले आणि आपण रु. अडीच लाख देतो. आपले एवढे बजेट नसताना आपण एवढे देतो आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा सदस्य रोहित सुवर्णासाहेब ठराव पास झालेला आहे. आपण शांत बसावे दुःखवट्याचा ठराव आहे. आपल्या सभागहाचे सदस्य अशोक पांडुरंग पाटील यांच्या पत्नी सौ. पुष्टा अशोक पाटील यांचे दि. ७/९/२००४ रोजी दुःखद निधन झाले. त्याबद्दल या सभागृहास अतिशय दुःख होत असून ह्या सभागृहातील सन्मा. सदस्य अशोक पांडुरंग पाटील व त्यांच्या कुटूंबियांच्या दुःखात सामील होत असून मृतात्म्यास देव शांती देवो दुसरा दुःखवट्याचा ठराव म्हणजे आपल्या सभागृहाचे सन्मा. सदस्य श्री. आत्माराम बाळाराम गावंड यांचे ज्येष्ठ बंधु श्री. भालचंद्र बाळाराम गावंड यांचे दि. १४/१०/२००४ रोजी दुःखद निधन झाले. त्याबद्दल हे सभागृह गावंड कुटूंबियांच्या दुःखात सामील आहे. देव मृतात्म्यास शांती देवो. तिसरे म्हणजे आपल्या भारत देशाचे मित्र राष्ट्र म्हणून संयुक्त अरब अमिरातीचे नेते शेख जाहीर बि. सुलतान यांचे या आठवड्यात निधन झाल्याने या सभागृहास अतिशय दुःख होत असून मेहेरबान महाराष्ट्र शासनाने दुःखवटा पाळण्याचे निर्देश दिले आहेत. त्याचे अनुकरण हे सभागृह करीत आहे. मृतात्म्यास सदगती मिळावी असे व्यक्त करित आहे. मृतात्म्यास चिरशांती लाभो. काही सदस्यांच्या सुचना असतील तर त्यांनी नावे सुचवावी.

मिलन म्हात्रे :-

ठाणे जिल्ह्यातील हुतात्मा विजय मोरे हे मिलेटरीमध्ये बॉर्डरवर लढत असताना धारातीर्थ पडले, शहिद झाले. रामचंद्र शिवाप्पा पिस्के राममंदिर रोड रिटायर पोस्टमास्तर हे दि. २१ ला मरण पावले. शंकर बाळकृष्ण पाटील, राईगाव, निलू सागर नाईक मुर्धागाव, मोहम्मद बहादुर खान रफिक खान, कमलेश शिवहरी महादेव मर्डेकर, शंकर आडाव हे भिंत पडलेल्या लोकांमध्ये मृत पावलेल्या ह्या पाच व्यक्ती आहेत. ज्येष्ठ पत्रकार, व्यासंगी कथालेखक व महाराष्ट्र टाईम्सचे पत्रकार वसंत एकबोटे तसेच किशोर खोकाणी ऊर्फ भिकाशेठ श्रद्धानंद महिलाश्रम वसई यांचे सुद्धा निधन झालेले आहे. अँडव्होकेट अकबर पटेल औरंगाबाद, प्राध्यापक रामनाथ पांडे माजी शिक्षण राज्य मंत्री, मेहमुद, निरुपा रॉय, हे दोन्ही फिल्मी कलाकार तसेच चंद्रकांत मोदी यांचे वडील भिकालाल मोदी यांचे सुद्धा निधन झालेले आहे. या सर्वांना आपण श्रद्धांजली अर्पण करु या.

रोहीदास पाटील :-

एक विनंती आहे की पहिल्या एका मा. महासभेमध्ये मा. आमदार वसंत बापट यांचे प्रोसिडिंगमध्ये आलेले नाही. ते सुद्धा नांव समाविष्ट करावे.

मा. महापौर :-

त्याचा उल्लेख करून घ्यावा आणि दोन मिनिटे शांत उभे रहावे. सभा संपल्याचे जाहीर करतो.

दुःखवटा ठराव क्र. ५४ :-

आपल्या सभागृहाचे सन्मा. सदस्य-नगरसेवक श्री. अशोक पांडुरंग पाटील यांच्या पत्नी सौ. पुष्टा यांचे दिनांक ७/९/२००४ रोजी दुःखद निधन झाले. आपल्या सभागृहाचे सन्माननीय सदस्य-नगरसेवक श्री. आत्माराम बालाराम गावंड यांचे जेष्ठ बंधू श्री. बालाराम गावंड यांचे दि. १४/१०/२००४ रोजी दुःखद निधन झाले. आपल्या भारत देशाचे मित्र राष्ट्र म्हणजे संयुक्त अरब अमिरातीचे नेते-शेख जाहीद बी सुल्तान यांचे हया आठवडयात निधन झाले. तसेच हुतात्मा विजय मोरे, रामचंद्र शिवाप्पा पिस्के (निवृत्त पोस्ट मास्तर), शंकर बाळकृष्ण पाटील (राईगाव), निलू सागर नाईक (मुर्धागाव), मोहम्मद बहादुर खान, रफिक खान, कमलेश शिवहरी, महादेव मर्डेकर, शंकर आडाव (भिंत पडल्याने पाच लोक मृत्यू), वसंतराव एकबोटे (ज्येष्ठ पत्रकार व व्यासंगी कथालेखक महाराष्ट्र टाईम्स), किशोर खोकाणी ऊर्फ भिकाशेठ (श्रद्धानंद महिलाश्रम वसई), अँड. अकबर पटेल (औरंगाबाद), पा. रामनाथ पांडे (माजी शिक्षण राज्यमंत्री), चंद्रकांत मोदी यांचे वडील भिकालाल मोदी, मेहमुद, निरुपा रॉय (फिल्म अभिनेते), मा. आमदार वसंत बापट या सर्वांना ही महासभा श्रद्धांजली वाहत आहे.

सुचक :- श्री. मिलन म्हात्रे. **अनुमोदन :- श्री. रोहीदास शं. पाटील**
ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
मा. महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

सभा संपल्याची वेळ :- संध्या ७.०० वा.

महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

नगरसचिव
मिरा भाईदर महानगरपालिका